

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

İmkansız aşk ve
tasak romantizm...
Eski bir peri büyüü ile
kaderi arasındaki ince
çizgide yürüyen zeki ve
sert kızın öyküsüne
hayran kalırsınız."

SCHOOL LIBRARY JOURNAL

BİR PERİ MASALI

KIRILGAN SONSUZLUK

melissa marr

LANETLİ SEVGİLİ'nin yazarı

PARTEMİS

U.B. Küt. ve Müz.
S.B. Md.

Ölümlüler ve periler, gerçek aşkın güçlü gölgesinde
biraraya geliyor. Romantizm kendini bu 21. yy.
peri masalında bir kez daha tanımlıyor.

KIRILGAN SONSUZLUK

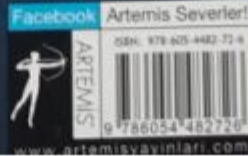
SETH, HAYATININ GERİ KALANINI TEK BİR İNSANLA
GEÇİRMEK İSTEYECEĞİNİ HİÇ DÜŞÜNMEMİŞTİ. Tabii bu
Aislinn'le tanışmadan önceydi. Aislinn hayallerinin kadınıydı ve Seth
sonsuz dek onunla olmak istiyordu. Ancak kız arkadaşınız ölümsüz
bir Peri Kraliçesiye 'sonsuz dek' yeni bir anlam kazanırdı.

Aislinn bir gün gelip de aslında çok korktuğu perileri yöneteceğini
hiç düşünmemişti. Keenan onu kraliçe yapmak için ölümlülüğünü
çaldığında artık Aislinn, hayal bile edemeyeceği zorluklar ve entrikalarla
mücadele etmek zorundaydı.

Melissa Marr'ın üçüncü büyüleyici peri masalında Seth ve Aislinn,
etrafları karanlık kanunlar ve saf değiştiren müttefiklerle kuşatılmışken
kendilerini korumaya çalışıyor. Artık eski arkadaşlar yeni düşmanlara
dönüştü ve tek bir yanlış hamle Dünya'yı kaosa sürükleyebilir.

"Fantastik roman ve perilere ilgi duymayanların bile içine dalmak isteyeceği,
hayalgücünün sınırlarını zorlayan bir peri dünyası."

-Publishers Weekly

www.artemisvayinlari.com

ISBN 978-605-4482-72-6
KIRILGAN SONSUZLUK
6-11

ABG/114
AB/298
AÇ/73
A/55

KIRILGAN SONSUZLUK

Melissa Marr

Orijinal Adı: *Fragile Eternity*
Genel Yayın Yönetmeni: İlgin Sönmez Toydemir
İngilizce Aslından Çeviren: Zeynep Heyzen Aray
Türkçe Düzenleme: Tarkan Çeper
Son Denetim: Alkom İrkad
Yaratıcı Yönetim: photoRepublic
Grafik: Karen Yardımlı

1. Basım: Temmuz 2011
ISBN: 978 - 605 - 4482 - 72 - 6
Sertifika No: 10905

Melissa Marr © 2008

*Bu kitabın Türkçe yayın hakları Akcalı Telif Hakları Ajansı aracılığıyla
Alfa Basım Yayın Dağıtım Ltd. Şti.'ne aittir. Yayıneviden izin alınmadan
kısmen ya da tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez,
çöğaltilemez ve yayımlanamaz.*

ARTEMİS YAYINLARI

Ticarethane Sokak No: 53 Cağaloğlu / İstanbul
Tel: (212) 513 34 20-21 Faks: (212) 512 53 76
e-posta: editor@artemis yayinlari.com
www.artemis yayinlari.com

Baskı ve Cilt: Melisa Matbaacılık

Çiftelavuzlar Yolu Acar Sitesi No: 4 Bayrampaşı / İstanbul
Tel: (212) 674 97 23 Faks: (212) 674 97 29 Sertifika No: 12088

Genel Dağıtım: Alfa Basım Yayın Dağıtım Ltd. Şti.

Tel: (212) 511 53 03 Faks: (212) 519 33 00

Artemis Yayınları, Alfa Yayın Grubu'nun tescilli markasıdır.

KIRILGAN SONSUZLUK

MELISSA MARR

ARTEMİS

Giriş

AISLINN EVE GİRER GİRMEZ SETH, ONUN GELDİĞİNİ ANLADI. Odadaki ısınin hafifçe yükselmesinden, kızın geldiğini bilirdi. Hoş, Aislinn'in beraberinde getirdiği ve gecenin bir yarısı olmasına karşın içeriği aydınlatan günışığı da dikkatten kaçacak gibi değildi. *Lambadan daha etkili.* Seth, kız arkadaşının, lambaya benzetildiğini duysa ne tepki vereceğini düşününce gülümsedi ama Aislinn, kapının eşğinde belirdiği anda gülümseyişi kayboldu.

Aislinn'in ayakları çıplaktı. Önceki gece katıldığı yaz şöleninde yaptırdığı saçları darmadağınaktı. Geceyi Yaz Kralı Keenan'ın yanında geçirmişti. Onun Keenan'ın kollarında olduğunu düşünmek bile Seth'i rahatsız etti. Aislinn her ay, Yaz Kralı'yla birlikte bütün gece süren bu danslara katılmak zorundaydı ve Seth ne kadar uğraşsa da onu kıskanmadan edemiyordu.

Ama Aislinn şimdi Keenan'ın yanında değil. Burada.

Aislinn, eski moda elbisesinin korsesindeki ipleri gevşetirken Seth'e baktı. "Selam."

Seth cevap vermiş miydi, emin değildi. Bir önemi yoktu. Böyle anlarda başka hiçbir şeyin önemi kalmıyordu, sadece Aislinn, sadece ikisi, sadece birbirleri için ne ifade ettikleri önemliydi.

Elbisenin geri kalanı yere düştü, kız nihayet kollarındaydı. O zaman Seth, o ana kadar konuşmadığını anladı. Güneşiği, ılık bal gibi tenini okşarken sesini çıkarmamıştı. Yaz Sarayı'nın şöleni sona ermişti ve Aislinn yanındaydı.

Onunla değil, benimle.

Ayda bir yapılan şöenlerde ölümlüler hoş karşılanmıyordu ama şöenlerden sonra kız her zaman ona dönerdi. İçi güneşiğiyle dolu olduğundan yatıp uyuyamazdı, bütün gece sarayda kalırsa kendini kaybedip diğerlerine katılmaktan korkardı. Bu yüzden, güneşiğinden sarhoş olmuş halde Seth'in kollarına dönerdi ve böyle gecelerde, diğer zamanların aksine, ona karşı dikkatli davranması gerektiğini unuturdu.

Aislinn onu öprüğünde Seth, tropiklerin ısisına aldırmmama-ya çalıştı. Orkideler, ufak bir ylang ylang ağacı ve altın rengi dallar odayı doldurdu. Çiçeklerin kokusu nemli havayı daha da ağırlaştırdı. Tüm bunlar birkaç ay önce ortaya çıkan şelaley-le kıyaslandığında önemsizdi.

Aislinn orada, kollarında olduğunda, bedelinin hiçbir önemi yoktu. Önemli olan tek şey bir arada olmalarıydı.

Ölümlüler, perilere aşık olmak için yaratılmamıştır. Aislinn'in, onun ne kadar kırılğan olduğunu unuttuğu her gece, Seth bu sözün ne kadar doğru olduğunu anlıyordu. Eğer yeterince güç-

lü olsaydı kendisi de şöenlere katılabılırdi. Bunu yapmak yerine, perilerin kontrolden çıktığı bu şöenlere katılmanın ölüm-lüler için tehlikeli olduğunu kabullenmişti. Aislinn'le bu konuyu konuşmak yerine, şöenlerden sonra eve döndüğünde kendisini çok kötü yaralamayacağını ummakla yetiniyordu. Karanlıkta bekliyor ve bu ayın, kızın, Keenan'la kalmayı seçeceği ay ol-mamasını diliyordu.

Daha sonra, yeniden konuşma yetisine kavuştuğunda kızın saçından orkide yapraklarını topladı. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum." Yüzü kızaran Aislinn başını çevirdi. "İyi misin?"

"Buradasın ya, iyiyim." Seth, kızın saçlarından topladığı yaprakları yere bıraktı. "Eğer her şey benim istediğim gibi olsaydı her gece burada olurdun."

"Öylesi benim de hoşuma giderdi." Aislinn ona sokulup gözlerini kapadı. Artık teni ııldamıyordu -sakinleşip rahatladığında teni ııldamazdı- ve Seth bu duruma minnettardı. Birkaç saat içinde güneş doğacak ve kız, oğlanın yan tarafındaki ve arkasındaki yanıkları göreçektı. Seth'e dokunduğunda ellerinin kontrolünü kaybedip farkında olmadan onu yakmıştı. Yanıkları fark ettiğinde Aislinn'in bakışlarını kaçıracağını ve kendisine duymaktan nefret ettiğı şeyler önereceğini biliyordu Seth.

Kış Kraliçesi Donia, güneş yanıklarına iyi gelecek bir losyonun tarifini vermişti. Ne yazık ki losyon, ölümlülerin üzerinde perilerde olduğu kadar işe yaramıyordu. Yanıklar oluşuktan hemen sonra sürülürse gün dolmadan yaraları iyileştiren

losyon, daha geç sürüldüğünde çok az etkili oluyordu. Seth saati kontrol etti. "Neredeyse kahvaltı zamanı."

"Hayır," diye mırıldandı Aislinn, "uyku zamanı."

"Tamam." Seth, kızı öptü ve tutabileceği kadar uzun süre kollarında tuttu. Saati izledi, derin bir uykuya dalan kızın nefes alıp verişini dinledi. Ardından daha fazla beklemeyecek hale geldiğinde, losyonu sürmek için yataktan kalkmaya hazırlandı.

Aislinn gözlerini açtı. "Yanımda kal."

"Banyoya gidiyorum. Hemen döneceğim." Seth, kızın daha fazla soru sormayacağını umarak gülümsedi. Kız yalan söyleyemediğinden, kendisi de ona yalan söylemekten kaçınmak için elinden geleni yapıyordu ama birkaç kez o yola sapması gerekmişti.

Aislinn, oğlanın kollarına baktı. Seth, ikisinin de bu bakışın arkasından gelecek konuşmayı yapmaya hevesli olmadıklarını biliyordu. Aislinn, bu haldeyken bir daha onun yanına gelmemesi gerektiğini söyleyecek ve Seth, kızın Yaz Kralı'yla kalması fikri karşısında paniğe kapılacaktı.

Kız kaşlarını çatı. "Özür dilerim, canının yanmadığını sandım..."

Seth, onunla tartışabilir veya dikkatini dağıtmayı deneyebilirdi.

Zor bir seçim değildi.

Aislinn uyandığında, bir kolunun üzerinde doğrulup, hala uyuyan Seth'i izledi. Onu kaybederse ne yapardı, bilmiyordu. Bazen kendisini ayakta tutan tek şeyin genç adam olduğunu düşünüyordu; Yaz Kızları'nın etraflarındaki sarmaşıklar neyse, Seth

de Aislinn için oydu. Kızın paramparça olmasını engelliyordu. Ve kendisi onun canını yakmıştı. Yine.

Aislinn, ellerinin genç adamın tenine dokunduğu yerlerde oluşan morlukları ve yanık izlerini görebiliyordu. Seth bunlardan asla yakınmazdı ama Aislinn endişeleniyordu. Seth, en zayıf perilerle bile kıyaslandığında çok kırılgandı. Aislinn, parmak uçlarını Seth'in omuzlarında dolaştırdı ve dokunuşu hissededen genç adam, kıza yaklaştı.

Aislinn, Yaz Kraliçesi'ne dönüştüğünden beri Seth onun yanındaydı. Ondan tamamen ölümlü veya tamamen peri olmasını istememiş, onun, kendisi olmasına izin vermişti. Aislinn için asla bedelini ödeyemeyeceği bir hediyeydi bu. Seth'in kendisi bir hediyeydi. Ölümlü olduğu dönemde kız için vazgeçilmez olmuştu ve Peri Kraliçesi olarak yeni hayatına uyum sağlamaya çalıştığı dönemde, önemi daha da artmıştı.

Seth gözlerini açıp dikkatle kıza baktı. "Aklın çok uzaklarda gibi."

"Sadece düşünüyordum."

"Hangi konuda?" Seth, piercingli kaşını kaldırdı.

Aislinn'in kalbi, Seth'le sadece arkadaş olmayı denediği zamanlarda olduğu gibi hızla çarpmaya başladı. "Her zamanki şeyler..."

"Her şey yoluna girecek," dedi Seth, sonra kızın üstüne doğru yuvarlandı. "Bir yolunu bulacağız." Aislinn, ona sarıldı ve parmaklarını saçlarına doladı. Kendine dikkatli olup gücünü ayarlaması gerektiğini hatırlattı. Ancak Seth'e, ölümlülerden çok daha güçlü olduğunu ve onun gibi olmadığını hatırlatmamalıydı.

"Her şeyin yoluna girmesini istiyorum," diye fısıldadı kız ve Seth'in ölümlülüğüyle ilgili düşünceleri zihninden uzaklaştırmayı denedi. Artık neredeyse ölümsüz olduğu için, sevgilisinin hayatı çok kısa görünüyordu. Çok sınırlıydı. Oysa kendisinin önündeki seçenekler sonsuzdu. "Tekrar söyle."

Genç adam, dudaklarını kızın dudaklarına değdirdi ve kelimelere gerek duymaksızın ona her şeyin yoluna gireceğini söyledi. Ardından geri çekilip "Ancak böylesine güzel bir şey sonuza kadar sürebilir," diye fısıldadı.

Aislinn, ellerini Seth'in omurgasında dolaştırdı. Parmaklarından güneşin yayılmasını istediğini söylese, Seth onun garip biri olduğunu düşünür müydü? Belki de bu, kendisinin artık ölümlü olmadığını hatırlatmaktan başka bir işe yaramazdı. "Keşke hep böyle olabilse. Sadece ikimiz olabilsek."

Seth'in ifadesinde, Aislinn'in çözemediği bir şeyler vardı. Ama hemen ardından genç adam, kızı kollarına aldı ve bütün düşünceler Aislinn'in zihninden uçup gitti.

BİRİNCİ BÖLÜM

ANA KRALİÇE HUZURSUZ ADIMLARLA LOBİYE İLERLEDİ. Normalde ziyaretçilerin kendisine getirilmesini talep ederdi ama Sorch bu sefer bir istisna yapacaktı. Bananach, otelde dolaşmasına izin verilemeyecek kadar tehlikeliydi.

Geçen aylar içerisinde Sorch, Ana Saray'ı ölümlü dünyanın sınırına taşınmış, şehirdeki bloklardan birini ele geçirip geçit olarak kullanmaya karar vermişti. O bloğun sınırlarından içeri adım atmak, ölümlüler diyarından çıkıp periler dünyasına girmek demekti. Kadının bölgesi her şeyden ayrı duruyordu, geri kalan bütün dünyalardan kopuktu. Ölümlü dünyanın kuralları, zaman ve mekan kavramları, doğa kanunları periler için geçerli değildi ve sarayın taşındığı o diyarlar arası bölge için de durum farksızdı.

Sorch, yüzyıllardır ilk kez sarayını ölümlülerin diyarının bu kadar yakınına taşıyordu ama diğer saraylar büyük bir de-

ğışimin içine girmişken, Sorcha'nın da uzakta kalması düşünülemezdi. Kadının ölümlüler dünyasında uzun süre vakit geçirmesi beklenemese de ölümlerin sınırında yaşamak onun dünyasını etkilemezdi. Sonuç olarak mantıklı bir seçim yapmıştı.

Genç kral, yüzyıllardır aradığı kraliçesini bulup Yaz Sarayı'nın tahtına oturmuştu. Kralın aşık olduğu kadın, kış tahtını elinde tutuyordu. Sorcha'nın en çekici bulduğu perilerden Níall da, Kara Saray'ın başına geçmişti. Bu gelişmelerin hiçbirisi beklenmedik değildi ama her şey göz açıp kapayıncaya kadar olmuştu.

Sorcha, elini tırabzanın üzerinde dolaştırıp pürüzsüz ahşabı okşadı, basit zamanları hatırlatan bu nesnenin tadını çıkardı ve hemen ardından nostaljinin sunduğu yalanları elinin tersiyle itti. Hafızanın kendisinden bile uzun süredir sarayın başındaydı. Ana Kraliçe'ydi o. Onunki değişmeyen bir konumdu, perilerin kalbiydi. Dünyanın, onun üzerinde bir etkisi yoktu. Sorcha, Değişmeyen Kraliçe'ydi.

Kadının karşıtı, ikizi Bananach odada onu bekliyordu. Bananach gözlerinde yarı deli bir bakışla Sorcha'ya doğru ilerledi. Kaos ve uyumsuzlukla ilgili bütün düşünceler, Sorcha'dan kopup Bananach'ın ruhunda toplanmıştı. Bananach var olduğu ve bu duygulara ev sahipliği yaptığı sürece Sorcha'nın bu tür tatsız duyguların ağırlığına katlanması gerekmiyordu. Bu durum, aralarındaki bağı ilginç kılan özelliklerden biriydi.

"Uzun zaman oldu," dedi Bananach. Hareketleri baştan çıkarıcıydı, elleri, bu dünyayı yeniden hatırlamak istiyormuş gibi nesnelerin üzerinde dolaşıyordu. Sanki onlara dokunmak, gerçek dünyaya demir atmasını sağlayacaktı. "Son konuşmamızın üzerinden uzun zaman geçti."

Sorcha bunun soru mu yoksa açıklama mı olduğundan emin değildi. En iyi zamanında bile, Bananach'ın gerçek dünyayı kavrayışı şüpheliydi.

"Asla tercih edeceğim kadar uzun süre geçmiyor." Sorcha, ikizine bir koltuk seçmesini işaret etti.

Bananach çiçekli divana oturdu. Başını iki yana salladığında tüyleri, ölümlü saçları gibi omuzlarına döküldü. "İnan bana ben de seninle görüşmemeyi tercih ederim. Senden hoşlanmıyorum."

Kardeşinin açıksözlülüğü Sorcha'yı hazırlıksız yakaladı. Bananach'ın nezaket gibi endişeleri yoktu, onun özü savaş ve şiddetti. Karmaşa, kan ve vahşet. Sorcha'nın zıt kutbunda yer alan saray, Kara Saray olabilirdi ama kadının asıl karşıtı Bananach'tı. Kuzgun kafalı peri, ne herhangi bir saraya boyun eğer ne de herhangi bir sarayın emirlerine uyardı. Kara Saray için fazlasıyla ilkeldi ama onsuz yapamayacak kadar komplo düşkünüydü.

Bananach'ın bütün dikkatini üzerinde hissetmek, Sorcha için rahatsız ediciydi. Kadının kara kuyuları andıran gözlerinde tatsız bir ışıltı vardı. "Yakınlarımda olduğunda, kendimi daha az haklı hissediyorum."

"Öyleyse neden buradasın?"

Bananach tırnaklarını masaya vurdu. Herhangi bir ritim veya düzen yoktu. "Sen. Senin için buradayım. Her seferinde, nerede olursan ol, geleceğim."

"Neden?" Sorcha yüzyıllardır yaptıkları aynı konuşmanın içine daldığını hissetti.

Bananach kuşlara özgü bir şekilde başını yana yatırdı ve en ufak bir hareketi dahi kaçırmayacak şekilde etrafı izledi. "Anlatacağım şeyler var. Bilmek isteyeceğin şeyler."

Sorcha doğruldu, herhangi bir tepki vermemek, Bananach ortalıktayken yapılacak en güvenli şeydi. "Neden bu sefer seni dinleyeceğimi düşünüyorsun?"

"Neden olmasın?"

"Çünkü buraya bana yardıma gelmedin." Sorcha sonsuz tartışmalarını düşündü. Bazen Bananach'a uysa ne olacağını merak ederdi. Kendimi yok eder miyim? Sarayımı? Eğer yanıtı bilseydi, eğer hepsini lanetlemeden kız kardeşini öldürmesinin bir yolu olduğuna inansaydı, yüzyıllar önce bunu yapardı.

"Periler yalan söylemez, sevgili kız kardeşim. Öyleyse dinlemek istememenin nedeni ne?" diye sordu Bananach. "Ne de olsa sen mantığın sesisin, yanılıyor muyum? Sana gerçeği sunuyorum... Beni dinlememenin ne mantığı var?"

Sorcha iç çekti. "Bana anlattıklarını dinleyip harekete geçsem, sanırım bir tür karmaşa ortaya çıkacak."

Bananach divanda kıpırdandı, sanki aniden başka hiç kimşenin duymadığı veya duymak istemediği bir melodiyi duymaya başlamıştı. "Elimden öyle olacağını ummaktan fazlası gelmez."

"Ya da harekete geçmemem karmaşa yaratacaktır... Aksini yapmamı sağlamak için beni kışkırtmaya mı çalışıyorsun yoksa?" diye sordu Sorcha. "Tüm bunlardan hiç yorulmuyor musun?"

Bananach başını yana yatırıp ağzı değil de sanki gagası varmış gibi dişlerini birbirine vurdu. Sorcha'nın hiç hoşlanmadığı bu garip hareket, kadının kahkaha atma yöntemlerinden biriydi. Kuzgun peri, yoğun bakışlarını Ana Kraliçe'ye dikti. "Neden yorulayım?"

"Gerçekten, neden..." Sorcha, çalışanların lobiye yerleştirdikleri oymalı, sayısız koltuklardan birine oturdu. Mobilyanın

üzeri, kesilmemiş mücevherlerle süslü olduğundan aslında oldukça rahatsızdı ama yine de kaba bir güzelliği vardı.

"Söylemeye geldiğim şeyleri söylememi istiyor musun kardeşim?" Bananach, Kraliçe'ye yaklaştı. Karanlık gözlerinde yıldızlar ışıldıyordu, bu yıldızlar bazen ölümlülerin göğündeki burçlar gibi dizilirdi. Bugün orada akrebi, avcı Orion'u öldüren canavarı görmek mümkündü.

"Konuş," dedi Sorcha, "anlat ve git."

Bananach bir hikaye anlatıcısının tavırlarına ve ses tonuna büründü. Sessizleşti, arkasına yaslandı ve ellerini birleştirdi. Bir zamanlar, yüzlerce yıl önce bu tatsız sohbetlerini karanlıkta, şöminenin başında yaparlardı. O zaman da kardeşi hikayelerle saraya gelmeyi severdi. Ama burada, ölümlülerin eliyle yapılmış bu sarayda bile, Bananach sanki şöminenin başındaymışlar gibi konuşuyordu. Kelimeler karanlıkta öykü anlatan birinin ustalığıyla ağızdan döküldü. "Senin olmayan üç saray var. Benim olması gereken saray, Güneş Sarayı ve Buz Sarayı."

"Biliyorum..."

Bananach, Sorcha'nın bakışlarına karşılık verip konuşmaya devam etti. "Bu saraylar arasında yeni bir ittifak var; ölümlülerden biri hepsine girip çıkabiliyor. Benim tahtıma sahip olanın kulağına düşüncelerini fısıldıyor; yeni Kara Kral ve yeni Kış Kraliçesi, genç Kral'ın zalimliklerinden yakınırken onları dinliyor."

"Ve?" diye müdahale etti Sorcha. Hikayelerin ne kadar süreceği asla belli olmazdı. Bu sefer kısa bir hikaye olacağı benziyordu. Bananach iyice yaklaşmasını gerektiren bir şey varmış gibi kız kardeşinin ayaklarının dibine geldi.

"Genç Kral'ın zalimlik konusunda ciddi bir potansiyeli var. Onu sevebilirim." Başka hiç kimsenin göremediği bir şeye dokunmak istercesine elini uzattı ve sonra aniden durup yüzünü buruşturdu. "Ama benimle görüşmeyi reddediyor."

"Keenan, sarayını koruması için ne yapması gerekiyorsa onu yapıyor," dedi Sorch'a dalgın bir sesle. İkizinin anlattığı hikayenin amacını tahmin etmeye çalışıyordu. Önemli olan Yaz Kralı'nın zalimliğe olan eğilimleri değildi, ölümünün oynadığı roldü. Ölümlülerin, peri saraylarının işlerinde söz hakkı olmamalıydı. Her şey düzen içinde olduğu sürece perileri göremezlerdi bile. Ama Sorch'a'nın ölümlülere görü yeteneğinin bahşedilmesiyle ilgili itirazları zaman zaman görmezden gelinirdi. Görü yeteneğiyle doğan ölümlüler zaten yeterince bela yaratıyordu.

Bananach zaten belanın açlığını çekiyordu. Ufak belalar kolaylıkla büyük karmaşalara dönüşürdü. En azından bu konuda aynı fikirdeydiler. Aralarındaki fark, birinin düzenin bozulmasını engellemeye çalışması, diğerininse karmaşayı beslemesiydi.

Her biri tek başına önemsiz görünen yüzlerce an birleşip Bananach'ın gerçekleşmesini arzuladığı sonuçlar yaratırdı. Bir önceki Kış Kraliçesi olan Beira'nın kulağına yüzlerce yıl önce ölen Yaz Kralı'nı yok etme fikrini fısıldayan Bananach'tı. Herkesin hayalini kurduğu ama dile getirmediği şeyleri fısıldayan hep Bananach'tı. Genelde kendi eyleme geçmeyip başka birini kışkırtırdı. Sorch'a başlangıçta ufak olan başka bir sorunun daha karmaşa yaratan bir probleme dönüşmesine izin vermecekti. "Ölümlülerin perilerle işi olamaz," dedi. "Dünyamıza karışmamalılar."

Bananach uzun tırnaklarını tatmin olmuşçasına masaya vurdu. "Hımmmm. Bu ölümlü hepsinin güvenini kazandı, seninki dışındaki üç saray onun sözünü dinliyor. Üzerlerinde çok etkisi var ve onu koruyorlar."

Sorch'a daha fazla anlatmasını işaret etti. "Başka?"

"O ölümlü Yaz Kraliçesi'yle yatıyor ama kraliçenin evcil hayvanı gibi değil, eşlikçisi gibi. Ona görü yeteneğini veren Kış Kraliçesi oldu. Yeni Kara Kral ona *kardeşim* diye hitap ediyor." Bananach divana dönüp her zamanki karanlık havasına büründü, bu hali Sorch'a'yı her zaman tedirgin ederdi. Tedirgin olmakta da haksız sayılmazdı çünkü Bananach bir konuya odaklandığında, her zamankinden daha tehlikeli olurdu. "Ve sen, sevgili kız kardeşim, onun üzerinde en ufak bir etkiye sahip değilsin. Bu ölümlüyü alamazsın. Diğer yarı ölümlüleri ve görü yeteneğine sahip evcil hayvanları çaldığın gibi onu çalman mümkün değil."

"Anlıyorum." Sorch'a herhangi bir tepki vermedi. Bananach'ın elinde, rahatını bozacak son bir koz daha olduğuna emindi.

Tahmin ettiği gibi Bananach konuşmayı sürdürdü. "Irial'ın da bir evcil hayvanı vardı, Kara Saray'da olmayı hak ediyormuş gibi davrandığı küçük bir ölümlü."

Sorch'a, Irial'ın aptallığına başını sallayarak karşılık verdi. Ölümlüler, Kara Saray'ın aşırılıklarına katlanamayacak kadar kırılgan olurdu. Irial, sonuçların ne olacağını bilmeliydi. "Kız öldü mü? Yoksa çıldırdı mı?"

"İkisi de değil. Irial kız için tahtından vazgeçti. Kızın ölüm-lülüğü onu yozlaştırdı. Ona ne kadar değer verdiğini görmek hepimizi hasta ediyordu. Bu yüzden, benim olması gereken taht-

ta yeni kral oturuyor." Bananach hala hikaye anlatıcısı kılığında-
daydı ama öfkesi çirkinleşmeye başlamıştı. Hikaye anlatırken
kullanmayı tercih ettiği yükselip alçalan ses tonu ve kelimeler-
i vurgulama yeteneği kayboluyordu. Artık rastgele kelimeler
öne çıkmaya başlamıştı. Kara Saray'ın tahtında başka birinin
oturması, kadını öfkeliendiriyordu ve bu konudan bahsetmek
bile kontrolünü kaybetmesine yol açıyordu.

"Bahsettiğin ölümlü kız şimdi nerede?" diye sordu Sorch'a.

"O kızın artık bir önemi yok..." Bananach gözünün önün-
deki örümcek ağlarını ittirircesine elini havada salladı.

"O zaman bana neden ondan bahsediyorsun?"

"Çok şey paylaştığımızı biliyorum, bundan haberin olması
gerektiğini düşündüm."

"Irial'ın başından attığı evcil hayvanları dinlemeye ihtiya-
cım yok. İğrenç bir alışkanlık ama," Sorch'a umrunda değil-
miş gibi omuz silkti, "sarayının yozluklarını kontrol edemem."

"Ben edebilirim..."

"Hayır, edemezsin. Sahip oldukları azıcık otokontrolü de
yok etmekten başka bir işe yaramazsın."

"Belki." Bananach yeniden iç çekti. "Ama yapabileceğimiz
savaşları düşün. Kana bulanmış halde kapına dikilebilirim ve..."

"Tehditlere boyun eğmediğimi bilirsın," diye hatırlattı Sor-
cha ama ikizinin nereye varmaya çalıştığını anlamıştı. Sorch'a
ne kadar düzene ihtiyaç duyuyorsa Bananach da aynı şekilde
savaşın hayalini kuruyordu. Tersini yapmak ikisinin de elin-
de değildi.

"Bu bir tehdit değil kardeşim, sadece sıkı sıkı sarıldığım
bir hayal." Bananach, kız kardeşinin önüne gelip diz çöktü.

Tüyleri Sorch'a'nın yüzünü yaladı. "Geceleri beni sıcak tu-
tan ve banyo küvetimi kanla dolduramadığımda beni rahat-
latan bir rüya."

Bananach'ın sohbet boyunca bir yerlere vurup durduğu tır-
nakları Sorch'a'nın koluna saplandı.

Sorch'a sakinliğini korudu ama öfkesi su yüzüne çıkmaya
başlamıştı. "Artık gitmelisin."

"Evet, gitmeliyim. Varlığın zihnimi bulandırıyor." Bananach,
Sorch'a'nın alnını öptü. "Ölümlünün adı Seth Morgan. Bizi ol-
duğumuz gibi görebiliyor. Saraylarımızla ilgili çok şey biliyor.
Senin sarayından bile haberdar. Fazlasıyla... ahlaklı biri." Kız
kardeşinin tüyleri yüzünü okşadığı sırada Ana Kraliçe, öfke kı-
vılcımlarının içini doldurduğunu hissetti. Sorch'a'da vücut bu-
lan mantık ancak Kara Saray'ın en güçlü perileri kadının etra-
fındayken bozulurdu. Ne yaz ne de kış perilerinin kadını kış-
kırtacak gücü vardı. Bağımsız periler, Kraliçe'nin ruhunu oluş-
turan sakin suları bulandıramazdı. Sadece Kara Saray'dakiler
kendini kaybetmek istemesine yol açıyordu.

*Gayet mantıklı. Zıtların doğası bunu gerektirir. Son derece
akla yatkın.*

Bananach yanağını Sorch'a'ninkine sürttü.

Ana Kraliçe, savaş delisi periye saldırmak istedi. Mantık, şid-
detin vücut bulmuş hali olan Bananach'ın kazanacağını söylü-
yordu. Doğrudan bir çarpışmada onu yenebilecek perilerin sa-
yısı yok denecek kadar azdı ve Düzenin Kraliçesi onlardan biri
değildi. Yine de o an için böyle bir çarpışmanın kışkırtıcılığı-
na karşı koymak gittikçe güçleşiyordu.

Tek bir hamle. Herhangi bir şey.

Sorcha'nın kollarının derisi, Bananach'ın açtığı ufak yaralar yüzünden acımaya başladı. Tüylerin savaş fısıltıları arasında Bananach geri çekildi. "Seni görmek beni yoruyor."

"Seni görmek de beni yoruyor." Sorcha yere dökülen kanı silmek için harekete geçmedi. Harekete geçmek Bananach'ın karşısına geçmesini gerektirirdi ve kadın daha da öfkelenirdi. Sonuçta eline daha fazla yaradan başka bir şey geçmezdi.

"Gerçek savaş geliyor," dedi Bananach. Boğucu bir dumanı odayı doldurdu. Gölge kanatları içindeki periler ve ölümlüler kanlı ellerini uzattı. Gökyüzü hayali kuzgunlarla doldu. Bananach gülümsedi. Sırtında gerçekte orada olmayan kanatlarının görüntüsü belirdi. Geçen yüzyıllar boyunca o kanatlar savaş alanlarının üzerinde dolaşmasını sağlamıştı ve onları savaş alanının dışında görmek, hiçbir zaman iyiye işaret değildi.

Bananach gölge kanatlarını esnetti. "Kurallara uyuyorum. Seni uyardım. Salgın hastalıklar, kan ve küller, onların ve senin dünyayı kaplayacak."

Sorcha yüzünün ifadesizliğini korudu ama o da olası gelecekte parçalar görebiliyordu. Kız kardeşinin kehanetlerinin gerçekleşmesi mümkündü. "Öyle bir savaş çıkarmana izin vermeyeceğim. Hiçbir zaman."

"Gerçekten mi?" Bananach'ın gölgesi kara bir leke gibi zemine yayıldı. "O zaman hamle sırası sende sevgili kardeşim."

İKİNCİ BÖLÜM

SETH, AISLINN'İN SARAY DANIŞMANLARIYLA TARTIŞMASINI izledi. Kız, perilerle olduğunda ölümlülerle olduğundan çok daha dişli birine dönüşüyordu. Önlerindeki masaya Aislinn'in yeni planını gösteren sayfalarla, çizelgeler yayılmıştı.

Keenan'ın dairesindeyken, dev bitkiler ve sarayı dolduran perilerle çevrelenmişken, kızın baştan beri onlardan biri olmadığını unutmak kolaydı. Varlığıyla güçlenen bitkiler kızı doğru eğiliyordu. Sütunlara yuva yapan kuşlar, kız odaya girdiğinde şarkılarıyla onu selamlıyordu. Periler kızın ilgisini çekmek için çırpınıyor, sohbetiyle onları şereflendirmesini arzuluyordu. Yüzyıllardır süren güçsüzlüğün ardından, Yaz Sarayı canlanmaya başlamıştı. Hepsi Aislinn sayesindeydi. Kız, başlangıçta her şeyin merkezinde olmaktan rahatsızlık duyuyordu ama kısa süre sonra pozisyonuna o kadar alıştı ki Seth, ölümlü dünyayı tamamen bırakmasının ne kadar süreceğini merak

etmeye başladı. Ölümlü dünyayı bırakması, Seth'i de bırakması demekti çünkü.

"Eğer bölgeleri bu şekilde ayıracak olursak..." Aislinn yeni den şemayı işaret etti ama Quinn izin isteyip masadan ayrıldı ve bu planın gereksiz olduğunu açıklama görevi bir kere daha Tavish'e düştü.

Danışmanlar arasında Niall'in yerini alan Quinn, kanepeye gidip Seth'in yanına oturdu. Hem görünüş hem tavır olarak Niall'dan tamamen farklıydı. Niall sıradanlığın özlemini çekerken, Quinn cilalı saray tavırlarından hoşlanıyormuş gibi görünüyordu. Görünüşüne özen gösteriyordu, saçlarında günışığından açılmış tutamlar vardı, teni her zaman bronzdu ve giysilerinden zenginliği anlaşıyordu. Daha da önemlisi Niall, Keenan'ı melankolisinden veya Yaz Kralı'na özgü ani öfke krizlerinden uzaklaştırabilen bir ses iken, Quinn, Kral'ın dengesizliklerini besliyordu. Bu durum, Seth'in yeni danışmana karşı temkinli davranmasına yol açtı.

Quinn somurttu. "Kraliçe mantıksız davranıyor. Kral tüm bunlarla uğraşmamızı bekliyor olamaz."

Seth periye bakmakla yetindi.

"Ne var?"

"Keenan'ın, Aislinn'e hayır diyeceğini mi sanıyorsun?" Bunun düşüncesi bile Seth'i güldürmeye yeterdi.

Quinn alınmış göründü. "Elbette."

"Yanıyorsun." Seth kız arkadaşını, teninin altına küçük güneşler hapsedilmiş gibi parlayan Yaz Kraliçesi'ni izledi. "Öğrenmek gereken çok şey var. Ash fikrini değiştirmede süreci Keenan onun planına bir şans tanıyacaktır."

"Ama saray her zaman böyle yönetildi," diye tekrarladı sarayın en yaşlı danışmanı olan Tavish.

"Saray her zaman bir soylu tarafından yönetildi, değil mi? Hala öyle. Benimle aynı fikirde olman gerekmiyor ama desteğini istiyorum." Aislinn saçlarını geriye savurdu. Saçları hala Seth'inki kadar siyahtı, insan olduğu zamankinden farklı değildi ama artık yaz perilerinden birine dönüştüğü için arada altın rengi tutamlar vardı.

Tavish, sesini yükseltti; Aislinn saraya katılmadan önce böyle bir alışkanlığı yoktu. "Kraliçem, eminim ki..."

"Kraliçem diyerek beni susturmaya çalışma Tavish." Aislinn, adamın omzunu dürttü. Teninden minik kıvılcımlar yükseldi.

"Sizi kızdırmak istememiştim ama bölgelerin kendi yöneticileri olması fikri gerçekten çok saçma." Tavish özür dilercesine gülümsedi.

Aislinn'in öfkesi, odanın içinde gökkuşakları belirmesine yol açtı. "Saçma mı? Sarayı, perilerimizin güvende olacağı ve ihtiyaç duyduklarında yardım bulabilecekleri bir şekilde düzenlemeye çalışmak mı saçma? Sarayımızla ilgilenmek bizim sorumluluğumuz. Eğer perilerle temasımız olmazsa bu sorumluluğu nasıl yerine getirebiliriz?"

Tavish geri çekilmedi. "Bu kadar büyük bir değişiklik..."

Seth onları dinlemeyi bıraktı. Daha sonra, tüm bu olanlara anlam vermeye çalışan Aislinn'in olup biten her şeyi anlatışını dinlemesi gerekecekti zaten. İki kere duymaya ihtiyacı yoktu. Uzaktan kumandayı alıp müzikler arasında dolaştı. Biri, önceki hafta bahsettiği *Yaşayan Zombiler* şarkısını listeye eklemişti. Şarkıyı seçip sesini açtı.

Tavish'in yüzünde *lütfe bana yardım et* diyen bir ifade vardı. Seth onu görmezden geldi ama Quinn, perinin yardımına koştu.

Sarayda çok işe yarayacağını ispatlamaya hevesli yeni danışman, masanın başına geri döndü. Derken Keenan, peşinde Yaz Kızları'yla kapıdan içeri girdi. Her geçen gün daha güzel görünüyorlardı. Yaz yaklaştıkça ve Aislinn'le Keenan güçlendikçe, periler de canlanıyordu.

Tavish hemen söze başladı. "Keenan, Kralım, belki siz majestelerine durumu açıklayabilirsiniz..." Ama yaşlı danışman, Yaz Kralı'nın yüzündeki ifadeyi görünce cümlesini tamamlamaktan vazgeçti. Kralın değişken ruh haline tepki olarak, Aislinn'in zaten parlayan teni ışıltı saçmaya başladı. Öyle ki kıza bakmak bile Seth'in gözlerini acıtiyordu. Aislinn, üzerinden yayılan ışıltı huzmelerini farkında olmadan, görünmez eller gibi Keenan'a doğru uzattı. Geçen aylar boyunca Yaz Kralı'yla aralarındaki bağ beklenmedik ölçüde güçlenmişti.

Böylesi de çok can sıkıcı bir durumdu.

Keenan'ın tek yapması gereken Aislinn'e bakmaktı ve kız bir anda Kral'ın yanında belirdi. Evraklar unutuldu, tartışmalar unutuldu. Keenan dışındaki her şey unutuldu. Kraliçe, Kral'a gitti ve Keenan'ın öfkesi yatışana kadar her şey askıya alındı.

Aislinn'in işi buydu. Sarayın işleri önce gelirdi.

Seth, olanlardan rahatsız olmamaya çalışıyordu. Şu anki Seth olabilmek için çok uğraşmıştı. Öfkesini kontrol altında tutan ve alaycı tarafının, zalim yorumlar yapmasına yol açmasını engelleyen biri olmayı seçmişti. Öfkesini ve alaycılığını, resimlerine ve heykellerine yansıttı. Sanatı ve meditasyon arasında huzur bulmayı başarmıştı ama Keenan bazen onu çok zorluyor-

du. Seth, yüzyıllar süren soğğun ardından Yaz Sarayı'nın güçlenmesinin önemini anlamıyor değildi. Ama bazen Keenan'ın, önemsiz sorunları bile Aislinn'in dikkatini çekmek için kullandığı hissine kapılıyordu. Genç Kral yüzyıllarını dünyadaki en önemli şeyin, kendi düşünceleri ve arzuları olduğuna inanarak geçirmişti. Şimdi gücü elde etmişken, böylesi bir kibir şaşırtıcı değildi.

Tavish, Yaz Kızları'na yanına gelmelerini işaret etti ve onları mutfağa götürdü. Niall gitmişti, Keenan da sarayın otoritesini güçlendirmeye uğraşıyordu, bir de diğer saraylarla yapılan yeni anlaşmalar vardı tabii. Yaz Kızları'na az da olsa bağımsız davranmayı öğretme sorumluluğu da böylece Tavish'e kalmıştı. Seth bir grup çok güzel kıyla saatler geçirmenin iş olarak sayılmasını komik buluyordu ama onun dışında hiç kimse bu görevin eğlenceli olduğunu düşünmüyor gibiydi. Yaz Sarayı için önem taşıyan şeyler, bir ölümlüye her zaman anlamlı gelmeye-bilirdi – bu gerçeği Seth'e sık sık hatırlatıyorlardı.

Keenan karşılaştığı yeni krizi anlatırken Seth eşyalarını topladı ve ayağa kalktı. Aislinn kendisine bakana kadar bekledi ve sonra, "Ash, ben kaçtım," dedi.

Aislinn gelip Seth'in yanında durdu. Yakınındaydı ama ona dokunmuyordu. Uzanamayacağından değil, hala fazlasıyla sıcak olduğundan. Sadece birkaç aydır birlikteydiler. Aislinn'in aslında kendisine ait olduğunu başkalarına hatırlatma ihtiyacına karşı koymak zor olsa da, Seth de kıza dokunmadı. Öylece durdu, bekledi, baskı yapmadı. Aislinn'le olmasının tek yolu buydu. Bekledi, gerilim arttı ve sonunda Aislinn, Seth'e yaslanıp onu kollarına aldı ve sıkıntıyla iç çekti.

"Özür dilerim. Burada kalıp..." Keenan'a doğru endişeli bir bakış fırlattı, "saray işleriyle ilgilenmem gerekiyor. Beni anlıyor musun?"

"Anlıyorum." Seth, kızın yeni sorumluluklarını kavramaya çalışmasını dinleyerek saatler geçirmişti. Kendisinin bu konuda ona bir yararı dokunmuyordu ve aynı şeyleri dinlemekten sıkılmıştı. Aislinn'in ilgilenmesi gereken konulardan oluşan uzun bir liste vardı ve Seth öylece oturup beklemek istemiyordu.

"Ama Karga Yuvası'na gideceğiz, değil mi?" Aislinn'in ses tonu endişeliydi.

"Seninle orada buluşurum." Genç adam bencillik ettiği için suçluluk duydu, Aislinn'in endişelerine bir de kendisini eklemek istemiyordu. Parmaklarını onun saçlarında dolaştırıp başını hafifçe geriye yatırana kadar okşadı ve Aislinn'in onu öpmesine izin verdi. Tedirgin olduğu zamanlarda Aislinn gücünü kontrol etmeyi unuturdu, bu sefer de Seth'in dudakları ve dili yandı. Çok acı verici değildi ama Aislinn'in, eskiden tanıdığı kız olmadığını hatırlatmaya yetecek kadardı.

"Sen olmasan ne yapardım bilmiyorum. Bunun farkında olmalısın," diye fısıldadı Aislinn.

Seth karşılık vermedi ama olduğu yerden de kımlıdamadı. Onu kollarında tutmayı sürdürmek kızı verebileceği en iyi yanıttı. Er ya da geç birbirlerinden kopmaları gerekecekti: Seth ölümlüydü ama kız bu konuyu tartışmayı reddediyordu. Genç adam birkaç kez konuyu açmayı denemiş ama kız ya öpücükleriyle ya da ağlayarak onu susturmuştu. Seth'in, Aislinn'in dünyasına girmesini sağlayacak bir yol bulamadıkları sürece, genç adam bir gün onun hayatından çıkmaya mahkumdu. O zaman

geriye sadece Keenan kalacaktı. Kendisi daha evlenip bir yere yerleşme olayını çözememişti ama kızı kollarına ve hayatına aldığından beri onsuz olmanın düşüncesine dahi katlanamıyordu.

Yaz Kralı masaya yürüyüp Aislinn'in tasarılarını, notlarını ve çizelgelerini inceledi. Durum hepsi için ne kadar garip olursa olsun, çoğu zaman Aislinn'e ve Seth'e ihtiyaç duydukları mahremiyeti sunmaya özen gösterirdi. Ama Aislinn'den uzaklaşmanın, Keenan için kolay olmadığı açıktı.

Ya da Ash için, Kral'dan uzaklaşmanın.

Quinn yeniden odaya girerken hafifçe öksürdü. "Hazırsan seni kapıya kadar geçireyim."

Seth asla Aislinn'den uzaklaşmaya hazır değildi ama orada durup Keenan'la fısıldaşmalarını izlemenin anlamı yoktu. Kızın sorumlulukları vardı; ikisi de bunu asla unutmamalıydı – bu sorumluluklar Keenan'la gece geç saatlere kadar parti yapmasını gerektirirse bile. Aislinn'in yapması gereken bir iş vardı.

Ve Seth'in de Aislinn'i vardı. Sahip olduğu tek şey buydu: Aislinn, Aislinn'in dünyası, Aislinn'in ihtiyaçları. Kendisiyse herhangi bir rolü, gücü ve yürüyüp gitme arzusu olmaksızın kızın dünyasının sınırında yer alıyordu. Gitmek istediğinden değil ama periler dünyasına daha fazla girmek istediğini de sanmıyordu.

Ve Aislinn tüm bunlardan bahsetmeye hazır değildi.

"Yarın görüşürüz." Seth, Aislinn'i bir kere daha öptü ve Quinn'in peşinden kapıya gitti.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

DONIA, AISLINN VE KEENAN ONU RAHATSIZ ETTİĞİNDE, bir zamanlar Beira'ya ama artık kendisine ait olan evdeydi. Bu mekanın, en sevdiği yer olduğu söylenemezdi ama işleri oradan yürütmeye ve kendi kulübesini şahsi işlerine ayırmaya karar vermişti. Kulübeye sadece Evan ve özenle seçilmiş birkaç nöbetçi girebiliyordu.

Ve Keenan. Her zaman Keenan.

Keenan abartılı işlemelerle süslenmiş kapıdan içeri girdiğinde, saçları bakır parçaları gibi ışıltıyordu. Donia ona gitmek istedi, paylaştıkları şeyler ve onlarca yıllık geçmişleri böyle bir harekete izin verebilirmiş gibi davranmak istedi. Ama bunu yapamazdı, özellikle de Aislinn yanındayken. Keenan'ın, Kraliçesi'nin her düşüncesine ve hareketine gösterdiği ilgi, takıntının sınırlarında dolaşıyordu.

Ona gitsem, Ash'in umrunda olur mu?

Donia bundan şüpheliydi. Kış dönümlerinde Donia'nın Keenan'la bulaşabilmesini ayarlayan Yaz Kraliçesi olmuştu. Bu kelimeleri asla telaffuz etmemiş olsa bile Keenan'ın Donia'ya aşık olduğunda ısrar eden de Yaz Kraliçesi'ydi. Ama Keenan, Aislinn ortalıktayken asla duygularını belli etme riskine girmezdi.

Hep birlikte evin girişinde durdular, etraflarına toplanan Akdiken kızları, duvarların dibine yerleştirilmiş kilise sıralarına oturmuş onları izliyordu. Sasha başını kaldırıp gelenlere baktı. Kurt, yaz soylularını şöyle bir süzdü, gözlerini kapadı ve uykusuna geri döndü.

Ama Evan o kadar sakın değildi. Donia'ya yaklaştı. "Sizinle kalmamı ister misiniz?" Kız başını sallamakla yetindi. Evan son günlerde kızın en yakın arkadaşıydı, kendisi farkında olmasa da yıllar boyunca kendisini koruyan nöbetçinin bağlılığının sadece görev bilincinden kaynaklanmadığını düşünüyordu. O zamanlar genç adamın, Keenan'ın diğer nöbetçileri korktukları için sürekli nöbette olduğunu düşünürdü ama yeni Kış Kraliçesi'ne dönüştüğünde, Evan, Keenan'ın sarayını bırakıp genç kıza katılmıştı. Birlikteyken Kraliçe'ye sen diye hitap etse de başkaları varken saygılı davranmaya özen gösterirdi. Kış Kraliçesi minnettarlığını göstermek için uzanıp genç adamın elini sıktı.

"Diğerleri?" diye mınıldandı nöbetçi.

"İçerde kalsınlar. Biz arka tarafa çıkacağız." Ardından genç kadın sesini yükseltti. "Bana katılmanızı rica edebilir miyim?"

Keenan, Donia'nın tam arkasındaydı. Kıza dokunmadı, yanlışlıkla birbirlerine değmişler gibi yapmadı. Kapıya yaklaştıklarında öne geçip genç kıza kapıyı açtı, bu evi en az onun ka-

dar iyi biliyordu. Önceden de, annesi olan eski Kış Kraliçesi bu evde yaşıyordu. Aislinn ve Donia'nın geçmesi için kapıyı tuttuktan sonra Keenan da bahçeye çıktı. Onun dışarı çıkmasıyla beraber karlar ve buz eridi. *Bahçede olmaları, Yaz Krali'nin ve Kraliçesi'nin, perilerimin yanında olmalarından iyidir.* Donia perilerini riske atmak istemiyordu ve her ne kadar Aislinn duygularını kontrol etmekte usta olsa da Keenan en iyi zamanında bile dengesizdi.

Donia eğer yeterince uzun süre izlerse adamın gözlerinde fırtınalar belirdiğini göreceğini biliyordu. Bir arada olduklarında Kral'ın gözlerindeki şimşekler yatışırdı ama fırtınalar şimdi her zamankinden parlak, güçlü ve baskındı.

"Hoşgeldiniz." Donia kış bahçesine yerleştirilmiş ahşap banklardan birini işaret etti. Banklar çok zekice yapılmıştı, ustalıkla birbirine geçirilmiş parçalardan oluşuyorlardı, vida veya herhangi bir demir kullanılmamıştı.

Keenan kıııldamadı. Bahçenin ortasında durdu, her zamanki gibi dokunulmazdı. Duruşu bile Kış Kraliçesi'nin genç adama özlem duymasına yol açtı. "Herhangi bir misafirin var mı?" diye sordu genç adam.

"Bu seni neden ilgilendiriyor?" diye karşılık verdi Donia.

Ben ona hesap vermiyorum, ne şimdi ne sonra.

Bankın altındaki kutup tilkisi kıııldandı. Karın içinde sadece koyu renk gözleri ve burnu görünüyordu. Vücudunun geri kalanı beyaz yüzeye karışmıştı. Aislinn ve Keenan yaklaştıklarında etraflarındaki hava ısındığı için, tilki kaçıp karın hala kalın olduğu bahçe duvarlarının dibine yerleşti. Donia, kendisinden önceki Kış Kraliçesi'ni hiç sevmese de kadının tasarladığı

kış bahçesine bayılıyordu. Beira en azından bahçeyi yaparken akıllıca davranmıştı. Bahçenin duvarları ve çatısı yıl boyunca kışın bir parçasının canlı kalmasını sağlıyordu. Kendisi ve perileri için besleyici bir sığınaktı.

Donia sıralardan birine oturdu. "Özellikle burada olmasını beklediğin biri mi var?"

Hala ayakta duran Keenan, sabrı taşmak üzereymiş gibi genç kıza baktı. "Bananach'ın buralarda dolaştığı görülmüş."

Aislinn, genç adamın öfkeli kelimeler sarf etmesini engellemek istercesine elini Kral'ın koluna koydu.

"Burada iyi korunduğuna emin olsak da," Yaz Kraliçesi belli belirsiz Donia'nın arkasına geçmiş olan Evan'a gülümsedi, "Keenan iyi olup olmadığını kontrol etme ihtiyacı duydu. Haksız mıyım Keenan?"

Keenan, Aislinn'e baktı, kızın yüzünde bir şeyler aradı, bir güvence ya da belki durumu netleştirecek başka bir şey. İkisi söz konusu olduğunda bakışmaların anlamını çözmek zordu. "Bananach'la konuşmanı istemiyorum."

Kış Kraliçesi'nin öfkelenmesiyle beraber, ayağının altında kalın bir kar tabakası oluştu. "Neden buradasın?"

Genç adamın gözlerinde fırtınalar kopuyordu. "Sadece endişelendim."

"Ne için?"

"Senin için." Kıza yaklaştı, alanını işgal edip varlığıyla onu ittirmeye başladı. Şimdi bile, genç kız onunla eşit olduğu halde, genç adamın kızın sınırlarına saygısı yoktu. Keenan, ellerini bakır rengi saçlarında dolaştırdı. Kız, Kral'ın büyüüne kapılmış bir ölümlü gibi genç adama bakmaktan kendini alamadı.

"Benim için endişelendin mi yoksa bana ne yapacağımı söylemeye mi çalışıyorsun?" Donia fırtına öncesi kış soğuğu gibi sakindi ama içinde buz parçalarının biriktiğini hissediyordu.

"Savaşın kapına gelmesi beni de ilgilendirir. Niall bana öfkeli ve Kara Saray'dan kimsenin sana yaklaşmasını istemiyorum," dedi Keenan.

"Bu karar sana düşmez. Bu saray benim sarayım Keenan, eğer Bananach'ı dinlemeyi seçersem..."

"Onu dinliyor musun *yanı*?"

"Eğer Bananach veya Niall buraya gelirse onlarla baş etmesini bilirim. Sorch'a'yla veya güçlü bağımsız perilerle baş etmesini bildiğim gibi." Donia'nın ses tonu iyice soğudu. "Ya da seninle baş etmesini bildiğim gibi."

Kapının eşiğine gelen Akdiken kızlarını çağırdı.

Her zaman sessiz olan periler, dışarı doluşup beklenti dolu gözlerle Donia'ya baktı. Donia, kızlara gülümsedi ama yeniden Keenan'a hitap ettiğinde rahatsızlığını saklamaya zahmet etmedi. "Matrice size kapıyı gösterir. Tartışmak istediğiniz başka bir şey var mıydı?"

Genç adamın gözlerinde yeniden şimşekler çaktı, yüzü şimşeklerin ışığıyla aydınlandı. "Hayır. Sanırım yok."

Kraliçesine karşı koruyucu bir tavır sergileyen Matrice, adamın ses tonuna gözlerini kısarak karşılık verdi.

"O zaman, işimiz bittiğine göre," Donia ellerini gevşetmeye çalıştı. Genç adamın, öfkelenmiş olmasına rağmen ona dokunmak için nasıl bir arzu duyduğunu anlamasına izin vermedi reddetti, "Matrice."

Keenan'ın öfkesi bir an için kayboldu. "Donia?"

O zaman Donia pes edip genç adamın koluna dokundu, yeniden pes eden taraf olduğu için kendine kızsı da elinde değildi. "Eğer beni görmek istersen, Kış Kraliçesi'ni değil, beni görmek istersen, dilediğin zaman kulübeye gelebilirsin. Akşamın ilerleyen saatlerinde evde olacağım."

Genç adam başını salladı ama herhangi bir şey söylemedi, herhangi bir söz vermedi. Veremezdi. Gerçek Kraliçesi'yle ilgilenmesi gerekmediğinden emin olmadığı sürece Donia'ya gelemezdi.

Donia bir an için kızıdan nefret etti. Eğer orada olmasaydı... Elbette eğer Aislinn Yaz Kraliçesi olmasaydı, Keenan şimdi başka bir ölümlüye kur yapıyor, onu özgür bırakacak kızı arıyor olurdu.

En azından artık bir parçası bana ait. Böylesi, hiçbir şeye sahip olmamaktan iyidir. Kış Kraliçesi başlangıçta kendine böyle söylemişti ama genç adam dönüp evden çıkmaya hazırlandığı sırada Aislinn'in elini tuttuğunda, Donia gerçekte böylesinin daha iyi olup olmadığını düşündü.

O gece, Donia yalnız kalabileceği yanılsamasına kapılarak kulübeye yürüdü. Her taraf sessiz olmasına karşın, Evan'ın kendisini takip ettiğine emindi. Eğer konsantre olursa gölgelerin arasında Akdiken perisinin kanatlarını görebileceğini, kurdun sesini duyabileceğini biliyordu. Bir yıl önce olsa bu detaylar kalbine korku saçardı. Evan o zamanlar Keenan'ın perilerindendi ve Kış Sarayı'nın perileri beladan başka bir anlama gelmezdi. Önceki Kış Kraliçesi'nin habercileriydiler ve tehdit ya da uyarı mesajlarından başka bir şey getirmezlerdi.

Çok şey değişmişti. Donia değişmişti. Değişmeyen tek şey, Keenan'ın ilgisini, onayını, dokunuşunu ne kadar arzuladığıydı.

Donmuş gözyaşları yere dökülürken bu arzusunun hayatında ki etkilerini düşündü. Keenan'ın kayıp kraliçesi olduğu umu- duyla ölümlülüğünden vazgeçmişti. *Değildim*. Oğlanın sayısız ölümlüye kur yapışını izlemek zorunda kalmış ve her seferinde canı yanmıyormuş gibi davranması gerekmişti. Oysa çok canı yanmıştı. Kraliçe'yi bulmasına yardım etmektense oğlanın an- nesinin ellerinde ölmeye razıydı. *Ama ölmedim*.

Bunun yerine yüzyıllardır oğlanı bastıran ve gücünü elin- den alan sarayın başına geçmişti. Sarayı, durumun eskisi gibi devam etmesini istiyordu. İklimin çok hızlı ve çok fazla değiş- mesi kimseye iyi gelmezdi. Sarayındakiler kışın sürmesinde ısr- rar ediyor ve sürekli ona hala Yaz Kralı'ndan daha güçlü olduk- larını hatırlatıyordu. Ama karanlıkta başbaşa kaldıklarında, sa- dece ikisi varken, Keenan kızın kulağına huzur ve dengenin tat- lı kelimelerini fısıldıyordu.

Donia elinde olmadan arada kalıyordu. Hepsi genç adamın yüzündendi. *Oysa Ash istese beni bırakıp koşu koşu ona gider...*

Bu konuyu düşünüp durduğu için, aklı aynı şeylere takıl- dığı için Donia kendine kızdı ve gözyaşlarını sildi. Genç adam ona ait değildi, asla gerçekten onun olmayacaktı ve bu, elinde olmadan kadını dehşete düşürüyordu.

Evin verandasına adım attı.

Ve genç Kral orada onu bekliyordu, güzel yüzünde endişe- li bir ifade vardı, elleri genç kadına doğru sevecen bir şekilde uzanmıştı. "Don?"

Adamın sesinde, kadının ona duyduğu özlemin aynısı vardı.

Genç adam kollarını açtığı anda, kadının zihnindeki her şey bulanıklaştı. Kendini onun kollarına bıraktı ve onu öptü, üze- rinden yayılan buzu kontrol etmeye zahmet etmedi, adamı ya- ralayıp yaralamayacağına aldırmadı.

Canı yanarsa Keenan onu durdururdu.

Ama Yaz Kralı, onu uzaklaştırmak yerine daha da yakınına çekti. Teninin altındaki güneşiği daha da büyük bir güçle par- lamaya başladı. Etraflarına yağmaya başlayan kar, dökülür dö- külmez eriyordu.

Genç kadın kapıya yaslanmıştı. Kapıyı kilitletiğine emin- di ama kapı birdenbire sonuna kadar açıldı. Göz ucuyla baktı- ğında, Keenan'ın kilidi erittiğini gördü.

Daha gün dönümü değil. Yapamayız. İmkansız...

Kollarına baktı. Genç adamın dokunduğu yerlerde yara iz- leri oluşmuştu, dudakları acıyordu. Elini onun saçlarında do- laştırdı ve onu kendine çekti. Buz parçaları genç adamın boy- nundan aşağı yayıldı.

Duracak. Duracağım. Her an ikimizden biri durabilir.

Kanepedeydiler, Donia'nın başının altındaki yastık alev aldı. Donia, kış mevsiminin içinden taşmasına izin verdi. Odanın içinde bir kar fırtınası belirdi. Bütün alevler söndü.

Ben daha güçlüyüm. Durabilirim.

Ama genç adam ona dokunuyordu. Keenan oradaydı ve ona dokunuyordu. Donia artık duramazdı. Onu durduramaz- dı. Belki başarabilirlerdi, belki hiçbir şey olmazdı. Gözleri- ni açıp genç adama doğru baktığında ondan yayılan parıltı Donia'yı kör etti.

"Benimsin," diye mırıldandı Keenan.

Donia'nın giysileri alev alıp duruyor, ardından yağan kar, alevleri söndürüyordu. Sonra her şey baştan başlıyordu. Kadının teni yanıklarla doldu. Oğlanın göğsü ve boynu buz yanıklarıyla kaplandı.

Genç kadın acı dolu bir çığlık attı ve o zaman Keenan geri çekildi.

"Don..." Yüzü acıyla sarsılmıştı. "Böyle olmasını istemedim..." Bir kolunun üzerinde doğrulup genç kadının kollarındaki yaralara baktı. "Canını yakmak istemedim."

"Biliyorum." Donia yavaşça yere kayıp genç adamı dumanları tüten kanepede tek başına bıraktı.

"Sadece konuşmak istemiştım." Keenan, endişeli gözlerle genç kadını süzdü.

Donia, genç adamın hala ne kadar yakın olduğuna değil içindeki buza konsantre oldu. "Bizimle mi yoksa işle mi ilgili?"

"İkisi de." Keenan sırtıp yıpranmış gömleğini üstüne giymeye çalıştı.

Donia, Kral'ın, gömleğinin düğmelerini ilikleyişini izledi. Keenan parçalanmış kumaşa çeki düzen vermeye çalışırken ikisi de konuşmadı. Ardından, "Beni seviyor musun? Biraz bile olsa?" diye sordu kadın.

Genç adam donup kaldı. "Ne?"

"Beni seviyor musun?"

"Bunu nasıl sorabilirsin?"

"Seviyor musun?" Yanıtı duymaya ihtiyacı vardı, genç adamın herhangi bir şey söylemesine ihtiyacı vardı.

Keenan karşılık vermedi.

"Neden buradasın?" diye sordu Donia.

"Seni görmek için. Yakınında olabilmek için."

"Neden? Benim şehvetten fazlasına ihtiyacım var." Bunu söylerken ağlamadı. Adamın, kalbinin ne kadar kırıldığını görmesine izin vermedi. "Bana tutkudan fazlasına sahip olduğumu söyle. Aramızda ikimizi de yok etmeyecek bir şeyler olduğunu söyle."

Adam güneş gibi parladı, her zamanki kadar güzeldi ama kelimeleri güzel değildi. "Don. Haydi ama. Aramızdakinin bundan fazlası olduğunu biliyorsun. Aramızdakileri biliyorsun."

"Biliyor muyum?"

Keenan, ona uzandı. Eli iyileşmeye başlamıştı ama fena yaralanmıştı.

İşte birbirimize bunu yapıyoruz.

Donia ayağa kalktı ve dışarı yürüdü, evindeki hasarı görmeye ihtiyacı vardı.

Yine aynı şey.

Keenan peşinden gitti.

Donia kulübeye yaslandı. *Kaç defa burada durup onunla veya Kış Kraliçesi'yle aramdaki mesafeyi korumayı denedim? Kış ve yaz son kez bir arada olmayı denediklerinde, yaşananların tekrarlanmasını istemiyordu.*

"Onların yaptığı gibi birbirimizi yok etmemizi istemiyorum," diye fısıldadı Donia.

"Biz onlar gibi değiliz. Sen Beira gibi değilsin." Genç kadına dokunmak yerine verandaya oturdu. "Bu ilişkiyi yürütmek için bir şansımız olduğu sürece senden vazgeçmeyeceğim."

"Ama burada olanlar," diyen Donia, evdeki tahribatı işaret etti, "iyi değil."

"Bir an için kontrolümüzü kaybettik."

"Yine," diye ekledi Donia.

"Evet, ama bunu çözebiliriz. Sana dokunmamalıydım ama ağlıyordun ve..." diyen Keenan, Donia'nın elini sıktı. "Kontrolümü kaybettim. Bana kendimi unutturuyorsun."

"Ben de aynı şeyleri yaşıyorum." Donia, ona döndü. "Kimse beni senin kadar öfkelenlendirmiyor ve senin kadar heyecanlandırmıyor. Hayatım boyunca seni sevdim ama işlerin şimdi ki hali beni mutlu etmiyor."

Keenan duraksadı. "Neden bahsediyorsun?"

Donia bir kahkaha attı. "Bu numara diğer kraliçende işe yarayabilir ama ben seni çok iyi tanıyorum Keenan. İkinizin ne kadar yakınlaştığını görebiliyorum."

"Aislinn benim Kraliçem."

"Ve onunla olmak sarayını güçlendirecek." Donia başını iki yana salladı. "Biliyorum. Her zaman biliyordum. Sen asla bana ait olmadın."

"Aislinn'in, Seth'i var."

Donia ağaçların arasında dolanan Akdiken kızlarını izledi. Kızların kanatları karanlıkta parılıyordu. Birazdan söyleyeceği şeyleri tarttı. "Seth ölecek. Ölümlüler ölür. Sonra ne olacak?"

"Seni hayatımda istiyorum."

"Karanlıkta, Aislinn ortalıkta yokken. Yılda birkaç gece..." Donia birlikte olabilecekleri bir avuç geceyi düşündü, çalınmış zamanlar. O gecelerin güzelliği, öpüşmelerinin bile tehlikeli olduğu diğer zamanları atlatmayı daha da güçleştiriyordu. Gözlerini kırptırıp buzlu gözyaşlarını bastırdı. "Yeterli değil. Yeterli olacağını düşünmüştüm ama daha fazlasına ihtiyacım var."

"Don..."

"Dinle, lütfen..." Donia genç adamın yanına oturdu. "Sana aşığıım. Uğruna ölecek kadar sevdim seni. Ama ona kur yaptığını ve yine de kapıma geldiğini görüyorum. Senin büyüleyiciliğin, ikimizi birden idare etmene yetmez. Biz, Yaz Kızları'ndan değiliz." Donia nazik bir ses tonuyla devam etti. "Kraliçene kavuşabilmen için ölmeyi göze aldım. Seni kaybetmek anlamına geleceğini bile bile bu seçimi yaptım."

"Seni hak etmiyorum." Keenan, bütün dünyası Donia'dan ibaretmiş gibi ona baktı. Genç kadının defalarca kendini kaybettiği o bakış yandı Kral'ın gözlerinde. Orada, Donia'nın duymayı arzuladığı bütün kelimeler vardı. Genç kadın, bu gibi anların ne kadar paha biçilmez olduğunu biliyordu, böyle zamanlarda birbirleri için ne kadar mükemmel olduklarını düşünürdü. Ama bu anların sayısı çok azdı. "Seni hiç hak etmedim," dedi Keenan.

"Bazen buna emin oluyorum ama bazen bu söylediğin doğru olsa seni sevmeyeceğimi düşünüyorum. Nasıl bir kral olabileceğini, nasıl biri olabileceğini gördüm. Düşündüğünden daha iyisin." Donia, nazikçe adamın yüzüne dokundu. "Bazen benim düşündüğümünden de iyi birisin."

"Seninle olabilmek istiyorum..." diye söze başladı genç adam.

"Ama?"

"Sarayımın perilerinin ihtiyaçları önce gelmek zorunda. Dokuz yüz yıl boyunca şimdi olduğum yere gelebilmek için çabaladım. İstediklerimin, birlikte olmayı istediğim kişinin, perilerimin çıkarlarının önüne geçmesine izin veremem." Elini

yeniden saçlarında dolaştırdı. Böyle zamanlarda, Donia'nın, ilk tanıştıkları zamanlarda insan olduğunu zannettiği delikanlı gibi görünüyordu.

Donia onu rahatlatabilmek, her şeyin yoluna gireceğine söz vermek istedi ama yapamazdı. Yaz yaklaştıkça Aislinn'le birbirlerine doğru çekileceklerdi. Keenan bahar geldiğinden beri, en fazla birkaç kez Kış Kraliçesi'ni görmeye gelmişti. Bugün gelişinin nedeni talepte bulunmaktı. Donia'nın genç adamı sevmesi, onun kendisini ve sarayını kontrol etmesine izin vereceği anlamına gelmiyordu.

"Anlıyorum. Ben de aynısını yapmalıyım ama seninle olmayı arzuluyorum Keenan. Seninle, kralla değil." Başını genç adamın kollarına yasladı. Dikkatli davrandıkları sürece, unuttukları, kontrollerini kaybetmedikleri sürece birbirlerine dokunabilirlerdi. Donia iç çekti. "Birlikteyken, sarayları bir tarafa bırakmak istiyorum. Sana olan sevgimin benim saraya diğer saraylara davrandığından farklı davranabileceğin anlamına gelmediğini kavramalısın. Aramızda olanlar, benim sarayımı zayıf düşürmemeli."

Keenan, Donia'nın yüzüne baktı. "Ya bunu yapamazsam?"

Genç kadın, adamı süzdü. "O zaman hayatımdan çıkmalsın. Aşkımı kullanıp beni yönlendirmeyi denemekten vazgeç. Aislinn'i evime getirdiğinde ve bütün dünyanmış gibi ona baktığında kıskanmamamı bekleme. Seninle ya gerçek bir ilişkiye sahip olmak istiyorum ya da hiçbir şeye."

"Ne yapacağımı bilmiyorum," diye itiraf etti genç adam. "Onun yanındayken heyecanlanıyorum. Beni sevmiyor ama sevmesini istiyorum. Eğer severse sarayım daha da güçlenir.

Güneşigında açan goncalar gibi. Bu bir seçim değil Don. İhtiyaç. O benim öteki yarım ve sadece arkadaş olma kararı beni güçsüz düşürüyor."

"Biliyorum."

"Ama o bilmiyor ve işlerin kolaylaşacağından emin değilim."

"Bu konuda sana yardım edemem." Donia, parmaklarını genç adamın parmaklarına doladı. "Bazen ikinizden de nefret ediyorum. Onunla konuşmalısın. Ya Aislinn'le ol ya da ondan kopup gerçekten benim ol."

"Bu konuyu konuşmayı denediğimde beni dinlemiyor ve ben de onunla kavga etmek istemiyorum." Keenan'ın sıkıntısı, yüzünden anlaşılıyordu. Aislinn'den bahsetmek bile adamın dikkatini dağıtıyordu. Donia, hayatı boyunca sevdiği periye baktı. İkisinden birinin geri çekilmesi gerektiğinde, geri çekilen her zaman kendisi olmuştü. Hemen her zaman amaçları aynı olduğu için genç adama yardım etmeyi seçmişti. Kış ve yazın dengede olmasını istiyorlardı.

Donia sıkıntıyla iç çekti. "Yeniden onunla konuşmayı denemelisin Keenan. Çünkü bir şeyler değişmezse bunun sonu hepimiz için kötü olacak."

Keenan nazikçe Donia'nın dudaklarını öptü. "Hala kraliçem olmanı hayal ediyorum. Rüyalarımda sürekli olarak Yaz Kraliçesi'nin sen olduğunu görüyorum."

"Eğer seçim bana ait olsaydı öyle olurdu ama değil. Ya beni özgür bırakmalısın ya da Aislinn'den uzaklaşmanın bir yolunu bulmalısın."

Keenan, Donia'yı kendine çekti. "Ne olursa olsun asla gitmene izin vermek istemiyorum."

"Bu apayrı bir sorun." Genç kadın basamakların buz tutmasını izledi. "Ben yaz için yaratılmamışım Keenan."

"Bana aşık bir kraliçe istemem bu kadar yanlış mı?"

"Hayır," diye fısıldadı genç kadın. "Ama iki kraliçenin seni sevmesini istemen yanlış."

"Eğer kraliçem sen olsaydın..."

"Ama değilim." Donia, başını yeniden genç adamın omzuna yasladı.

Öylece durup birbirlerine sarılarak sabahın gelmesini beklediler.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

SORCHA, DEVLİN'İN ÇAĞIRILMASINI EMRETTİ. ADAM, YAPISI gereği saniyeler içerisinde karşısındaydı. Birlikte geçirdikleri sonsuzluk boyunca, erkek kardeşi güvenilir ve ne yapacağı kestirilebilir biri olmaktan asla vazgeçmemişti.

Devlin kapıdan girdikten hemen sonra durdu. Kadının salonu geçmesini bekledi. Sorcha kürsüye çıkıp gümüş tahta yerleştiği sırada kadının çıplak ayakları en ufak bir ses çıkarmadı. O noktadan bakıldığında mağarayı andıran salon muhteşem görünüyordu. İçeriye, bakan herkesi etkileyen bir simetri hakimdi. Bu oda -sadece ve sadece bu oda- kadının iradesine boyun eğmezdi. Gerçek ve Anıların Salonu'nda, salonun kendi büyüü dışında hiçbir büyü işe yaramazdı. Bir zamanlar, Kara Saray'ın Periler Diyarı'nda olduğu dönemde, saraylar arası sorunlar burada çözülürdü. Bir zamanlar, Periler Diyarı'nı paylaştıkları dönemde kurbanlar burada verilir. Gri taşlar bunları

ve başka pek çok anıyı içlerinde barındırıyordu. Sorcha ayağını tahtının durduğu soğuk toprağın ve kayaların üzerinde dolaştırdı. Kişi sonsuza kadar yaşadığında, anılar bazen bulanıklaşır. Toprak, perilere konsantre olmasını sağlıyor; kaya ise onu salonun gerçekliğine bağlıyordu.

Sorcha yerleşene kadar Devlin harekete geçmezdi. Kadının getirdiği düzen ve kurallar, Devlin için hayati önem taşıyordu. Bu sistem, adamın seçtiği yolda ilerlemesini sağlamıştı. Kadın için düzen içgüdüsel, adam için her gün nefes almasını sağlayan bir seçimdi. Kelimeler gereksizdi ama Devlin yine de söyledi: "Beni huzurunuz kabul edecek misiniz leydim?"

"Edeceğim." Sorcha, eteklerini çıplak ayaklarını örtecek şekilde düzenledi. Elleri ve yanaklarında gümüş parıltılar vardı, kadın bazen bu parıltıların açığa çıkmasına izin verirdi ama çıplak ayaklarının örtülü olmasına özen gösterirdi.

"Yaklaşabilir miyim?"

"Her zaman Devlin," diye adama güvence verdi Sorcha. İkisinin de hatırlamadığı kadar uzun süredir birbirlerine bağlıydılar. "Sormana gerek yok, burada her zaman hoş karşılandığını biliyorsun."

"Güveninizle beni onurlandırılıyorsunuz." Devlin, bakışlarını kadının sakladığı ayaklara kaydırdı. Sorcha'nın başka hiç kimseyle paylaşmadığı gerçeği biliyordu. Mantık, ikisine de Sorcha'nın adama duyduğu güvenin bir gün felaketine yol açacağını söylüyordu. Mantık, aynı zamanda Sorcha'ya, yapabileceği daha iyi bir seçim olmadığını söylüyordu. Devlin'e güvenmek, adamın sadakatini garantilemişti.

Ve hala düşmedik.

Devlin, Sorcha'nın ölümlü dünyadaki gözleri ve elleriydi. İhtiyaç duyulduğunda onun uyguladığı şiddetti. Ama aynı zamanda Bananach'ın da kardeşiydi – üçünün de asla unutmadıkları bir gerçek. Devlin, kız kardeşlerini düzenli olarak görürdü, bütün amacı kargaşa yaratmak olsa da çılgın Kuzgun Peri'yi de seviyordu. Devlin'in, ablasına olan bu sevgisi o kadar açıktı ki ne kadar uzun süredir sadık bir şekilde hizmet ediyor olursa olsun Sorcha her zaman adamın sadakatinden şüphe duyuyordu.

Günün birinde Bananach'ın tarafına geçer mi? Yoksa zaten onun tarafında mı?

"Kara Periler, peri topraklarında ölümlülerinizden birinden kan çekti," diye söze başladı Devlin. "Onları yargılayacak mısınız?"

"Yargılayacağım." Bu kelimeler gereksizdi. Sorcha her zaman yargıladı. Mantık bunu gerektirirdi.

Devlin suçlananları ve şahitleri getirmek üzere dönüp dışarı çıkmaya yeltendi ama kadın hemen elini kaldırarak onu durdurdu.

"Benim için ölümlü dünyayı ziyaret etmeni istiyorum. Üç sarayda birden özgürce dolaşabilen bir ölümlü var," dedi.

Adam başını eğdi. "Dileğiniz benim için emirdir."

"Babanach, onun anahtar olduğunu düşünüyor."

"Ölümlüyü ortadan kaldırmamı mı yoksa getirmemi mi istiyorsunuz?"

"İkisi de değil." Sorcha henüz hangi hamlenin doğru olduğuna karar vermemişti ama aceleci davranmaması gerektiğini biliyordu. "Bilgi topla. Gözlerim ve kulaklarım ol."

"Nasıl emtrederseniz."

Sorcha yeniden mahkemeye odaklandı. "Suçluları içeri getirin."

Saniyeler içinde dört Ly Erg, Devlin'in emrindeki nöbetçiler tarafından içeri getirildi. Ölümlülerin dünyasında kırmızı avuçlu perilerin kan çekme alışkanlığı kimsenin sorunu değildi, orada ne yaptıkları ya da yoz eğlenceleri Sorcha'yı ilgilendirmezdi. Ancak bu dördü, ölümlü dünyada değildi.

Kadının sarayının bazı üyeleri, suçlananların peşinden salona girdi. Hira ve Nienke, geçen yüzyıllar boyunca kadının yardımcılığını yapmış ve onu rahatlatmış iki peri, gelip ayaklarının dibine oturdu. Sade, gri elbiseler giymişlerdi ve onların ayakları da kadının gibi çıplaktı.

Sorcha, Devlin'e devam etmesini işaret etti.

Adam, sırtını kadına dönmeyeceği ama Ly Erg'lere ve mahkemeye katılanlara bakabileceği bir pozisyon aldı. Böylece herkesi görebilecekti.

"Kralınız, burada olduğunuzu biliyor mu?" diye sordu Sorcha, Ly Erg'e.

Sadece bir tanesi yanıtladı. "Hayır."

"Bananach biliyor mu?"

Dördünden biri, ilk cevabı verenden başka bir Ly Erg sırttı. "Leydi Savaş, onun dileklerini yerine getirmek için hareket ettiğimizi bilir."

Sorcha dudaklarını büzdü. Bananach dikkatliydi, peri topraklarına asla doğrudan saldırmaz, yapılan saldırıları asla açıkça onaylamazdı. Ama bu saldırıları yapanları desteklediği belliydi. Devlin, Sorcha'ya baktı.

Kadın şöyle bir başını salladı ve adam Ly Erg'in boğazını kesti. Seri ve hızlı bir eylem olduğundan, hiç gürültü olmadı.

Diğer üç Ly Erg kanın kayaya dökülüşünü izledi. Salon, kanı ve ölü perinin anılarını içti. Nöbetçilerin kana dokunmalarına engel olabilmek için, Ly Erg'leri fiziksel olarak durdurmaları gerekti. Kan onların besini, kışkırtıcısı, eylemlerinin altında yatan gerekçeydi.

Ly Erg'ler dökülen kana ulaşmaya çalışırken ufak bir karmaşa çıktı. Olanların Devlin'i hem rahatsız hem de mutlu ettiği söylenebilirdi. Gülümsedi, surat astı ve dişlerini biletti. Saraydakilerin görmediği hızla geçip giden bir dizi yüz ifadesi. Saraylılar, davetsiz misafirleri sorguya çektiği sırada Devlin'in yüzüne bakmamaları gerektiğini bilirdi.

Sorcha salonun onunla paylaştığı gerçekleri dinledi. Odada yankılanan fısıltıları sadece kendisi duyabiliyordu. Ana Kraliçe, Ly Erg'in doğrudan bir emirle hareket etmediğini öğrendi. "Bananach onlara özellikle Peri Diyarı'na gelmelerini emretmemiş." Kelimeleri, bütün bakışların kadına dönmesine yol açtı.

Zemin hafifçe yarıldı ve Ly Erg'in cesedini yuttu. Sorcha'nın ayaklarının altındaki toprak nemlendi ve kadın gümüş rengi damarlarının kökler gibi salona saplandıklarını hissetti, gerçek için verilen kurbandan besleniyordu. Büyü için verilen kurbandan.

Kan her zaman büyüü besler. Sorcha, büyüün kalbiydi. Kardeşleri gibi onun da kan ve kurbanla beslenmeye ihtiyacı vardı. Ama o, diğerlerinin aksine bundan zevk almazdı. Yalnızca bu gerçeği kabullenmişti. Zayıf bir kraliçe Periler Diyarı'nda düzeni sağlayamaz, ölümlü dünyadaki perileri besleyen büyüü kontrol edemez ve uzun süre hayatta kalamazdı.

"Kardeşinizin ölümü, Periler Diyarı'nın kurallarını çiğnemiş olmanızın şanssız sonuçlarından biri. Periler Diyarı'na girerken bana gelip izin almadınız. Bunu yapmak yerine sarayımın üyelerine saldırdınız. Ölümlülerimden birinin kanını aldınız." Sorch'a, her zaman olduğu gibi bütün bağlılıklarıyla kendisini izleyen saray halkına baktı. Kadının onlara sunduğu dengeden ve güvenlik duygusundan hoşlanırlardı. "Dışarıda diğer sarayların da hakları ve güçleri var. Periler Diyarı'nda ben mutlak gücüm. Yaşam ve ölüm -bunlar ve geri kalan her şey- sadece ve sadece benim irademe bağlı." Periler susup düzenin yeniden sağlanışını izledi. Kadının, seçimlerini neden yaptığını anlıyorlardı. Sorch'a bakışlarını onlara kaydırduğunda irkilmediler bile. "Bu kaçaklar topraklarımda bana ait ölümlülerden birine saldırdı. Böyle bir hareket kabul edilemez." Sorch'a dönüp Devlin'in bakışlarına karşılık verdi. "Bir tanesi dönüp Kara Kral'a neler olduğunu anlatabilmek için hayatta kalsın."

"Kraliçem nasıl isterse," dedi adam, gözlerindeki ısıltıya tamamen ters düşen sakın ve duru bir sesle.

Soylular cezanın yerine getirilebilmesi için bakışlarını yere çevirdi.

Cezanın gerekliliğini anlamaları, kan dökülmesinden zevk aldıkları anlamına gelmiyordu. Ana Saray'ın perileri vahşi değildi. En azından çoğu.

Devlin titremeyen eliyle yavaş ama akıcı bir hareketle Ly Erg'lerden bir diğerinin boğazını kesti. Sorch'a burada, salondayken, toprağa ve taşa dokunurken Gerçek'i biliyordu: Bıçak olması gerektiği kadar keskin değildi ve kardeşi Devlin, öldürmekten zevk alıyordu. Daha da önemlisi, eylemlerinin,

Sorch'a'nın Ana Saray'ı beslemek için ihtiyaç duyduğu besini sağladığını bilmek onu mutlu ediyordu. Bu da paylaşıkları sırlardan biriydi.

"Kraliçemizin ve sarayımızın iradesi ve emri doğrultusunda hayatlarınız sona erdi," dedi Devlin, Ly Erg'i taşıdığı yarığa atarken.

Ardından eylemini tekrarlayıp üçüncü periye de kurban etti. Devlin kanlı elini kraliçeye uzattı. "Kraliçem?"

Ayakları hala toprakta olan Sorch'a, bir an Devlin'in, Ly Erg'lerin ölümünden zevk aldığı için kadının onu cezalandırmasını istediğini hissetti. Devlin elinde kanla öylece durduğu sırada, kadın tarafından cezalandırılmayı umuyordu. Hatta bunu istiyordu.

"Ne kralınız ne de Bananach, Periler Diyarı'nda geçerli olan emirler verebilir. Kurallara uyun." Sorch'a ayağa kalkıp son periyi alından öptü. "Bu seferlik kralına haber götürebilmen karşılığında hayatın bağışlandı." Ardından Devlin'e dönüp başını salladı. Adam, başka bir kelimeye gerek duymaksızın kadını perilerin arasından geçirdi, salondan uzaklaştırıp bahçeye çıkardı. Bu da rutinlerinin parçasıydı. Düzen ne gerektiriyorsa onu yaparlardı ve sonra Sorch'a doğanın kucağına döner, Devlin'se ölümlü dünyaya çekilirdi.

Ama bu sefer Devlin'in bir görevi daha vardı. Seth Morgan denilen ölümlünün varlığı herkes için riskliydi ve eğer eylemleri Bananach'ın dikkatini çektiyse Ana Saray'ın da onunla ilgilenmesi gerekiyordu.

BEŞİNCİ BÖLÜM

SETH O SABAH EVDEN ÇIKTIĞINDA QUINN ONU BEKLİYOR-
du. Nöbetçinin yüzünde sahte dost canlısı bir ifade vardı.
"Eşlikçiye ihtiyacım yok," diye mırıldandı Seth nöbetçinin ya-
nından geçerken ve yeni kitapları incelemeye gitti.

Ama itirazlarının bir önemi yoktu.

Seth kitapları çantasına kaldırdığında Quinn çıkışı işaret
etti. "Hazırsan?"

Seth tek başına yürümeyi tercih ederdi ama nöbetçiyi emirle-
ri çiğnemeye ikna etmesi imkansızdı. Dünya, kırılgan bir ölüm-
lû için fazlasıyla tehlikeliydi. Aislinn nöbetçilerin sürekli onun-
la olmaları konusunda kesin emirler vermişti. Seth, sevdiği ka-
dının neden böyle bir emre gerek duyduğunu anlasa da elinde
olmadan ters yanıtlar veriyor ve nöbetçilerden kaçma girişimin-
de bulunmamak için bütün iradesini kullanması gerekiyordu.
Aptalca olacağının farkındaydı ama elinde değildi.

Seth hiçbir şey söylemeden Quinn'in yanından geçti ve Kar-
ga Yuvası'na gittikleri sırada sessizliğini korudu. Oraya var-
dıklarında kapının önünde onları bekleyen Niall'la karşılaştılar.
Niall duvara yaslanmış sigara içiyor ve içerde çalan mü-
ziğe eşlik edecek şekilde ayağıyla ritim tutuyordu. Keenan ve
Aislinn'in aksine Niall'in ona eşlik eden veya peşinde dolanan
nöbetçileri yoktu. Tek başınaydı ve onunla karşılaşmak her za-
man Seth'e iyi gelirdi.

Quinn hoşnutsuzca Niall'ı süzdü. "O artık bizim sarayı-
mızdan değil."

Niall, Quinn'in öfkeli bakışlarına karşılık vermedi. Kara
Kral olduktan sonra gerçekten çok değişmişti. En belirgin
fark, eskiden kısa olan saçlarının uzamasına izin vermesiydi.
Ama asıl fark bu değildi. Niall, Keenan'ın sarayındayken her
zaman temkinli davranırdı, potansiyel tehlikelere karşı her za-
man hazırlıklı olmanın önemine inanırdı. Aslında nerede ol-
duklarının hiçbir önemi yoktu. Keenan'ın dairesinde, güven
içindeyken bile Niall'in tetikte olduğunu hissederdiniz. Ar-
tık hemen her zaman rahattı. O kadar umursamazdı ki ona
baktığınızda, rahatlıkla hiçbir şeyin ve hiç kimsenin ona za-
rar veremeyeceği hissine kapılıyordunuz – ki bu, bir derece-
ye kadar da doğrudu. Sarayların başlarındaki kişiler ancak
diğer hükümdarlar tarafından öldürülebilir. Bağımsız periler
arasındaki sıra dışı ölçüde güçlü olan bir iki kişi dışında, baş-
ka kimse onlara zarar veremez. Niall da aynı Aislinn gibi ne-
redeyse ölümsüzdü.

Quinn alçak sesle devam etti. "Kara Saray'a güvenemezsin.
Sarayımız ve onların sarayı birbirine uymaz."

Seth başını iki yana sallarken az kalsın gülümseyecekti. Niall'in bilinçli olarak sergilediği kışkırtıcı tavırlar, Quinn'in saldırıya uğramış gibi yeniden pozisyon alması... Birkaç hafta önce olsa Niall, Kara Kral'a aynı şekilde karşılık verirdi. Her şey göreceliydi. Niall değişmişti. Ya da belki eskiden de bela çıkarmaya her zaman hazırda ama Seth bunu fark etmemişti. Seth, Niall'a bakıp gülümsedi. "Bana zarar vermeye niyetin var mı?"

"Hayır." Niall, Quinn'e ölümcül bir bakış fırlattı. "Ayrıca seni Keenan'ın ayak işlerine bakan dalkavuklarından daha iyi koruyabileceğime eminim."

Quinn öfkeden köpürse de karşılık vermedi.

"Başka hiçbir yerde burada olduğum kadar güvende olmam. Gerçekten," dedi Seth, Quinn'e. Ne kadar eğlendiğini belli etmemeye çalıştı. "Niall benim arkadaşım."

"Ama ya..."

"Tanrım, git artık," diye araya girdi Niall ve kendisine fazlasıyla yakışan düşmanca bir tavırla onlara doğru yürüdü. "Seth yanımdayken güvende. Arkadaşımı tehlikeye atmam. Arkadaşlarını dilediği gibi tehdit etmek, senin kralının huyudur."

"Kralımızın onunla olmanı onaylayacağını sanmıyorum," diye ısrar etti Quinn. Sadece Seth'le konuşuyor, sadece Seth'e bakıyordu.

Seth bir kaşını kaldırdı. "Benim bir kralım yok. Ben ölümlüyüm, unuttun mu?"

"Bu olayı Keenan'a bildirmem gerek." Quinn bu tehdidin Seth için bir önemi olabilirmiş gibi birkaç saniye bekledi. Olmadığı açıkça anlaşıldığında arkasını dönüp uzaklaştı.

Peri gözden kaybolduğunda Niall'in üzerindeki düşmanca tavırlar ortadan kalktı. "Boş kafa. Keenan'ın onu danışman pozisyonuna terfi ettirdiğine inanmıyorum. Hiçbir ahlaki değer yargısına sahip olmayan her şeye evet diyen aptal bir dalkavuktur ve..." Kendini durdurdu. "Neyse, beni ilgilendirmez. Haydi içeri gel."

Niall kapıyı açtı ve Karga Yuvası'nın loş dünyasına adım attılar. Rahatlatıcı bir karanlıktı, uçuşan kuşlar veya ortalıkta dönüp duran Yaz Kızları yoktu. Seth burada kendini rahat hissediyordu. Ailesi hala hayattayken babasıyla burada pek çok öğleden sonra geçirmişti. Aslında Seth'in Karga Yuvası'nda büyüdüğü söylenebilirdi. Mekan değişmişti ama Seth içeriye baktığında hala annesinin barın arkasından, onunla dalga geçebileceğini sanan birilerini azarlayışını görebiliyordu. Annesi buldozer gibi bir kadındı. Ufak tefekti ama vücudu ne kadar küçükse öfkesi o kadar büyüktü. Seth on dört yaşındayken, babasının bara gitmesinin yegane nedeninin Linda'nın yakınlarında olma ihtiyacı olduğunu kavramıştı. Adam evde canının sıkıldığını, emeklilikten bıktığını, işi olmayınca kendini huzursuz hissettiğini söyler, bardaki ufak tefek tesisat işleriyle ilgilenirdi. Ama oraya gitmesinin asıl nedeni can sıkıntısı değildi, Linda'ya yakın olmaktı.

Onları özlüyorum. Seth, anıların canlanmasına izin verdi. Burada anılara izin verebilirdi. O zamanlar, kendini evindeymiş gibi hissettiği tek yer burasıydı.

Linda, anne olma olayını tam olarak üstlenmemişti. Oğlanı severdi, Seth'in bundan şüphesi yoktu ama Linda, Seth'in babasıyla evlendiğinde amacı, yerleşip bir aile kurmak değildi.

Seth yeterince büyüdüğünde başka bir yere gitmek istedi. Başını omuz silkip tereddüt etmeden kadınla gitmişti.

Seth'i davet etmeye gerek duymamıştı.

Seth bunları düşünmeyi bırakıp Niall'in yanına oturdu. Kara Kral odanın en karanlık köşesindeki masayı seçmişti. Öğleden sonra olmasına karşın çoktan birkaç bira içmiş, sağlam alkoliklerin arasından geçtiler. Öğleden sonra kalabalığı; ofis işçileri, motorcular, işsizler ve henüz iş bulamamış mevsimlik işçilerden oluşan ilginç bir kalabalıktı.

Niall'in seçtiği masa, diğerlerinden biraz olsun uzaktı. Seth yan masadan aldığı mönüyü açtı.

"Mönü aynı mönü." Niall kağıdı işaret etti. "Aynı şeyi sipariş edeceksin. Hep aynı şeyi sipariş edersin."

"Doğru ama mönüyü bakmayı seviyorum. Aynı olması hoşuma gidiyor." Seth garsonlardan birine gelmesini işaret etti ve siparişini verdi.

Garson gidip de yalnız kaldıklarında, Niall oğlana garip bir bakış fırlattı. "Gözüne aynı görünüyor muyum?"

"Etrafındaki gölgeler arttı," Seth, Niall'in çevresindeki spiraller çizerek dolaşan sise benzer figürleri işaret etti, "ayrıca gözlerin bir garip. Ash'inkilerden daha ürkütücü. Onun gözlerinde çoğunlukla deniz ve hoş şeyler oluyor. Seninkilerdeyse bir sürü korkunç görünümlü insan."

Niall bu detaya sevinmiş görünmedi. "Irial'ın gözleri de hala aynı."

Seth üstelememesi gerektiğini biliyordu. Niall'in Kara Kral'la olan ilişkisi, asla konuşmaktan hoşlandığı konulardan olmamıştı. Konuyu değiştirmeyi tercih etti. "Daha mutlu görünüyorsun."

Niall kahkaha olabilecek kaba bir ses çıkardı. "Buna mutlu olmak der miydin bilmiyorum."

"O zaman, yeni kimliğine alışmaya başlamışsın diyelim."

Seth omuz silkti.

Bu sefer Niall gerçekten güldü, kahkahasının sesi Seth hariç odadaki herkesin ürpermesine veya özlemle iç çekmesine yol açtı. Seth, hiç düşünmeden uzanıp boynundaki ipin ucunda sallanan taşa dokundu. Niall'in ona verdiği, büyü engelleyici bir tılsımdı. Onun sayesinde, Niall'in ölümlüler üzerindeki gücünden etkilenmiyordu. Ama yan etkileri sayesinde, Seth diğer peri büyülerine de dayanıklı hale gelmişti.

Keenan bana asla herhangi bir tılsım vermedi ve hatta bana işime yarayabilecek tılsımlar olduğunu bile söylemedi... Seth başını iki yana salladı. Yaz Kralı'nın Seth'in hayatını kolaylaştıracak hiçbir şeyi yapmaya gönüllü olmayacağı sır değildi. Aislinn bir öneri getirirse Keenan tereddüt etmeden ona uyar ama asla kendisi bir öneride bulunmazdı. Niall, Kara Kral olduğunda bildiklerini Seth'le paylaşma özgürlüğüne kavuşmuştu.

"Tılsımdan Ash'e bahsettin mi?" diye sordu Niall, sıradan bir şeyden bahsedermiş gibi.

"Hayır. Biliyorsun ki tılsımdan ona bahsedecek olursam Keenan'a neden bana bir tılsım vermediğini soracaktır ve aralarında bir kavga daha çıkmasına neden olmak istemem."

"Sen bir budalasın. Neden sana tılsım vermediğini biliyorsun. Sen de biliyorsun. Ash tılsımın varlığını öğrenirse o da nedenini tahmin edecektir."

"Ona söylememek için bir neden daha. Zaten yaşadığı değişimler yüzünden zor günler geçiriyor," dedi Seth.

"Ve Keenan bütün bu zorlukları kendi lehine kullanmak için elinden geleni yapacaktır. O..." Niall aniden durdu.

Seth, Niall'ın bakışlarını takip etti. Yüzünde dövme olan, kolları Kelt savaşçıların kollarını andıran siyah saçlı bir peri, yanında elleri kan lekeleriyle kaplı, altı kısa periyle içeri girmişti. Dişi perinin başı, kuzgunlarınkini andırıyordu. Mavi-siyah saçları aynı zamanda kuş tüyleriydi. Çoğu perinin aksine kadının hem sahte ölümlü yüzü hem de kuş özellikleri aynı anda görülebiliyordu.

"Bu konuşmaya sakın karışma." Niall, kadın yaklaştığı sırada iskemlesini masadan uzaklaştırdı. Kadın kesinlikle insani olmayan bir şekilde başını yana eğdi. "Ne hoş bir sürpriz Gancan..."

"Hayır." Niall öfkelenirken yüzünden gölge iplikcikler yayıldı, kulüpteki ölümlülerin bunu görmesi mümkün değildi ama dehşet verici bir manzaraydı. "Gancanagh değil Kral. Yoksa unuttun mu?"

Kuzgunu andıran peri irkilmedi bile, bakışlarını yavaşça Niall'ın üzerinde dolaştırmakla yetindi.

"Haklısın. Bazen zihnim bulanıyor."

"Bana unvanımla hitap etmemenin nedeni bu değil." Niall hala ayağa kalkmamıştı ama vücudu, rahatlıkla aniden hareket geçebileceği bir pozisyon aldı.

"Ne kadar doğru söyledin." Kuşumsu perinin duruşu da değişti. "Benimle savaşacak mısın Kralım? Çarpışmaya doymadığımı bilirsin."

Seth gerilimin arttığını hissetti. Diğer periler dağılıp Karaga Yuvası'nın çeşitli noktalarında yerlerini aldı. Hepsinin gözlerinde kan açlığı vardı.

"İstedğin bu mu?" Niall ayağa kalktı.

Kadın dudaklarını yaladı. "Ufak bir çarpışmanın zararı olmazdı."

"Bana meydan mı okuyorsun?" Niall uzanıp elini perinin tüy-saçları arasında dolaştırdı.

"Henüz değil. Gerçek bir meydan okuma değil, ama kan... Evet, kan akıtmak istiyorum." Dişi peri öne eğilip ağzını şıktırdı. Seth, onun gerçek bir gagası olup olmadığını merak etti. Niall, dişi perinin saçlarını yakalayıp başını kendinden uzaklaştırdı.

Peri, dans ediyorlarmış gibi olduğu yerde döndü. "Irial'in neler yaptığını biliyor musun? Danışmanlığını reddettiğin için yaralanmış diye duydum."

"Sürtük."

"Hepsi bu mu?" Öfkeyle adamı süzdü. "Tek bir kelime? Seni bulmaya geliyorum, sana sataşıyorum ve karşılığı sadece bir kelime mi? Beni böyle mi karşılayacaksın..."

Niall, dişi periyi yumrukladı.

Dişi peri bir anda elinde beliren kemik beyazı bıçakla adamın kolunu kanatmak için hamle yaptı.

Hareketleri, Seth'in takip edemeyeceği kadar hızlıydı. Dişi perinin güçlü olduğunu görebiliyordu. Birkaç saniye içinde Niall'ın her tarafı ufak kesiklerle dolmuştu. Onu düşürmeyi başardı ama peri, yere düştükten saniyeler sonra yeniden ayaktaydı.

O görüntü karmaşasında, dişi perinin kuzgun gagası ve pençeleri varmış gibi göründü. Gagasından yükselen çığlıklar korkunçtu, sanki bütün perileri savaşa çağırıyordu. Neyse ki diğer periler, onunla beraber içeri girenler de dahil olmak üzere, oldukları yerde kalıp kavgayı izlemeye devam etti.

Niall, dişi periyi kısa süreliğine de olsa kontrol altına almayı başardı, onu arkadan kucaklamıştı.

Dişi peri bir an için tamamen hareketsiz kaldı. Yüzündeki ifadeyi görmek dışarıdan bakan birini utandırırdu. Mutsuz değil zevk alıyormuş gibi görünüyordu. Ardından, iç çekti. "Kesinlikle kayda değer bir rakipsin."

Bir anda başını geriye doğru savurup Niall'in yüzüne sert bir kafa attı ve genç adamın burnundan ve ağzından kan gelmesine yol açtı.

Ama Niall onu tutmayı bırakmadı. Bunun yerine sağ elini kaldırdı ve dişi perinin kafasına bir darbe indirdi. Ardından hareketin hızından yararlanıp kadını yere yatırdı. Onu bir eliyle yerde tutmayı sürdürdü ve üstüne çıkıp çırpınmasını engelledi. Peri çırpınmayı kesti ama Niall ayağa kalkmadı.

Dişi peri kanlı yüzünü adama çevirdi ve ikisi bir süre birbirlerine baktı. Rahatsız olan Seth bakışlarını kaçırduğunda garson kızın yanlarında durduğunu gördü. Kız bir şeyler söyledi.

"Ne?"

Garson yeniden konuştu. "Niall. Gittiğini görmedim. Geri gelecek mi?"

Seth bir an için irkildiyse de hemen sonra kızın, perileri görmediğini hatırladı. Kavgayı sadece kendisi görüyordu. Sadece kendisi kanlar içinde birbirlerine girmiş hallerinin farkındaydı. Başını salladı. "Evet. Geri gelecek."

Garson ona garip bir bakış fırlattı. "İyi misin?"

"Evet. Sadece... Beni şaşırttın." Gülümsedi. "Önemli değil."

Kız başını sallayıp başka bir masayla ilgilenmeye başladı.

Arka tarafta Niall'in konuştuğunu duydu. "Hayatım?"

Dönüp baktığında adamın ayağa kalktığını ve elini yerdeki periye uzattığını gördü. "Bu kadar yeter mi?"

"Hımm. Şimdilik ara verebiliriz. Ama işimiz bitmedi. Sen ölene kadar bitmeyecek." Dişi peri adamın uzattığı eli tuttu ve akıcı bir zarafetle ayağa kalktı. Yanağından akan kanı kontrol ettiği sırada bakışları dalgındı. "İyi bir dövüştü Kralım."

Kara Kral başını salladı. Bakışlarını dişi periden ayırmadı.

"Bu gece senin için geleceğim," diye fısıldadı dişi peri, ya bir tehditti ya da bir teklif. Ardından kuşlarınkini andıran garip hareketlerle başını çevirip içeriye dağılan altı periye baktı. Hepsini aynı anda ona doğru harekete geçti. Grup başka tek kelime konuşmadan geldiği gibi bardan ayrıldı.

Niall, Seth'i süzdü. "Hemen döneceğim."

O da dışarı çıktı ve Seth kalakaldı, bu ani şiddet gösterisi yüzünden şoktaydı ve ne düşünmesi gerektiğine emin değildi.

Seth bir kişinin daha kavgayı gördüğünü fark etti: Bir peri, görü yeteneği olmayan ölümlüler için görünmez olan yaratık, odanın diğer tarafından ona bakıyordu. Yeleği andıran beyaz saçları tepede toplanmıştı. Keskin hatları vardı. Kemikli yapısı yüzünden, heykelleri andırıyordu. Seth'in yaptığı heykellerden çok farklıydı ama hemen oğlanın elleri o anda, kara taştan bir bloğu alıp yontmak için dayanılmaz bir arzu duydu. Beyaz tenli peri hiç kılmıdamıyordu ve bir an için Seth onun canlı olup olmadığını merak etti. O kadar hareketsizdi ki heykel olduğu yanılsaması aşırı gerçekçi bir havaya bürünmüştü.

Niall birkaç dakika sonra geri döndüğünde artık üstü başı kanla kaplı değildi. Büyü yeteneği ile giysilerinin durumunu ve tenindeki kesikleri saklamayı başarmıştı.

Niall yeniden masaya oturduğunda Seth hareketsiz peri-yi işaret etti. "Onu tanıyor musun?"

Niall, Seth'in baktığı yöne baktı ve hareketsiz duran peri-yi gördü.

"Ne yazık ki."

Niall paketten bir sigara çıkarıp yaktı. "Devlin, Sorch'a'nın huzur koruyucusu ya da kabadayısı. Ne taraftan baktığına bağlı."

Devlin onlara gülümsedi.

"Şimdi onunla uğraşacak durumda değilim," diye ekledi Niall, gözlerini Devlin'den ayırmadan. "Artık çok az peri beni zorlayacak kadar güçlü. Deminki kadın onlardan biri. Ve ne yazık ki Devlin de."

Günün nasıl bu kadar vahşi bir hal aldığına şaşırarak Seth, artık masalarına doğru gelen Devlin'e baktı.

Devlin görünmez kalmayı sürdürerek masalarının yanına geldi ve Niall'a hitaben konuştu. "Bela geliyor arkadaşım. Artık tek hedef Sorch'a değil."

"Ne zaman öyleydi ki?" Niall çakmağını çaktı.

Devlin davet edilmeyi beklemeden bir iskemle çekip onlara katıldı. "Sorch'a bir zamanlar seni severdi. Bunun bir anlamı olmalı, senin için bile. İhtiyacı olan..."

"Bilmek istemiyorum Dev. Ne halde olduğumu görmüyor musun..."

"Artık kendi hayatını kendin kontrol ediyorsun."

Niall bir kahkaha attı. "Hiç sanmıyorum."

Seth doğru hamlenin ne olacağına karar veremedi ama ayağa kalkmaya yeltendiğinde Niall kolunu tuttu. "Kal."

Devlin aldırışsız gözlerle bu sahneyi izledi. "Senin mi?"

"Arkadaşım," diye düzeltti Niall.

"Beni görüyor. Kavgayı gördü." Devlin'in ses tonu suçlayıcı değildi ama huzursuz ediciydi. "Ölümlülerin görmemesi gerekir."

"O görüyor. Onu almaya kalkarsan," diyen Niall, hayvanlar gibi dişlerini ortaya çıkararak hırladı, "kraliçene duyduğum bütün saygı ve arkadaşlığına verdiğim önem, öfkemi durdurmaya yetmez." Ardından, Seth'e döndü. "Onunla asla hiçbir yere gitme. Sakın."

Seth soru sorarcasına bir kaşını kaldırdı.

Devlin ayağa kalktı. "Eğer Sorch'a ölümü almamı emretmiş olsaydı onu çoktan almış olurum. Alınmasını emretmedi. Sarayının çıkardığı sorunlar konusunda seni uyarmak için buradayım."

"Ve olanları rapor etmek için."

"Elbette." Devlin küçümseyen bir edayla Niall'a baktı. "Her şeyi kraliçeme rapor ederim. Her zaman Ana Saray'ın hizmetindeyim. Her zaman ablamın emrinde olduğumu biliyorsun." Ardından ayağa kalkıp uzaklaştı.

Niall bitirmemiş olduğu halde, ilk sigarayı söndürüp yeni bir tane çıkardı.

"Bunları açıklamak ister misin?" diyen Seth, içeriği işaret etti.

"Pek sayılmaz." Niall sigarayı yakıp uzun bir nefes çekti. Yüzünde garip bir ifadeyle sigaraya baktı. "İstesem de açıklayabileceğime emin değilim."

"Tehlikede misin?"

Niall dumanı dışarı üfledi ve sırtı. "Kim bilir?"

"Ya ben?"

"Devlin senin için bir tehlike oluşturmuyor. Seni almayla gönderilmiş olsaydı çoktan harekete geçerdi." Niall, Ana Saray'ın perisinin dışarı çıktığı kapıya baktı. "Devlin, Ana Saray'ın işlerini halletmek için buraya gelir çünkü Sorcha çok ender olarak ölümlülerin arasında dolaşır."

"Ya sana saldıran peri?"

Niall omuz silkti. "Onun hobisi bu. Şiddetten, karmaşadan ve acıdan zevk alır. Onu kontrol altında tutmak, Irial'ın bana devrettiği pek çok zorluktan biri. Irial bana yardımcı oluyor ama ona güvenmekle ilgili şüphelerim var."

Seth ne söyleyeceğini bilemedi. Genç adam sigara içerken bir süre rahatsız edici bir sessizliği paylaştılar. Garson kız yine yan taraftaki masayı toplamaya geldi. İlgisini açıkça belli ederek Niall'a bakıyordu. Kralın, çoğu peri ve ölümlü üzerinde böyle bir etkisi vardı. Niall bir Gancanagh'dı, baştan çıkarıcı ve bağımlılık yapan bir periydi. Kara Kral'a dönüşene kadar, ilgili partnerleri için ölümcüldü.

"O kadın kimdi? Peri..." Garson temiz bir kül tablasıyla masalarına geldiği için cümlesini tamamlayamadı. "Bir şeye ihtiyacımız olursa sana haber veririm," dedi Seth.

"Masanıza uğramak benim için zahmet değil Seth." Ardından bütün ilgisini Kara Kral'a yöneltti. "Niall... İstediyim bir şey var mı?"

"Hayır." Niall nazikçe kızın kolunu okşadı. "Bize karşı çok iyisin. Öyle değil mi Seth?"

Garson uzaklaştıktan sonra Seth iç çekip gözlerini devirerek Niall'a baktı. "Senin şu tılsımlardan buradaki herkese dağıtmamız gerek."

Niall'ın yüzündeki somurtkan ifade kayboldu ve yerini bir sırıtış aldı. "Oyunbozan."

"Dilediğince tadını çıkarabilirsin. İlginin tadını çıkar ama sevgini perilere sakla," diye uyardı Seth.

"Bunu biliyorum. Sadece," Kara Kral incinmiş gibi göz kırptı, "sürekli bana hatırlatıp durmana ihtiyacım var. Asla Irial veya Keenan gibi olmak istemiyorum."

"Ne olmak istemiyorsun?" diye sordu Seth.

"Bencil bir pislik."

"Sen bir Peri Kralı'sın dostum. Ne kadar seçme şansın var bilmiyorum. Az önce kuzgun periyle olanlar düşünülürse..."

"Bu konuyu açma. İzin verirken, hayatımdaki tatsızlıkları kendime saklamayı tercih ederim."

Seth pes edersine elini kaldırdı. "Seçim senin. Seni yargıladığımı zannetme."

"Ama ben kendimi yargılıyorum," diye mınıldandı Niall. Bir saniye sonra doğruldu ve boynunu ovaladı. "Sanırım asıl sorun şu. Pislik gibi davranmak istediğimde, hedef olarak kimi seçeceğim?"

"Ya da pislik olmaya karşı koymak üzerinde daha çok çalışabilirsin."

"Elbette." Niall'ın yüzünde alaycı bir ifade belirdi. "Zaten baştan çıkmaya karşı koymak, tam da Kara Kral'ın yapacağı iştir ya."

ALTINCI BÖLÜM

KEENAN KAPIYI ÇARPIP İÇERİ GİRDİĞİNDE, AISLINN KUŞLARI besliyordu. Sultan papağanlarından biri kızın tişörtüne pençelerini geçirip saçlarının arasından gagasını uzatarak Yaz Kralı'nı izledi. Kuşlar Keenan'a huzur veriyordu. Bazen melankolik olduğunda veya aniden öfkелendiğinde oturup kuşları izlemek sakinleşmesinin tek yoluydu. Kuşlar da anlaşılan ne kadar değerli olduklarını biliyor ve buna göre davranıyordu. Ancak bugün Keenan kuşlara bakmak için durmadı.

"Aislinn," dedi, çalışma odasına kapanmadan önce kızı se-lamlamak için.

Kız olduğu yerde bekledi. Sultan papağanı havalandı. Geri kalan kuşlar kıza doğru ilerlemek yerine beklenti dolu bakış-larla onu izlemeyi tercih etti. Papağanların tüyleri kabarmıştı. Diğerleri ya kıza ya da Keenan'ın gittiği yöne bakıyordu. Bir-kaçı cıcıkledi.

"Tamam. Gidip onunla konuşacağım."

Genç adamın peşinden çalışma odasına gitti. Oda sadece Keenan'a ait olan iki odadan biriydi. Diğer, yatak odası, kızın asla girmedığı bir yerdi ama başbaşa olduklarında genelde ça-lışma odasını kullanırlardı. Genç adam olmadığında oraya gir-mek kıza garip geliyordu. Yaz Kızları bazen ellerine bir kitap alıp odadaki kanepeye kıvrılırdı ama onların Keenan'la arala-rındaki mesafeyi korumaları gerekmiyordu. Aislinn'in gereki-yordu. Yaz yaklaştıkça adama doğru çekilmeye başlamıştı ve te-maslarını olabildiğince sınırlamak niyetindeydi.

Aislinn, adamın bölgesine girdiği için kendini rahatsız his-setmemeye çalışarak kapının eşğinde durdu. Keenan dairenin kendinin olduğu kadar kıza da ait olduğunu, Aislinn'in diledi-gini yapabileceğini söyleyip duruyordu. Dükkanlardaki hesap-larda, kredi kartlarında, banka kartlarında kızın adı yazılıydı. Ama kız tüm bunları görmezden gelince, genç adam daha bel-lirsiz jestlere başvurdu – Aislinn'in, Keenan'ın dairesindeyken kendini evinde hissetmesini sağlayacağını umduğu basit şey-ler. *Beni buraya bağlayacak küçük ipler.* İlk bakışta genç ada-mın çalışma odasını değiştirdiği anlaşılmıyordu ama Aislinn loş odaya baktığında ufak tefek birkaç şeyin değiştiğini gör-dü. Orada yaşamasa da dairede fazlasıyla zaman geçiriyordu ve hatta ikinci -üçüncü- evi olduğu söylenebilirdi. Aislinn'in geceleri, kendi evi, Seth'in evi ve bu daire arasında bölünmüş-tü. Her üç evde de eşyaları vardı. Gerçek evi, yani büyükkan-nesiyle paylaştığı daire, normal biriymiş gibi muamele gördü-ğü tek yerdi. Evdeyken Peri Kraliçesi değildi, matematik çalış-ması gereken sıradan bir kızdı.

Aislinn kapının eşğinde durduğu sırada, Keenan koyu kahverengi deri kaplı kanepenin ucuna oturdu. Biri içeri bir sürahi buzlu su bırakmıştı, sürahinin üzeri küçük damlalarla kaplıydı. Damlalar yavaş yavaş sehpaye akıyordu. Keenan en yeni yastıklardan birini alıp kenara fırlattı. "Donia beni görmeyi reddetti."

Aislinn kapıyı arkasından kapadı. "Nedenini söyledi mi?"

"Belki Bananach'ı sorduğum için. Belki Niall'la olanlar yüzünden. Belki başka bir şey..." Keenan cümlesini tamamlamadı.

"Seninle konuştun mu?" Aislinn bir an için elini genç adamın alnına koyduktan sonra kanepenin diğer ucuna geçti. Aralarındaki mesafeyi korumak artık alışkanlık halini almıştı, sadece görgülü davranmak veya arkadaşça jestler için bu kuralı bozardı. Ama gün geçtikçe, mesafeyi korumayı başarmak konusunda güçlük çekiyordu.

"Hayır. Kapıda beni durdurdular ve eve girmeme izin verilmedi. Resmi bir iş değilse giremezsiniz, dedi Evan. Üç gündür meşgul olduğunu söylüyor ve şimdi de bu."

"Evan sadece işini yapıyor."

"Büyük bir zevk aldığına emin olabilirsiniz."

Aislinn bunu ölümlü olduğu dönemde keşfettiği üzere Keenan reddedilmeye alışkın değildi.

Konuyu değiştirdi. "Niall yüzünden sana kızması veya Bananach'ı sorduğumuz için hala öfkeli olması hiç mantıklı değil."

"Kesinlikle. Niall sakinleştiğinde Kara Saray'ın başına geçmiş olması ikimiz için de büyük bir avantaj olabilir. Donia..."

"Hayır. Demek istediğim önceki gün yanından ayrıldığı-mızda oldukça sakindi. Mutlu görünmüyordu ama öfkeli değildi." Aislinn, tüylü bir oyuncakmış gibi yastığa sarıldı. Periler, saraylar arasındaki ilişkilerle ilgili entrikalar ve yüzyıllardır tutulan kinlerle ilgili hikayeler, kızın kendini çok genç hissetmesine yol açıyordu. Perilerin çoğu okuldaki sınıf arkadaşları gibi görünebilir ve davranabilirdi ama hayatlarının uzunluğu her şeyi karmakarışık kılıyordu. Kısa tanışıklıklar on yıllardır devam eden tanışıklıklardı, eski arkadaş dendiğinde yüzyıllar öncesi kastediliyordu; dün yapılan ihanetler de yüzyıllar önce yapılan ihanetler de aynı ölçüde can yakıyordu. Tüm bunların arasında doğru eylemin ne olduğuna karar vermek zordu.

"Kaçırdığım bir şeyler mi var?" diye sordu Keenan'a.

Keenan düşünceli gözlerle kızı izledi. "Niall olsa konsantre olmama yardım eder, doğrudan konuya girerdi..." Bu kelimelerle beraber gözlerinde küçük bulutlar oluştu.

"Onu özlüyorsun."

"Evet özlüyorum. İyi bir kral olduğuna eminim ama keşke sarayı bu kadar vahşi olmasa. Her şeyi mahvetti," dedi.

"İkimiz de hata yaptık. Ben tepki vermem gereken şeyleri görmezden geldim ve sen..." Aislinn cümleyi tamamlamadan önce kendini durdurdu. Keenan'ın oyunundan, Niall ve Leslie'nin ödediği bedelden bahsetmenin kimseye yararı olmayacaktı. "İkimiz de hata yaptık."

Leslie'nin, Kara Saray'ın ortasına düşmesi, Aislinn'in de hatasıydı. En yakın arkadaşlarından birinin ve Niall'ın yüzünü kara çıkarmıştı. Aislinn, Yaz Sarayı'nın eylemlerinin sorumluluğunu paylaşıyordu. Bu yüzden Keenan'la daha yakın bir ilişki

kurmaya çalışıyordu. Ortak bir sorumlulukları vardı ve Aislinn, genç adamın hatalarının sorumluluğunu üstlenecekse, onun ne yapacağını önceden bilmesi gerekiyordu.

Ve korkunç bir şey yapacaksa onu durdurması.

"Onlar da kötü seçimler yaptı. Hatalarının sorumlusu biz değiliz." Keenan, yalan olsa bu söylediklerini söyleyemezdi ama bu sadece bir bakış açıydı. Bakış açısı meselesi, *periler yalan söyleyemez* kuralının gri bölgelerinden biriydi.

"Sorumluluğun kesinlikle bizde olmadığı söylenemez. Benden sır sakladın ve bedelini onlar ödedi." Leslie veya Niall'i kullandığı için Keenan'ı affetmemiştir ama Donia'nın aksine, Aislinn'in Yaz Kralı'yla işbirliği yapmaktan başka seçeneği yoktu. İkisinden biri ölmediği veya Yaz Sarayı onlardan alınmadığı sürece, sonsuza kadar birbirlerine bağlıydılar. Peri hükümdarlar yüzlerce yıl saraylarının yönetimini devretmezdi. Bu da neredeyse sonsuzluk demekti.

Keenan'la geçirilecek sonsuzluk. Bu düşünce hala Aislinn'i korkutuyordu. Yaz Kralı eşit söz hakkına eğilimli değildi ve kız da perilerle uğraşmak konusunda çok deneyimsizdi. Aislinn'in Peri Kraliçesi'ne dönüşmeden önce herhangi bir şeyle ilgilenirken kullandığı yöntem, her şeyden kaçınmaktı. Ama şimdi, perilere hükmetmek zorundaydı. Keenan'ın, gücünün doruğuna ulaşmak için dokuz yüz yılı olmuştu. Aislinn'in onunla eşit söz hakkına sahip olmasının doğru olup olmadığını söylemek zordu ama adamın eylemlerinin sorumluluğunu üstlenip kararlarda söz hakkına sahip olmamak, kızın kabul edebileceği bir şey değildi.

Üstelik kraliçeleri olduğundan beri Yaz Perileri'ne önem vermeye başlamıştı.

Onların iyi olmaları Aislinn için önemliydi, mutlulukları ve güvenlikleri her şeyden önce geliyordu. Yaz'ın güçlenmesine yardım etme arzusu gibi perileri kollamak da içgüdüselidi. Ama Yaz gelişsin diye, geri kalan herkesin feda edilmesi gerekmiyordu. Keenan bunu bir türlü anlamıyordu.

Başını iki yana salladı. "Bu konuda asla anlaşılamayacağız Keenan."

"Belki de." Keenan öyle bir ilgiyle kraliçesine baktı ki, Aislinn günışığını üzerinde hissetti. "Ama en azından sen, benimle konuşmayı reddetmiyorsun."

Aislinn iyice geriye çekildi ve genç adamın bu hareketin altında yatan imayı anlamasını umdu. "Benim seçme hakkım yok. Donia'nın var."

"Senin de seçme hakkın var ama asıl mesele şu: Sen..."

"Ne?"

"Daha mantıklısın." Keenan bunu söylerken, yüzündeki gülümsemeyi saklama ihtiyacı duymadı.

Aralarında oluşan gerilim, bu gülümsemeye beraber kaybolup gitti. Kız bir kahkaha attı. "Hayatım boyunca son birkaç aydır olduğum kadar mantıksız biri olmadım. Ne kadar değiştiğimi düşünüyorum da... Öğretmenlerim, arkadaşlarım, büyükanmem, hatta Seth bile aynı şeyi söyledi. Ruh hali değişimlerim korkunç."

"Benimle kıyaslandığında hala dengeli sayılırsın." Keenan'ın gözleri ışıldıyordu, kızın ruh halinin ne kadar değişken olduğunun farkındaydı, ne de olsa krizlerinin hedefi, kendisiydi.

"Seni ölçü alarak birinin mantıklı olup olmadığına karar vermenin doğru olduğunu sanmıyorum." Aislinn biraz olsun

rahatladı. Geçen aylar boyunca devam eden bütün o gariplikler sırasında Keenan, onu neşelendirmenin yollarını bulmuştu. Yaz Kraliçesi olmayı çekilir kulan şeylerden biri de genç adamın harcadığı çabalardı. Keenan'ın arkadaşlığı ve Seth'in aşkı kızı ayakta tutuyordu.

Keenan hala gülümsüyordu ama konuştuğunda gözlerinde yalvaran bir ifade vardı. "Belki Don'la konuşabilirsin. Belki ona, onu ne kadar özlediğimi açıklayabilirsin. Belki onu göremediğim zaman ne kadar üzüldüğümü anlattırısın. Ona ihtiyacım olduğunu söylersin."

"Bunları ona senin söylemen gerekmez mi?"

"Nasil? Beni kapıdan içeri almıyor." Kaşlarını çatı. "Onun hayatımda olmasına ihtiyacım var. Onsuz... Ve sen de bana karşı hiç ilgili değilsin – bu konularda iyi değilim. Deniyorum ama bana inanmasına ihtiyacım var. İkinize de sahip olamamak..."

"Yapma." Aislinn, bu cümlelerin gittiği yeri duymak istemiyordu. Saraylar arasındaki barış yeni ve kırılgandı. Donia ve Keenan'ın barış içinde olması daha iyiydi ama Donia'yla konuşma fikri bile, kızın kendini tedirgin hissetmesine yol açıyordu. Bir bakıma arkadaş olmuşlardı ama Aislinn'in başta umduğu kadar yakın değillerdi. Bir zamanlar, öğleden sonralarını birlikte geçirirlerdi. Bahar geldiğinde bu alışkanlık sona ermişti. *Keenan'la işler değiştiğinde*. Bu konudan bahsetmekten kaçınsalar da kendisinin ve Keenan'ın birbirlerine dokunmamak için sürekli büyük çaba harcamaları gerekiyordu.

"Deneyebilirim ama sana kızgınsa benimle de konuşmak istemeyebilir. Son zamanlarda ne zaman onunla bir şeyler yapmayı planlamaya çalışsam beni ekiyor," diye itiraf etti Aislinn.

Keenan ikisine de birer bardak su doldurdu. "Çünkü Yaz güçleniyor ve Kış zayıf düşüyor. Beira da baharları huysuzlaştırdı, üstelik o zaman hala güçsüzdüm."

Keenan bardağı kızı uzattı – ve kız donup kaldı.

Sadece su. Ama Yaz şarabı olsa bile onu ilk etkilediği zamanki gibi etkilemezdi. Düşünceleri zihninden uzaklaştırdı.

"Ash?"

Aislinn şaşırdı, Keenan'ın, adının kısa halini, ölümlüken kullandığı halini kullanması, kızı hazırlıksız yakalamıştı. Dikkatini bardaktan uzaklaştırıp adama çevirdi. "Evet?"

Adam parmağını bardağın üzerinde dolaştırdı. İçindeki sıvı şeffaftı. "Güvenli bir içecek. Sana zarar vermek gibi bir niyetim yok. Asla. Önceden de sana zarar vermek istememiştim."

Aislinn kızarıp bardağı aldı. "Özür dilerim, bunu biliyorum. Gerçekten."

Keenan omuz silkti ama kız paniğe kapıldığında onun da kolaylıkla kalbi kırılıyordu. Sarayı paylaşmak, ikisinin de hazırlıklı olmadığı bir bağ yaratmıştı. Aislinn ürküttüğü zamanlarda onun da bu paniği hissettiğinden şüphelenirdi. Saraydaki başka hiç kimse kızın tedirginliklerini fark etmiyordu. Sadece Keenan.

Arkadaşsınız. Biz arkadaşsınız. Düşman değiliz. Ya da başka bir şey.

"Don'la konuşacağım," dedi genç adama. "Hiçbir şeye söz vermiyorum ama deneyeceğim. Belki bizim için de iyi olur. Son birkaç haftadır bana garip davranıyor. Eğer sadece bahar yüzündense bundan bahsetmek ikimize de iyi gelebilir."

Keenan kızın elini tutup nazikçe sıktı. "Seni içine düşürdüğüm durumları anlayışla karşılayan beni mutlu ediyor. Senin için de kolay olmadığını biliyorum."

Aislinn elini genç adamın elinden çekmedi. "Benim de bir sınıırım var. Leslie konusunda olduğu gibi başka sırlar sakladığımı keşfedersem..." Ölümlülüğünü kaybettiğinde kazandığı günişığının, teninden geçip adama ulaşmasına izin verdi, öfkesine kapılıp kontrolden çıkmadı ama gücünün arttığını adama gösterdi. "Hiç akıllıca olmaz Keenan. Leslie, Donia sayesinde özgür kaldı. Sense beni hayalkırıklığına uğrattın. Bir daha bunun olmasını istemiyorum."

Keenan yaklaşık bir dakika boyunca sadece kızın elini tuttu.

Aislinn elini geri çekmeye kalktığında genç adam gülümse-di. "Bu tehdidin, istediğin gibi bir sonuç verdiğinden şüpheliyim. Öfkeliyken her zamankinden çekicisin."

Söylemesi gereken kelimeler ve söyleyebileceği kelimeler birbirinden farklı olduğu için kızın yüzü kızardı ama genç adamın bakışlarına karşılık verdi. "Oyun oynamıyorum Keenan."

Adamın yüzündeki gülümseme kayboldu ve kızın elini bıraktı. Yüzünde ciddi bir ifade belirdi. Başını salladı. "Başka sır yok. İstedğin bu mu?"

"Evet. Düşman olmamızı veya kelime oyunları oynamamızı istemiyorum." Periler, kelimeleri kendilerine avantaj sağlayacak şekilde çarpıttı.

Keenan sakın bir sesle karşılık verdi. "Ben de düşman olmamızı istemiyorum."

"Ya da kelime oyunu oynamayı," dedi Aislinn yeniden.

Adamın sinsi gülümsemesi geri geldi. "Aslında, kelime oyunlarından hoşlanıyorum."

"Ben ciddiym Keenan. Eğer birlikte çalışacaksak bana karşı dürüst olmayı öğrenmelisin."

Keenan'ın sesinde meydan okuyan bir hava vardı. "Gerçekten mi? İstedğin bu mu?"

"Evet. Sürekli neyin peşinde olduğunu düşünürsem birlikte çalışamayız."

"Eğer istediğinin bu olduğuna eminsen." Adamın sesi, dalga geçen bir tonla aşırı ciddi bir ton arasında gidip geldi. "Öyle mi Aislinn? Benden istediğin gerçekten bu mu? Sana karşı tamamen dürüst olmamı mı istiyorsun?"

Kız kendini bir tuzağa doğru ilerliyormuş gibi hissetti ama genç adamın dengi olmak istiyorsa şimdi geri çekilmemesi gerekiyordu. Kendini onun gözlerine bakmaya zorladı. "Öyle."

Keenan arkasına yaslanıp bir yudum su içti ve kızı izledi. "Merak etme diye söylüyorum, örneğin şimdi düşünüyordum da, kendimizi saray meselelerine, Donia'ya, Niall'a, senin derslerine o kadar kaptırıyoruz ki sen olmasan şimdi sahip olduğum hiçbir şeye sahip olamayacağımı unutuyorum. Ama seni ne kadar arzuladığımı asla unutmuyorum."

Kızın yüzü kızardı. "Böyle bir dürüstlüğü kastetmemiştim."

"Öyleyse kelime oyunlarına geri mi döneceğiz?" Adamın sesindeki meydan okuyan tınıyı fark etmemek imkansızdı. "Ancak senin hoşuna giden konularda mı dürüst olmamı istiyorsun peki?"

"Hayır, ama..."

"Ne düşündüğümü bilmek istediğini söyledin; herhangi bir koşul öne sürmedin. Kelime oyunu yok dedin Aislinn. Senin seçimin." Bardağı masaya bırakıp birkaç saniye bekledi. "Bu kadar çabuk mu fikir değiştireceksin? Sırlarımız olmasını tercih ediyor musun, etmiyor musun?"

Aislinn korku dalgasının içini sardığını hissetti. Fiziksel açıdan tehlikede olduğunu düşünmüyordu ama kurdukları arkadaşlık, temellerinden sarsılmaya başlamıştı.

Aislinn hiçbir şey söylemeyince, genç adam konuşmaya devam etti. "Tüm bunları senin dışında kimsenin bu kadar iyi idare edemeyeceğini düşünüyordum. Peri olmaya uyum sağlamak... Yaz Kızları bile bu kadar çabuk yeni hayatlarına ayak uydurmadı. Yas tutmadın, öfkelenmedin, bana yapışmadın."

"Benim perilerden haberim vardı. Onların yoktu," diye itiraz etti kız. Genç adam konuşmayı sürdürdükçe, perilerin yalan söyleyememe özelliğinden daha da nefret ediyordu. Yalan söylemek ve peri olmakta hiç zorluk çekmediğini inkar etmek, Aislinn için çok daha kolay olurdu. Yeni hayatına büyük bir kolaylıkla uyum sağladığını reddedebilmeyi isterdi. Keşke zorluk çektiğini söyleyebilseydi.

O zaman Keenan'ın üzerime gelme şansı olmazdı.

Keenan ona zaman tanımış, değişikliğe ayak uydurmasını beklemişti. Arkadaş gibi davranmış ve kızın çizdiği sınırlara saygı göstermişti.

Kaç. Şimdi kaç.

Aislinn kaçmadı.

Ve Keenan daha yakına gelip onun alanını işgal etti. "Daha fazlasının olduğunu biliyorsun. Artık bunca yıl, kraliçemi bulamamamın doğru olduğunu biliyorum. Seni beklemek bütün o çilelere değirdi." Eli artık kızın saçlarındaydı, günışığı kızın tenine aktı.

"Eğer kraliçem olsaydın, gerçekten kraliçem olsaydın, sarayımız daha da güçlenirdi. Dikkatini dağıtan ölümlüler ol-

masaydı, gerçekten benim olsaydın daha da güvende olurduk. Gerçekten birlikte olsaydık güçlenirdik. Yaz, zevk ve ısının zamanıdır. Etrafındayken geri kalan her şeyi unutmak istiyorum. Donia'yı seviyorum. Her zaman seveceğim. Ama sana yaklaştığımda..." Kendini durdurdu.

Cümlesini tamamlamasına gerek yoktu. Aislinn bu sözlerdeki gerçek payını hissetti ama kalbini Yaz Sarayı için feda etmeye razı değildi. Keenan, yaz yaklaştığında ikisinin de böyle hissedeceğini önceden biliyor muydu? Kızın kraliçeliğe bir ilişki gibi değil, bir iş gibi yaklaşmaktaki ısrarının sarayın gücünü sınırlandıracağını biliyor muydu? Aislinn yanıtı öğrenmek istediğine emin değildi.

"Saray, hayatın boyunca olduğundan daha güçlü," diye mırıldandı kız.

"Öyle ve sarayımıza verdiklerin için minnettarım. Geri kalanı içinse beklemem gerektiği kadar bekleyeceğim. İşte düşündüğüm bu. Sanırım yapmamız gereken şeyleri düşünüyor olmalıyım ama," diyen Keenan, yaklaşıp kızın gözlerine baktı, "şu anda tek düşünebildiğim ait olduğun yerde, yanımda olduğun. Donia'yı seviyorum ama sarayımı da seviyorum. Birbirimizi sevmek için yaratıldık ve sana aşık olabilirim Aislinn. Bana izin verirsen seni o kadar severim ki birbirimiz dışındaki her şeyi unuturuz."

"Keenan..."

"Dürüstlük isteyen sendin."

Keenan yalan söylemiyordu. Söyleyemezdi. Ama bir önemi yoktu. Tüm bunları söylemesi, hiçbir şeyi değiştirmezdi.

Aislinn, içinde yaşayan günışığını hissetti. Işık güçlenip teninden akmaya başladı. Keenan'ın basit dokunuşuna, sadece

Seth'le birlikteyken hissettiği yoğun duygularla karşılık veriyordu. Böylesi çok yanıltı.

Oyle mi, diye fısıldadı kızın kafasındaki hain bir ses. O benim kralım, ortağım...

Aislinn, elini Keenan'ın göğsüne koydu. Amacı onu ittiirmekti ama günişığı akıp ikisini birleştirdi. Vücutları dev bir iletken oluşturdu ve ışık gittikçe güçlenen bir enerji akımı gibi aralarında dolaştı. Genç adamın gözleri büyüdü ve kesik kesik nefes almaya başladı. Kıza doğru eğildi ve kız da ona doğru eğildiğini hissetti. Dirseği hafifçe kırıldı, hala genç adamı ittirebilecek konumdaydı ama artık neredeyse birbirlerine yapışmışlardı.

Derken Keenan, Aislinn'i öptü. En son, kızın ölümlü olduğu dönemde onu öpmüştü. İlkinde Aislinn, yaz şarabının etkisi altındaydı. İkincisinde, Keenan'a onu rahat bırakmasını söylemenin hararetine kendini kaptırmıştı. Ama bu sefer, üçüncü öpüşmede, Keenan onu o kadar nazikçe öptü ki dudaklarının birbirine dokunuşu belli belirsizdi. Sadece öpücük değil, aynı zamanda bir soruydu. Şefkat doluydu ve bu yüzden her şey daha da karıştı.

Kız geri çekildi. "Dur."

Kızın sesi sadece bir fısıltı halinde çıktı ama genç adam yine de durdu. "Emin misin?"

Aislinn yanıt veremedi. Yalan söyleyemezdi. Kelimelerde yazın tadını alabiliyor, genç adamla yakınlaşmalarına izin verecek olursa kavuşacağı gücü hissedebiliyordu.

"Geri çekilir misin?" Aislinn bu kelimelere konsantre oldu, kanepeye, Keenan'ın arkasındaki deri kaplı kitaplara, Keenan dışındaki her şeye konsantre oldu.

Elini genç adamın göğsünden çekti.

Yavaş. Önemli olan şeylere odaklan. Hayatım. Seçimlerim.

Seth.

Keenan geri çekildi ama yoğun bakışlarını kızdan ayırmadı. "Sen olmasaydın saray ölüyor olurdu."

"Biliyorum." Kız daha fazla geri çekilemezdi. Gidecek yeri kalmamıştı, kanepenin kolu sırtına yapışmıştı.

"Ben, sensiz hiçbir işe yaramam," diye devam etti genç adam.

Kız, aralarında tutabileceği bir kalkanmış gibi yastığı kucağına aldı. "Dokuz yüz yıl boyunca ben olmadan sarayını ayakta tuttun."

Keenan başını salladı. "Buna değerd. Şimdi geldiğimiz yere ulaşmak için çektiğim bütün işkencelere değerd. Bir gün beni kabul edecek olursan ulaşabileceğimiz noktaya ulaşmak için hepsine değerd. Eğer olması gerektiği gibi baş başa olacak vakitimiz olsaydı..."

Aislinn uzunca bir süre kımıldamadan durup aralarında oluşan gerilimi ortadan kaldıracak kelimeleri bulmaya çalıştı. Genç adam ilk kez bu kadar açık konuşmuyordu ama ilk kez uzanıp farklı duygularla kızın tenine dokunmuştu. Bu bileşim, kızın kaldırabileceğinden fazlastıydı.

"Uzaklaşır mısın?" Aislinn bunu güçlükle söylemişti.

Keenan geri çekildi. "Sadece sen istediğin için."

Aislinn kendini sarhoş gibi hissediyordu.

Keenan temkinli bir gülümsemeyle ona baktı.

Aislinn ayağa kalkıp titreyen bacaklarının üzerinde kapıya yürüdü. Kapıyı açtı ve kıracağından korkana kadar kapı kolu nu sıktı. Toparlanmak için her zamankinden daha fazla irade-

ye ihtiyaç duydu. "Bu durum hiçbir şeyi değiştirmiyor. Değiştiremez. Arkadaşımsın, kralımsın ama hepsi bu."

Keenan başını salladı ama bu hareket kıza hak verdiği değil, söylediklerini duyduğu anlamına geliyordu.

Bir sonraki cümlesiyle bu durum açıklık kazandı. "Sen de benim kraliçemsin, kurtarıcımsın, ortağımsın – ve bu her şey demek."

YEDİNCİ BÖLÜM

AISLINN NE YAPACAĞINI BİLMEYEN HUNTSDALE'DE DOLANDI. Bazen bir süre Seth'in yanına gidemeyeceğini hissediyordu, Keenan'la ilgili düşünceler zihnini doldurmaya başladığı son zamanlarda bu his iyice güçlenmişti. Keenan'ın söylediklerini ve kendisine dokunduğunda hissettiklerini düşünüyordu. Aislinn korkuyordu. Donia'yla ayrılmaları, Keenan'ın, Aislinn'le olmakta daha ısrarcı davranmasına yol açacaktı. Yaz yaklaştığı için zaten fazlasıyla yakındılar ve kız bu konuda ne yapacağını bilmiyordu.

Aislinn'in bir yanı, Seth'le konuşmak istiyordu ama bunları anlatırsa genç adamın gitmesinden korkuyordu. Seth ne kadar sık onu sevdiğini fısıldarsa fısıldasın, Aislinn her şeyi mahvederse Seth'in onu terk etmesinden endişe ediyordu. Kendisi de bazen perilerin problemleriyle dolu bu dünyadan kaçmak isterken, Seth'ten nasıl onunla kalmasını bekleyebilirdi? Seth,

sevdiği kadını sarayla ve kralla paylaşmak zorundaydı. Eğer Aislinn ona, Keenan'ın baskı yaptığını söylerse ve kendisinin baştan çıkmak üzere olduğunu anlattırsa, bu durum ilişkilerine inen son darbe olmaz mıydı?

Seth, kızın mahremiyetine saygı duymaya özen gösterirdi ama üzüldüğünü hemen fark ederdi ve bugün neden üzüldüğünü soracak olsa Aislinn ne söyleyeceğini bilmiyordu. *Kralım, öteki yarım, kuralları değiştirmeye karar verdi ve ben zar zor reddettim.* Bu konuşmaya hazır değildi. Yakın bir zamanda da hazır olacağını sanmıyordu. Bir gün. Günün birinde ona anlatacaktı ama henüz değil. Ne söyleyeceğini bulana kadar, hayır.

Biriyle konuşmak istiyordu ama perilerden haberdar olan diğer tek arkadaşı Leslie, kasabayı terk etmişti ve onlarla konuşmayı reddediyordu. Seth'le konuşmak, Keenan'ın baştan çıkarıcılığını kabullenmek demekti ve Aislinn'in diğer sırdaşı Keenan problemin kendisiydi. Aislinn arkadaş çevresinin hiç olmadığı kadar dar olduğunu keşfedip suratını buruşturdu. Hiçbir zaman çok arkadaşı olmamıştı ama Seth'e aşık olduğu günlerle Peri Kraliçesi'ne dönüştüğü günler arasında sahip olduğu birkaç arkadaşından da uzaklaşmıştı. Okuldayken Rianne ve Carla'yla konuşuyordu ama aylardır birlikte takılmamışlardı.

Saate baktıktan sonra Carla'yı aradı.

Carla hiç bekletmeden telefonu açtı. "Ash? İyi misin?"

"Evet. Neden?" Aislinn aslında nedenini biliyordu, onları artık hiç aramadığı için, aradığında bir şey olmasından korkuyorlardı.

"Şey... Hiç. Ne var ne yok?"

"İşin var mı?"

Carla bir süre konuşmadı. Ardından, "Neden sorduğuna bağlı," dedi.

"Tamam, son zamanlarda ne kadar kötü bir arkadaş olduğumu düşünüyordum..." Aislinn duraksadı.

"Devam et, doğru yoldasın. Sırada ne var?"

"Af dilemek. Bedeli ne olacak?"

"Oyun başına bir onluk. Bilardo salonunda buluşuruz."

Aislinn sonraki sokaktan sağa sapıp bilardo salonuna yöneldi. "Uzun zamandır oynamadım. Gece bitene kadar zengin olacaksın."

Carla homurtuyu andıran bir ses çıkardı. "Kendini affettirmenden bahsediyoruz tatlım. Yeni bir hafıza kartında gözüm var ve bu gece bitmeden onu finanse etmiş olacaksın."

"Ya."

"Evet." Carla'nın kahkahası neşeliydi. "Yarım saat içinde görüşürüz."

"Masalardan birini tutarım."

Morali düzelen Aislinn telefonu kapattı. Muhafızların güvenli bir mesafeden kendisini takip ettiklerini biliyordu ama bu gece onları görmek istemiyordu. Arkadaşıyla bilardo oynamak hiçbir şeyi düzeltmeyecekti ama kısa süreliğine de olsa, özlediği normal hayata kavuşmuş olurdu.

Bilardo salonuna yürüdü. Oraya gitmeyeli haftalar olmuştu. Suçluluk duygusu içini kapladı ve hoş karşılanmamaktan korktu. Bilardo salonunun müdavimleri çok çalışır ve dinlenmek için de aynı coşkuyu gösterirlerdi. Kızdan yaşlıydılar, bazıları büyükanne kadar yaşlıydı ama salonda yaş, statü veya ırk ayrımı yapılmazdı. Bela çıkarmadıkları sürece herkesin hoş karşılandığı bir yerdi.

Her şey değişmeden önce, bir bilardo dolandırıcısı olan Denny, Aislinn'i kendine proje bellemişti. Gözüne bir hedef kestirdiğinde Denny, kızı ders verme işini arkadaşı Grace'e devrederdi ve ikisinden öğrendikleri düşünüldüğünde, Aislinn iyi bir bilardocu olmuştu. Adam kadar usta değildi ama o tür bir ustalık ancak her gün oynayarak kazanılırdı. Müdavimlerin çoğuyla sohbet etmek veya bilardo oynamak hoştu. Özellikle Denny ve Grace'i özlemişti.

İçeri girdiğinde Denny'yi hemen gördü. Grace'le bir bilardo masasının başındaydı. Grace başını kaldırıp kızı görünce içten bir şekilde gülümsedi. "Hey, prenses, uzun zamandır ortalıkta yoktun."

Denny kızı bakmadan önce atışını tamamladı. "Yanında diğer prenseslerden biri yok mu?"

Aislinn omuz silkti. "Carla'yla buluşacağım."

"Bir isteka kap veya iskemle çek." Grace'in sesi sigara ve viski yüzünden buğuluydu ama vücuduyla garip bir kontrast oluşturuyordu. Sesi, dar elbise içinde kalp kıran ve erkekleri kendine aşık eden bir caz şarkıcısının sesi gibiydi ama görünüşü tamamen farklıydı. Siyah bot, taşlanmış kot ve erkek gömleği giyerdi. Kaslı bir yapısı vardı ve kavgadan kaçmazdı.

"Carla geldiğinde karşılıklı oynamaya ne dersin?" Denny masanın etrafından dolanıp bir sonraki atışını yaptı. Saçını arkada toplamıştı ama atkuyruğu çoktan gevşemişti.

"Ancak Carla benim takımında olursa," dedi Grace. "Özür dilerim Ash ama ikisi bizi ezip geçer."

Aislinn sırtıttı. "Carla çoktan bahis miktarını belirledi. Oyun başına bir onluk."

"O zaman takım olduğumuza göre yirmilik olmalı." Denny bir atışta iki topu birden deliğe soktu. Carla bu tür atışları geometri ve açılar yardımıyla açıklayabilirdi ama Denny için hepsi el alışkanlığıydı. Aislinn'in ne geometrisi iyiydi ne de yeterince pratiği vardı.

"Ya da on dolar olarak kalır, eşit bölüşürüz." Grace su şişelerinden birini açtı.

"Eğer Carla senin takımında olursa bahis başına on dolar olabilir," dedi Denny.

"Belki de yirmiliği kabul etmeliyim," diye mırıldandı Grace. Denny sırtıttı. "Belki de kabul etmelisin."

Müzik kutusundan blues melodileri yükseldi. Aislinn, Buddy Guy klasiğini tanıyacak kadar uzun süredir bilardo salonuna geliyordu. Salonun diğer tarafından mırıltılar duyuldu ve sesler, topların gürültüsüne karıştı. Yenilgi ve zafer sesleri bilardo salonunu sardı. Orada olmak güzeldi. Perilerle o kadar zaman geçiriyordu ki arkadaşlarıyla zaman geçirmek, ihtiyaç duyduğu bir değişiklikti.

Carla geldiğinde Aislinn çoktan kendini her şeyin eskisi gibi olduğuna inandırmıştı. Önceden de her şey mükemmel değildi ama şimdi olduğundan çok daha netti. Sonsuzlukla yüzleşmek, altından nasıl kalkacağını bilmediği bir işi yapmak ve geçilmemesi gereken sınırlara doğru ilerleyen bir ilişkiyle uğraşmak zorunda olduğu düşünülürse ölümlü insanlara dönmek rahatlatıcıydı.

Derken Carla geldi, Denny ve Grace oradaydı, müzik güzeldi ve kahkaha atmak kolaydı, gecenin geri kalanı arkadaşlarla ve eğlenerek geçti.

"Oyun," dedi Carla. Denny'nin bakışlarını kaçırmamasına ve Grace'in sırtmasına yol açan ufak bir zafer dansı yaptı.

Grace ve Carla sohbet ederlerken Grace topları dizdi. Aislinn sırtını masaya dönüp alçak sesle devam etti. "Yaş göreceği bir konudur. Eğer sen..."

"Hayır, değildir. Belki biraz daha büyüdüğünde onunla konuşabilirim. Ama o hala bir çocuk ve onun elinden bugünlerin tadını çıkarma şansını almayacağım." Denny duvarın dibindeki tabureye geçerken Carla'ya baktı. "Yerleşik düzene geçmeden önce sahip olduğunuz özgürlüğün tadını çıkarmalısınız. Ben artık bir yerlere yerleşmeyi ve düzeni arzulamaya başladım."

"Söylesene, insan kaç yaşına gelince çok yaşlı oluyor?"

Denny sırttı. "Huysuzluk etme. Seth senin için çok yaşlı değil. Bir ya da iki yaş önemli bir yaş farkı değildir."

"Ama..."

"Ama ben ondan neredeyse on yaş büyüğüm. Durum farklı." Denny tabureden kalktı. "Şimdi bilardo oynayacak mıyız oynamayacak mıyız?"

"Seni sersetti."

Adam sırttı. "Beni cesaretlendirmemek için bir neden daha."

"Her neyse." Aislinn, Denny'ye gülümsedi.

Oynadıkları sırada Aislinn, Seth'i, Keenan'ı ve Denny'nin söylediklerini düşündü. Ona hak verip vermediğine emin değildi. Denny haklı mıydı? Birkaç yaştan fazlası, çok mu fazlaydı? Kızın bir yanı, adamın haklı olduğunu düşünüyordu. Seth'leyken arada hiçbir zaman olgunluk veya bilgelikle ilgili ciddi farklar veya rahatsız edici bir dengesizlik yoktu. Keenan'layken ise kendini sürekli yalpalıyormuş gibi hissediyordu.

Bu düşünceleri zihninden uzaklaştırıp oyuna konsantre oldu. Carla ve Grace harika bir takımdı ama Denny, ikisinin toplamından da iyiydi. Geri kalanlar eğlencesine oynarken, genç adam çoğunlukla para için oynardı.

"Hey, boş gezenin boş kalfası," diye seslendi Denny, Aislinn'e, "sıra sende."

Carla kahkaha attı. "Ash sadece para kazanmama yardım etmeye çalışıyor, değil mi Ash?"

"Geçen sefer kaçırdığı kolay atış için iyi bir açıklama..."

Denny gülümseyip masayı işaret etti.

Aislinn o atışı kaçırmadı ama sonraki birkaç saat içinde haddinden fazla atış kaçırdı. Uzun zamandır yaşadığı en sorunsuz geceydi. Konuşulmayan konuları dert etmesine, söylediği kelimeler veya yaptığı hareketler için endişelenmesine gerek yoktu. Tam ihtiyacı olan şeydi.

Aislinn o gece geç saatlerde eve döndüğünde büyükannesinin kendisini beklediğini görünce şaşırmadı. Peşinde nöbetçilerle dolaşıyor olabilirdi ve artık *asla perilerin onları görebildiğini* anlamalarına izin vermeyin meselesi tamamen anlamsızlaşmıştı ama büyükannesi ona hala normal bir kızmış gibi davranıyordu. Ne kadar normal olabilirse. Evi, küçük bir kız olabileceği ve dünyadan korkabileceği tek yerd. Alışveriş listesine sütü eklemediği için azarlanabileceği tek yer. Aislinn için cennetti. Ama orada olmak, dünyanın geri kalanının, kapının hemen dışında olduğu gerçeğini unutmamasına yetmiyordu.

Aislinn oturma odasına girdi. Büyükanne en sevdiği koltuğuna oturmuştu, elinde bir fincan çay vardı. Uzun, gri saçla-

rı hala örgülüydü ama örgüler gevşemişti. Örgüler Aislinn'in asla katlanamayacağı kadar uzundu. Aislinn çocukken, büyükannesinin Rapunzel olduğunu düşünürdü. Eğer periler gerçekte neden Rapunzel gerçek olmasın? Garip bir dünyaya açılan pencereleri olan yüksek bir binada yaşarlardı. Büyükanne'nin saçları o zamanlar daha da uzundu ve küllü sarıydı. Aislinn bir keresinde ona Rapunzel teorisini sormuştu.

"Ama benim aslında seni güvende tutmaya çalışan cadı olmam gerekmez mi? Seni buraya, kuleye hapseden cadı."

"Hayır, sen Rapunzel'in ve birlikte cadıdan saklanıyoruz."

"Peki cadı bizi bulduğunda ne olacak?"

"Gözlerimizi çalacak veya bizi öldürecek."

"Öyleyse kuleden çıktığımızda nelere dikkat etmeliyiz?" Büyükanne her şeyi bir bulmacaya çevirirdi. Her şey dışarıdaki dünyayla ilgiliydi ve yanlış yanıtlar vermek içeride hapis kalmak demekti. "Kurallar neler?"

"Perilere bakmak yok. Perilerle konuşmak yok. Perilerin dikkatini çekmek yok." Aislinn parmaklarını kaldırarak üç büyük kuralı saymıştı. "Her zaman kurallara uy."

"Kesinlikle." O zaman büyükannesi kıza sarılmıştı. Gözleri yaşlarla doluydu. "Kuralları çiğnersen cadı oyunu kazanır."

"Annemin başına gelen bu muydu?" Aislinn büyükanne'nin yüzünü tarayıp ipucu bulmaya çalışmıştı.

O zamanlar bile büyükanne'nin her zaman her şeyi anlatmadığını biliyordu.

Büyükanne ona sokulmuştu. "Öyle sayılır bebeğim."

Moirra hakkında pek konuşmazlardı. Aislinn, büyükanne'sine, sahip olduğu tek anneye baktı ve onsuz bu kadar zaman

geçirdiği için kendine kızdı. Sonsuzluk, aile sahibi olmadan geçirilmek için fazlasıyla uzundu. Büyükanne, Seth, Leslie, Carla, Rianne, Denny, Grace... Keenan'dan önce tanıdığı herkes bir gün ölecekti. *Yalnız kalacağım. Yanımda sadece Keenan kalacak.* Kalbindeki sızı yüzünden konuşamadı.

"Hava değişiminin getirdiği sorunlarla ilgili özel bir program var." Büyükanne televizyonu işaret etti. Aislinn, yazın vücut bulmuş hali olduğundan beri hava değişimlerine fazlasıyla dikkat ediyordu. "Sellerin ciddi bir sorun olacağı söyleniyor ve ani hava değişimleriyle ilgili bazı teorilerden bahsettiler..."

"Sel meselesi üzerinde çalışıyoruz." Aislinn ayakkabılarını çıkardı. "Nelerden bahsettiklerinin bir önemi yok, nasıl olsa kimse perilere inanmıyor."

"Kutup ayılarının soyunun tükendiğinden..."

"Büyükanne. Bu gece bunlardan bahsetmesek?" Aislinn kanepeye yığılıp minderlerin arasına gömüldü. Keenan'ın daire-sinde asla bu rahatlığı hissetmiyordu. Yaz Kralı ne kadar uğraşırsa uğraşsın, orası kızın evi değildi. Orada kendini evinde hissetmiyordu. Evi burasıydı.

Büyükanne televizyonu kapattı. "Ne oldu?"

"Hiçbir şey. Sadece Keenan... Tartıştık..." Aislinn olayı nasıl anlatacağını bilemedi. Büyükannesiyle, çıkmaktan, cinsellikten, uyuşturucudan, alkolden kısaca her şeyden bahsederlerdi ama hepsi genel konulardı. Asla detaylı ve gerçek örneklerle konuşulan şeyler değildi. "Bilmiyorum. Sonra Carla'yla bilerde oynamaya gittik. Bana iyi geldi ama yarın, sonraki gün, sonraki yıl, yanımda ondan başka hiç kimse kalmadığında ne yapacağım?"

"Yani sana baskı mı yapıyor?" Büyükanne vakit kaybetmeden doğrudan konuya girmişti. Zaten üstü kapalı konuşmayı sevmezdi.

"Ne demek istiyorsun?"

"O bir peri, Aislinn." Kadın ses tonundaki küçümsemeyi gizlemeye gerek duymamıştı.

"Ben de öyleyim." Aislinn bu cümleyi söylemekten hoşlanmıyordu, belki de hiçbir zaman hoşlanmayacaktı. Büyükanne kızı kabullenmişti ama bütün hayatını perilerden korkarak ve onlardan nefret ederek geçirdiği düşünülürse bu duyguların bir anda değişmesi beklenemezdi. Biricik kızı onlar yüzünden ölmüştü. Keenan yüzünden.

"Onlar gibi değilsin." Büyükanne kaşlarını çatı. "Hele Keenan gibi kesinlikle değilsin."

Aislinn bezginlik gözyaşlarının gözlerini doldurduğunu hissetti. Dökülmelerine izin veremezdi. Henüz hava üzerinde yeterince kontrol sahibi değildi ve bazen o istemese bile hava durumu kızın duygularını taklit ediyordu. Şu anda hem kendi duygularını hem de gökyüzünü nasıl kontrol edeceğini kesinlikle bilmiyordu. Yanıt vermeden önce sakinleşmek için derin bir nefes aldı. "O benim ortağım, öteki yarım..."

"Ama sen hala iyi birisin. Dürüstsün." Büyükanne kanepeye yaklaştı. Aislinn'i kendine çekti.

Aislinn, yaşlı kadının kendisine sarılmasına izin verdi.

"İstedğini yapman için seni zorlayacak. Onun yöntemi bu." Büyükanne, Aislinn'in saçını okşadı, parmaklarını rengarenk tutamların arasında dolaştırdı. "Reddedilmeye alışkın değil."

"Ben onu reddetmedim..."

"İlgisini reddettin. Bu kadarı yeter. Periler gururludur. O bir Peri Kral. Onlara dikkat edecek kadar büyüdüğünden beri, kadınlar kendilerini onun önüne atıyor."

Aislinn, Keenan'ın ilgisinin tek nedeninin ona hayır demesi olmadığını söylemek istedi. Kişiliği yüzünden kendisiyle ilgilendiğini söylemek istedi. Arkadaşlıklarının geliştiğini ve sadece bu yeni ilişkiyi nereye koyacaklarını bilemedikleri için yalpalamalarını söyleyebilmek istedi. Ama bunların hiçbirinin doğru olduğuna emin değildi. Aislinn'in bir yanı, Keenan'ın ilgisinin tek nedeninin, reddedilmesi olduğunu söylüyordu. Veya yüzyıllardır kraliçenin yatak arkadaşı anlamına geldiğini düşündüğü için peşindeydi. Aislinn'in içinde daha da rahatsız edici bir yan vardı, o yanı, ortak oldukları için birbirlerine duydukları çekimin isteseler de istemeseler de gün geçtikçe artacağını söylüyordu. O yanının söyledikleri, dehşet vericiydi.

"Seth'i seviyorum," diye mırıldandı, gerçeğe dört elle sarıldı, birini sevmenin başka hiç kimseyi fark etmemek anlamına gelmediğini itiraf etmedi.

"Biliyorum. Keenan da biliyor." Büyükanne saçlarını okşamayı kesmedi. Her zaman onu nasıl sakinleştireceğini bilirdi.

"Ne yapacağım?"

"Kendin ol. Güçlü ve dürüst ol. Geri kalan her şey yerli yerine oturacaktır. Her zaman oturur. Bunu asla unutma. Önündeki yüzyıllarda neler yaşayacak olursan ol, her zaman kendine karşı dürüst davran ve başarısız olursan kendini affet. Elbette hata yapacaksın. Karşıdaki dünya senin için tamamen yeni ve uğraşmak zorunda olduğun herkes senden çok daha büyük."

"Keşke her zaman benimle olabilsen. Çok korkuyorum." Aislinn burnunu çekti. "Sonsuza kadar yaşamak isteyip istemediğimi bilmiyorum."

"Moira da bilmiyordu." Büyükanne bunu söyledikten sonra duraksadı. "Ama o, aptal bir seçim yaptı. Sen ondan güçlüsün."

"Belki güçlü olmak istemiyordum."

Büyükanne kahkahayı andıran bir ses çıkardı. "İstemiyor olabilirsin ama öylesin. Güçlü olmanın doğası budur. Hepimiz bizim için çizilen yolda yürürüz. Moira yaşamaktan vazgeçti. Kendisi için tehlikeli olan şeyler yaptı. Yabancılarla yattı. Öldüğünde ne durumda olduğunu biliyor musun? Beni yanlış anlama. Belli ki bağımlı olarak doğmana yol açacak bir şey yapmamış, hayatını sona erdirmemiş veya seni onlara vermemişti. Benim seni almama izin verdi. Son anda bile zor kararlar vermesi gerekti."

"Ama?"

"Ama o senin gibi bir kadın değildi."

"Ben sadece sıradan bir genç kıyım. Ben..."

"Peri saraylarından birinin liderisin. Onların politik oyunları ile uğraşıyorsun. Bence kadın diye çağırılmayı hak ediyorsun." Büyükannenin ses tonu ciddiydi. Feminizmden, özgürlükten ve ırklar arasında eşitlikten bahsederken kullandığı ses tonuyla konuşuyordu.

"Kendimi buna hazır hissetmiyorum."

"Tatlım, hiçbirimiz hissetmeyiz. Ben de yaşlı bir kadın olmaya hazır değilim. Her iki seferinde de ne sana ne Moira'ya annelik etmeye hazırdım. Ve onu kaybetmeye kesinlikle hazır değildim."

"Ya da beni."

"Seni kaybetmiyorum. Sen perilerin bana verdiği tek hediye. Ben toza döndükten uzun süre sonra da güçlü ve canlı olarak burada olacaksın. Asla para, güvenlik ve sağlık gibi sorunların olmayacak." Büyükanne ateşli bir sesle konuşmasına devam etti. "Senin için şu hayattan istediğim her ne varsa sana verdiler ama sadece, sen bunları alabilecek kadar güçlü olduğun için. Perilerden asla hoşlanmayacağım ama ben öldükten uzun süre sonra bile bebeğimin iyi durumda olacağını bilmek... Belki bir gün geri kalanlar için de onları affedebilirim."

"Annem doğumda ölmedi, değil mi?" Aislinn bu soruyu hiç sormamıştı ama hikayelerin birbirini tutmadığını biliyordu. Sonbaharda Keenan'ın ve büyükanne'nin konuşmalarını duymuştu.

"Hayır. Ölmedi."

"Bana neden gerçeği anlatmadın?"

Büyükanne bir süre ses çıkarmadı. Ardından alçak sesle konuştu. "Küçükken bir kitap okudun ve bana, annenin neden seni bıraktığını bildiğini söyledin. Onun hatası olmadığına o kadar emindin ki. Anne olacak kadar güçlü olmadığı için gitmişti. Bana hikayelerdeki kızlar gibi olduğunu söyledin, onlar yaşayabilsin diye anneleri kendilerini feda etmişti." Büyükanne gülümsedi. "Ne yapacaktım? Söylediklerin doğru sayılırdı. Annen yeterince güçlü değildi. Senin kastettiğin anlamda olmasa bile. Sana, doğduğun zaman büyük ölçüde periye döndüğün için bizi bırakmayı seçtiğini söyleyemezdim. Sana göre annen soylu ve kahramandı."

"Bu yüzden mi böyleyim? Doğduğumda annem insan olmadığı için mi? Hiçbir zaman gerçekten bir ölümlü olmadım mı?"

Bu sefer büyükanne o kadar uzun süre sessiz kaldı ki Aislinn soruyu tekrarlamasının gerekip gerekmeyeceğini düşündü. Ya

da belki ne zaman Moira'nın konusu açılrsa paylaştıkları sessizliklerden birini paylaşacaklardı. Büyükanne doğrulup dakikalarca Aislinn'in saçını okşadı. "Bu sorunun yanıtını hep merak ettim ama yanıtın ne olduğunu bilmiyorum. Sen doğduğunda annen, ölümlülüğünün son demlerini yaşıyordu. Bunu görü yeteneğine sahip olmamızla birleştirirsen... Bilmiyorum."

"Belki de Keenan'ın aradığı kraliçe annemdi. Ya da sendin. Belki bu yüzden görüye sahibiz. Belki ailemizden herhangi biri olabilir. Belki Beira onu lanetlediğinde, ailemiz görü yeteneğine kavuştu. Herhangi birimiz kraliçe olabilir. Moira teste girseydi... Merak ediyorum, acaba kraliçe olur muydu? Ben yine de peri olur muydum? Doğduğumda annem ölümlü değilse..."

Büyükanne, Aislinn'in konuşmasını böldü. "Eğer'li konuşmaların kimseye bir yararı olmaz Aislinn."

"Biliyorum ama annem peri olsaydı... Yalnız kalmazdım."

"Peri olmayı kabul etseydi, seni yetiştirme şansım olmazdı. Seni bırakmazdı."

"Ama beni bıraktı. Peri olmaktansa ölmeyi seçti. Benim şimdiki olduğum şeye dönüşmektense ölmeyi seçti."

"Çok üzgünüm." Büyükanne'nin gözyaşları Aislinn'in saçlarına döküldü. "Keşke tüm bunları öğrenmeseydin."

Aislinn'in buna verecek bir yanıtı yoktu. Başını büyükanne'nin kucağına yaslayıp öylece uzandı, küçük bir kızken pek çok kez yaptığı gibi, yaşlı kadının onu sakinleştirmesine izin verdi. Annesi, peri olmaktansa ölmeyi seçmişti.

Moira'nın, Aislinn'in yaptığı seçimler konusunda ne düşüneceğini bilmek için dahi olmaya gerek yoktu.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

SETH ERTESİ GÜN KARGA YUVASI'NA GİTTİĞİNDE, NIALl'ı ORADA gördüğüne şaşırdığını söyleyebilmek isterdi ama şaşırmamıştı. Arkadaşlıkları, Niall'in sıkı sıkı tutunduğu şeylerden biriydi ve Seth'in buna bir itirazı yoktu. Kimsenin, o güne kadar sahip olduğunu söylemediği bir kardeşe sahip olduğunu keşfetmek gibiydi.

Seth iskemleyi ters çevirip oturdu. "Senin işin yok mu?"

Kara Kral şerefe dercesine kadehini kaldırdı. Masada ikinci bir kadeh daha vardı. Kadehi işaret etti. "Merak etme, peri içeceklerinden değil."

"Rahatla. Sana güveniyorum. Ayrıca zaten sizin dünyanızdayım." Seth kadehi kaldırıp bir yudum içti. "Ve yakın zamanda yürüyüp gitmeyi düşünmüyorum."

Niall kaşlarını çatı. "Belki kime güvенеceğine daha fazla dikkat etmelisin."

"Belki." Seth uzanıp yan masadaki kül tablasını aldı ve Niall'in önüne doğru kaydırıldı. "Belki sen de rahatlamayı öğrenmelisin."

O gece çalacak grup, köşede ses kontrolü yapıyordu. Seth'in, Aislinn'den önce çıktığı kızlardan olan Damali el salladı. Seth onu son gördüğünde saçları omuzlarına geliyordu. Şimdi de daha uzun değildi ama mora boyanmıştı. Seth başını sallayıp yeniden Niall'a döndü. "Nutuk atma ihtiyacını tatmin etmeye mi çalışıyorsun, yoksa bugün aşırı koruyucu bir havada mısın?"

"İkisi de."

"Bakıyorum da bugün ne kadar geveze ve huysuz. Çok şanslıyım."

Niall ona ciddi bir bakış fırlattı. "Bugünlerde çoğu insan benden çekiniyor. Ben perilerin korktuğu canavarların efendisiyim."

Seth bir kaşını kaldırdı. "Hımm."

"Ne oldu?"

"Bütün bu kork benden meselesi sana yakışmıyor. Derin derin düşüncelere daldığın poza dönsen daha iyi olur." Seth içkisinden bir yudum daha alıp Karga Yuvası'nı inceledi. "Sen de ben de hepsinin ölmesini emredebileceğini biliyoruz ama bunu asla yapmayacağına eminim."

"Gerekseydi yapardım."

Seth'in buna verecek bir yanıtı yoktu. Tartışmak anlamsız olacağından konu değiştirdi.

"Bütün öğleden sonra huysuz mu olacaksın?"

"Hayır." Niall uzak köşeye baktı. Akşamın erken saatleri olduğu için, dart tahtasının başı boştu. "Gel."

"Of," dedi Seth ama bunu söylerken ayağa kalktı çünkü bir şeyler yapma fikri hoşuna gitmişti.

Seth tahtanın başına gidip okları çıkardı. Bu oyunu, kendi oklarına sahip olmaya ihtiyaç duyacak kadar ciddiye almazdı. Ancak Niall kendi oklarını yanında taşıyordu. Çok uzun zamandır peri, çok kısa süredir kraldı. Kral olarak, çelik onun için dayanılmaz değildi ama bu değişiklik çok kısa süre önce gerçekleşmişti. Hayat boyunca devam eden alışkanlıkları bırakmak zordur. Niall, kutusunu açıp içinden kemik uçlu okları çıkardı.

Seth ucu yamulmamış oklardan birini kendine alırken, Niall eğlenen gözlerle onu izledi. "Artık benim için zehirli değil ama tenime dokunmamasını tercih ederim."

"Sigaralar da senin için zehirli değil ama onları içmekte tereddüt etmiyorsun."

"Haklısın. Oklar beni rahatsız etmemeli," dedi Niall ama Seth'in elindeki oka dokunmaya yeltenmedi. Seth, Yaz Sarayı'nın soylularının yanındayken ender olarak hissettiği bir rahatlıkla sırtını Kabuslar Kralı'na döndü ve tahtaya baktı. Ev. Güvende olmak. Kendisi için ev olarak kabul ettiği bu mekanda Niall'in da olması güvenlik hissine katkıda bulunmuştu, Kara Kral burada olduğu için kendini tedirgin hissediyor değildi. "Önce başlamak ister misin?"

"Olur." Seth oyunu ciddiye alıyormuş numarası yapmaya gerek duymadı. En iyi gününde bile Niall'a meydan okuyacak kadar iyi değildi. Ama zaten amaçları, okları hedefe isabet ettirmekten çok, zaman geçirmekti.

Neredeyse hiç konuşmadan üç oyun oynadılar ve her ne kadar dikkati dağılmış görünse de Niall kolaylıkla üçünü de ka-

zandı. Niall üçüncü ve son okunu fırlattığında, "Umarım af-
fettekte ok atmakta olduğundan daha iyisindir," dedi.

"Ne oldu?" diye soran Seth, Kara Kral'ın değişen ses tonu
karşısında endişelerine engel olamadı.

Niall ona bakıp oklarını aldı. "Kapanmamış defterler. Gü-
ven bana, sorun çıkacak."

"Sorun istemiyorum."

"Ben Kara Kral'ım Seth, benimle birlikteyken beladan na-
sıl uzak durabilirsin ki?" Niall sırtıttı, neredeyse mutlu görünü-
yordu. "Buradalar."

Seth arkasına dönüp bakmak istemedi çünkü döndüğünde
kimi göreceğini biliyordu. Kız arkadaşı ve kızın ilgisi için ya-
rıştığı rakibi. Onları birlikte görmekten hoşlanmıyordu. Kont-
rolünü uzun süre devam ettiremedi, kızı Keenan'la görmek an-
lamına gelse bile, dönüp Aislinn'e bakma ihtiyacına karşı ko-
yamadı. Kızın ölümlü olduğu dönemde bile bu ihtiyaca karşı
koyamazdı. Aislinn, Keenan'a gülümsüyordu, elini onun ko-
luna koymuştu. Halk arasındayken, perilere özgü resmi tavrı-
ları takınmaya gittikçe daha fazla alışıyordu.

Niall alçak sesle devam etti. "Asla ona güvenilebileceğini dü-
şünme. Senin yoldan çekileceğin zamana kadar geçecek günle-
ri sayıyor ve zaman ondan yana. Yaz Kraliçesi'ni sevdiğini bi-
liyorum ama seninki, kazanma şansın olmayan bir savaş, özel-
likle de savaşmadığın için. Ya bu işi burada bitirip onlar seni
yok etmeden geri çekil ya da onların hamlelerine karşılık ver."

"Geri çekilmek istemiyorum." Seth, Ash'e baktı. Son za-
manlarda birkaç kere o da aynı şeyleri düşünmüştü. "Ama dö-
vüşmek de istemiyorum."

"Dövüşmek hiç de..." diye söze başladı Niall.

Seth kelimelerin kalanını duymadı. Aislinn başını kaldırdı ve
Seth'le göz göze geldi. Keenan'ı bırakıp onların yanına ilerledi.

Keenan hiçbir şey olmamış, Aislinn'den ayrılmak onun için
zor değilmiş gibi dönüp nöbetçilerinden biriyle konuştu. *Oyna-
zordu.* Seth, Yaz Kralı'nın tepkilerini, kızdan ayrılmanın onun
için ne kadar zor olduğunu görebilecek kadar uzun süre ince-
lemişti. Kış bittiğinden beri durum daha da kötüydü. Keenan,
yapabildiği sürece Aislinn'i yanı başında tutuyordu.

Aynı benim yapacağım gibi.

Aislinn yanlarına gelirken, Niall acıyarak Seth'e baktı. "Söy-
lediklerimin tek kelimesini bile duymadın, değil mi?"

Seth'in nefesi kesilmişti.

Aislinn yüzünden mi, yoksa olduğu şey yüzünden mi? Bunu
her geçen gün daha da fazla merak ediyordu. Aislinn'den önce
kimseyle gerçek bir ilişkisi olmamıştı. Bu yüzden neyin normal
neyin garip olduğuna emin değildi. Kızdan her geçen gün daha
da fazla etkilenmesi normal miydi? Yoksa insan olmayan birine
aşık olduğu için mi böyleydi? Geçen aylarda pek çok halk hi-
kayesi okuduğu için, insanların ender olarak perilere karşı ko-
yabildiğini biliyordu.

Başıma gelen bu mu?

Ama Aislinn, Seth'in kollarına kaydı ve dudaklarını onun
dudaklarına değdirdiğinde geri kalan hiçbir şey Seth'in um-
runda değildi. Kızı neden sevdiği, Niall'in uyarılarındaki ger-
çek payı ve Keenan'ın emelleri, uçup gitti. Önemli olan tek şey,
Aislinn'le bir arada olmalarıydı. Kız, kollarını onun vücuduna
dolarken, günışığı Seth'in tenine işledi.

Kıza sıkı sıkı, *insan olduğu* zamankinden çok daha büyük bir güçle sarıldı. Eskiden ona bu kadar sıkı sarılamazdı çünkü canını yakmaktan korkardı ama artık peri olduğu için böyle bir ihtimal yoktu.

Aislinn, parmaklarını oğlanın omurgasında dolaştırdı ve ona dokunduğu sırada parmaklarından gıışıgı damlamasına izin verdi. Halk içinde bu kadar cüretkar davranması oldukça sıradışıydı. Genç adam öpüşmeyi kesti. "Ash?"

Aislinn biraz geri çekildiğinde, hissettiği kayıp duygusuydu. Ürperti.

Sanki güneş ondan çalınmıştı.

"Özür dilerim." Kızın yanakları kızardı.

Seth düzgün bir cümle kurabileceğine emin olamadı.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı Aislinn.

"Ben de seni seviyorum," diye karşılık verdi Seth. *Her zaman.*

Kız, iç çekerek oğlanın kollarına yerleşti. O an için kraliçe ya da peri değildi, Seth'in Aislinn'inden başka hiçbir şey değildi.

"İyi misin?"

"Şimdi iyiyim."

Ama bir dakika bile geçmeden kız gerildi. Aislinn her ne kadar Keenan'ı göremese de belli ki tam arkalarında durduğunu biliyordu. Aralarındaki bağın güçlenmesi, hayatı hiç kolaylaştırmamıştı.

Keenan'a gelince, yüzünde, kelimelere dökmediği bir kafa karışıklığının izleri vardı. Aislinn'in insanlığını korumayı sürdürmesi, bir anda hükümdardan sıradan bir kıza dönüşebilmesi Keenan'ı her seferinde şaşırtıyordu. Aislinn'in insan dünyasından uzaklaşmamaktaki kararlılığını anlamlandırmaya çalışı-

yor ama nedenini çözemiyordu. Aslında kızın güçlü olmasını sağlayan noktalardan biri, ölümlüler dünyasıyla bağıydı. Görüştüğü insanlar, Yaz'ın gücünü geri kazanmasındaki kararlılığını artırıyordu. Ama aynı zamanda bir zayıflıktı. Ölümlülerle geçirdiği zaman, periler ve ölümlüler arasındaki tatsız farklılıkları hatırlamasını sağlıyor ve onu perilerden koparıyordu. Bu mesafe, sarayda bir uçurum oluşmasına yol açmıştı. Böylesi bir zaaf, dedikodulara ve daha fazla soruna yol açıyordu.

Tüm bunları Aislinn'in *gerçek bir kraliçe* olmayı reddedişine ve Keenan'ın Donia'yla olan ilişkisine eklediğinizde gerilim daha da artıyordu; saray güçlüydü ama tamamen iyileşmiş değildi.

Seth bu durumun zamanla değişeceğini biliyordu. Aislinn'in sevdiği ölümlüler yaşlanıp ölecekti. Ama Keenan, Aislinn'i tehlikeye atabilecek bütün zaafırlara karşı toleranssızdı. Soyluların seçimlerinin, güçlü perileri öfkeliendirmesi Keenan'ı endişelendiriyordu. Bu periler harekete geçmeye karar verirse ne olacaktı? Aislinn için endişelenmek, Yaz Kralı'nın Seth'in sevdiği özelliklerinden biriydi. Keenan, Aislinn'e değer verirdi. Kızın güvende ve mutlu olmasını istiyordu.

Ayrıca kızı kendine istiyordu. *Sadece ve sadece kendine.*

"Uzaklaşmalısın Keenan. Ne yaptığını görüyorum. Yüzyıllar boyunca bu oyunları oynayıp izledim." Niall'in sesi aniden puslu ve karanlık bir tona bürünmüştü. "Bir kez olsun kendinden başkasını düşün."

"Ne yapıp yapmadığının seni ilgilendirdiğini sanmıyorum."

Keenan kenara çekilip Aislinn'den uzak bir pozisyon seçti ve Niall'a döndü. Bunu yaptığında sırtını tuğla duvara vermişti - böylece kimsenin arkadan saldırmayacağına emin oluyordu.

"Seth'e zarar verirsen," Niall, oğlana bakıp gülümsedi, "beni ilgilendirir."

"O senin sarayının üyesi değil."

"Ancak bir pislik bunun önemli olduğunu düşünür. Leslie'yi kaybettim. Kraliçe'nin arkadaşıydı, yine de kızı yozlaştırmalarına izin verdin..."

"Suçu işleyen senin sarayındı Niall." Keenan, Aislinn'e, Seth'e ve içerideki diğer ölümlülere baktı. Tartışma şimdilik kimsenin dikkatini çekmemişti.

"Haklısın ama şunu unutma, sarayım, sevdiğim ve hayatımı adadığım iki kraldan öğrendiklerim sayesinde asla senin sarayının önünde diz çökmeyecek. Beni zorlama Keenan." Niall, aralarındaki mesafeyi çabucak aşır Keenan'ın karşısına dikildi. Tavırları düşmancaydı. "Seth'e zarar verirsen bana hesap verirsin."

Keenan bir şey söylemedi.

"Ona karşı kötü düşüncelerinin olmadığını söyle Keenan." Niall'in sesi Seth'in daha önce hiç duymadığı garip ve tehlikeli bir tona bürünmüştü. Kara Kral'ın arkasında hiçliğin bakireleri belirdi, vücutları ve dilleri siyah ateştendi. Seth, özgür kalırlarsa felaket getirebileceklerini biliyordu ama bunun iyi mi yoksa kötü mü olduğuna emin değildi. İçten içe Keenan'a öfkeliydi ve Niall'in Keenan'ı pataklaması fikri hoşuna gidiyordu. Ama bu fikirden hoşlanmaktan rahatsızdı. Son zamanlarda içinde beliren bu tür dürtüleri sürekli kontrol altında tutmak zorundaydı. Şimdi olduğu kişi olmak için çok çalışmıştı. Kavgalara karışmaktan ve bir gecelik ilişkilerden hoşlanmazdı, aptal gibi sarhoş olmaz ve sadece yasak oldukları için bir şeyler yapmayı denemezdi. Sakindî – üstelik özünde sakın biri ol-

madığı halde öyle birine dönüşmeyi başarmıştı. Şimdi yeniden öfkeye teslim olmak istemiyordu.

"Niall?" Seth, Aislinn'in elini bırakıp hiçlik dansçılarının etrafından dolandı. "Sakin ol."

"Hala bir yanıt vermedi Seth." Niall ellerini yumruk yaptı.

Seth, Keenan'ın duygularının karışık olduğunu biliyordu. Seth'e zarar verecek bir şey yapmamıştı ama bu seçeneği düşünmemiş olması şaşırtıcı olurdu. Tavish ona Seth'e karşı yapılacak bir hamlenin risklerini anlatmış olmalıydı. Seth bu tartışmanın ilerlemesini istemiyordu çünkü kimseye bir yararı olmayacaktı. "Vereceği yanıtı duymaya ihtiyacım yok."

"Ash'in var." Niall hareketsizdi ama ondan çıkan gölgeler Keenan'ın arkasındaki duvara doğru uzanmıştı. Siyah gölgeler katılaşır kafesin demirlerine dönüştü. "Geri çekil Seth. Lütfen."

Seth iki kralın kötü kötü birbirlerine baktığı ufak alandan uzaklaştı.

Seth, Kuzgun Peri'yle yaşanan çatışmayı gördüğü için, kavgaya eden iki güçlü perinin arasında durmanın çok kötü bir fikir olduğunu biliyordu. Ölümlüler fazlasıyla kırılgandı. Böylesi bir düşünceden hiç hoşlanmasa da gerçektir. *Hepsi bana rahatça zarar verebilir.*

"Keenan, Seth'e zarar vermez," diye mırıldandı Aislinn. Seth'in yanına gelip elini tuttu. "Onu asla affetmezdim ve bunu gayet iyi biliyor."

Niall, kızın gözlerinin içine baktı. "Gerçekten mi?"

Aislinn, Niall'a öfkelenildiğinde etrafı günışığı huzmeleriyle doldu. "Evet, gerçekten."

Kapının önü perilerle doldu. Yaz Sarayı'nın nöbetçileri pek giysili perilerin içeri girmesini engellemeye çalıştı ama işe yaramadı. Kara Saray'ın avcısı Gabriel nöbetçileri aşır içeri girdi. Yanında altı avcı daha vardı, bunlara Gabriel'in eşi Chela ve yarı ölümlü kızı Ani de dahildi. Gabriel içeri adım attığı anda, avcıların beraberlerinde getirdiği öfke dalgası odaya yayıldı.

Seth bir kere daha Niall'in ona verdiği büyü engelleyici tül- sime minnettardı. Zayıf olabilirdi ama en azından avcıların büyülerine karşı korumalıydı. Donia ona görü yetisini vermişti ama o yeti sadece onları görmesini sağlıyordu. Niall ise duygularıyla oynamalarına engel olmuştu.

"Gab," dedi Seth, avcının gelişinin iyi mi yoksa kötü mü olduğuna emin değildi. Avcıların temkinli davranmakta meş- hur oldukları söylenemezdi. "Seni gördüğüme sevindim... Sa- nırım."

Gabriel güldü. "Göreceğiz."

Chela göz kırptı. "Ölümlü."

Niall bakışlarını Keenan'dan ayırmadı. "Seth'in canını ya- karsan seni affetmem. O benim arkadaşım ve Kara Saray'ın ko- ruması altında."

"Keenan, Seth'e zarar vermeyecek," diye araya girdi Aislinn. "Ve zaten sarayımız onu güvende tutuyor. Sana ihtiyacı yok."

Keenan donuk bir ifadeyle Niall'a baktıktan sonra Seth'e döndü. "Kara Saray'a sadakatini mi sunuyorsun Seth Morgan?"

"Hayır."

"Ya Yaz Sarayı'na?"

Seth, Aislinn'in yanı başında gerildiğini hissetti. "Hayır, ama bana sunulduğu takdirde ikisinin de arkadaşlığını reddetmem."

"Ödenmesi gereken bir bedel var, hep vardır..." Keenan'ın yüzündeki saf ifade içtenlikten uzaktı, aslında oğlanı kızdırt- mak istiyordu. "Acı, seks, kan... Kara Saray'ın talep edebilece- ği pek çok korkunç bedel var. Seni korumaları için senden is- teyecekleri bedeli ödemeye razı mısın?"

"Seth?" Aislinn'in sesindeki endişe gerçekti. Keenan'ın as- lında kötü bir anlaşmadan koruyarak Seth'e yardım etmeye ça- lıştığına inanan tek kişi oydu.

Niall, sarayının arkadaşlığını sunarak oğlana bir can simi- di uzattığını düşünmüştü. Amacı tuzak kurmak değildi. Ais- linn bunu görmese de Seth anlıyordu. Sarayın dostluğu, sade- ce Niall'in dostluğundan fazlasıydı; saraya sadakat yemini eden herkesin ona aralarından biriymiş gibi davranması demekti. Zorunluluklara veya görevlere sahip olmadan, bir saraya ait ol- manın bütün avantajlarından yararlanabileceği anlamına geli- yordu. Şu an ne kadar kırılgan durumda olduğu düşünülecek olursa sarayın arkadaşlığını kabul etmek, biraz olsun güce sa- hip olmak demekti. Üstelik bahsi geçen saray bağımsız perile- rin, Ana Saray'ın ve Yaz Sarayı'nın korktuğu saraydı. Ayrıca, Keenan'ı rahatsız etmek fikri başlı başına çekiciydi.

"Önemli değil," diye güvence verdi Seth, Aislinn'e. "Niall benim arkadaşım."

"Sadece Kara Kral'ın değil, Kara Saray'ın arkadaşlığı teklif edildi. Bedeli ancak kanla ödenebilir," dedi Niall. Gözlerinde, Seth'in bu teklifi reddetmesinden duyduğu korku okunuyordu.

"Kabul ediyorum." Seth bileğini uzatıp bekledi. Niall'a veya avcılara doğru harekete geçmedi. Bundan sonra neler olacağını detaylarıyla ilgili hiçbir şey bilmiyordu. Oradaki hemen herkes,

bıçağa ihtiyaç duymaksızın kan akıtabilecek durumdaydı ama hepsinin yanlarında çeşitli türde silahlar da vardı. Niall dışında birinin kan dökeceğini ve yapsalar bile Gabriel'in da Chela'nın da ona karşı dikkatli davranacaklarına emindi.

Sadece Keenan bana zarar vermek istiyor.

"Size güveniyorum," dedi Seth, Niall'a ve avcılara.

"Keenan'ı duydun." Niall öne eğilip alçak sesle devam etti. "Ne yazık ki Kara Kral'lar kışkırtılmaya direnmekte başarısızdır."

Ardından, yüzünde şeytani bir gülümsemeyle aniden olduğu yerde dönüp Keenan'ın yüzüne güçlü bir yumruk indirdi. Yaz Kralı'nın kafası, büyük bir gürültüyle tuğla duvara çarptı. Bir saniye için bütün periler görünür oldu.

Aislinn, Keenan'ın yanına koşup yere düşen Kral'ın iyi olduğuna emin olmaya çalıştı.

Avcılar Niall'ın yanına dizilip bir duvar oluşturdu.

Hiçlik dansçıları danslarına başladı.

Ve Niall parmaklarını yaladı. "Bedel kanla ödendi ve anlaşma mühürlendi. Kurallar, dökülmesi gereken kanın senin kanın olduğunu söylemiyor Seth."

DOKUZUNCU BÖLÜM

AISLINN İÇGÜDÜSEL OLARAK KENDİNİ KEENAN VE NIALL'IN arasına attı. "Kes şunu."

"Şu an benimle uğraşmak istemezsin." Niall arkasını dönüp kızdan uzaklaştı.

Kız peşinden gitti. Zihninin derinliklerinde bir yerlerde, öfke yüzünden aptalca davrandığının farkındaydı ama bir önemi yoktu. Bu peri, kızın kralına zarar vermişti. Saraylarına saldıran herkese saldırmak zorundaydı, onları zayıflatan herkesi ezmek zorundaydı. Aislinn'in hissettiği buydu.

Ama Niall'ın eylemi sarayla ilgili değildi. Niall ve Keenan aralarındaki sorunları çözmemişlerdi ve Niall, Keenan'ın Seth için tehdit olduğuna inanıyordu. Mesele şahsiydi, saraylarla hiçbir ilgisi yoktu. Mantık, Aislinn'in içgüdülerini bastırma-ya çalıştı. Ama sonuçta Keenan'ın canı yanmıştı ve kız buna dayanamıyordu.

Aislinn, Niall'in kolunu yakaladı. İki ten birbirine dokunduğu anda garip bir koku yükseldi. Kızın elindeki gümüşü her zamankinden güçlü olduğundan adamın elini yakmıştı.

Niall irkilmedi. Sakince kolunu, üzerinde kızın eliyle beraber vücuduna yaklaştırdı. Kızın elini alıp göğsüne götürdü ve gömleğinin yanmasına izin verdi. Kızı kendinden uzaklaştırmak yerine onu kendine çekti. "Sarayım, sarayınızla savaşmaya hevesli ve şimdi," diyerek gülümsedi, "haklı olup olmadıklarınızı merak ediyorum."

"Bırak beni." Aislinn elini kurtarıp genç adama daha fazla zarar vermemek için gücünü kontrol altına almaya çalıştı.

Niall kızın bileğini yakaladı. "Herhangi bir kan anlaşmayı mühürlemeye yeterdi, ben Keenan'ın kanını dökmeyi seçtim. Bunu yaparken hiçbir kuralı çiğnemedim. Gerçeği bilmek ister misin? Böyle daha eğlenceli olacağını düşünmüştüm." Niall, hala yerde olan Keenan'a bakıp sırtıttı. "Ve haklıymışım."

Ardından, kızı bıraktı.

Aislinn temkinli adımlarla geri çekildi. "Sen onun canını yaktın."

"Sen de benim canımı yaktın. Aradaki fark Aislinn, eğer geçerli bir nedenim olursa ben bu yaptığımı her gün tekrarlayabilirim. Hem de büyük bir zevk alarak. Ya sen?" Niall, Aislinn'in Yaz Kraliçesi rolüne uyum sağlamasına yardım eden peri gibi konuşmuyordu, hele Leslie'ye aşık olan periye hiç benzemiyordu. O zamanlar geçmişte kalmıştı ve kızın karşısındaki, çocukken korktuğu bütün özellikleri üzerinde barındıran bir periydi.

Aislinn öfkeden köpürerek adama baktı. "Kavga çıkaran ben değilim."

"Gerçek bir kavga çıkarmamı ister misin? Açlığını çektiğimiz savaşı halkıma vereyim mi? Sarayınızda, sarayınız hala zayıfken neler yapabileceğimiz konuşuluyor. Fısıltılara kulak vermemek, gittikçe zorlaşmaya başladı." Karanlık dansçılar canlanan gölgeler gibi Kara Kral'ın etrafına toplandı. Gabriel ve diğer avcılar beklemeyi sürdürdü.

Bu iş tahmin ettiğimizden de çirkinleşebilir.

Yanlarında yeterince nöbetçi getirmemişlerdi. Aislinn bela çıkmasını beklemiyordu. Elbette o güne kadar çatışmalar olmuştu ama bunlar hep çok küçük boyuttaydı. Hükümdarlar her zaman halklarını kontrol altında tutardı. Niall o zamanlar iyilerden biriydi. Donia iyilerden biriydi. Her iki sarayın başındaki periler, bir zamanlar Keenan'ın sırdaşı ve hatta daha fazlasıydı. Bu perilerle ortak bir geçmişe sahip olmanın, Yaz Sarayı'nı koruyacağı düşünülüyordu. Keenan arada sorunlar olduğunu biliyordu ama bunların gerçek bir probleme yol açacağını düşünmemişti. *Peri saraylarında işler bu şekilde yürümez Aislinn,* diye kızı güvence vermişti. *Bu kadar çabuk saldırmayız,* demişti. Ve kız o ana kadar Yaz Kralı'na inanmıştı.

"Seni korkutuyor muyum Ash?" Niall odada sadece ikisi varmış gibi fısıldayarak konuştu. "Yoksa bir zamanlar neden canavar olduğumuzu düşündüğünü unuttun mu?"

"Hayır, hala hatırlıyorum." Kızın sesi titredi.

"Güzel." Niall kızın yan tarafına, orada beliren gölge duvara baktı. O duvarın diğer tarafında, kızı saran gölgeleri parçalayabilecek tek peri yatıyordu. Aslında Aislinn de gölge duvarı parçalayacak kadar güçlüydü ama nasıl yapacağını bilmiyordu ve Keenan hala baygındı.

Niall önemsiz bir detaydan bahsediyormuş gibi ekledi. "Kralın hiçbir zaman savaşmayı öğrenmedi. İş dövüşmeye geldiğinde, yükü hep benim ve diğerlerinin üzerine atardı."

Gölge duvar büyüdü ve ikisi, bir tür baloncunun içine hapsedi. Kız duvarı itirmeyi denedi ama tüylü ve sağlam bir dokusu vardı. *Yeni ay. Açlık. Korku.* Duvara dokunmak bile kızın ürpermesine yol açtı. *İhtiyaç.* Karanlık ihtiyaç dalgaları altında boğuluyordu.

Elini çekip konuşmaya odaklandı. "Bunu neden yapıyorsun?"

"Sevdiğin ölümlüyü neden koruduğumu mu soruyorsun?"

Niall başını iki yana salladı. "Keenan'ın onu kırmasına izin vermeyeceğim. Sen Keenan'a karşı arkadaşlarını korumayacağını ispatladın. Sarayın için iyisin ama ölümlülerin için..."

"Leslie'yi mahveden senin sarayındı."

"Onu kurtarabilirdin. Leslie'ye sarayının korumasını teklif edebilirdin..." Cümleyi ufak bir homurtuyla tamamladı. "Onu yarı yolda bıraktın ve Seth'i de yarı yolda bırakacaksın."

"Hatalarım oldu ama Seth'e asla zarar vermem. Onu seviyorum." Aislinn öfkesinin kontrolden çıkmaya başladığını hissetti. Niall onu tuzağa düşürmüş, kralına saldırmış ve Seth'in, onun yüzünden tehlikede olduğunu ima etmişti. Aislinn önceden yanlışlıkla Niall'in canını yakmıştı, ama şimdi gerçekten ona zarar vermek istiyordu. Hem de ciddi bir zarar. Öfkesi şiddetleniyordu ve o an için bu öfkeyi kontrol etmekte bir anlam göremedi. Baloncunun içindeki hava ısındı. Aislinn, dudaklarında çölün ve kumun tadını aldı.

"Saldır bana Ash. Haydi. Sarayımın, sarayınıza saldırması için bana bir bahane ver. Adamlarım, hassas Yaz Kızları'na iş-

kence etmek için sabırsızlanıyor. Bana, senin perilerinin kanını akıtmaları için onlara izin verme fırsatı sun," diye fısıldadı, kavgadan çok yatak odasına yakışan bir sesle. Kara Saray'ın doğası böyleydi, şiddet ve seks, korku ve arzu, öfke ve tutku her zaman iç içeydi. Uzanıp kızın yanağını okşadı. "Halkımın arzularına boyun eğmem için bana bir gerekçe ver."

Irial bizim için daha az tehlikeliydi, diye düşündü Aislinn.

Niall'in zayıf noktası oydu: Irial. *Ona arkadaş muamelesi etmeyi bırak. Onu bir ölümlü gibi düşünme.* Kız hangi hamlenin daha mantıklı olduğuna karar vermeye çalışıyordu. Perilerle ilgili öğrendiği şeylerin hiçbir yararı yoktu. Büyükannenin ona öğrettiği kurallara göre yaşama yeteneğini kaybetmişti. Ama bir kuralı gayet iyi hatırlıyordu: Kaçan kovalanır.

Aislinn, Kara Kral'a yaklaştı. "Son Kara Kral beni baştan çıkarmayı denemişti. Burada. Aynı yerde..."

Niall bir kahkaha attı, bir an için neredeyse gerçekten neşelendi ama bu neşe geldiği gibi gitti. "Eğer gerçekten deneseydi seni elde ederdi. Seninle şansını denemedi Ash. Bir anlık bir dikkat dağınıklığıydın, hızlı bir flört. Irial öyle biriymi."

"Keenan senin de Irial gibi olduğunu söylüyor, bir Gancanagh. Bana bunun ne olduğunu açıklamadı," diye itiraf etti kız. Kralı'nın oyunlarıyla gurur duymuyordu ve dürüst olmaya gönüllüydü. "Hala öyle misin? Hala bağımlılık yapma özelliğin var mı?"

"Neden? Tadıma bakmak mı istiyorsun?" Ölümcül bir içgüdüyle hareket ediyorlardı ama Aislinn bütün bu düşmanlığın altında Niall'in hala Niall olduğunu gördü. Bir yanı, adamı zorlamak istemiyordu. En azından mantığı, zorlamamasını

söylüyordu ama mantığın sesini dinlemedi. "O zaman sana da Irial'a nasıl davranıyorsak öyle davranmalıyız..."

"Hayır." Niall ellerini kızın omuzlarına koyup onu gölge duvara yasladı. "Irial'ın, Keenan'a zarar vermek istemediğini unutma. Ben istiyorum. Tek ihtiyacım olan bir bahane bulmak. Bana aradığım bahaneyi verecek misin Ash?"

Aislinn'in sırtının yapıştığı duvarın, vücudunda yol açtığı hisler korkunçtu. Tehlikeli ve baştan çıkarıcı fısıltılar Aislinn'in tenine yayıldı, düşünmek istemediği şeyler zihnine doluydu. *Keenan kollarımda. Benimle. Sadece tadına bakmıyorum, onun içinde boğuluyorum.* Bilinçli düşündüğünde arzuladığı Yaz Kralı değildi ama Kara Saray'ın enerjisi, zihnini gitmesini istemediği yerlere kaydırmıştı. Kara Saray'ın kışkırtıcı fısıltıları, aşık olduğu ölümlüyü değil arzuladığı periyi düşünmesini sağladı. Gölgeler onu kendilerine çekerken kızın kalbi hızla atmaya başladı.

"Benim istediğim..." Aislinn dudağını ısırды, kelimeleri söylemedi, o an için arzuladığının Keenan olduğunu itiraf etmedi.

"Ne istediğini biliyorum Ash. Benim istediğimse onu yaralamak." Niall gölgelerin arasından Keenan'a baktı. "Ona saldırmamı haklı çıkarmak için kurallardan birini olsun çiğnemesini veya beni kışkırtmasını bekliyorum."

"Haklı çıkarmak mı?" Aislinn gölgelerden kurtulmaya çalıştı.

"Kendimi haklı çıkarmak. Donia'ya ve Seth'e karşı haklı çıkarmak."

"Ama..."

"Sarayı Keenan'ın kanını arzuluyor. Beni kralları olarak kabul etmelerinin nedenlerinden biri bu. Bu yüzden Bananach her zaman etrafımda doluyor. Bana geliyor, kan içinde ve içim-

deki öfkenin açlığını çekiyor." Niall gölgeden oluşmuş engeli itirmeye çalışan Seth'e baktı. "Seth seni istiyor. Seni seviyor. Onu Keenan'dan koru. Yoksa sarayımın sapkınlıklarına ve zalimliklerine boyun eğmekten başka seçeneğin kalmaz."

Aislinn, duvarın diğer tarafına baktı. Seth bir şeyler söylüyordu ama duvar kelimelerin geçmesine izin vermedi. Yine de yüz ifadesinden neler hissettiği anlaşılıyordu. Çıldırmış gibiydi. Her zaman sakin olan Seth'in yüzünde sükunetten eser yoktu.

"Seth'in beni affedeceğini bilsem Ash, kralı kışkırtmak için seni bahane olarak kullanırdım." Kızın omuzlarını sıktı. "Aptallığınla Leslie'ye zarar verdin. Bana zarar verdin."

Niall kızı gölge duvarın içine ittirdi ve Aislinn bir an kalbinin buna dayanamayacağını sandı. Korku bütün vücudunu kaplayıp zihnindeki bütün şüpheleri açığa çıkardı. Yalnızdı, bu iş için yeterince iyi değildi. Zayıftı. Aptaldı. Seth'in yok olmasına, sarayının yarananmasına yol açacak ve kralını hayalkırıklığına uğratacak.

"Özür dilerim. Hiçbir zaman Leslie'nin zarar görmesini istemedim. Bunu biliyorsun..." Zihnini odaklanmaya zorladı, içindeki sıcaklığı çağırıdı, gücünün kaynağı olan yaz güneşinin huzuruna ulaşmayı denedi. Ne yaptığını bilen bir Peri Kralı karşısında hiç şansı yoktu. "Aslında bu kadar zalim olmadığını biliyorum. Sen iyi birisin."

"Yanılıyorsun." Niall'in bakışları gölge kafesin hemen dışında duran Gabriel ve avcılara kaydı. Ardından kızı karanlık duvardan uzaklaştırdı. "Yaz Kızları'na nasıl biri olduğumu sor. Ayıldığı zaman Keenan'a nasıl biri olduğumu sor. Kendi ne benden korkman gerekip gerekmediğini sor. Bir canavarla

söylüyordu ama mantığın sesini dinlemedi. "O zaman sana da Irial'a nasıl davranıyorsak öyle davranmalıyız..."

"Hayır." Niall ellerini kızın omuzlarına koyup onu gölge duvara yasladı. "Irial'ın, Keenan'a zarar vermek istemediğini unutma. Ben istiyorum. Tek ihtiyacım olan bir bahane bulmak. Bana aradığım bahaneyi verecek misin Ash?"

Aislinn'in sırtının yapıştığı duvarın, vücudunda yol açtığı hisler korkunçtu. Tehlikeli ve baştan çıkarıcı fısıltılar Aislinn'in tenine yayıldı, düşünmek istemediği şeyler zihnine doluştu. *Keenan kollarımda. Benimle. Sadece tadına bakmıyorum, onun içinde boğuluyorum.* Bilinçli düşündüğünde arzuladığı Yaz Kralı değildi ama Kara Saray'ın enerjisi, zihnini gitmesini istemediği yerlere kaydırılmıştı. Kara Saray'ın kışkırtıcı fısıltıları, aşık olduğu ölümlüyü değil arzuladığı periyi düşünmesini sağladı. Gölgeler onu kendilerine çekerken kızın kalbi hızla atmaya başladı.

"Benim istediğim..." Aislinn dudağını ısırdı, kelimeleri söylemedi, o an için arzuladığının Keenan olduğunu itiraf etmedi.

"Ne istediğini biliyorum Ash. Benim istediğimse onu yaralamak." Niall gölgelerin arasından Keenan'a baktı. "Ona saldırmamı haklı çıkarmak için kurallardan birini olsun çiğnemesini veya beni kışkırtmasını bekliyorum."

"Haklı çıkarmak mı?" Aislinn gölgelerden kurtulmaya çalıştı.

"Kendimi haklı çıkarmak. Donia'ya ve Seth'e karşı haklı çıkarmak."

"Ama..."

"Sarayım Keenan'ın kanını arzuluyor. Beni kralları olarak kabul etmelerinin nedenlerinden biri bu. Bu yüzden Bananach her zaman etrafımda dolanıyor. Bana geliyor, kan içinde ve içim-

deki öfkenin açlığını çekiyor." Niall gölgeden oluşmuş engeli itirmeye çalışan Seth'e baktı. "Seth seni istiyor. Seni seviyor. Onu Keenan'dan koru. Yoksa sarayımın sapkınlıklarına ve zalimliklerine boyun eğmekten başka seçeneğin kalmaz."

Aislinn, duvarın diğer tarafına baktı. Seth bir şeyler söylüyordu ama duvar kelimelerin geçmesine izin vermedi. Yine de yüz ifadesinden neler hissettiği anlaşılıyordu. Çıldırılmış gibiydi. Her zaman sakin olan Seth'in yüzünde sükunetten eser yoktu.

"Seth'in beni affedeceğini bilsem Ash, kralı kışkırtmak için seni bahane olarak kullanırdım." Kızın omuzlarını sıktı. "Aptallığınla Leslie'ye zarar verdin. Bana zarar verdin."

Niall kızı gölge duvarın içine ittirdi ve Aislinn bir an kalbinin buna dayanamayacağını sandı. Korku bütün vücudunu kaplayıp zihnindeki bütün şüpheleri açığa çıkardı. Yalnızdı, bu iş için yeterince iyi değildi. Zayıftı. Aptaldı. Seth'in yok olmasına, sarayının yaralanmasına yol açacak ve kralını hayalkınlığına uğratacaktı.

"Özür dilerim. Hiçbir zaman Leslie'nin zarar görmesini istemedim. Bunu biliyorsun..." Zihnini odaklanmaya zorladı, içindeki sıcaklığı çağırırdı, gücünün kaynağı olan yaz güneşinin huzuruna ulaşmayı denerdi. Ne yaptığını bilen bir Peri Kralı karşısında hiç şansı yoktu. "Aslında bu kadar zalim olmadığını biliyorum. Sen iyi birisin."

"Yanılıyorsun." Niall'ın bakışları gölge kafesin hemen dışında duran Gabriel ve avcılara kaydı. Ardından kızı karanlık duvardan uzaklaştırdı. "Yaz Kızları'na nasıl biri olduğumu sor. Ayıldığı zaman Keenan'a nasıl biri olduğumu sor. Kendi ne benden korkman gerekip gerekmediğini sor. Bir canavarla

karşı karşıyasın Aislinn ve şehvetin, korkuların, öfkelerin beni beslemekten başka bir işe yaramıyor."

"Ama tek başıma değilim." Aislinn'in bunu fark etmesi her şeyi değiştirdi. Duvarın diğer tarafında onu seven bir ölümlü ve varlığının parçası olan bir peri vardı. Seth kıza cesaret verdi. Keenan ise günişığı. Kız kendi özündeki ışığı ve Keenan'inkini içine doldurdu, tanıdık sıcaklık, vücudunu saran gölgeleri uzaklaştırdı. "Gitmem gerek. Duvarı indir."

"Yoksa ne yaparsın?"

Aislinn, Kara Kral'ın, Yaz Sarayı önünde diz çökmesini sağlamak için, içindeki bütün günişığını ileri savurdu ve Niall'in derisine işlemesini sağladı. Yazın gücü, gölgelerle çarpıştı. Acıya karşı, yazın zevkleri. "Artık daha güçlüyüz. Keenan'ı kışkırtma... Ya da beni."

Adamın elleri hala kıza olduğu yere çiviliyordu ama gözlerini kapamıştı.

Aislinn, amacına ulaştığını düşünüyordu. Adama, her şeyin farklı gelişmiş olmasını dilediğini söylemek istedi. Saraylar arasında barış istiyordu. Ama Aislinn daha karar vermeden Niall gözlerini açtı ve orada boşluğun korkunçluğu vardı.

"Ölümlü gibi düşünüyorsun Aislinn," dedi Niall. "Ya da belki Keenan gibi düşünüyorsundur. Güç gösterileri beni korkutmaz."

Aislinn geri çekilip adamdan kurtulmayı denedi.

"Seth arkadaşım olmasaydı bile seni baştan çıkarmaya çalışmazdım ama uzanıp o zarif kemiklerini kırdım." Kızla karşı karşıyadılar. "Ben Kara Kral'ım, öfke gösterileriyle etkileyeceğin yavru bir köpek değilim. Irial'la yaşadım. Dövüşmeyi Gabriel'in avcılarından öğrendim."

Niall kıza öylesine sıkı ki Aislinn kendisinin de ne kadar kırılğan olduğunu hissetti. Çok güçlü olabilirdi ama başka bir peri hükümdar karşısında hiç şansı yoktu. Seth yeniden gölge duvarı ittirmeyi denedi. Elleriyle bariyerin dışını yumrukluyordu. Eğer duvarı aşabilseydi kıza dokunabilirdi ama gölgele-ri geçemedi. Oğlanın yüzündeki öfkeyi ve hayalkırıklığını görmek Aislinn'in kalbini sızlattı. Yüzünde korku dolu bir ifadeyle kendisine bakan Aislinn'i gören Seth küfretti. Keenan'ı sarsıp uyandırmayı denedi ama Yaz Kralı hala baygındı.

Avcılar, Keenan'ın etrafına toplandı. Seth'e ne yardım ettiler ne de engel oldular. Diğer avcılar kapının eşiğinde durmuş, içeri girmeye çalışan perileri engelliyordu.

"İyi bir kraliçe ve iyi bir insan olabilirsiniz Aislinn. Keenan'a olan inancının Seth'in acı çekmesine yol açmasına izin verme. Yoksa bugüne kadar acı çektiğin halde affedildiğin bütün o insanların hesabını sorarım." Niall kıza bıraktı ve aynı anda duvarı indirdi.

Kız yere düştü.

Niall aldırışsız bir tavırla savunduğu ölümlünün, bir zamanlar hizmet ettiği kralın ve kendi perilerinin arasından geçti.

Seth onu durdurdu. "Ne yaptığını sanıyorsun?" İçindeki son sakinlik kırıntıları da yok oluyor, yerini öfkeye bırakıyordu. "Bunu yapmamalıydın..."

"Seth. Lütfen." Niall, Seth'in kolunu tuttu. "Yaz Sarayı'na onların emrinde olmadığının hatırlatılması gerekiyordu."

"Saraydan bahsetmiyorum. Ash'ten bahsediyorum. Ash'in canını yaktın."

"Beni çok iyi dinle." Niall, Seth'in gözlerine baktı ve bilinçli olarak seçilmiş kelimelerle, tane tane konuştu. "Ash'e zarar vermedim. Korktu ama korkması iyi. Gerçekten zarar görmüş olsaydı şimdi onun başında olurdun, bana bağıyor olmazdın. Bunu gayet iyi biliyorsun."

Seth'in buna verecek bir karşılığı yoktu. Tartışmak, yalan söylemek olurdu ve Seth, Aislinn'e de Niall'a da yalan söylememeyi prensip edinmişti.

İki gölge dansçısı Niall'a dolandı. Artık neredeyse insanlar kadar canlıydılar. Erkek dansçı Niall'ın arkasında durdu, vücudu genişledi ve kollarını Niall'ın omuzlarına doladı. İkinci dansçı elini adamın kalbine koydu. Niall farkında olmadan uzanıp iki dansçının ellerini okşadı.

"Aislinn peşimden geldi," diye hatırlattı Niall. "Ben kimsem oyum Seth. Yüzyıllar boyunca Yaz Sarayı'nın tasmasıyla dolaştım. Bir daha aynı hatayı yapmaya niyetim yok. Ona yürüyüp gitme şansını tanıdım ama Aislinn beni tehdit etmeyi seçti."

"Çünkü Keenan'ı bayılttın..."

Niall omuz silkti. "Hepimizin yapmamız gereken seçimler var. Aislinn beni zorlamayı seçti. Ben de ona hata yaptığını göstermek istedim."

"Senin yaptığın kabadayılıktı."

"Kız, fiziksel olarak zarar görmedi." Niall kaşlarını çattı ama sesi yumuşamıştı. "Seninle kavga etmek istemiyorum kardeşim. Yapılması gerekeni yaptım."

"Ne olursa olsun. Her ne zaman..." Seth adamdan herhangi bir şeye söz vermesini istemeyeceğini biliyordu. Aislinn, Peri Kraliçesi olarak yüzyıllar geçirecekti ve Niall'ın sarayını onay-

ladığı söylenemezdi. "Aislinn'in güvende olmasını istiyorum," diyebilirdi sadece.

"Ya Keenan?" Niall'ın sesi duygusuzdu. "Onu yaraladığım için bana kızgın mısın?"

Seth duraksayıp doğru kelimeleri bulmayı denedi. Niall bekledi. gölge dansçıların ellerinin altında inip kalkan göğsü dışında hareketsizdi. Birkaç nefes sonra Seth, Niall'ın gözlerine baktı. "Hayır. Aislinn'in güvende olmasını istiyorum. Senin güvende olmanı istiyorum. Ve ikinizden birine zarar vermenin veya size oyun oynamanın asla onun yanına kalmamasını istiyorum."

Niall belirgin bir rahatlamayla iç çekti. Dansçılar kaybolup geldikleri boşluğa geri döndü. "Ne yapabileceğime bakarım. Gidip Aislinn'i kontrol et."

Seth, aşık olduğu kızın yanına gitti. Aislinn, hayatındaki diğer erkeklerle ilgileniyordu. Aislinn tehlikede olsaydı, Seth'in ona hiçbir yararı olmazdı. *Ona saldıran, Niall gibi dostum olmadığında ne olacak? Niall ona zarar verse ne yapardım?* Seth bütün ölümlüler gibi güçsüzdü.

Keenan'ın da kimseye yararı olmadı, diye hatırlattı Seth kendine. Ama aradaki fark, ayıldığında Keenan'ın Niall'ın peşine düşebilecek olmasıydı. Olay sırasında baygın olmasa kavgaya müdahale edebilirdi.

Bazen insan olmak gerçekten çok can sıkıcıydı.

ONUNCU BÖLÜM

“HAREKET ETMEK İSTEDİĞİNE EMİN MİSİN?” KEENAN’IN başı Aislinn’in kucagındaydı. Genç adam aslında yalaralanmamış, küçük düşmüştü. Ve öfkeli değil üzgündü.

Odanın loş ışığında, adamın alnına ve yanağına öpücük kondurduğu yerlerde dudağının bıraktığı izler hafifçe parlıyordu. O parıltılara bakmak, kızın kendini suçlu hissetmesine yol açtı. Mahrem öpücükler değildi, yeni bir durum olduğuna da söylenemezdi. Aislinn ölümlükyken öpücüklerinin kralı iyileştirdiğini keşfetmişlerdi ama önceki öpüşmelerinin ışığında ve Niall’la gölgelerin arasında hapirken zihninde beliren utanç verici düşünceler göz önünde bulundurulduğunda, Aislinn öpücükler yüzünden utandı.

Keenan onu uzaklaştırmayı denedi. “Bana sarılmana ihtiyacım yok.”

“İyi misin? Başın dönüyor mu?” diye sordu Aislinn.

Kral ondan fazla uzaklaşmadı ama dokunamayacağı bir mesafeye kayd. Öfkeyle Seth’e baktı. “Seth zevkten dört köşe olmuş olmalı.”

Aislinn donup kaldı. “Bunu yapma. Niall’in öfkesi için Seth’i suçlama.”

“Niall, bana Seth yüzünden yumruk attı.”

“Ve ben de senin için Niall’in peşine düştüm.”

Keenan’ın yüzünde zalim bir gülümseme belirdi. “Tamam o zaman.”

Aislinn odanın diğer tarafındaki Seth’e baktı. Genç adam, Aislinn’le Keenan’ın tartıştığını tahmin ettiği için yaklaşmıyordu. Aislinn söze girdi. “Eğer Niall’i görseydin... Az önce o...”

Bu sefer donup kalan Keenan oldu. “Az önce o ne?”

“Niall benden güçlü.” Kız, kollarını göğsünde kavuşturdu. “Eğer Niall bana zarar vermek isteseydi verirdi. Onu durdurmak için yapabileceğim hiçbir şey yoktu.”

“Sana zarar verdi mi?” Keenan artık kıza yaklaşmıştı, ellerini Aislinn’in kollarında dolaştırıp onu kendine çekti.

Onun beni kendine çekmesini istiyorum. İçgüdüseli. Ayrıca gereksizdi. Aislinn’in bir şeyi yoktu.

“Kes şunu. Birkaç yerim morardı ama hepsi bu. Üstelik bu durum onun hatası olduğu kadar benim de hatam.” Kızardı. “Öfkemi kontrol edemedim. Niall uzaklaşmayı denedi ama sen incinmiştin ve ben... Deliye döndüm.”

Aislinn olanları Kral’a anlattı.

“Gölgelere dokunduğunda ne hissettin?” Keenan’ın ses tonu artık kırılgan veya öfkeli değildi. Meydan okuyordu. “Neyin arzusunu duydun?”

Aislinn başını yana yatırdı. "Bunun konuyla... Ben... Sana söylemeyeceğim. Hissettiklerim gerçek değildi. Bir tür sapkınlık..."

Cümleyi tamamlayamadı çünkü periler yalan söyleyemezdi. "Bana karşı hissettiklerin sapkınlık değil Aislinn. Bunu itiraf etmek bu kadar mı zor? Benim için bu kadarını olsun kabullenemez misin?" Keenan duraksadı, sanki kızın söyledikleri her şeyi değiştirecekti, sanki bu itiraf Kara Kral'ın saldırısından daha önemliydi, sanki şahsi sorunları her şeyin önünde geliyordu.

Hayır.

"Bu sorunun yanıtını zaten biliyorsun ve o yanıt hiçbir şeyi değiştirmiyor. Seth'i seviyorum." Bu sözün ardından ayağa kalktı ve odanın diğer tarafına yürüdü. Seth'in yanına gittiği sırada, tüm bu rahatsız edici konuları zihninden atmayı denedi.

Oğlan mutlu görünmüyordu, yüzünden, huzurunun kaçtığını anlamak mümkündü.

"Keenan iyi mi?" diye sordu Seth, nöbetçilerin onlar için boşalttığı bir masaya yerleştikleri sırada.

"Gururu incindi ama kafası sağlam."

"Ya sen?" Seth ona baskı yapmaya çalışmadı. Bir şeye ihtiyacı olduğunda açıkça söyleyeceğini biliyordu.

"Korkuyorum."

"Niall..." Seth başını iki yana salladı. "Seni inciteceğini sanmıyorum. Ama sen onunla birlikte gölgelerin arasındayken buna emin olmadım. Seni kafese doğru itirdiğinde korkmuş görünüyordun. O gölgeler de neydi?"

"Kara Saray'ın enerjisi. Benim güntüğüüm ve Don'un buzları gibi. Niall geri kalan şeylerden oluşuyor. Korku, öfke ve şehvet. Kara Saray'ın özellikleri."

"Şehvet mi?" diye sordu Seth.

Aislinn kızardı.

Derken, Seth kızın söyleyemediği kelimeleri söyledi. "Ama Niall için duyduğun şehvet değil."

Seth, Keenan'a baktığında Aislinn onun gözlerindeki hüznü fark etti. Ardından Seth uzanıp Aislinn'in elini tuttu.

Baskı yok. Şimdi bile. Aislinn'e güveniyordu.

Oturdukları sırada grup müzik yapmaya başladı. Damalı, özgürlük ve kurşunlarla ilgili bir şarkı söyledi. Kızın sesi, grubu meşhur edecek kadar güzeldi ama şarkının sözleri saçmalıktı.

Keenan masada onlara katıldı. Üçünün bir arada olmasından memnun görünmüyordu.

Şarkı bittiğinde Seth, Keenan'a döndü. "İyi misin?"

"Evet." Keenan dudaklarını birleştirdiğinde yüzünde hoş olmayan bir gülümseme belirdi.

Sonraki şarkı başladığında medeni davranmaktan kurtuldular.

Aislinn normalde insan içindeyken kimseye sevgili gibi davranmazdı. Ama ayağa kalkıp Seth'in kucağına oturdu. O zaman Seth kollarını kızı doladı ve ona sarıldı. Grubun gürültüsüne rağmen, bir şekilde aralarındaki sessizliği hissediyordu. Öfke-den kaynaklanan bir sessizlik değildi ama ağırdı. İşlerin karışmaya başladığını hissediyorlardı.

Masanın karşı tarafında oturan Keenan oradan ayrılmadan hemen önce kıza göz göze geldi. Aislinn'in anlayabileceği veya anlamak istediği bir bakış değildi. Acı? Öfke? Bir önemi yoktu.

Kızın tek bildiği, Keenan'ın peşinden gitmek için çok güçlü bir dürtü hissettiği idi. Normalde, yeterince uzun süre bu dürtüleri görmezden geldiğinde hisleri yatışırdı. Ama genç adamın yanlarından ayrılışından sonraki ilk birkaç dakikalık süreç her zaman korkunçtu. Her geçen gün durum daha kötüye gidiyordu. Uzun süre suyun altında kalıp yukarı çıktığında bir an için nefes alamamak gibiydi.

Seth parmaklarını kızın yanağında dolaştırdı. "Her şey yoluna girecek."

"Umarım haklısındır." Aislinn kendini Seth'in dokunusuna bıraktı. Dürüst olmak daha iyiydi. Seth onu yerinde tutan demirdi, çoğu zaman anlamlı olan tek şeydi.

Ona her şeyi anlatabilirim. Beni anlıyor. Aislinn, ondan bir şeyler sakladığı için kendini aptal gibi hissetti. Perilerden ona bahsettiğinde, Seth ona inanmıştı. Güvenmişti. Aislinn o sorgusuz sualsiz güvene yeniden kavuşmak istiyordu.

Seth kızın düşüncelerini okuyabiliyordu – garip, perisel bir bağ yüzünden değil onu tanıdığı için. Aislinn onu sadece bu yüzden sevmiyordu ama bu da bir parçasıydı. Seth'in sakinliği, dürüstlüğü, sanatı, tutkusu, kelimeleri – onu sevmek için kızın pek çok nedeni vardı. Ama bazen Seth'in neden onunla olmayı seçtiğine şaşıırıyordu.

"Konuşmak ister misin?" diye sordu Seth.

Aislinn omzunun üstünden ona baktı. "Evet ama şimdi ve burada değil."

"Tamam. Beklerim." Seth'in yüzünde bir an için bezgin bir ifade belirdi. "Belki de gidip onu Glenn'den kurtarman gerekiyordur."

"Ne?" Aislinn gidip kimseyi kurtarmak istemiyordu, Seth'in kollarında kalmak istiyordu. İçinde bir şeylerin karmakarışık olduğundan ona bahsetmek ve her şeyi düzeltmek istiyordu.

"Glenn barda. İkimizden biri yanında olmazsa Keenan'a satacağını biliyorsun ve şu anda Keenan'ın benim ortalıkta olmamdan hoşlanacağını sanmıyorum."

"Senin değil Niall'in suçuydu. Keenan bunu biliyor."

Seth bu cümleleri dikkate almadı. "Gidip kralını kurtar Ash. Gururu zaten incindi ve hakarete uğradığını düşündüğünde çekilmez birine dönüşüyor."

Aislinn gittikten hemen sonra, Keenan yanlarına geri döndü. Aislinn barda biriyle konuşmaya daldı. Keenan, Seth'e bir bira uzattı. "Aislinn'in peşimden gelmesine gerek yoktu."

"Glenn'in seni rahatsız edebileceğini düşündük," dedi Seth.

Yaz Kralı her zamankinden çekilmez görünüyordu. Karaga Yuvası'ndan hoşlanmadığı halde asla bunu söylemezdi. Aislinn nereye gitmesini isterse oraya gider, kızı ne mutlu edecekse onu yapardı. Eğer Seth de aynı şeyi hissetmese bundan rahatsız olabilirdi.

Kimi kandırıyorum? Yine de rahatsız ediyordu.

Keenan iskemleye oturup grubu izlemeye başladı. Kötü değillerdi ama o kadar dikkatle izlenmeyi hak etmiyorlardı. Dammali iyiydi ama grubun geri kalanı ortalamanın altındaydı. Seth her şey normalmiş gibi davranacak durumda değildi. "Bu gece ikiniz arasında neler olduğunu bilmiyorum ama tahmin edebilirim..."

Keenan'ın yüzündeki ifade, Seth'in korkularını doğruladı.

"Tamam," dedi Seth. "İşte mesele şu. Eğer Aislinn sana arkadaşlığından fazlasını sunacak olursa benim için hiç hoş olmayacak. Büyük ihtimalle senin şimdi hissettiğin gibi hissedeceğim."

Keenan hareketsizdi ama bu hareketsizlik, kafesteki aslanların sükuneti gibiydi. Rakibinin zayıf noktasını arıyordu. İnsan gibi görünseler de periler başka bir şeydi. Aislinn başka bir şeydi ve ne kadar uzun süre perilerle kalırsa, ölümlü dünyanın normalliğinden o kadar uzaklaşıyordu.

Ve benden.

İnsan olmadıklarını unutmak kolaydı ama Seth bu detayı kendine sürekli hatırlatmayı öğrenmişti. Peri olmak kötü bir şey değildi ama kurallar farklıydı. İnsanlarla çok vakit geçirdiği için Keenan'ın daha insani bir havası vardı ama eğer Aislinn, Seth'i hayatında tutmakta ısrar etmeseydi... Ne Seth'in ne de Keenan'ın işlerin nasıl gelişeceği konusunda şüpheleri vardı.

Keenan bu konuyu düşünmüştü. Bazen bile isteye Seth'in güvenliğini riske atmayı düşünürdü. Ama Aislinn'in vereceği tepkiden çekiniyordu. Seth de durumun farkındaydı.

"Aislinn'e dünyanın merkezindeymiş gibi bakıyorsun," dedi Seth. "Aislinn de bunu hissediyor. Yaklaşan yaz yüzünden mi bilmiyorum."

"O benim kraliçem." Keenan, Seth'i süzdükten sonra grubu izlemeye geri döndü. Eğer Seth, Damali'nin gerçekten Keenan'ın ilgisini çektiğini düşünseydi kız için endişelenirdi.

"Evet. Bunu bir süre önce kavradım. İşleri benim için kolaylaştırdığı söylenemez."

"Aislinn'in istediği veya önerdiği her şeyi yaptım."

"Aislinn'in sizin dünyanızda sadece birkaç aylık deneyimi var, ne istemesi gerektiğini dahi bilmiyor. Ama seni anlıyorum. Sana yardımcı olmak da benim hoşuma gitmezdi ama Aislinn istese yapardım."

"Demek birbirimizi anlıyoruz." Keenan, Damali'ye bakmayı sürdürerek başını salladı. İlgisi, kızın parlamasına yol açmıştı, vokali muhteşemdi.

"Umarım anlıyoruzdur." Seth içindeki bütün öfkenin ses tonuna sızmasına izin verdi. "Ama her şey açıkça ortada olsun diye söylüyorum, eğer ondan yararlanmaya kalkarsan veya onu istemediği bir şeyi yapmaya zorlarsan sahip olduğum bütün bağlantıları kullanmakta tereddüt etmem."

Farklı koşullar altında olsa, Keenan'ın yüzündeki ifade eğlenceli olabilirdi. Tavish'in yüzündeki alıngan ifadenin aynısıydı. "Zekanla beni alt edebileceğini mi sanıyorsun?"

Seth omuz silkti. "Bilmiyorum. Güvende olmamı sağlamak için Niall seni yere yapıştırdı. Duyduğum kadarıyla Donia seninle görüşmeyi reddediyor. Chela ve Gab benden hoşlanıyor ve Ash'i korumak için gerekirse tüm bu ilişkileri kullanmaya hazırım." Seth, dudağındaki metal halkaya dokundu. "Aislinn seni seçerse, bu ayrı bir mesele. Onu kontrol etmek için aranızdaki peri bağına kullanırsan, bu ayrı mesele."

Keenan'ın gülümsemesi insani olmaktan uzaktı. Gerçekten olduğu ölümsüz yaratık gibi görünüyordu. Duygusuzdu, böcekler arasında oturan bir antik Yunan tanrısı gibiydi. "Seni öldürebileceğimi biliyorsun değil mi? Sabah olmadan küle dönmüş olursun. Varlığın, sarayımı zayıf düşürüyor. Yüzyıllar süren bekleyişin ardından sonunda özgürüm ama senin yüzün-

den, kraliçem zayıf. Senin yüzünden beni güçlendirecek şeylerden uzaklaşıyor. Ölmemeni istemek için hiçbir nedenim yok."

Seth, "Ölümümü mü emredeceksin Keenan?" dedi sessizce. "Onun için birini öldürebilir misin?"

"Evet. Özellikle, öldürmem gereken sen olursan." Seth gülümsedi. "Ama bunu yaparak onun kalbini kazanacağımı zan-
netmezdim. Aislinn bundan daha fazlasını hak ediyor."

"Bir gün öleceksin. Aislinn senin yasını tutacak. Senin için endişelenmek onu üzüyor. Ömrünün kısalığına odaklanmak dikkatini dağıtıyor. Çoktan ölmüş olsan ve Aislinn gerçekten kraliçem olsa sarayım güçlenirdi..." Keenan, yüzünde ne ol-
duğu anlaşılmayan bir ifadeyle Seth'e baktı.

"Ama beni öldürtürsen, Aislinn sonunda mutlaka öğrenir. O zaman sarayın ne olur?" Seth onlara doğru yürüyen Aislinn'e baktı. Kız, ikisini görünce kaşlarını çattı ama acele etmedi.

Seth yeniden Keenan'a döndü. Kral da Aislinn'i izliyordu.

Yaz Kralı alçak sesle devam etti. "Benim emrimle ölmen onu üzer. Tavish, çıkabilecek bütün sorunlara rağmen seni or-
tadan kaldırmamı önerdi ama bence ölümünün getireceği teh-
likeler, sağlayacağı yararlardan daha çok. Bu fikir ne kadar çeki-
ci olursa olsun, ortadan kaldırılmanı emredemem. Bunu yap-
mak, Aislinn'i benden uzaklaştırır."

Seth'in kalp atışları hızlandı. Ölümünden bahsedildiğinden şüphelenmek başka bir şeydi, bu şüphelerin doğrulandığını duy-
mak başka. "Bu yüzden mi beni öldürtmüyorsun?"

"Kısmen. Donia'yla olabileceğimi umuyordum, en azından bir süreliğine. Aislinn de ben de kendimizi elimizde tutamaya-
cağımız sevgililer için endişelenirken bulduk. Yaz böyle hisset-

memeli. Bizim sarayımız canlılıktan, ani içgüdülerden ve zevk-
ten ibarettir. Aislinn'e aşık değilim ama benim olsaydı sarayımız
güçlenirdi. Bütün içgüdülerim beni ona doğru çekiyor. Donia'yla
birlikte olduğumda, aramızda büyük bir engel oluşuyor. Hepi-
miz, arada sen olmasan Aislinn'in benim olacağını biliyoruz."

Seth, Yaz Kralı'nın, Aislinn'i izleyişini izledi. Konuştuğun-
da ağzı tamamen kurumuştur. "Ama?"

Keenan bakışlarını Aislinn'den güçlkle uzaklaştırdı. "Ölüm-
lülery öldürmem... Yoluma çıkmış olsalar bile. Şimdilik duru-
mu olduğu gibi kabulleneceğim. Ne de olsa sonsuza kadar böy-
le gitmeyecek." Bunu söylerken sesi biraz üzgün çıkmıştı ama
Seth, Keenan'ın neden üzüldüğünü anlayamadı. "Bekleyeceğim."

Daha sonra Seth bu konuya geri dönecekti ama artık konu-
yu değiştirmeleri gerekiyordu çünkü Aislinn gelmişti.

Kız, Damalı'yi işaret etti. "İyi söylüyor."

İkisi de onaylarcasına bir şeyler mırıldandı.

"Dans etmek istiyorum." Aislinn, Seth'in kucığına oturdu.

"Dans etmek ister misin?"

Seth yanıt veremeden, Keenan uzanıp kızın eline dokundu.

"Özür dilerim, gitmem gerekiyor."

"Gitmek mi? Şimdi mi? Ama..."

"Yarın görüşürüz." Keenan, perilere özgü bir zarafetle ayağa
kalktı. "Bu gece nereye gidersen git, nöbetçiler sana eşlik edecek."

"Seth'te kalacağım," diye fısıldadı kız. Yanakları kızardı.

Keenan'ın yüz ifadesi değişmedi. "Yarın görüşürüz."

Ardından göz açıp kapayıncaya kadar gitmiş, ölümlü gözle-
rin görebileceğinden çok daha hızlı hareket ederek kaybolmuştu.

ON BİRİNCİ BÖLÜM

AISLINN BİRKAÇ ŞARKI SONRA HUZURSUZLAŞIP YÜRÜMEK istediğini söylediğinde Seth şaşırmadı. Peri olmadan önceki günlerde de öyleydi. Kızla ilgili değişmeyen özelliklerden biri buydu – bir diğeri de oğlandan sır saklamasıydı. Aislinn her zaman bir şeyleri sır olarak saklama ihtiyacı duyuyor ve reddedilmekten korktuğunda ilk içgüdüğü, yine her şeyi sır olarak saklamak oluyordu. Ne var ki onun sır tutma ihtiyacı duyduğunu bilmek, bunu kabullenmek demek değildi. Yaklaşık bir blok yürüdükten sonra Seth artık konuşmanın zamanının geldiğine karar verdi.

"Seni neyin rahatsız ettiğinden bahsedecek misin?"

"Mecbur muyum?"

Genç adam bir kaşını kaldırıp kıza baktı. "Seni sevdiğimi anlıyorsun, değil mi?" Seth başını kızınkine yasladı. "Ne olursa olsun."

Aislinn duraksadı, gerildi ve ardından kelimeler son hızla dudaklarından döküldü. "Keenan beni öptü."

"O kadarını çözmüştüm." Yürümeyi sürdürdükleri sırada, kolunu kızın omzunda tutmayı sürdürdü.

"Ne?" Aislinn'in gerginliği iyice arttığından teninden neredeyse kıvılcımlar yükselecekti.

"Keenan garip davranıyordu. Sen garip davranıyordun." Seth omuz silkti ama duruşunu değiştirmede. "Kör değilim Ash. Neler olduğunu görüyorum. Aranızdaki bağ, yaz yaklaştıkça kötüleşiyor."

"Gerçekten öyle. Onu görmezden gelmeye çalışıyorum ama kolay değil. Yine de başaracağım. Bana kızdın mı?"

Seth duraksadı ve konuşmadan önce kelimelerini dikkatlice tarttı. "Hayır. Buna memnun olduğumu söyleyemem ama Keenan'dan beklemeyeceğim bir şey değil. Önemli olan, onun ne yaptığı değil. Bana senin istediğinin ne olduğunu söyle."

"Sen."

"Sonsuza kadar mı?"

"Bunun bir yolu olsaydı..." Aislinn, bırakırsa sanki kaybolup gidecekmiş gibi oğlana sıkı sıkı sarıldı. Genç adamın canı yandı. Seth ölümlüydü. "Ama bir yolu yok. Seni peri yapamam."

"Ya ben peri olmak istersem?" diye sordu Seth.

"İsteyeceğin bir şey değil. Böyle olmasını istemiyorum. Neden..." Aislinn, oğlanın önüne geçip yüzüne baktı. "Seni sevdiğimi biliyorsun. Sadece seni seviyorum. Eğer sen olmasaydın ne yapardım bilmiyorum." Başını iki yana salladı. "Ama tüm bunları düşünmemize gerek yok. Beni öptüğünde ona hayır de-

dim. Ona, seni sevdiğimi, onu arkadaş olarak gördüğümü söyledim. Ölümlüken de ona direndim ve şimdi de direneceğim.”
“Ama?”

“Bazen içimde bir baskı hissediyorum. Ondan uzak olmak yanılsmış gibi geliyor.” Aislinn çok çaresiz görünüyordu, sanki Seth’ten kendi kendine söyleyemediği yalanları söylemesini istiyordu. “Zamanla kolaylaşacaktır. Kolaylaşmalı. Peri olmak benim için çok yeni. Onun için de özgür olmak çok yeni. Zamanla ve alıştığımızda hepsi kolaylaşmalı, yanılıyor muyum?” Ne yazık ki, Seth, ona duymak istediği şeyleri söyleyemezdi. İkisi de kolaylaşmayacağını biliyordu.

Aislinn yere bakıp alçak sesle devam etti. “Daha önce Donia’ya birinin nasıl peri yapılacağını sormuştum. Bana bunun bir lanet olduğunu, kendisinin yapamadığını, benim veya Keenan’ın da yapamayacağını söyledi. Beni veya Yaz Kızları’nı değiştiren Keenan değildi. Beira da değildi. Hepimizi değiştiren Irial’ın büyüydü. Bizim yapabileceğimiz bir şey değil.”

“Yani... Niall...”

“Belki. Bilmiyorum.” Aislinn, Seth’e sarıldı ama söyledikleri oğlanın duymayı istediği şeyler değildi. “Belki böylesi daha iyidir. Birlikte olabilmemiz için senin de lanetlenmen fikri hoş değil. Ya bir gün benden nefret edersen? Don’a ve Keenan’a bak. Artık sonsuza kadar birbirleriyle uğraşmaları gerekiyor ve sürekli kavga ediyorlar. Yaz Kızları’na bak. Kralları olmadığında solup gidiyorlar. Senin için neden böyle bir gelecek isteyeyim? Seni seviyorum ve böyle olmak... Annem, periye dönüşmekten ölmeyi tercih etti.”

“Ama ben her zaman senin yanında olmak istiyorum.”

“Ama geri kalan herkesi kaybedeceksin ve...”

“Sonsuza kadar seninle olmak istiyorum.” Seth gözlerine bakabilmek için, kızın çenesini tutup başını yukarı çevirdi. “Eğer seninle olabilirsem geri kalan her şey yerli yerine oturacaktır.”

Kız başını iki yana salladı. “Bunun kötü bir fikir olduğunu düşünmeseydim bile onu gerçekleştirme gücüne sahip değilim.”

“Eğer yapabilseydin...”

“Bilmiyorum,” diye itiraf etti kız. “Senin üzerinde güç sahibi olmak istemiyorum ve Niall’a güvenmiyorum.” Konuşurken gittikçe daha fazla üzülüyordu. Vücudundan kıvılcımlar saçıldı. “Benimle olmanı istiyorum ama seni kaybetmek istemiyorum. Ya Yaz Kızları gibi olursan?”

“Ya olmazsam? Ya güçlü bir peri bana saldırdığı için ölürsem?” diye sordu Seth. “Ya bana ihtiyacın olursa ve ölümlü olduğum için yardımına gelemezsem? Ölümlü olarak dünyada var olmak, beni bütün saldırılara karşı savunmasız bırakıyor.”

“Biliyorum. Tavish, seni özgür bırakmam gerektiğini söyledi.”

“Ben vahşi doğaya bırakacağın evcil bir hayvan değilim. Sana aşığım ve ne istediğimi biliyorum.” Seth kızı öptü ve bu hareketinin duygularının gücünü ispatlamasını umdu. Teninde güneşin dokunuşunu, elektriği, ısıyı ve ölümlülerin adlandıramadığı o garip enerjiyi hissetti.

Sonsuza kadar. Bu şekilde. İsteddiği buydu, Aislinn’in istediği de buydu.

Seth, dokunuşundan sarhoş olmuş halde kızdan uzaklaştı. “Birlikte sonsuza kadar.”

O zaman kız gülümsedi. “Belki başka bir yolu vardır. Biz... Bana her şeyin yolunda gideceğini söyle.”

"Her şey yolunda gidecek," diye söz verdi Seth. "Bir yolu-
nu bulacağız."

Yeniden yürümeye başladıklarında, Seth kolunu kızın om-
zunda tuttu. Her şey yoluna girecekti. Yaz Kralı, sorunun Seth'in
ölümlü olması olduğunu, Aislinn'i saraydan uzaklaştırmasının
onları güçsüz düşürdüğünü söylemişti. Eğer Seth, Yaz Sarayı'nın
gerçek bir üyesi olursa itiraz edecek bir şey kalmazdı -daha bun-
ları düşünürken bile Seth işlerin bu kadar kolay olmadığını bi-
liyordu. Yine de şansını deneyecekti. Hiçbir şeyi sonsuza ka-
dar Aislinn'le olmak kadar istememişti. Şimdi tek yapması ge-
reken, bir yolunu bulmaktı.

"Nehir kenarına gidelim mi?" Kız ısıldadı ve üzerinden gü-
nişiği yayıldı. "Bu gece güzel bir grup çalışıyormuş."

Oğlan başını salladı. Nereden bildiğini kıza sormadı. Peri-
lerinin toplandıkları yerleri hissedebildiğini biliyordu.

"Koşabilir miyiz?" Aislinn'in gözleri sonsuz bir mavilikti.
Peri olmaktan hoşlanmadığını iddia ediyor olabilirdi ama bir
yanı, peri olmaya bayılıyordu. Eğer Aislinn korkularını bir ta-
rafa bırakabilecek olsa mutlu olabilirdi.

Seth başını salladı ve ona tutundu. Kızın ayakları neredey-
se yere değmiyordu, uçarcasına ilerlediler. Seth, onu bırakacak
olsa çok körü yere yapışacağını biliyordu ama bırakmayacaktı.

Nehir kenarına varıp durduklarında Aislinn sevinç çığlık-
ları attı ve peri olmanın verdiği özgürlük duygusunu kucakla-
dı. Nehirdeki sahnede bir grup müzik yapıyordu. Şarkıcılardan
biri su perisiydi. Suyu girmiş, kıyıdaakilere emirler yağdırıyor-
du. Karanlıkta parlayan teni yosun yeşiliydi. Gümüş bir bere
takmıştı ama üzerindeki giysiler, onu örtmekten çok dışının

vücudunu açığa çıkarıyordu. Belden altı balık kuyruğu şeklin-
deydi ama çok zarifti. Arkasında üç erkek vardı ama hepsi çok
çirkindi. Yüzleri kedi balıklarınıninki gibiydi ve kız kardeşlerini
öylesine koruyucu bir tavırla izliyorlardı ki Seth asıl korkulma-
sı gerekenin Kara Periler olup olmadığını düşündü. Anlaşılan,
su perileri de oldukça ürkütücüydü.

Derken kız şarkı söylemeye başladı ve kardeşleri koro ola-
rak ona katıldığında, Seth ne kadar muhteşem oldukları dışın-
da her şeyi unuttu.

Bildiği bir dil değildi. Düzgün bir şarkı olduğu bile söyle-
nemezdi, anlamsız seslerden oluşuyordu. Seth'in vücudunda-
ki bütün hücreler müziğe uyum sağlamanın yolunu arıyordu.
Solukları şarkının ritmine uydu. Bunun nedeni büyü değildi,
perilerin çok iyi olmasıydı.

Seth ve Aislinn, kendilerini müziğin içinde kaybetti. Nota-
lar onları gökyüzüne taşıdı, ruhlarını ve sırlarını çaldı. Onla-
rı suyun içine bıraktı. Acı yoktu. Endişe yoktu. Korku yoktu.
Her açıdan mükemmel bir andı.

Derken müzik kesildi.

Büyü bozuldu, yerçekimi geri gelip oğlanın ruhunu yeni-
den dünyaya bağladı. Perilerin müziği böyleydi, insanı gökyü-
züne uçurur ve hiçbir uyarı olmaksızın yere bırakırdı. Düşüş
acı verici, perilerin yokluğuydu fiziksel bir darbe kadar can ya-
kıcı olurdu.

"Muhteşemler," diye fısıldadı Aislinn.

"Muhteşemden bile iyiler." Seth etrafa bakındı. Aislinn'le
oturacak bir yer bulabilmek için tek şansları, şarkılar arasında-
ki boşluktu. Müzik başladığında ya hipnotize olmuş gibi ayak-

ta duruyor ya da dans ediyorlardı. Aislinn'in müziğe direnebileceğini tahmin etti ama kendisi için, peri müziğine karşı koy-mak imkansızdı.

Birkaç adım atmışlardı ki Seth'in dikkatini bir Skogsra çek-ti. Tanıştığı bütün peri türleri içerisinde, Skogsra'lar en rahat-sız edici olanlardı. Baştan çıkarmak için var olurlardı, yaşama amaçları buydu. İçleri kapkara bir boşluktı ve büyüleri ihtiyaç-larından kaynaklanıyordu. İçlerinde taşıdıkları o boşluk, hem ölümlüler hem periler için karşı konulmazdı. Niall'in ona ver-diği tılsım olmasa Seth yaratığın baştan çıkarıcılığına karşı ko-yamazdı.

Britta adlı Skogsra, oğlana bir öpücük yolladı.

Aislinn oğlanın elini sıkı sıkı tuttu ama bir şey söylemedi.

Seth tepki vermedi. Başını salladı ama yaratığı cesaretlen-dirmedi. Müzik geceleri, bütün yaratıklar için bağımsız böl-ge ilan edilen yerlerde yapılırdı. Bu yüzden Skogsra'lar her za-mankinden cesur davranabiliyordu. Gerçi doğruyu söylemek gerekirse, nerede olurlarsa olsunlar Britta yine de böyle dav-ranırdı. Bağımsız olabilecek kadar güçlü olan ve bütün sa-rayların topraklarında dolanabilen perileri asla küçümseme-mek gerekirdi.

Britta onlara doğru yürüdü. Bağımsız bölge, orada hepsinin eşit olduğu anlamına geliyordu. Seth normalde bu durumdan hoşlanırdı ama Aislinn'in vücudunun ne kadar gerildiğine ba-kılırsa, kızın durumdan hiç hoşlanmadığı belliydi.

Yanlarına varmasına birkaç adım kala Britta takıldı ve Seth hiç düşünmeden dişiyi tuttu. Bunu yaparken, eli yaratığın sır-tının olması gereken yere kaydı. Üzerindeki giysi kadının için-

deki boşluğun çoğunu örtse de Seth ister istemez dişinin için-den doğan çekim duygusunu hissetti.

"İyi kurtarıştı aşkım." Dişi, hakkı olmayan bir samimiyetle oğlanın yanağını öptü. Ardından Aislinn'e baktı. "Kraliçecik."

"Bazı perilerin yanında kendimi asla rahat hissedemeyece-ğim, değil mi?" diye mırıldandı Aislinn, dişi yanlarından uzak-laşırken.

"Hissedeceksin," diye ona güvence verdi Seth. "İkimiz de hissedeceğiz."

"İşler daha önce de kolay değildi ama eskiden en azından her şeyin bir mantığı vardı." Aislinn başını oğlanın omzuna yasladı.

"Yakında her şey yeniden bir anlam kazanacak. Hala bu dünyada yenisin," dedi oğlan.

Kız başını sallamakla yetindi. Seth, Aislinn'in yalan söyle-yemeyeceği için, hiçbir şey söylememeyi tercih ettiğini düşün-dü. Böylece daha az korkmuş görünecekti. Seth de korkuyor-du. Eğer kıza Keenan'ın söylediklerini anlatacak olursa, eğer ne kadar güçlü olduğunu unutup bazen onun ölümlü vücu-duna ne kadar zarar verdiğini anlatacak olursa kızı uzaklaştı-r-maktan korkuyordu.

Aislinn'e daha da yakın olmak istiyordu ama kız kendi kim-liğini çözene ve Seth, periler dünyasında sıkışmış bir ölümlü ol-manın ötesine geçmenin yolunu bulana kadar aralarında me-safe olması kaçınılmazdı.

Tam o sırada müzik yeniden başladı. Başka müzisyenler de nehir kıyısına gidip müziğe eşlik etti. Duyulan ritimler ve me-lodiler, ölümlü dünyada var olan enstrümanlardan gelmiyordu ve onları saran saf müziğin de ölümlü müzikleriyle ilgisi yoktu.

Aislinn memnun memnun iç çekti. "Hiç fena değil."
"Kesinlikle." Seth müziği, müziğin saflığını ve kırılganlığını içinde hissetti. Periler dünyası mükemmel olmaktan uzaktı ama bazen dopdoluydu. En sıradan müzikleri bile, insanların yapabileceği en iyi müzikten daha iyiydi. Kimse dansçıların hareketlerinin koreografisini yapmamış olsa da en kötü dansçının bile vücudu, notalarla uyum içinde hareket ediyordu. Kimse karanlıktaki müzisyenleri yönetmese bile, hepsi uyum içinde çalışıyorlardı.

"Benimle gel." Aislinn onu kuru bir ağacın yanına götürdü. Ağaçların arasında üç kuzgun vardı. Seth bir an için kuzgunların gözlerini dikip kendine baktıklarını zannetti ama Aislinn elinden tutup onu sürükledi. Kız, elini bıraktığında Seth kalbinin göğüs kafesinden fırlayıp kaçacağını sandı. Sırtı şarkıcılara dönüktü ama müzik her yanını kuşatıyordu. Tam karşısında duran kız, müziğin hayat bulmuş hali gibiydi. Aislinn ağacın kütüğüne dolanmış sarmaşığa dokundu. Eli değdiği anda sarmaşık büyüdü ve onlar için bir tür hamak oluşturdu.

O zaman Aislinn, sarmaşığı bırakıp yeniden Seth'in elini tuttu.

Seth, Aislinn'e dokunduğu, onu gördüğü, onda kendini kaybettiği sürece hareket edebiliyordu. Müzik hala onu bırakmamıştı ama kız, peri büyüünden çok daha fazlasıydı. Aşk insana her tür büyüü bozabilecek gücü verirdi.

"Yanıma uzanır mısın?" diye sordu Aislinn.

"Büyük bir zevkle." Seth sarmaşıktan hamağın içine yerleşti ve kızı kucaklamak için kollarını açtı.

ON İKİNCİ BÖLÜM

BANANACH GELDİĞİNDE DONIA DÖRDÜNCÜ KATIN PENCERESİNİN önündeki koltuğa oturmuş gökyüzünde belirmeye başlayan yıldızları izliyordu. Günün en sevdiği zamanlarından biriydi, bütün renkler gökyüzüne dağılmış olurdu. Ne aydınlıktı ne de karanlık ama arada bir renkti. Donia uzun zamandır kendini hayat karşısında da böyle hissediyordu. Her şey iyiye veya kötüye gidebilirdi. Her şeyin iyiye gitmesini ummuştu ama bu gece, Bananach kapısında durmuş onunla görüşmeyi talep ederken buna inanmak zordu.

Donia, Bananach'ın patikada yürüyüşünü ve parmaklığın demirlerinden birine dokunmak için duraksayışını izledi. Parmaklıkların oku andıran uçları bıçak gibi keskindi. Bananach parmaklığı kendisini yaralayacak kadar sıkmadı. Bunun yerine durup eve baktı.

Neden buradasın?

Donia önceden güçlü yarı bağımsız perileri incelemek için yeterince zaman harcamamıştı. O zamanlar bunu yapması için bir neden yoktu. Ama son bir kaç ay boyunca bu perileri incelemeye kendini vermiş ve Beira'nın bağımsız perilerle yazışmaları okumuştı. Kara Saray genç kadına diğer saraylardan çok daha anlaşılır geliyordu. Keenan'ın Yaz Sarayı hala havadaydı. Kimlikleri yeni yeni oluşuyordu. Sarayın uzun tarihçesine rağmen, Keenan'ın kayıp kraliçesinin bulunmasıyla her şeye baştan başlamaları gerekmişti. Sorch'a'nın Ana Sarayı'ya kendi içine kapalıydı ve Ana Kraliçe kendi diyarının dışında kilerle iletişime geçmek konusunda isteksizdi.

Kara Saray, suç şebekelerinden oluşan karmaşık bir ağdan ibaretti. Beira'nın döneminde Irial uyuşturucu satarak kendini güçlendirmişti. Perilerinin, meşhur suçlularla ve suç örgütleriyle bağlantıları vardı. Kral, hemen her sapkınlığa olanak tanıyan bir dizi striptiz kulübünün ve fetiş barının sahibiydi. Bu durum, Niall, Kara Saray'ın başına geçtiğinde kısmen değişmişti. Yeni Kara Kral, bazı sınırları geçmemeye özen gösteriyordu. Ama Bananach sınır falan tanımazdı. Onun tek bir amacı vardı: Kan dökmek ve kaos.

Donia pencereden Bananach'a bakarken, akıllı tek bir şey çalışan vahşi peri durup gözlerini kapattı ve gülümsedi.

Evan nazikçe kapıyı tıklattı. "Donia?"

Evan içeri girdi ve tozlu odayı beraberinde getirdiği ahşap kokusuyla doldurdu. "Ah, demek onu çoktan gördün."

Donia bakışlarını pencereden ayırmadı. Evan genç kadının yanında durdu. "Bizden ne istiyor?"

"Ona vermeyi istediğimiz bir şey değil." Evan ürperdi.

Donia, perilerinin, muhafızlarının şefi bile olsa ortalıkta olmasının iyi bir fikir olduğuna emin değildi. Bananach herkesi rahatlıkla alt ederdi. Hem de en ufak bir çaba harcamaksızın. Dişiyi kışkırtmanın alemi yoktu. Aslında onunla temasa geçmekten kaçınmak gerekirdi ama bugün böyle bir seçenek mevcut değildi.

"Onunla yalnız görüşeceğim," dedi Donia.

Evan eğilerek Kraliçe'yi selamladı ve Bananach merdivenlerden çıkarken odadan ayrıldı.

Kuzgun Peri odaya girdikten hemen sonra halının ortasına yerleşti. Kamp ateşi yakılmış gibi bağdaş kurdu ve eliyle yere vurdu. "Gel." Üstündeki giysi kan lekeleriyle kaplıydı ve ölüm kokuyordu.

Donia yarı deli periyi temkinle süzdü. Bananach o an için arkadaş canlısı davranıyor olabilirdi ama nedensiz yere gelmezdi. "Seninle hiçbir işim olamaz."

"O zaman benim seninle ne işim olduğunu söyleyeyim mi?" Bananach odayı işaret etti ve Donia'nın evinde hüküm süren sessizlik, yerini cıgıllıklara bıraktı. Perilerin ve ölümlülerin birbirlerine karışan bağırışları, Donia'nın gözlerinin yaşlarla dolmasına yol açacak kadar güçlüydü. Odanın içi, belirip kaybolan yüzlerle, kanlar içindeki cesetlerle ve kopuk uzuvlarla doldu. Bu görüntüler, evlerin yakıldığı ve çayırların kanla kırmızıya boyandığı eski savaşları hatırlatıyordu. Aralarda salgın hastalıktan ve açlıktan ölmekte olan ölümlülerin görüntüleri vardı.

"Çok hoş seçenekler bizi bekliyor." Bananach keyifle iç çekti ve odada beliren görüntüleri gözden geçirdi. "Benim tarafımda olursan çok daha çabuk halledilebilecek pek çok şey var."

Kan lekeli çayırklar yok oldu ve yeni bir görüntü belirdi: Keenan, Donia'nın soluk bir görüntüsünün altına uzanmıştı. Bir zamanlar üzerinde seviştikleri zemindeydiler. Donia, Keenan'ın kollarındaki görüntüsünü izledi. Görüntü gerçek olmasa da genç kadının duraksamasına yol açtı.

Keenan'da buz yanıkları, Donia'da ise güneş yanıkları vardı.

Genç adama ona bir daha asla söylemeyeceğine yemin ettiği sözleri söylediğini duydu. "Seni seviyorum."

Genç adamın ağzından, kadına ait olmayan bir isim döküldü. "Aislinn..."

Donia ayağa kalktı.

"Bunu yapmam Keenan," diye fısıldadı. Kar taneleri oda-ya dökülmeye başladı.

Genç adam, kadının peşinden gitti ve onu affetmesi için yalvardı. "Don... Öyle demek istemedim... Çok üzgünüm..."

Genç kadının hayali görüntüsünün elleri Keenan'ın midesine gömüldü, onu bıçaklamıştı. Kral yere düştü.

Karşılardaki sadece bir görüntü olsa bile, üzerinden kör edici ışıklar yayıldı.

"Sen de aynı Beira gibisin," dedi Bananach. "En az onun kadar dehşet vericisin ve bana arzuladığım kargaşayı vermeye hazırsın."

Donia hareket edemedi. Karşısındaki görüntüye, elleri Keenan'ın kanına bulanmış haline baktı.

"Farklı olabileceğini düşünüp endişelenmiştim." Bananach genç kadının kelimeleri sindirmesini bekledi. "Beira, son Yaz Kralı'na saldırmaya noktasına gelene kadar çok zaman harcamıştı. Sen öyle çıkmadın."

Eli kanlı Donia, Keenan'ın tepesine dikilip kan kaybından ölüşünü izledi. Genç adamın gözlerinde öfke vardı.

"Böyle bir olay yaşanmadı." Donia öfkesine engel olmak için kışın sükunetini çağırdı. "Keenan'a zarar vermedim. Onu seviyorum."

Bannach'ın gırtlğından çirkin bir ses çıkınca, Donia'nın evinin huzuru bozuldu. "Buna gerçekten minnettarım Kar Kraliçesi. Eğer için donmuş olsaydı, kışın zalimliğine sahip olamazdın."

"Bana bunu neden söylüyorsun?"

"Neyi neden söylüyorum?" Bananach başını kuşlar gibi gari bir açıyla eğdi.

"Eğer bana o kadar istediğin savaşı neyin çıkaracağını söylersen, onu yapacağımı nereden bilebilirsin?" Donia önce bağdaş kurdu ardından ayaklarını yeniden açtı. Kaslarını esnetti ve bir saniyeliğine gözlerini kapatıp Bananach'ın, karşısında belirmesini sağladığı görüntülerin gözünün önünden gitmesini sağlamaya çalıştı. Başaramadı. Etrafındaki duvarlar, savaş tamamlarının gürültüsüyle inliyordu. Çığlıklar davul seslerine karıştı. Ardından ses aniden kesildi, geriye sadece melankoli ve kargaşa kaldı.

"Belki de küçük kralı bıçaklamamanı istiyordum." Bananach sırttı. "Belki bunu yapman, sevgili savaşımın çıkmasını engelleyecektir. Senin eylemin de Beira'nın Miach'ı yok edişinin yarattığı türde sonuçlar doğurabilir."

"Ne eylemi?"

Bananach kararlı bir tavırla çenesini şaklattı. "Eylemlerinden biri. Belki de çoğu."

Hayali figürler kavgalarına devam ederken, Donia gözleri ni kırıştırdı. Kendi görüntüsü, yüzü günışığına ve öfkeye bulanmış olan Yaz Kralı'nı bıçaklayıp duruyordu. Ardından sahne değişti ve Keenan'ın, Aislinn'in adını söylediği ana geri döndüler. Ama bu sefer Donia onu bıçakladığında genç adam yere yığıldı, tamamen hareketsizdi.

"Sorularına verilecek pek çok hoş yanıt var," dedi Bananach. "Bize kanlı gelecekler sunabileceğin pek çok seçenek."

Sahne yeniden oynamaya başladı.

Donia genç adamla konuştu, bir daha söylememeye yemin ettiği kelimeleri söyledi. "Seni seviyorum."

Yaz Kralı iç çekti. "Seni seviyorum ama seninle olamam."

Donia bakışlarını sahneden ayıramadı.

Bir kere daha sahne baştan başladı.

Kadın, genç adamla konuştu, tekrar tekrar söylediği kelimeleri söyledi, bir daha söylemeyeceğine yemin ettiği şeyleri. "Seni seviyorum."

Genç adam, kadının adı olmayan bir ismi fısıldadı. "Aislinn..."

"Bunu yapamayacağım Keenan," diye fısıldadı. Oda kar taneleriyle doldu.

Genç adam, kadını bıçakladı. "Hepsi bir oyundu..."

Bu sefer, oda eriyen karların buharıyla dolana kadar birbirlerine saldırdılar. Buharın içinde yeniden cesetler belirdi, zaman geçtikçe daha da gerçekçi bir görüntüye bürünüyorlardı. Bu vahşetin ortasında Bananach tam bir dehşet abidesi gibi görünüyordu.

"Neden?" Donia'nın tek söyleyebileceği buydu. "Neden?"

"Sen neden dünyayı donduruyorsun?" Bananach duraksadı ve Donia bir karşılık vermeyince devam etti. "Hepimizin birer varoluş amacı var Kış Kızı. Seninki ve benimki yok etmek. Beira'nın sarayını sahiplendiğinde bunu kabul ettin."

"İstedğim bu değil."

"Güç istemiyor musun? Canını yaktığı için Keenan'ın acı çekmesini istemiyor musun?" Bananach bir kahkaha attı. "Elbette istiyorsun. Tek yapmam gereken, eylemlerinde istediklerimi elde etmemi sağlayacak ipuçları aramak. Ve onları rahatlıkla görebiliyorum." Bananach, odadaki görüntüleri işaret etti. "Bunların hiçbirini ben uydurmadım. Hepsi sana ait."

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

ERTESİ HAFTA AISLINN İÇİN NEREDEYSE NORMAL GEÇTİ. Seth'le işler yeniden yolundaydı. Keenan sınırlarını zorlamamış ve sarayda fazla sorun çıkmamıştı. Keenan'ı görmekten gelmeyi sürdüremezdi ve ondan uzak durmak, neredeyse fiziksel olarak acı verici gelmeye başlamıştı. Bu yüzden Aislinn, son birkaç haftadır devam eden garip havaya yol açan olaylar hiç yaşanmamış gibi davranmaya karar verdi. Keenan'la yalnız kalmaktan özenle kaçınıyordu. Varlıklarına gerek olmadığı halde Quinn veya Tavish'i çağırdığı konuşmalar dışında ve aniden hoşbeş etmek için Yaz Kızları'nı çağırdığında, Keenan kızın ne yapmaya çalıştığını anlamamış gibi davrandı. Aislinn diğer perileri kalkan olarak kullanırken, öylece durup bekledi.

Aislinn, Yaz Kızları'yla zaman geçirmekten hoşlanırdı, özellikle Eliza'yla ama Keenan ne zaman yanına yaklaşırsa kızla beraber gidip parkta dans etmek isteyecek kadar değil.

Her şey açıkça ortadaydı. Herkes gerçeği biliyor ama kimse bundan bahsetmiyordu. Keenan ve Seth dışında kimse bunu yapacak konumda değildi. Kız onların kraliçesiydi ve anlaşılan şimdi Keenan'la yalnız kalmamaya ihtiyacı vardı. Onlar da kızın bu isteğini yerine getirdi.

Hepsi bir şeylerin geldiğinin farkındaydı. Havadaki gerilim hissediliyordu. Ama kız iyi bir kraliçe olacağına yemin etmişti ve herkesi üzmemek, iyi bir kraliçenin yapacağı şey değildi.

Aislinn, eli hafifçe titreyerek çalışma odasının kapısını açtı. "Keenan?" Kapıyı itti. "İşin var mı?"

Genç adam, kızın hazırladığı çizelgeleri masaya yaymıştı. Fonda yumuşak bir müzik vardı – kızın CD'lerinden biri, Poe'nun *Haunted* albümü. Bir öğleden sonra, Seth'le birlikte dolaştıkları sırada albümü müzik fuarından almıştı.

Keenan önce kıza baktı ardından başka kimin olduğunu görmek için etrafa bakındı. "Bugün kalkan olarak kullandığın kimse yok mu?"

Aislinn kapıyı kapattı. "Bu öğleden sonra herkese izin verdim. Konuşabileceğimizi düşündüm."

"Anlıyorum." Kızın çizelgelerine baktı. "İyi bir fikir bulmuşsun ama çölde fazla ilerlememiz mümkün değil."

"Neden?" Aislinn konu değişikliğinden rahatsız olmadı. O konuşmayı yapmak istemiyordu ama yapmaları gerekiyordu.

"Rika orada yaşıyor. Kış Kızları'ndan biri." Keenan kollarını çattı. "Don'a benzer. Benimle sorunları var."

"Şaşırtıcı bir şeymiş gibi söyledin." Kanepenin kenarında durdu, genç adama olması gerektiğinden daha yakındı ama yaşananların, kendisini kontrol etmesine izin vermeyecekti.

"Öyle." Keenan arkasına yaslandı ve ayaklarını masaya uzattı. "Özellikle onlara zarar vermeye çalışmışım gibi davranıyorlar. Kimsenin zarar görmesini istemedim. Beira ve Irial hariç."

"Onları unutup seni affetmelerini mi bekliyorsun?" Aislinn aylardır bu konuyu konuşmaktan kaçınmıştı. Konuşmaktan kaçındığı bir sürü konu vardı ve hepsi öyle ya da böyle kasısına çıkıyordu. Sonsuzluk, her şeyin havada kalmasına izin vermek için fazlasıyla uzun bir zaman dilimiydi. "Bizi seçtiğin zaman hepimiz pek çok şey kaybettik."

"Biz mi?" diye araya girdi Keenan.

"Ne?" Kız koltuklardan birine geçti.

"Biz pek çok şey kaybettik, dedin. Kendini Yaz ve Kız Kızları'yla bir mi tutuyorsun?"

"Hayır, ben..." Duraksadı ve kızardı. "Gerçekten biz dedim, değil mi?"

Keenan başını salladı.

"Ben de onlardan biriyim. Bizler, seçtiğin herkes, pek çok şey kaybettik." Aislinn başını yana eğdiğinde, saçları öne dökülüp arkasına saklanabileceği bir perde oluşturdu. "Harika şeyler kazanmadığımı söylemiyorum. Neler elde ettiğimin farkındayım. Gerçekten."

Bu sefer genç adamın yüzündeki ifadeyi okumak imkansızdı. "Ama?"

"Ama çok zor. Böyle olmak çok zor. Bazen gerçekten ne yapacağımı bilemiyorum. Büyükannem bir gün ölecek. Seth..." Cümleyi tamamlamadı. "Herkesi kaybedeceğim. Ben ölmeyeceğim ve onlar ölecek."

Keenan kıza dokunmak istercesine elini uzattı ve sonra geri çekti. "Biliyorum."

Aislinn sakinleşmek için derin derin nefes aldı. "Kızgın olmamak zor. Beni seçmen, sevdiğim insanları kaybedeceğim anlamına geliyor. Ben sonsuza kadar ortalıkta olacağım, onların yaşlanıp ölmelerini izleyeceğim."

"Senin sevdiğin kişiyi kaybetmen benim de sevdiğim kişiyi kaybetmem anlamına geliyor. Donia sadece ve sadece, senin kalbin başkasına ait olduğu sürece benim hayatımda olacak," diye itiraf etti Keenan.

"Yapma." Aislinn, Keenan'ın bu kadar rahat olması karşısında irkildi. "Söylediklerin hiç adil değil... Hiçbirimiz için."

"Biliyorum." Genç adam tamamen hareketsizdi. Gözlerindeki vahada güneş doğuyordu. "Hiçbir zaman işlerin bu hale gelmesini istemedim. Beira ve Irial güçlerimi bağlayıp sakladı. Ne yapmalıydım? Yaz'ın ölmesine izin mi verseydim? Bütün ölümlüler ve Yaz Perileri yok olana kadar dünyanın donmasına izin mi vermeliydim?"

"Hayır." Kızın mantıklı yanı, oğlanın söylediklerinin doğru olduğunu kavıyordu. Keenan'ın, yaptığı seçimden başka bir seçim yapamayacağını biliyordu ama yine de canı yanıyordu. Mantık, acıyı veya korkuyu ortadan kaldırmaya yetmiyordu. Seth'e yeni kavuşmuştu ve şimdiden onu kaybetmeye başlamıştı. Sürekli, bir gün gelip oğlanın öleceğini düşünüyordu. Kelimelere dökemese bile, bu düşünce her zaman aklındaydı. Yıllar sonra, yüzyıllar sonra kız hala şimdiki gibi olsa da oğlan toprağa karışmış olacaktı. Nasıl olur da öfkelenmezdi? Eğer kendisi peri olmasaydı Seth'siz bir gelecekle yüzleşmesi gerekmezdi.

"Neyi farklı yapmamı isterdin Aislinn? Sen olsan sarayın ölmesine izin mi verirdin? İrial güçlerini bağlasa omuz silkip insanlığın ve sarayının yok oluşunu mu izlerdin?"

Keenan'ın gözlerinde şimdi ölmekte olan bir yıldız vardı. Kız söyleyecek söz bulamaz halde Keenan'ın gözlerini izlerken, ölen güneşin etrafındaki küçücük yıldızları gördü. Gittikçe büyüyen boşlukta cansız bir görüntüleri vardı. Sarayı sevmek istememişti, birkaç ay önce olsa ve Keenan kızı kendini saraya bu kadar bağlı hissedeceğini söylese gülüp geçerdi. Ama kraliçe olduğundan beri içinde onları korumak için güçlü bir arzu duyuyordu.

Yaz Sarayı'nın güçlenmesi gerekliydi. Sahip olduğu azıcık deneyimi kullanıp politika ve hükümetlerle ilgili araştırmalar yaparak sarayın güçlenmesini sağlıyordu. Donia'nın sarayının lehine olan dengeyi bozmayı deniyordu. Sarayının, perilerinin ve dünyanın iyiliği için gerçek bir denge kurulmalıydı. Bunlar yapılması gereken seçimler değil zorunluluklardı. Aislinn tüm bunların gerekliliğine inanıyordu. Şimdi hissettiklerini göz önünde bulundurarak bir karar verecek olsa, Keenan'ın yerinde olsa farklı davranabilir miydi? Dünyanın donmasını eli kolu bağlı izleyebilir miydi?

"Hayır, izlemezdim," diye itiraf etti kız.

"Bir an için bile Kış Kızları'nın ve Yaz Kızları'nın bu hale gelmelerini arzuladığımı düşünme." Keenan bunu söyledikten sonra kanepenin kenarına kaydı. "Sana yaptıklarım yüzünden kendime ne kadar kızdığımı bilemezsin. Her birinin sen olmalarını istedim." Keenan kızı baktığı sırada, gözlerinde başka yıldızlar oluştu. "Ve olmadıkları ortaya çıktığında seni bulamazsam onları yavaş bir ölüme mahkum ettiğimi biliyordum."

Kız hiçbir şey söylemedi. Tüm bunlar başladığında benim yanımdaydı. Bu seçimleri yaptı. Bir gün özgür kalmayı umdu.

"Eğer yapabilirsem hepsine ölümlülüklerini geri verirdim ama yine de kaybettiklerini onarmaya yetmezdi." Keenan kızı yine de kaybettiklerini onarmaya yetmezdi. "Onları yeniden ölümlü yapabilirsem bile Beira'nın lanetinin geri gelmesi korkusuyla sana aynı seçeneği sunamam. Yani, o zaman bile üzerimde beni kurtaran kişinin ölümlülüğünü almış olmanın ağırlığı olacak. Benim kurtarıcısın ve seni mutlu edemiyorum."

"Mutsuz değilim..."

"Mutsuzsun. Bu yüzden de aramızdaki ilişki bir garip."

"İşleri yürütmenin bir yolunu bulacağız," diye fısıldadı kız.

"Sonsuza kadar vaktimiz var, yanılıyor muyum?" Aislinn neşelenmeyi, adamı sakinleştirmeyi denedi. Yapmayı planladığı konuşma bu değildi ama uzun zamandır yapmaları gereken konuşmalardan biriydi.

"Evet var." Keenan konuşmanın başında takındığı heykelsimsi duruşa geri döndü. "Ve seni mutlu etmek için elimden geleni yapacağım."

"Sorun bu değil... Senden kendini affettirmek için bir şeyler yapmanı beklemiyorum. Sadece... Çevremdeki herkesi kaybetmekten korkuyorum. Yalnız kalmak istemiyorum."

"Yalnız olmayacaksın. Sonsuza kadar birlikte olacağız."

"Sen benim arkadaşısın Keenan. Geçen gün yaşananlar asla yaşanmamalıydı." Kız bunları söylerken o kadar gerilmişti ki istese bile bacaklarını kıvıldaatabileceğine emin değildi. "Sana ihtiyacım var ama seni sevmiyorum."

"Sana dokunmamı istedin."

Aislinn fısıldamak istediği yalanı yutup gerçekleri itiraf etti. "İstedim. Elini uzatıp bana dokunduğunda geriye kalan her şey kayboldu."

"Öyleyse ne yapmamı istiyorsun?" Genç adamın sesi her zamankinden sakindi.

"Bir daha uzanıp bana dokunma." Aislinn dudağını öylesi ne ısırdı ki zaten çatlak olan dudağı kanamaya başladı.

Keenan, ellerini bezgin bir tavırla saçlarının arasında dolaytırdıktan sonra başını salladı. "Deneyeceğim. Söz verebileceğimin hepsi bu."

Aislinn elinde olmadan titredi. "Bu gece Donia'yla konuşacağım. Donia'yı seviyorsun."

"Seviyorum." Keenan da en az Aislinn kadar ne yapacağını bilemez haldeydi. "Ama bu durum, seni gördüğümde, seni düşündüğümde veya yakınlarındayken hissettiklerimi değiştirmiyor. Aynı şeyleri hissetmediğini söyleyemezsin."

"Aşk ve arzu aynı şey değildir."

"Hepsinin basit bir arzudan ibaret olduğunu mu söylüyorsun? Bütün hissettiğin bu mu?" Genç adamın kibri geri gelmişti. İlk tanıştıklarında ve kız onu reddettiğinde olduğu kadar öfkeli görünüyordu.

"Bu bir oyun değil Keenan. Ben de peşine düşeceğin bir av değilim."

"Bize bir şans tanırısan..."

"Seth'i seviyorum. O benim kalbim. Eğer bencillik etmesizin onun sonsuza kadar benimle olmasının bir yolunu bulabilseydim hiç düşünmeden yapardım. Senin yakınlarında olmak için büyük bir çekim hissettiğimi reddetmeyeceğim. Sen

benim kralımsın ve arkadaşım olmana ihtiyacım var ama seninle bir ilişki istemiyorum. Özür dilerim ama kraliçen olduğumda bunu biliyordum. Hiçbir şey değişmedi. Seth'e sahip olduğum sürece hiçbir şey değişmeyecek..." Aislinn duraksadı ve uzun zamandır düşündüğü şeyi söyledi: "Seth'i bizden biri ne dönüştürmenin yolunu bulmak istiyorum. Sonsuza kadar benimle olmasını istiyorum."

"Hayır." Bu bir yanıt değildi, kral tarafından verilmiş bir emirdi.

"Neden?" Aislinn'in kalbi hızla çarpmaya başladı. "Seth benimle olmak istiyor ve ben de..."

"Donia da sonsuza kadar benimle olmak istediğini düşünmüştü. Rika da... Ve Natalie... Ve..." Keenan, ikisi dışında boş olan odayı işaret etti. "Neredeler?"

"Bu farklı. Seth farklı."

"Bu yüzden onun Yaz Kızları gibi olmasına izin mi vereceksin? Onu terk edersen ölmesini mi izleyeceksin?" Keenan çok öfkeli görünüyordu. "Bir dakika önce, seni değiştirdiğim için bana içerlediğini anlatıyordun. Diğerlerinin bana ne kadar kızgın olduğundan bahsediyordun. Hayır. Bu işin peşini bırak."

"Seth de bunu istiyor. İlişkimizi yürütmenin bir yolunu bulabiliriz." Aislinn'in duydukları, zaten zihninde olan korkuların açıkça dile getirilmiş haliydi. İçten içe Keenan'ın ona boşuna endişelendiğini söyleyeceğini ummuş, Seth'i dönüştürmesi için bir yol olduğundan bahsetmesini dilemişti.

"Hayır Ash. Seth değişmek istediğini zannediyor olabilir ama değiştiği anda senin emrine girecek, senin tebaan olacak. Bunu istiyor olamaz. Sen de bunu istiyor olamazsın. Yaz Kızları'nın

sonsuz kadar benimle olmak istediklerini sandım. Aralarından pek çoğu buna inandı. Kış Kızları, hatalarım yüzünden acı çekecek kadar beni sevdi. Bu işin peşini bırak. Periler aileni lanetlemek..." diyen Yaz Kralı o an, olduğundan çok daha yaşlı biri gibi göründü, "güzel bir şey olduğu için adına lanet denmiyor Aislinn. Eğer Seth'i seviyorsan, hayatında olduğu sürece onun değerini bilir ve gitmesine izin verirsin. Eğer seçme şansım olsaydı..."

Aislinn ayağa kalktı. "Baştan beri beklediğin bu, değil mi? Ben döndükten sonra onun uzaklaşmasını bekledin. Sana karşı böyle bir çekim hissedeceğimi biliyordun."

"Ölümlüler, perileri sevmek için yaratılmamıştır."

"Yani koşullarımı kabul etmen, aslında önemli değildi. Seth ve ben sonunda birbirimizden ayrı düşeceğiz ve sen... Hayır."

Keenan öyle bir ifadeyle kıza baktı ki Aislinn, Denny'nin yaşla ilgili yorumunu hatırladı. Belki Denny haklıydı. Keenan'ın söyledikleri ne anlama geliyordu? Dokuz yüz yılını kızlara kız yaparak geçirmişti ve şimdi hepsi ondan nefret ediyordu.

Ve hiçbir kraliçesi değildi.

Yaz Kralı'nın yüzünde üzgün bir ifade vardı ama kelimeleri öncekilerden anlayışlı değildi. "Birini sevmek ve başka bir dünyaya gidişlerini izlemek, onları yok etmekten daha iyi. Sevginin birini lanetlemek şefkat değildir Aislinn. Ben, her seferinde yaptığımı pişman oldum."

"Seth ve ben farklıyız. Donia'nın seni uzaklaştırması, işlerin benim için yolunda gitmeyeceği anlamına gelmiyor. İkkiniz hala aranızı düzeltebilirsiniz. Aranızdaki sorunları çözebilirsiniz."

"Umarım haklısındır. Ya da umarım haklı olduğumu kabul edersin. Don'un neden beni uzaklaştırdığını sanıyorsun Ash? Neden Seth'in lanetlenmek istediğini zannediyorsun? Senin kabul etmeyi reddettiğin şeyi görüyorlar. Senin ve benim bir araya gelmemiz kaçınılmaz." Keenan'ın yüzünde pişman bir gülümseme belirdi. "Yanılmıyorum ve bu kadar büyük bir hata yapmana izin vermeyeceğim."

Aislinn koşarak odadan kaçtı. Ölümlüken olduğu gibi, yine Keenan'a aşık olan perinin yardımına ihtiyacı vardı. Yaptığı hata her ne olursa olsun, Donia'nın sonunda Keenan'ı affetmesi, Keenan'ı aşkın her şeyi düzeltebileceğine ikna etmeye yeterdi. O zaman belki Aislinn'e yardım etmeyi kabul ederdi. En azından, eğer hayatında Donia olursa kızın peşinden koşmayı bırakırdı. Donia, Keenan'la olmalıydı.

Evet, Donia onu geri aldığı anda her şey yoluna girecekti.

Donia'nın evine yaptığı yolculuk hayal gibi geçti. Ancak kasabanın dışındaki sessiz sokağa ulaştığında içindeki korkuları kendine itiraf etti. Sadece Donia, Keenan'ı reddederse olacaklardan değil, Kış Kraliçesi'nin görkemli malikanesine girdiğinde yaşanacaklardan da korkuyordu. Hassas bir ilişkileri vardı ve Donia korkutucu biri olabilirdi. Kış can yakıcıydı ve Donia'nın evi her zaman kıştı.

Kış Perileri ses çıkarmadan dikenli bitkilerle dolu bahçe de dolaşıyordu, buz tutmuş ağaçlar ve üzerleri karla kaplı çalılar bahçenin sıra dışı bir görüntüye bürünmesine yol açmıştı. Aislinn sokakta ilerlediği sırada kaldırımında dolanan köpek-

ler, güneşlenen bir kız ve hayatı boyunca gördüğünden daha fazla çiçek gördü. Beira'nın ölümü ve Keenan'ın özgür kalması dünyanın canlanmasına yol açan bir denge getirmişti. Ama bu bahçe farklıydı, buz asla erimiyor, sokaktan geçen ölümlüler, farkında olmadan başlarını çeviriyordu. Ölümlü ya da peri, hiç kimse izni olmaksızın Kış Kraliçesi'nin karla kaplı bahçesine adım atamazdı.

Keenan'a verilmeyen izin. *Burada ne işim var?*

Keenan'ın Donia'ya ihtiyacı vardı; birbirlerini seviyorlardı ve Aislinn bunu hiç unutmamalıydı. Bir zamanlar ölümlü olan kişiler, perileri sevebilirdi.

Aislinn bahçeyi geçerken ayaklarının altındaki karlar eridi. Ama arkasında yerin yeniden buz tuttuğunu duyabiliyordu. Burası Donia'nın bölgesiydi. Kadının en güçlü olduğu yerdi. Aislinn'in ise en zayıf olduğu yer. Yüzyıllar boyunca Beira tarafından taht olarak kullanıldığı için, bu mekan hem peri dünyasının hem ölümlülerin topraklarındaydı. Keenan'ın sarayı hala bu özelliğe sahip değildi.

Aislinn buzlu dünyada ilerlerken, teni karıncalandı. Kız, araziye izinsiz girmişti ve Kış da en az Yaz kadar dengesizdi. Donia bunu inkar etse de Aislinn hayatını ani kar fırtınalarıyla uğraşarak geçirmişti. Sokakta donmuş insanların cesetlerini görmüştü ve yüzlerindeki acı ifadesini unutmaması mümkün değildi. Kış Kraliçesi'yle savaştıklarında, buzun ne kadar acı verici olabileceğini birinci elden deneyimlemişti.

Donia öyle biri değil, diye hatırlattı Aislinn kendine, ama bir yararı olmadı. Sarayların doğasındaki zıtlık, Aislinn'in Keenan'ın elini tutmak istemesine yol açtı ama adam yanında değildi.

Kapıya doğru ilerlediği sırada Akdiken hizmetkarlarından biri kapıyı açtı. Perinin hareketleri en ufak bir ses çıkarmıyordu. Aislinn içeri girerken konuşmadı ve loş evin içinden kayarcasına geçerken de hiçbir şey söylemedi.

"Donia müsait mi?" Aislinn'in sesi evin içinde yankalandı ama yanıt veren olmadı.

Bir yanıt duymayı beklememişti, Akdikenler sessiz olurdu. Bu durum onları daha da rahatsız edici kılırdı. Asla Donia'dan fazla uzaklaşmaz ve Kış Kraliçesi'nin evinden çok gerekmediği sürece ayrılmazlardı. Kızıl gözleri, kor parçaları gibi kızıl bir ışıltı saçardı.

Kız, Aislinn'i diğer hizmetkarların arasından geçirdi. Yanından geçtikleri odalardan birinde şömine yanıyordu. Kütüklerden yükselen çıtırtılar, Aislinn'in ayaklarının ahşap zeminde çıkardıkları dışında evdeki yegane sestti. Kış Sarayı, Aislinn'in tüylerini diken diken eden bir sessizlik içindeydi.

Kapalı bir kapının önüne geldiklerinde hizmetkar durdu. Kapıyı açmak için herhangi bir harekette bulunmadı.

"Kapıyı çalmam gerekiyor mu?" diye sordu Aislinn.

Ama kız arkasını dönüp uzaklaştı.

"Çok yardımcı oldun." Aislinn kapıya uzandığı sırada, kapı içeri doğru açıldı.

"İçeri girin." Evan kıza içeri girmesini işaret etti.

"Selam Evan."

"Kraliçem sizinle özel olarak konuşmak istiyor," dedi Evan. Adamın yüzündeki arkadaş canlısı gülümseme, Aislinn'in genilimini azaltmaya yetti. Akdikenler gibi onun gözleri de dik kat çekiciydi ama Evan gibi adamlar çok daha verimli olur-

du. Onlar Yaz yaratıklarıydı, kızın sarayına aitti. Onu görmek Aislinn'i rahatlatmıştı ama Evan vakit kaybetmeden yanlarından ayrılarak Aislinn'i, Donia ve kurdu Sasha'yla baş başa bıraktı.

"Donia," diye söze başlayacak oldu Aislinn ama aniden ne söyleyeceğini bilemediğini fark etti.

Kış Kraliçesi işleri kolaylaştırmadı. Aislinn'e bakmayı sürdürdü. "Seni Keenan yollamış olmalı."

"Seninle kendi konuşmayı tercih ederdi." Aislinn kendini hoş karşılanmadığı dev bir odaya girmiş küçük bir çocuk gibi hissetti. Donia herhangi bir koltuğu işaret etmediği veya kendisi de oturmadığı için ayakta durmayı sürdürdü. Ayaklarının altındaki halı yıpranmıştı ve donuk bir yeşildi. Aislinn halının evde kullanılmaktan çok müzeye uygun olduğunu düşündü.

"Evan'dan onu içeri almamasını istedim." Donia, Aislinn'den uzaklaşıp aralarındaki mesafeyi korudu.

Kış Kraliçesi'nin uzak durması, kızın yeniden tedirgin olmasına yol açtı.

"Nedenini sorabilir miyim?"

"Sorabilirsin." Donia aşırı mesafeli davranıyordu.

Aislinn, korkusunu ve tedirginliğini bastırmaya çalıştı. "Tamam, soruyorum."

"Onu görmek istemiyorum." Donia gülümsediğinde, Aislinn ürperdi.

"Bak. Gitmemi istiyorsan söylemen yeter. Keenan gelmemi istediği ve senden hoşlandığım için buradayım." Aislinn hem üşüdüğü için hem de yanlışlıkla çarpıp kar kürelerinden birini kırmayı istemediğinden, kollarını göğsünde kavuşturdu. Küreler Donia'nın sahip olmasını bekleyeceğiniz türde şeyler değil-

di ama Aislinn bunlardan bahsetmek için en uygun zaman olmadığını düşündü. Donia'nın tavırlarındaki bir şeyler yanlıştı ve Aislinn, kendini tehdit ediliyormuş gibi hissetti.

"Yaz güçlendikçe senin öfken de belirgin bir hal alıyor," diyen Donia'nın yüzünde dondurucu bir gülümseme belirdi. "Keenan'ınki gibi. Teninin altında güneş parıldarken, görünüşün de ona benziyor."

"Keenan benim arkadaşım." Aislinn dudaklarını ısıtıp parmaklarını sıkı sıkı kapattı.

Kış Kraliçesi kızdan daha da uzaklaştı. Pencerenin önünde durup parmağını camın üstünde dolaştırdı. Konuşurken de durup parmağını camın üstünde dolaştırdı. Konuşurken Aislinn'e bakmadı. "Onu sevmek, içimdeki bir yara. Keenan, hayal ettiğim her şey. Birlikte olduğumuzda..." deyip iç çektiğinde, perdelerin üstünde buz parçaları oluştu, "beni yakabi- leceğine aldırmiyorum. O an, hiçbir şey umrumda olmuyor. Ölümüm olacağını bilsem de evet diyorum."

Aislinn'in öfkesi kayboldu ve yanakları kızardı, Donia'yla böyle bir konuşma yapmaya hazır değildi.

Donia bakışlarını camdan ayırmadı. "Miach ve Beira'nın bu yüzden mi onunla birlikte olmakta zorluk çektiklerini tekrar ediyorum. Benim gördüğüm şekliyle, tarih kendini tekrar etmeye hazırlanıyor. Farkında olmadığımı zannetme Ash."

Kış Kraliçesi pencereye sırtını dönüp cama yaslandı. Etrafında buzdan süslemeler oluştu.

"Seni yargıladığımı düşünme. Keenan'la olmanı istiyorum," diye ısrar etti Aislinn.

"Bu bir hata olsa bile mi?" diye sordu Kış Kraliçesi. Aislinn, Donia'nın ses tonunu çözemedi. "Tarih kendini tekrar etse bile

mi? Sonuçları korkunç olsa bile mi? Sevgilini korumak için, za-
vaş çıkartmamızı mı istiyorsun?"

Aislinn yanıt veremedi. Keenan'ın babasının Yaz Kralı, an-
nesinin Kış Kraliçesi olduğunu unutmuştu.

"Düşünüyorum da, Beira'nın Miach'ı öldürmesi o kadar
beklenmedik miydi acaba? Yaz Kralları çok dengesiz. Kış çok
daha sakin olabiliyor." Donia konuşurken, altında buzdan bir
koltuk belirdi. Kenarları yumuşak değildi, yarı yolda donmuş
dalgaları andırıyordu.

Aislinn elinde olmadan güldü. "Emin misin? Ne kadar ça-
buk öfkelenemediğini gördüm. Yaz da sakin olabilir. Sorunu-
nuz her ne ise... Aradığınız şeyin sakinlik olduğuna emin de-
ğilim. Gündönümünden sonra Keenan'ı gördüm. Yanakların-
da kış yanıkları olduğu halde hiç olmadığı kadar mutluydu."

"O izleri gördün demek." Donia hiç arkadaşça olmayan bir
bakış fırlattı. "Ne zaman onu sevmeyi bıraktığımı düşünsem
çok tatlı veya muhteşem bir şey yapıyor..." Acı çekiyormuş gi-
biydi. "Ne yaptığını bilmek ister misin?"

Aislinn başını salladı.

"Bir bahçıvanlık şirketini arayıp bahçedeki korkunç çalı-
yı kaldırttı. Her teste şahitlik eden o korkunç bitkiden kurtul-
dum. Buradan götürüldü. Öldürülmedi ama benden uzaklar-
da bir yere dikildi."

"Çok hoş bir hareket..."

"Öyle." Donia'nın yüzündeki ifade Aislinn'in Keenan'a kar-
şı hissettiklerinin bir benzerini gösteriyordu. Hem sevgi hem
öfke doluydu ve Aislinn bu kadar ortak noktaları olmasından
nefret etti. Bu sohbeti yapıyor olmalarından nefret etti.

O noktada kaldılar, daha ileri gitmediler. Derken Donia ko-
nuştı. "Fikrimi değiştirmeyeceğim. Beni sevebileceğini sanıyor
ama seni sevebileceğini de sanıyor."

*Keşke yalan söyleyebilsem. Keşke Donia'ya şu anda yalan söy-
leyebilsem.*

"İstediğim..." Aislinn devam edemedi. Yeniden denedi.
"Bizz..." Yine söyleyecekleri tamamen doğru olmadığı için
cümleyi tamamlayamadı. Kelimeleri söylemesi mümkün de-
ğildi. Sonunda, "Ben Seth'leyim," dedi.

"Öylesin ama o ölümlü." Donia öfkeli görünmüyordu. "Ke-
enan senin kralın, ortağın, senin adını söylerken sesinin nasıl
bir tınıya büründüğünü duydum. Başka hiç kimseye karşı böy-
le hissetmemişti."

"Sen hariç."

Kış Kraliçesi başını salladı. "Evet, ben hariç."

"Seni görmek istiyor. Çok üzgün ve senin..."

"Hayır." Donia ayağa kalktı. "Bana ne yapıp ne yapma-
mamı söyleyecek durumda değilsin. Sarayım, ikimizin de ha-
yal edemeyeceği kadar uzun süredir dünyada hüküm sürüyor.
Halkım yüzyıllarca Keenan'ın Beira'nın ayaklarının altında ezi-
lişini izledi." Donia hareketsizdi ama gözlerinde kar fırtınala-
rı vardı. "Güçten kolay kolay vazgeçmeyeceklerdir ama onlar-
dan bunu yapmalarını istedim. Yaz'ın uzamasını kabul etme-
lerini talep ettim."

"O zaman neden aranızı düzeltmeniz gerektiğini anlıyor ol-
malısın."

"Yaz'ın güçlenebilmesi için."

"Evet."

"Bu söylediğinin beni motive etmesi mi gerekiyor?" Donia bir kahkaha attı. "Yaz Sarayı, sen olmadığım için beni aşağılat-
dı. Ona sarayını vermeyi deneyip başaramadığımda kimse ta-
hatlatmak için yanıma gelmedi. Söylesene Ash, Yaz Sarayı'na
ne olduğuna neden aldırayım?"

"Çünkü Keenan'ı seviyorsun ve o da seni seviyor. İkiz ba-
rışsınız her şeyi yoluna koyabiliriz."

"Kralının gerçekte kim olduğuna dair hiçbir fikrin yok, de-
ğil mi?" Donia'nın sesinden, eğlendiği anlaşılıyordu. "Annen
onun sarayına hapsedilmektansa ölmeyi seçtiği halde ve Keenan
ölümlülüğünü elinden aldığı halde hala körü körüne ona bağ-
lısın. Ben değilim. Aramızdaki sorunun ne olduğunu mu öğ-
renmek istiyorsun Ash? Onun kibri ve... Sen."

"Aranıza girmek istemiyorum. Sadece Seth'in hayatımda ol-
masını istiyorum, sadece ve sadece Seth'le olmak istiyorum.
Keşke hala ölümlü olabilseydim... Keşke Yaz Kraliçesi sen ol-
saydın."

"Biliyorum, senden nefret etmeme engel olan şeylerden biri
de bunu bilmem." Donia'nın yüzünde, şefkatli olmanın sınır-
larında dolaşan bir gülümseme vardı.

"Onu sevmiyorum." Aislinn bu cümleyi yalan olmasından
korkarmış, sanki söyleyemeyecekmiş gibi telaffuz etti. "Sü-
rekli ona öfkeleniyorum ve onun seninle birlikte olmasını is-
tiyorum."

"Bunu da biliyorum."

"O zaman onunla ol."

"Kalkanın ben olmayacağım Ash." Donia'nın sesinde belir-
siz bir kırgınlık ve tehdit vardı.

"Benim neyim?.."

"İkinizin çözmeye çalıştığı şey her neyse, çözene kadar ar-
kama saklanamazsın." Donia ellerini salladı ve duvarlar buzla
kaplandı. Solgun renkli duvar kağıdının üstünde buzdan de-
senler belirdi.

"Benden önce ikinizin bir sürü sorunu vardı." Aislinn teninin
ısındığını hissetti, odanın ısısının düşmesine verilen doğal bir
tepkiydi. İçindeki enerji, odanın havasını ısıtmaya çalışıyordu.

"Vardı." Donia'nın etrafına kar yağmaya başladı. "Ama hep-
sinin temelinde seni araması yatıyordu."

"Bunu ben istemedim." Aislinn, Donia'ya doğru yürüdü.
Donia'nın Keenan'ı görmeyi kabul etmesine, anlayışlı davran-
masına ihtiyacı vardı. Hepsinin ihtiyacı olan buydu. "Bunu
yapmak zorunda-"

"Bana emir vermeye kalkma Aislinn." Kış Kraliçesi'nin sesi
son derece sakindi. Durgunluğu, yeni yağmış karın dokunul-
mamış, bozulmamış dokusunu hatırlatıyordu.

"Buraya seninle kavga etmeye gelmedim." Kış Kraliçesi'nin
evinde Aislinn'in güneşiği çok zayıf bir kalkandı. *Onun sarayı.*
Hangi adı vererseniz verin, gerçek buydu. *Onun sarayı. Onun*
gücünün merkezi. Olmamam gereken yer.

"Belki bu bir hataydı." Donia'nın parmak uçları buz tuttu.
"Yaz bu yıl erken geldi çünkü buna izin verdim."

"Ve bunun için sana müteşekkirim."

Donia parmaklarındaki buzla oynadı, parçaları birbirine vur-
du. "Ama çok güçlüyümüşsünüz, istedikleriniz, geri kalan her-
kesin isteklerinden önemliymiş gibi evime gelebiliyorsunuz.
Sarayımda söz hakkınız varmış gibi davranabiliyorsunuz..."

Kız, elinde olmadan geri çekildi. "Öyle demek istemedim. İstemedik. Neden mantıksız davrandığını anlamıyorum."

"Mantıksız mı? Yaz'a isteklerini vermek çok mu mantıksız?"

Aislinn yanıt veremedi. Çok güçlü bir Kış Sarayı'nın kötü bir fikir olduğunun açıkça ortada olduğunu düşünmüştü. Hepsi öyle düşünmemişler miydi? Donia az kalsın son Kış Kraliçesi'nin ellerinde ölecekti çünkü kadın kışın gücüne inanıyordu. Ama şimdi karşı karşıyken Aislinn, Donia'nın bu konudaki fikirlerinin değiştiğini görebiliyordu.

"Eğer sana saldırırsam, bana hakaret etmiş olmana karşın Keenan bana öfkeleneyecektir." Donia öne doğru bir adım attı. "Sana saldırırsam ne der? Bu saldırı, kapıma gelmesini, bizi aptal bir durumun içine sürüklemesini engeller mi? Yoksa her şey olması gerektiği düzene mi kavuşur?"

"Bilmiyorum... Her şeyin olması gereken düzen ne?" Aislinn kaçmak istedi, Donia daha güçlüydü, Kış Sarayı hala çok güçlüydü.

"Aramızdaki şey, sen ve ben kraliçe olmadan önceki kadar basit değil. Savaşsak saraylarımız da savaşır. Benim sarayım bunu istiyor." Donia kızın gözlerine dik dik baktı. "Ve bu konuyu düşünüyorum. Buz parçalarını, senin güneşin ısıttığı teninin altına saplamanın nasıl olacağını defalarca hayal ettim. Sana saldırımayı hayal ettim. Hepimiz arkadaşmışız gibi davranma budalalığına artık bir son vermeliyiz."

"Donia?" Aislinn temkinli gözlerle genç kadını süzdü. Nial için geçerli olan şeyler, Donia için de geçerliydi. Aislinn'in tanıdığı peri gitmiş, yerini vahşi bir yaratık almıştı. Aislinn'i yaralayabilecek ve hatta yaralamaktan kaçınmayacak biri.

"Senden hoşlanıyorum, çoğu zaman bana beni anımsatıyorsun ama göz önünde bulundurmam gereken başka şeyler de var..." Kış Kraliçesi bir an için sustu. Karlar ayaklarının dibine düştü. "Bundan sonra Yaz Sarayı'nın hiçbir üyesi burada hoş karşılanmayacak."

Duvarları kaplayan buza, Donia'nın sesinin buz gibi tonuna karşın, Aislinn'in öfkesi sonunda kontrolden çıktı. "Biz senin sarayında söz hakkına sahip olmayacağız ama sen bize ne yapacağımı söyleyebileceğini mi sanıyorsun?"

"Evet."

"Neden biz..."

Kelimeler daha Aislinn'in ağzından dökülmeden, Donia yanında belirdi. Elini Aislinn'in karnına dayadı ve buzlu parmaklarını kızın tenine bastırdı. Buz parçaları Aislinn'in tenine değdiğinde eriyor ama yerine hemen yenisi oluşuyordu. Buz, sonunda Aislinn'in derisini kesmeye başladı. Parçalar kopup kıza saplandı.

Aislinn çığlık attı. Acı hemen o anda vücuduna yayıldı, içinde onu yakan yaralar açıldı. Aislinn, acının kesiklerden mi yoksa buzdan mı kaynaklandığına emin olamadı.

"Neden benim istediğimi yapacağınızı mı soruyorsun?" diye mırıldandı Donia. Parmakları Aislinn'in kanıyla kırmızıya boyanmıştı. Elini kızın çenesine koyup göz göze gelebilmeleri için başını yukarı çevirdi. "Çünkü sizden güçlüyüm. Ash, ikiniz de bunu unutmamalısınız. Aradığınız dengeye ancak ben size izin verirsem kavuşabilirsiniz."

"Beni yaraladın!" Aislinn kusacağını sandı. Midesi bir garipti. Teninin altındaki buz parçalarının acısı, midesine bıçak gibi saplanan buzlarınkiyle birleşti.

"Yapacağınız en akıllıca şey sözümü dinlemek olur." Donia'nın yüz ifadesi, son Kış Kraliçesi'nin yüzündeki ifadeye çok benziyordu.

"Keenan buna..."

"Çok kızacak. Evet, biliyorum. Ama," diyen Donia, iç içe kıp ağzından buzdan bir bulut çıkardı, "yaraların hafif. Gelecek sefer, bu kadar merhametli davranmayacağım."

Aislinn elini midesine koydu ama karnından akan kanı durdurmak için yapılmış yararsız bir girişimdi. "Keenan ve ben bu saldırıya karşılık verebiliriz. İstedğin bu mu?"

"Hayır, istediğim ikinizin de benden uzak durmanız." Donia kıza dantelli bir mendil uzattı. "Ben sizi davet etmediğim sürece, bir daha sakın buraya gelmeyin."

Bu sözün ardından Evan, dışarı çıkmasında Aislinn'e yardım etmek için içeri girdi.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

AISLINN, EVDEN ÇIKTIĞI SIRADA EVAN'A YASLANMADI. MERdivenlerde tökezlediğinde onun kolunu tutmadı. Sanki acıyı azaltabilirmiş gibi, bir elini yarasının üzerinde tuttu.

Ben Yaz Kraliçesi'yim. Ben bundan daha güçlüyüm.

Canı yanıyordu. Donia deriyi ve kasları kesmişti ve her adımında o kaslar acıyordu. Acı çekmeden yürümesinin yolu yoktu. Her adımda çığlık atmak istiyordu.

Ama başkalarının bu halini görmelerine izin veremezdi.

Donia'nın bahçesi perilerle doluydu. Akdiken kızlardan biri, buzla kaplı meşenin dibine oturmuştu. Perinin menekşe gözleri, donmuş böğürtlenler gibi parlıyordu. Başka bir peri, eski zaman silahşörleri gibi bir kenara dikilmiş, Aislinn'in geçişini izliyordu. Herkes, Kraliçe'nin sarayından ayrılan Aislinn'e baktı.

Duymuşlardı.

Donia'nın buzu Aislinn'e saptığı anda Aislinn çığlık atmıştı. Midesine buz saplanması, insanın ses çıkarmadan karışılacağı şeylerden değildi. Çığlığı duymuşlardı ve şimdi kan lekeli bluzu görüyorlardı.

Güçsüz değilim. Yenilmedim.

Yolun ortalarına doğru Aislinn kendini toparladı. "Gidebilirsin."

Evan'ın bakışlarında acıma veya küçümseme yoktu, bahçedeki diğer periler de kıza karşı aldırışsızdı ama Aislinn onlara güçsüz olduğunu görme imkanı tanımayacaktı. Elini indirdi ve yolun sonuna kadar tek başına yürüdü. Kış Sarayı'nın sınırlarını belirleyen demir kapıya vardığında yeniden durdu ve cep telefonunu çıkardı. Ardından, kaldırıma çıkmadan hemen önce, insanların görmemesi için kendi üstüne bir göz boyama büyüü yerleştirdi.

Birkaç adım daha.

Gözlerinden yaşlar akmaya başlamadan, bir blokluk mesafeyi aşmayı başardı. Telefona bakmadan düğmeye bastı. Yaz Kralı telefonu açtığı anda, ona konuşma fırsatı tanımadı. "Sana ihtiyacım var. Gelip beni al."

Ardından telefonu kapayıp kaldırıma yığıldı. Gözleri kapalı değildi ama kapanmak üzereydi. *Yaralarımın hafif olduğunu söyledi.* Ve periler yalan söyleyemezdi.

Karşıdaki binanın tepesine dizilen kuzgunlara baktı ve telefonun başka bir düğmesine bastı. Telesekreter mesajı bile olsa Seth'in sesini duyduğunda gülümsedi. Bip sesinden sonra olabildiğince titremeyen bir sesle, "Bu akşam yemeğe gelemeyeceğim," dedi. "Bir sorun çıktı. Seni seviyorum." Oğlanın ona gelmesini istiyordu ama sokağın ortasında kanlar içindeyken değil. İkisi

de saldırıya açık birer hedef olurdu ve Seth ölümlüydü. Kızın dünyası, onun için güvenli değildi. Kimse için güvenli değildi.

Ölümlüler kızın yanından geçti. Kız kendi içindeki sessizliğe dört elle sarılırken, etrafında mırıltılar ve hareketler vardı. Sokağın aşağısında bir otobüsün durduğunu duydu. Bir an sonra sokaktaki insanların sayısı arttı. Kuzgunlar bağırırken, sesleri kıızı çevreleyen ölümlülerin seslerine karıştı. Başını binaya yasladı, pis olması umrunda değildi, ısıya ihtiyacı vardı. Isı her şeyi düzeltenecekti. Isı, sıcaklık, yaz, ılık, sıcak, ısı, sıcaklık, yaz, ılık, sıcak. Adam gelirken bunları getirecekti.

Titredi. Zihninde Donia'nın içinde bıraktığı buz parçalarını görebiliyordu. Kış'tan parçalar içine gömülmüştü. Verilen bir ders ve bir uyarı – hepsi bu. Ölümcül değildi. Donia'nın, planladığından daha çok zarar vermiş olup olamayacağını düşündü. Isı, sıcaklık, yaz, ılık, sıcak, ısı, sıcaklık, yaz, ılık, sıcak. Bu kelimeleri bir dua gibi kendi kendine mırıldanıyordu. Adam gelecek ve yazın sıcaklığını beraberinde getirecekti.

Isı, sıcaklık, yaz, ılık, sıcak, ısı, sıcaklık, yaz, ılık, sıcak. *Yarım o kadar kötü değil. Kötü durumda değilim.*

Ama kötüydü. Kendini ölüyor gibi hissediyordu. Peri olmak, sonsuza kadar yaşamak demek değildi. Eğer Keenan, onu almaya gelmezse öleceği kesindi. *Isı, sıcaklık, yaz, ılık, sıcak.*

"Aislinn?" Keenan kıızı kucağına aldı. Teni saf güneşliğindendi ve kız, adamın kollarına gömüldü. Keenan bir şeyler söylüyor, bir şeyler anlatıyordu. Önemi yoktu. Güneşi damlaları yağmur gibi kızın tenine yağdı ve derisine işledi.

"Çok soğuk." Öylesine titriyordu ki düşeceğini sandı ama genç adam onu sıkı sıkı tuttu ve derken dünya karardı.

Aislinn uyandığında kendi evinde, kendi yatağında değildi – ya da Keenan'ın evindeki yatağında veya Seth'in evindeki yatakta da değildi. Başının üstündeki sarmaşıklara baktı. Onları daha önce hiç bu açıdan görmemiş olsa bile, kapının eşiğinde durup hayranlıkla Keenan'ın yatağını saran dalları izlediği olmuştı.

"Onlar ne?" Genç adamın odada olduğunu biliyordu, onu araması gerekli değildi. Şimdi başka bir yerde olamazdı.

"Ash," diye söze başladı Yaz Kralı.

"Sarmaşıkları kastediyorum. Dairenin geri kalanında onlardan yok. Sadece burada var."

Keenan gelip fazlasıyla büyük yatağı örten, kırmızı ve altın işlemeli abartılı görünümlü örtüye oturdu. "Onlara altın tanesi deniyor. Hoşuma gidiyorlar. Tartıştığımız için gerçekten üzgünüm."

Kız, Yaz Kralı'na bakamadı, utanmanın aptalca olduğunu bilse de utanıyordu. Donia'yla yaptıkları konuşmayı zihninde tekrarladı, olanları değiştirmenin bir yolunu aradı. Korku, çabucak geri geldi. Ölebilirdim. Bunun doğru olduğuna emin değildi ama yalnızdı ve kan kaybediyordu. Bu yüzden öleceğini düşünmesi doğaldı. "Ben de özür dilerim."

"Ne için? Beklemediğim hiçbir şey talep etmedin." Keenan'ın sesi de gözyaşları kadar sıcaktı. "Her şeyi çözmenin bir yolunu bulacağız. Şimdi önemli olan evde, güvende olmam. Sana bunu kimin yaptığını öğrendiğimde..."

"Donia. Başka kim olabilir?" Aislinn başını kaldırıp genç adama baktı. "Donia beni yaraladı."

"Don mu?" Genç adam bembeyaz oldu. "Peki bilerek mi yaptı?"

Aislinn, Seth'in yapabildiği gibi bir kaşını kaldırıp bakabilmeyi diledi. "İnsanlar genellikle kaza eseri bıçaklamaz, yanılıyor muyum? Parmak uçlarıyla buz parçalarını mideme soktu. Beni hasta edecek kadar soğuktu..." Aislinn ayağa kalkmaya çalıştı ama yaraları izin vermedi. Keskin bir acı değildi ama o kadarı bile kızın gözyaşlarına boğulmasına yetti. Yeniden arkasına yaslandı. "Belli ki perilerin iyileşme yeteneği, abartıdan ibaretmiş."

"Seni yaralayan Donia olduğu için." Keenan'ın ses tonu düdü ama dışarıdan gelen gök gürültüleri, sakinliğinin yüzeysel olduğunun ispatıydı. "O bizim karşıtımız ve bir kraliçe."

"Şimdi ne olacak?"

Keenan yeniden bembeyaz oldu. "Savaş istemiyorum. İlk seçenek asla savaş olmamalı."

Aislinn o ana kadar tuttuğu nefesini bıraktı. Kendisi de savaş istemiyordu, özellikle de sarayı Kış Sarayı'ndan bu kadar güçsüzken. Perilerinin şimdi kendisinin çektiği gibi acılar çekmeleri düşüncesi, kızın içini dehşet duygusuyla doldurdu. Üç saraydaki güç değişimleri yüzünden zaten periler arasında yeterince karmaşa vardı. "Güzel."

"Eğer Donia dışında biri olsaydı sana yaptıkları için onu öldürürdüm." Aislinn'in saçlarını geriye aldı ve bu harekete günişğinin karışmasına izin verdi. "Seni orada yatarken görmek... Kraliçeme saldıran, sarayıma saldırmış demektir."

Aislinn genç adamın onu rahatlatma çabalarına karşı koymadı. Vücudunun içinde hissettiği soğukluk hala geçmemişti. Bir an için, yanına uzanıp ona sarılmasını isteyebilecek kadar

yakın arkadaş olmalarını diledi. Cinsel veya romantik bir ilişki ya da değildi, üstüne güneşinin dökülmesini istiyordu. Sıcaklık, ısı, yaz, ışık. Bunu düşündüğünde yüzü kızardı. Genç adamın başka sonuçlara varacağını biliyordu ve şimdi bunları tartışmaya niyeti yoktu.

"Yardım edebilirim." Keenan, kızın midasını işaret ederken utanmış göründü. "Daha önce yapardım ama aramıza mesafe koymak istediğini biliyorum. Özellikle..."

Aislinn üzerindeki gömleğe baktı. Kanlı olan gitmişti. "O zaman bunu nasıl giydin?"

"Siobhan. Ben yarayı kontrol ettikten sonra bluzunu değiştirdi. Ben yarana bakarken de odadaydı. Burada kaldı."

Aislinn kralın elini tutup sıktı. "Sana güveniyorum Keenan. Giysilerimi değiştirmek konusunda bile." Kızardı. Söylediği doğrudu. Keenan'ın ilgisi, kızın kendini geri çekmesine neden olsa da ona güveniyordu. Bilinci kapalıyken kendisine tacizde bulunmayacağını biliyordu. Onu tanımadığı dönemde aksini düşünmüştü ama kalbinin derinliklerinde, artık farklı olduğunu biliyordu. Donia yanıyordu.

"Nasıl yapacaksın?" diye sordu.

"Sadece güneşti. Senin benim için yaptığın gibi ama daha fazlası. Yine çok yavaş iyileşecek. Ölümlü olduğun zamanki yaraların gibi..." Ölümlü kelimesini alçak sesle söylemişti.

"Ölümlü. Bunu söylemenin bir sakıncası yok, ne olduğumu biliyorum Keenan." Hala el ele olduklarını fark etti ve yeniden genç adamın elini sıktı. "Hala ölümlü olsaydım, şimdi ölmüş olurum."

"Ölümlü olsaydın sana saldırmamış olurdu."

"Emin değilim. Eğer Yaz Kızları'yla benimle ilgilendiğin gibi ilgileniyor olsaydın, Donia onların da canını yakar mıydı?" Aislinn, Donia'nın bu kadar zalim olabileceğini düşünmemişti ama üzerinde dört kesikle Keenan'ın yatağında yatarken bu inanca sarılmak zordu.

Keenan yanıt vermedi. Bunun yerine kızın arkasındaki sarımsak dallarına baktı. Çiçek açmışlardı, mor goncalar dallardan genç adama doğru uzanıyordu.

"Keenan?" diye ısrar etti kız.

"Bilmiyorum. Şu an için bir önemi yok."

"Peki neyin önemi var?"

"Kraliçeme saldırmış olmasının." Yaz Kralı'nın gözlerinin derinliklerinde, daha önce orada olmayan bir ışıltı vardı. Kılıçlar belirip kayboldu.

Belki onları görmek kızı korkutmalıydı, Kral'ın gözlerindeki öfkeden rahatsız olmalıydı ama aksine içini rahatlatı. Orada gördüğünü düşündüğü diğer duygular, sahiplenme, korku ve özlem; korkutucu olan onlardı. "Beni almaya geldin. İyileşeceğim."

Keenan, elini çekti. "Seni iyileştirebilir miyim peki?"

"Evet."

Aislinn, adama ne yapması gerektiğini sormadı. Bunu soracak olursa ondan şüpheleniyormuş gibi görünürdü ve ikisinin o odadayken ihtiyaçları olan son şey şüpheydi. Arkadaşlıklar. Ortaktılar. Gerisini çözebilirlerdi. Çözmek zorundaydılar.

Onun sayesinde hala hayattayım.

Eğer Keenan, Aislinn'in içinde kalan buzı çıkarmasa, Aislinn zamanla kan kaybından ölürdü. Keenan koltuğu çekip örtüyü koltuğun üzerine aldı.

Kız yaralı olmasına karşın garip gerilimin içinde biriktiğini hissetti. İçten içe, birazdan yaşayacaklarının acı çekeceğini değil zevk alacağı için onu rahatsız edeceğini biliyordu.

"Gömleği kaldırabilir misin? Kesikleri görmeliyim." Kralın sesi titriyordu, ya korku yüzündendi ya da kızın düşünmek istemediği başka bir şey yüzünden.

Dairenin kapısı açıldı. Kapıyı kapamalarına gerek yoktu, kimse onların izni olmadan yakınlarına gelmezdi. Sarayları sevgili olmamalarını kabul etmişti ama böyle olmasını tercih etmedikleri bir sır değildi.

Kız hiçbir şey söylemeden tişörtün altını kaldırıp karnını açığa çıkardı. Beyaz bir bandaj, kesiklerin üzerine yerleştirilmişti. "Bunu da mı?"

Keenan başını salladı ama yardım etmeyi teklif etmedi. Ellerini birleştirmişti ve kıza doğrudan bakmayı reddediyordu. Aislinn yavaşça bandajı çıkardı. Kırmızı kesiklerin etrafı morarmıştı. Kesiklerin hiçbirisi bir santimden geniş değildi ama derindiler. Donia buz parçalarının iyice derine saplanmasını sağlamıştı.

"Canın yanmayacak," diye mırıldandı Keenan, "ama başka nedenlerle rahatsız olacağını sanıyorum."

Kızın yüzü kızardı. "Sana güveniyorum."

Yaz Kralı, başka tek kelime etmeden avucunu kesiklerin üstüne yerleştirdi. Teninin kıza dokunuşuyla, aralarında bir elektrik akımı oluştu. Keenan'ın gözlerinde gündeğümünde sahile vuran dalgaların görüntüsü belirdi.

Aislinn zevk dalgasının vücudunu sardığını ve nefesinin kesildiğini hissetti.

Günüşiği kızın vücudu tarafından emilirken, Kral bakışlarını kaçırmadı. Kızın gözlerine bakmayı sürdürdü. "Beira'nın buzunu bir öpücükle iyileştirmiştim. Seni o şekilde daha hızlı iyileştirebilirim ama olmaz. Çok istiyorum Ash, bunu bahane olarak kullanıp seni öpmeyi, burayı öpmeyi," kızın karnını işaretti, "bana duyduğun güveni alıp birbirimizde kaybolmamız için kullanmayı çok istiyorum. Ama yapamam. Sen hem benimken hem de değilken, olmaz. Bu şekilde daha yavaş iyileşeceksin ama daha iyi olacak. Hem senin için hem herkes için."

"Böylesi daha akıllıca," diyen kız kesik bir nefes aldı. Kalbi tehlikeli bir ritimle çarpıyordu, zevk dalgaları vücuduna yayılırken, günüşiği kalan son soğuk kırıntılarını da eritti. Tüm bunlar olurken, Yaz Kralı hayranlıkla kıızı izledi. Normalde kız bu bakışlardan kaçardı ama o an için kaçacak yer yoktu.

Bakışlarını kaçır. Yapamadı. Elinden gelen tek şey, Keenan'a bakmaktı.

Günüşiği güçlendi. Kız, genç adamın bileğini yakalayıp titredi, soğuktan değil ama tenini ve kemiklerini saran elektriğin verdiği zevkten. Tüm bunların cinsellik içerdiğini reddedemedi. Sadece Kral'ın, çıplak karnına dokunması yüzünden değil. Bu ışık paylaşımının içinde neredeyse Seth'le paylaştıkları kadar cinsellik vardı.

Keenan derin derin nefes aldı, kız, Kral'ın düzenli soluklarını meditasyon amacıyla kullanmayı denedi.

"Durmalsın..."

"Öyle mi?"

"Evet," diye fısıldadı Aislinn ama Kral'ın elini itirmedi, bileğini bırakmadı. Aislinn'in teni, günüşiğiyle canlanmıştı.

Keenan'ın günışığı. *Bizim günışığımız.* Kızın dudaklarından bir iç çekiş döküldü ve genç adamın avucundan kızın tenine doğru öncekilerden çok daha güçlü bir günışığı akımı yayıldı. Kızın gözleri tittedi, gözkapakları kapandı ve zevk dalgası bütün vücudunu sardı.

Odadaki bütün çiçekler ışığın kaynağına doğru yöneldi. Ardından Keenan elini çekti.

Aşağıya bakan kız, genç adamın dokunduğu yerde bir yanık izi kalmış olması gerektiğini düşündü. Kalmamıştı. Dört kesik hala yerindeydi ama morluklar büyük ölçüde gitmişti.

"İyi misin?" diye sordu kız, Yaz Kralı'na.

"Hayır." Keenan yutkundu, en az kız kadar kırılgan ve şaşkın görünüyordu. "Onsuz olmak istemiyorum ve sensiz olmak da istemiyorum. Sana olan hislerim yüzünden beni reddediyor. İkiniz de yapmam gerektiğine inandığım şeylere zıt düşen seçimler yapmamı istiyorsunuz. İkinizden biriyle mutlu olabilirdim ama sefil durumdayım ve şu anki halimiz beni güçsüz düşürüyor."

"Üğünüm." Aislinn kendini her zamankinden suçlu hissetti.

"Ben de." Keenan başını salladı. "İncindiğini görmektense ölmeyi tercih ederim ama ona saldırabileceğimi sanmıyorum. Sen benim kraliçemsin ama o... Bazen sonsuzluk gibi gelen bir süre boyunca onu sevmiş gibi hissediyorum kendimi. Eğer beni gerçekten isteseydin," diyen Kral, parmaklarını kızın karnında dolaştırdı, "onunla vedalaşırdım. Kraliçemi bulduğumda onunla vedalaşmam gerekeceğini biliyordum. O da biliyordu. Bunu kabullendik. Kral, kraliçesiyle olmalı. Ne zaman tenine dokunsam böyle hissediyorum. Sanki..."

"Birlikte olmamız kaçınılmaz," diye genç adamın cümlesi ni tamamladı Aislinn. "Biliyorum ama seni sevmiyorum. Beni iyileştirmene izin vermemeliydim, değil mi?"

"Yaralanmıştın. Sana neye benzeyeceğini söylemedim..."

"Cinselliğe mi?" Aislinn kızardı. "Seni iyileştirdiğimde, sen de benim şimdi hissettiğim gibi mi hissettin?"

"Bu kadar değil ama ufak yaralardı ve o zaman kıştı." Eli kızı dokunmuyordu ama sıcaklığın hissedilebileceği kadar yakındı. "Kraliçem olmayan birini sevmem planlanmamıştı. Sevdiğim sen olmalıydın, o değil. Ve senin de beni sevmen gerekiyordu."

Kızın gözlerinden yaşlar aktı, nedeni utanç mı yoksa acı mı emin değildi. "Özür dilerim," deyip duruyordu. "Beni rahat bırakmana ihtiyacım var. Özür dilerim... Çok üzgünüm."

Keenan iç çekti ama kızı neredeyse dokunacak mesafede kalmayı sürdürdü. "Denemeliydim. Birlikte olmamız her şeyi kolaylaştırırdı."

"Ama seni sevmiyorum. Donia seviyor. Eğer Donia'yla yer değiştirebilseydim, bunu yapardım. Eğer sarayımızı bırakabilseydim, bırakırdım. Eğer her şeyi düzelteceğini bilseydim..."

"O zaman benden daha güçlüsün demektir. Ben hepsini birden istiyorum: Saray, kraliçe ve aşk. Kraliçem olman sarayımı bana kazandırdı ama hala sana sahip değilim." Keenan geri çekildi. "Bağlarımı koparma arzusu ve aceleciliğim beni budala durumuna düşürdü. Birbirimize yaklaşma arzusuna bir anlam verene kadar senden uzak durmalıyım. Belki nöbetçileri yakını-mızda tutmalıyız veya dairede birlikte kalmamalıyız. Veya..."

"Seth'i dönüştürmeme yardım--"

"Hayır. Asla. Sana her konuda yardım etmeye hazırım ama bu olmaz. Seth'i lanetlemeyeceğim. Zamanla aramızdaki bağ keşfedeceğiz. Birlikte olmamız kaçınılmaz. Ama şimdilik senden uzak duracağım." Kapiya döndü. "Nasıl ayrı kalacağımızı biliyorum ama Seth'le olduğun sürece, Don'la olmayı deneyeceğim."

"Sırada ne var?"

"Seni bıçaklamasıyla ilgili olarak Donia'yla yüzleşeceğim. Umarım çok geç değildir." Keenan odadan çıkıp kapiyi arkasından kapatırken, en az kız kadar yaralı görünüyordu.

Kız kapiya baktı ve ardından ağlamak için kendine izin verdi. Güvendeydi ve hayattaydı. Her şey çok yorucu, çok kafa karıştırıcı ve çok korkutucu gelişmişti. Bütün hayatı değişmişti ve kendisi her şeyi mahvediyordu. Seth mutlu değildi. Keenan mutlu değildi.

Arkadaşı zannettiği biri tarafından bıçaklanmak, Aislinn'in altından kalkabileceğinden fazlasıydı. Uyuyana kadar ağladı.

Uyandığında Seth, Keenan'ın yatak odasının kapısında duruyordu. Eşiği geçip odaya girmemişti. "Bana söyleyeceğin bir şey var mı?"

Aislinn gözlerini kırptırıp uyanmaya çalıştı.

"Tavish neler olduğunu anlatmadı. Kızlar ya sessiz, ya ağlıyor ya da bana sarılıyor," diye devam etti Seth. "Tek söyledikleri burada olduğundu. Eğer Keenan'la olduğun için odada olsaydın, ağlayacaklarını sanmıyorum."

"Seth..." Aislinn doğrulup oturmaya çalıştı ama acı dayanamazdı. Elini midesine koydu.

"Yaralanmışsın." Seth, kızın yanına gitti. "Keenan mı?"

"Hayır. Keenan bana asla zarar vermez. Gayet iyi biliyorsun."

"Öyleyse kim?"

Aislinn, ona olanları anlattı. Keenan'ın onu iyileştirirken hissettiği duygular dışında hiçbir detayı atlamadı. "Sanırım hızlı şifa, şefkat ihtiyacını ortadan kaldırmıyor," diye ekledi ve karnındaki kesikleri gösterdi. "İyi sayılırım ama hala canım yanıyor."

Oğlan yatağın yanına, yere oturdu. "Demek seni iyileştirdi. Senin onu iyileştirdiğin gibi mi? Bir öpücükle mi?"

"Hayır, öpücükle değil, eliyle." Kızardı ve o kızarma, dudaklarının söylemediği her şeyi söyledi.

"Bana, önemli olmadığını söyle Ash." Seth alçak sesle konuşmuştu ve sesi acı doluydu. "Bana bak ve ikiniz için de mahrem bir an olmadığını söyle."

"Seth..."

"Bana her gün seni parça parça kaybetmediğimi söyle." Gözlerini kızın gözlerinden ayırmadı ve veremeyeceğini bildiği yarınları vermesini bekledi. Ardından gözlerini kapatıp alnını yatağın örtüsüne yasladı.

"Seth... Şifaya ihtiyacım vardı. Sen yapamazdın... Çok üzgünüm. Beni zorlamayı bırakacak. Bunu çözmenin bir yolunu bulacağız."

"Ne zamana kadar?"

"Sen..." diye söze başladı Aislinn ama cümlesini tamamlayamadı.

"Ben burada olduğum sürece mi? Ben hayatta olduğum sürece mi?" Ayağa kalktı. "Ya sonra? Ona dokunduğunda nasıl göründüğünü biliyorum. Aranızdakilerin sıradan şeyler olmadığını biliyorum ve ben, istesem de sana yardım edemezdim."

Bu sefer de. Seni kurtarabilecek kadar güçlü olmadığım için, aradığın kişi ben değil o oldu."

"Özür dilerim." Aislinn, ona elini uzattı.

Seth, kızın elini tuttu.

"Onunla konuştum. Senden ve durumu değiştirmekten bahsettik." Bunu söylediği için, kendini oyun oynuyormuş gibi hissetti ama oğlanın, bir yol aradığını bilmesine ihtiyacı vardı.

"Ve?" Seth bir an umutlandı.

"Hayır dedi ama..."

"İşte bu kadar. Niall onunla ilgili haklıymış. Keenan, senin hayatında olmamamı tercih eder. Ve bir gün olmayacağını. Her şey onun olacak ve benim hiçbir şeyim kalmayacak." Seth kendini durdurdu ve yüz ifadesini değiştirmeye zorladı. Aislinn'i üzmenin gereği yoktu. Eğilip Aislinn'i alnından öptü. "Şimdi bunları konuşmayalım. Sen yaralıyken olmaz. Ben gidiyorum."

"Seth. Lütfen?" Kalbi inanılmaz acıyordu. Böyle olmasını istememişti. Seth'i bu halde görmek, bıçaklanmak kadar acı vericiydi. "Elimden geleni yapıyorum."

"Ben de elimden geleni yapıyorum Ash ama böylesi, cennete sahip olup parmaklarının arasından kaymasına izin vermek gibi bir şey. Şimdi yalnız kalmaya ihtiyacım var. Lütfen bu kadarına olsun sahip olmama izin ver." Seth, kızın elini bırakıp odadan çıktı.

Aislinn artık yalnızdı, yaralıydı ve kendisine ait olmayan bir yatakta yatıyordu. Kapının dışında sayısız peri her emrini yerine getirmek üzere hazır bekliyordu ama en çok ihtiyaç duyduğu iki kişi Aislinn'e sırtını dönmüştü.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

SETH OTurma odasındaki perilere bakmadı, söylediklerine tepki vermedi. Konuştuklarının bile farkında değildi. Quinn ayağa kalkıp onu kapıya kadar geçirdi.

Şimdi onunla uğraşamam.

Sokağı geçip parka gitti. Çimenler dev bir çember oluşturacak şekilde kesilmişti, yukarıdan bakıldığında, tarlalara çizilen daireleri andırıyordu. Üvez adamlar akşamın çökmeye başlayan karanlığında ortalıkta dolanıyordu. Yaz Kızları ufak gruplar halinde oturmuş sohbet ediyor veya dervişler gibi dönüyorlardı. Aslan adamlar davul çalıyordu. Sarmaşıkla kaplı Yaz Kızları mı davulların ritmine göre dans ediyor yoksa davullar mı dansçıların ritmine uyum sağlayacak şekilde çalıyor, belli değildi.

Burada, Yaz Sarayı'nın parkında peri dünyası çok güzel bir yer gibi görünüyordu.

"Beni takip etmene ihtiyacım yok. Parkta güvendeyim," dedi Seth, arkasındaki Quinn'e bakmaksızın.

"Parkta mı kalacaksın?"

"Sonsuza kadar değil."

Seth sarmaşıklardan yapılmış bir banka oturdu. Peri zanaatkarlardan biri, sarmaşıkların bank şeklinde büyümesini sağlamıştı. Sarmaşık, artık çiçek açan bir oturma yeri idi. Seth'in görü yeteneğine sahip olduğundan beri gördüğü binlerce büyüleyici şeyden biriydi.

Göz boyamaları görüyordu. Ya da belki gerçekleri görüyordu. Artık emin değildi. Parkın kenarındaki meşe ağacının üzerine altı kuzgun konmuştu. Kuzgunların görüntüsü duraksamasına yol açtı ama Yaz Kızları'nın en naziklerinden Tracey, Seth'in ellerini tuttu. "Dans etmek ister misin?"

Seth'in ellerini sallamaya başlamıştı. Zayıf bir kızdı ama peri olduğu için, oğlanı rahatlıkla banktan kaldırabilirdi. Kızın üzerindeki sarmaşıklar, oğlanı yaklaştırmak için ona doğru uzandı.

"Hiç havamda değilim Tracey." Seth, ellerini kızdan kurtarmaya çalıştı.

"Bu yüzden dans etmelisin." Peri, oğlanı ayağa kaldırırken gülümsedi. "Hüznü atmaya yardım eder."

"Düşünmeye ihtiyacım var." Yaz Kızları'yla dans ederek vakit öldürmekten veya sohbetlerini dinlemekten hoşlanmıyor değildi. Kendini kaybettiği partiler gibiydi. Ash'ten önceki günler. Hayat bu şekilde ikiye bölünmüştü: Ash'ten önce ve Ash'le birlikte.

"Ayaktayken de düşünebilirsin." Tracey, oğlanı banktan uzaklaştırıp çimendeki çemberin içine çekti. Ayaldarı toprağa değdiği anda, Seth mücadeleyi kaybetmişti.

Seth çemberin içine girdiğinde, taş heykelleri ve çeşmeyi gördü. Müzik ritim değiştirirken, aslan adamların yüzlerindeki bilmiş sırtıtları seçebiliyordu. Ama görmek, hiçbir şeyi değiştirmeydi. Hayatı boyunca pek çok şey görmüştü ama onları istediği gibi değiştirecek güce sahip değildi.

Tracey ona yaklaşıırken sarmaşıklar beline dolandı. Peri kızının ellerinin ve saçlarının dokunuşu, her şeyin uçucuymuş gibi görünmesine yol açtı. Sıkı sıkı tutunabileceği hiçbir şey yoktu; hiçbir şey katı değildi.

"Gitmene izin vermelisin." Kelimeleri söylediği halde, ayakları hala hareket ediyordu. "Gitmeliyim Tracey."

"Neden?" Kız, gözlerini kocaman açmış ona bakarken dünyadan habersiz görünüyor olabiliyordu ama Seth onları bu numarayla yutmayacak kadar iyi tanıyordu. Yaz Kızları gördükleri kadar aptal değildi. Umursamaz? Kendilerini eğlenceye kaptırmaya hevesli? Aşık? Kesinlikle. Ama onların da planları vardı. Yüzyıllardır yaşıyorlardı. Kraliçelerini beklemiş, Peri Kralları'nın çilesini görmüşlerdi. Bu koşullar altında yaşayıp kendi planlarını geliştirmemeniz veya insanların algılarını yönlendirmeyi öğrenmemeniz mümkün değildi.

"Tracey," diyen Seth, kızdan uzaklaştı, "üzgünüm."

Tracey, oğlanın peşinden gitti, etrafında dolandı ve müzik samba ritmine döndü. "Kal."

"Gitmem gerek."

"Kal." Peri kızı uzanıp oğlanın boynundaki tilsimi kopardı, böylece onun büyüüne karşı savunmasız kalmasını sağladı. Tracey kolyeyi yere bıraktığında, zincir sanki canlıymış gibi kılmılandı. Seth etraflarına yağın gül yapraklarına baktı.

"Bizimle kal. Buraya aitsin." Tracey onu kollarına aldı. Anlık bir farkındalık, oğlanın içini bir anda sardı. O taşıyıcı ihtiyacı vardı. Böyle olmaması gerekiyordu ama bu düşünülülükte. Burada olmak istiyordu. İçinin bir yanı, orada kalamayacağını biliyordu ama Yaz Kızları ona dans etmesini öğretmek için bu kadar zahmete girmişti. Ve aslan adamlar enfes bir melodi çalıyordu, üstelik dünya ayaklarının altında hafifçe uğulduyordu.

"Evet, dans edelim," dedi ama zaten dans ediyorlardı.

Kısa süre sonra Tracey onun yanağını öptü ve dönerek uzaklaştı. Derken Eliza kollarındaydı.

"Rumba?" diye sordu.

Müzik değişti ve Seth'in vücudu, toprağı saran ritimle hareket etti. Durmak istemiyordu ama bir sanayeliğine durdu ve ritmin tenine yayılabilmesi için botlarını çıkardı.

Ay gökyüzünde yükselmışti. Çeşmeden bir kız çıktı.

Bir kız değil, bir peri. Ash gibi.

"Gelip benimle dans et Seth," dedi kız.

Siobhan, oğlanın ellerini bıraktı. Eliza ne zaman Siobhan olmuştu? Oğlan çeşmeye girdi. Kotu suyla ıslandı. Kıza uzanırken su, acıyan ayaklarını biraz olsun rahatlattı. Ona dokunmuş ürpertici ölçüde güzeldi. *Bu kızın içinde boğulabilirim.* Mantığı oğlanı uyarmaya çalışıyor, ona kızın sudan olduğunu hatırlatıyordu. Gerçekten kızın içinde boğulabilirdi.

"Canımı yakacak mısın Aobheall?"

Kız, dudaklarını oğlanın dudağına yasladı. "Buradan kurtul ölümlü. Kızların planları, bu gece senin lehine gelişmiyor."

Çeşmenin suları, etraflarında kalın bir perde oluşturup diğerlerinin onları görmesini engelledi. Ama davulların ritmi çeşmeye kadar ulaşıyordu.

"Yardım çağır," dedi Aobheall.

"Yardım çağırmak mı?"

"Kimi arayabilirsin Seth? Kim seni kurtarmaya gelir?" Vücudunu oğlanınkine yasladı. "Ben yapamam. Kızlar? Aslan adamlar? Kralımız? Kim seni perilerin oyunlarından kurtarabilir?"

"Niall. O benim için kardeş gibi." Telefonunun düğmesine bastı. Bunu yaptığı sırada, su oğlana dokunmadı. Seth telefonu elinde tutuyordu ama kulağına götürmedi.

"Neredeyiz ölümlü?" diye mırıldandı Aobheall.

"Çeşmede." Oğlan sarhoş olmuş gibiydi, başka bir gerçekliğin içine kayıyordu.

"Ne kadardır kollarımızdasın?"

"Ebediyen."

"Kahrolsun Seth," dedi telefondaki ses.

"Burada kalır mısın Seth? Yoksa parktan çıkacak mısın?"

"Sonsuza kadar burada kalacağım." Aobheall'dan uzaklaşmıyordu. Onunlaydı, onlarlaydı. Sudan örtünün arkasında diğerlerini görebiliyordu. Ash'in Yaz Kızları. Onlar oğlanla ilgilenirdi. Tracey'nin kollarında olmadan önce üzgün olduğunu hatırlıyordu ama artık üzgün değildi. "Sonsuza kadar seninle kalacağım."

Niall geldiğinde, Seth hala çeşmedeydi.

Kara Kral suya adım attı ve Seth, gerçek duygularıyla tamamen gelişli bir sürü duygu hissetti. Niall bir tanrıydı. Seth, adama baktı ve daha önce kimseyi böylesine arzuladığını hatırlamıyordu.

Ardından Niall, Seth'in elini kaldırdı ve içine bir şey koydu. "Anlaşılan tilsimini kaybetmişsin."

Tilsimin dokunuşuyla beraber Seth'in zihni açıldı. Sırlıklam olduğunu, Aobheall'la birlikte çeşmede durduğunu, en yakın arkadaşını arzuladığını fark etti.

"Sen," Aobheall'ın elini tuttu, "çok iyisin."

Kızın kahkahası, dökülen sular gibiydi. "Aslında değilim Seth. Eğer gerçekten iyi olsaydım seninle dans etmeden önce Niall'ı aramanı söylerdim."

"Bir periye göre iyi birisin," diye düzeltti Seth.

"Bir şeyleri unutmak istersen gelip benimle dans et. Senin için tilsimi tutarım, sonsuza kadar değil ama önceden konuştuğumuz süre boyunca." Aobheall dönüp Niall'ın yüzüne dokundu. "Ve sen, çeşmemde her zaman hoş karşılandığını biliyorsun."

Niall gülümsedi. "Sana borçluyum."

Kız yeniden güldü. "Ne zaman değildin ki? Seni ortalıkta tutmayı seviyorum."

Kara Kral, kızı öptü. Gölgele su damlalarına dönüştü. Ren-garenk bir gökkuşağı kayboldu, yerini gri ve gümüş rengi bir kemer aldı. Niall, Aobheall'ı öptüğünde kızın biçimi kayboldu ve peri, yeniden çeşmenin parçası haline geldi.

Niall çeşmeden çıkıp parka adım attı. "Seth?"

Seth ses çıkarmadan onun peşinden gitti. Yaz Kızları dans etmiyordu; aslan adamlar ça!mayı bırakmıştı; üvezler hareketsizdi. Yaz Sarayı'nın hiçbir üyesi Niall'la yakın temasa hevesli değildi. Şey, belki birkaçı bunu istiyordu, özellikle Siobhan'ın yüzünde arsız bir ifade vardı. Doğruyu söylemek gerekirse Seth,

Yaz Kızları'nın çoğunun hala Niall'dan hoşlandıklarını düşünüyordu ama bu konuları bilmek istediğine emin değildi.

"Tracey?" diye seslendi Niall.

Kız, adamın yanına gidip ellerini uzattı. Üstündeki sarmaşıklar Niall'dan uzaklaştı ama kız uzaklaşmadı. Niall, kızın ellerini tuttu.

"Bir daha sakın bunu yapma." Niall, kızdan Seth'in bileği-ne doğru uzanan sarmaşığın üstüne bastı. Dalı ayasının altunda ezdi. "Seth artık benim kardeşim."

"Seth'i seviyoruz. Üzgündü ve bizi bırakacaktı..." Tracey, Seth'e doğru uzandı ama Niall perinin bileğini yakalayıp Seth'e dokunmasını engelledi. "Yani ona kendini daha iyi hissettirmek için mi tilsimini çıkardınız?"

Tracey başını salladı. Siobhan ve Eliza da dahil diğerleri Tracey'nin yanına geldi.

"Bizimleyken mutluydu," dedi Eliza. "Neden olduğu ne fark eder?"

"Bizimle mutlu olabilirsiniz. Bizimle kal, Aislinn'in de yakınlarında olursun," diye mırıldandı Tracey, Seth'e. "Bizi bırakmanı istemiyoruz."

"Kraliçe'nin kafası karışık." Siobhan, Seth'e hitap ediyor ama Niall'a bakıyordu. "Onu bırakmamalısın."

"Onu bıraktığım falan yok. Sadece zamana ihtiyacım var." Seth sokağın diğer tarafına baktı. Dairenin pencereleri açıktı. İçerideki ve dışarıdaki bitkiler pencereye yönelmişti. Hepsi kızı yakın olmak istiyordu. Kral'a ve Kraliçe'ye. Seth duygularını hiç kimseye, arkadaşına ya da Yaz Kızları'na açıklamak istemiyordu. Bir şekilde, yaptığı her şey herkese mal olmaya baş-

lamıştı. Bu düşünceyle içi öfkeyle doldu. "Ben... Şimdi bunlarla uğraşamam."

Dönüp yürümeye başladı. Ya Niall onunla gelirdi ya öven nöbetçilerden biri onu takip ederdi ya da diğer yaratıklardan biri bu görevi devralırdı. Beni asla yalnız bırakmıyorlar. Perilerin tebaası olmayı seçmemişti ama öyleydi. Sarayla bağlanın olsun olmasın, kontrolleri altındaydı. Aislinn'i seçtiğinde böyle olacağını biliyordu ama Keenan'ın yatağındaki Aislinn'i düşündüğünde, seçimini bunu bile bile yapmış olmak, o an için onu teselli etmedi.

Trenden Seth'in evine yürüdükleri sırada Niall konuşmadı. Seth su ısıtıcıya su koyup çayları hazırladığında da konuşmadı. Seth, yılanı Boomer'ı beslerken de konuşmadı. Periler, Seth'in yakınından bile geçemeyeceği kadar sabırlı olabiliyordu. Yıllarca meditasyon yapmış olmasına karşın, Seth'in huzuru artık çabucak bozuluyordu.

Seth kaynar suyu, Aislinn'in onun için aldığı ufak çaydanlığa döktü. Kızın ölümlüyken verdiği hediyelerdendi. Seth bu düşünceyi zihninden uzaklaştırdı. Aislinn artık ölümlü değildi. Bir daha asla ölümlü olmayacaktı. İşlerin düzelmesini beklemek yeterli değildi. Her şey ya olduğu gibi kalacak ya değişecekti.

Seth arkadaşının karşısına oturdu. "Tracey bile benden daha güçlü."

"Sen ölümlüsün." Niall boş fincanını tuttu. "Eğer tılsımını kaybetmeseydin..."

"Onu kaybetmedim."

"Ne demek istediğimi anlıyorsun." Niall çaydanlığı alıp çayları doldurdu. "Zor olduğuna eminim."

"Ne kadar zor olduğunu bilemezsin." Seth acı bir kahkaha attı. "Hiç insan olmadın. Çok mükemmel güçlü, çok... Her şeysin. Ash'in ihtiyacı olan öyle biri."

"Bu konulara girme," diye uyardı Niall. "Bu cümleyi takip eden hiçbir şey akıllıca olamaz."

"Ya Aobheall farkı bir havada olsaydı? O zaman ne olacaktı?"

"Kızlar sana zarar vermek istemedi. Gerçekten. Eğer Ash'in dükkatı bu kadar dağılmış olmasaydı..." Niall cümleyi tamamlamadı. "Dünyamızdan çıkmak istersen, sana yardım ederim. Belki gitmeyi düşünmelisin."

"İstedğim bu değil." Seth çayını yudumladı. Aislinn elerinden kayıp gidiyormuş gibiydi ve ölümlü olarak daha ne kadar kızın dünyasında kalabileceğinden emin değildi. Kız, canı yandığında onu aramamıştı çünkü Seth'in fazlasıyla hassas olduğunu düşünmüştü. Saraylar arasındaki zıtlık git-tikçe büyüyordu. Ya bu işin bir parçası olmalı ya da bu dünyanın dışına çıkmalıydı. Dünyalar arasında olmak akıllıca bir plan değildi.

Seth fincanını bırakıp aklından geçenleri Niall'a söyledi. "Peri olmak istiyorum."

Niall bu fikirden hoşlanmadığını belli etti. "Hayır, istemiyorsun."

Seth kendine bir fincan çay daha doldurdu. "Ölmekle veya Aislinn'i bırakmakla ilgilenmiyorum. En zayıf perilere bile karşı koyacak kadar güçlü değilim. Büyülere direnemiyorum... Periye dönüşmeliyim."

Niall, ona baktı. "Bu çok kötü bir plan arkadaşım. Bara inanmalısın." Seth bu söz üzerine duraksadı. *Arkadaşım*. Bara bu tür tabirleri hafife almazdı, Niall'in bunu kullanması, hediye vermesi gibiydi ve görmezden gelinemezdi. "Arkadaşlığına değer veriyorum Niall ve sana tamamen güveniyorum. Sorun bu değil."

Niall'in yüz ifadesi yumuşadı.

O zaman Seth devam etti. "Ama benimle aynı fikirde değilsin diye fikrimi değiştirmeyeceğim. Beni, bunu yapmayacağımı bilecek kadar tanıyorsun. Yardım edecek misin?"

Niall ayağa kalktı ve odayı turladı. "Beni kıskırttığını itiraf etmeliyim. Bunu yapmanın bencillik olacağını, yapmana yardım edersem bu sürecin sonunda seni yok edeceğini ve sana değer verdiğim için bunu yapmamam gerektiğini biliyorum ama fikir çekici geliyor."

"Söylediklerini takip edemiyorum." Seth, Niall için çıkarıldığı kül tablasını boşalttı. Arkadaşının sigara içme alışkanlığını kabullenmişti ama izmaritlerden yükselen koku onu iğrendiriyordu. "Söylediklerini açıklamalısın."

"İki saray birlikte çalışıp Irial ve Beira'nın yaptığı gibi bir lanet yaratabilir ama seni lanetlemeyeceğim. Diğer tek seçenek Sorch'a ya gitmek ve onun da mutlaka bir bedeli olacaktır."

"Ne tür bir bedel?"

"Sorch'a'yla mı? Büyük ihtimalle benim biraz ölümlü olmam, senin biraz bozulman... Denge. Eşit bir alışveriş. Onun yöntemi budur." Niall duraksadı. Adamın hareketsizliği, en az odayı turlayışı kadar gergindi. "Özleri dengeleyebilir. Ben senin ölümlülüğünün birazını alırım ama o zaman Kara Kral ol-

mak için uygunsuz bir seçim olurum. Böylece Irial'in üzerime yüklediği bu yükten kurtulurum. Sen de benim doğamın bir parçasını alırsın."

"Böylece sen kazanmış olursun, buradan kurtulursun ve ben de..."

"Hayır." Niall lavaboya gidip bardağını yıkadı.

"Seçim benim," dedi Seth.

"Tarih, aşk için felakete koşan insanlarla dolu. Benim tarihim, bu tür hatalı kararların korkunç sonuçlarıyla dolu." Niall kapıya yürüdü. Dalgın ve hatta Seth'ten korkuyormuş gibi görünüyordu.

"Senin hata yapmış olman, benim de hata yapacağım anlamına gelmez," dedi Seth.

"Ben değil Seth, hayatlarını mahvettiğim insanlar hatalı seçimler yaptı." Niall kapıyı açtı. "Senin hatanın parçası olmayacağım. Ash'le sahip olduğun anların tadını çıkar ve hayatına devam et. Sahip olduğun tek seçenek bu."

Seth, Niall çıktıktan sonra kapıya baktı. *Tek seçeneğim*. Bu seçenek yeterli değildi. Ama Niall aslında Seth'e bir seçenek daha sunmuştu. Sorch'a. Aradığı yanıt Ana Kraliçe'ydi.

Şimdi Seth'in tek yapması gereken, onu bulmaktır.

ON ALTINCI BÖLÜM

KAPIDAKİ GÜRÜLTÜ BEKLENMEDİK DEĞİLDİ. DONIA DEĞİRDAN içeriye doğru akan ısı dalgalarını hissetti. Karşısında, kilise sıralarına oturmuş periler bütün dikkatlerini toplamış manzarayı izliyordu. Film izlemek gibi değildi ama çok da farklı sayılmazdı. Sasha ortalıkta yoktu, bu tür eğlenceler kurdurdu sıkıyordu. Ama periler, iyi bir kavga görmeye bayılırdı.

"İçeri gireceğim," diye tekrarladı Keenan üçüncü kez.

"Kraliçem izin vermediği sürece hayır." Evan kapıda durmuş kralı engelliyordu. Eskiden Keenan'ın emrinde ve Donia'yı koruduğu zamanlarda olduğu kadar kararlı ve güçlüydü.

"Beni seni incitmeye zorlama Evan."

Evan çekilmedi ama bu söz Donia'yı irkiltti. Evan'ın canının yanması düşüncesi, kadını korkutmuştu. Eğer Evan'ın ve kendi otoritesini ayaklar altına almayacağını bilse adama çekilmesini emrederdi ama aksini emretmişken Keenan'ın gir-

mesine izin vermek, kabul edilebilir bir seçenek değildi. Eğer Yaz Kralı'yla konuşmak istemese destek kuvvetlerini çağırabilirdi ama bu da kabul edilemezdi. Onunla konuşmalıydı. Mesela, Keenan'ın o kapının kendisi için kapalı olduğunu anlamasıydı. Bu hareketin altında yatan ima, sadece tek bir nöbetçinin, o nöbetçinin kapıyı koruması, Keenan'ın da dikkatini çekmişti.

Bütün peri politikaları gibi bu da bir tür oyundu. Evan bir kere daha itiraz etti. "Kraliçem durdurulmanızı emretti."

Yanan ahşabın çıtırtısı duyuldu. Kapı tamamen yanıp kül oldu. Evan yaralandı ama yaraları ölümcül değildi. Çok daha kötü olabilirdi.

Yaz Kralı, Evan'a geri çekilme şansı tanımadan doğrudan şiddete girişmiş olabilirdi. Evan'ı öldürebilirdi. Öldürmemişti. Kendini kontrol altında tutması, Donia'ya verdiği bir hediye idi. Keenan, Evan'ın yerdeki vücudunun üzerinden geçip Donia'ya baktı. "Kış Kraliçesiyle konuşmaya geldim."

Kış perilerinden biri olan Rin, Evan'ı kontrol etmek için koştu. Tilki peri, mavi saçlarının arkasından öfkeyle Keenan'a baktı ama Evan elini tuttuğunda, perinin gözlerindeki düşmanlık kayboldu. Diğer kedi soyundan periler ve kurt periler bu manzarayı izledi. Bir kısmı oturmuştu, bir kısmı ayakta idi ama hepsinin gözlerinde beklenti vardı. Yaz Kralı'nın karşısına dikilmek istiyorlardı ama Donia bir şeyler ispatlamak adına hiçbirinin yaralanmasına izin vermeye gönüllü değildi. Evan'a güveniyordu ve Keenan'ın girmesine engel olması gereken kişinin o olduğuna karar vermişti. Ne kadar engel olabilirse. Mesaj yerine ulaşmıştı, artık sıra Donia'daydı.

"Randevumuz olduğunu hatırlamıyorum," diyen Donia az kasını döndü. Yürümeye başladığında, Yaz Kralı'nın, peşinden geleceğini biliyordu. Tartışmalarına diğer perilerin önünde devam etmeyecek veya öfkelerini görmelerine izin vermeyecekti.

Keenan konuşmak için bahçeye çıkana kadar bekledi. Ardından kadının kolunu tuttu ve onu kendine çevirdi. Tek bir şey söyledi: "Neden?"

"Beni kızdırdı." Donia elini Keenan'dan kurtardı.

"Seni kızdırdı mı?" Yüzünde, kadının yıllar içerisinde sayısız kere gördüğü şaşkınlıkla karışık öfke ifadesi vardı. "Seni kızdırdığı için mi kraliçemi yaraladın ve sarayına saldırdın?"

"Aslında sen beni kızdırdın. Onun tek yaptığı tuz biber ekmek oldu." Bu sözlerde duygudan eser yoktu. Yüzü de bütün duygulardan arınmıştı. Bütün duygular, kadının içindeki donmuş kuyuya gömülmüştü.

"Saraylarımız arasında savaş çıkmasını mı istiyorsun?"

"Çoğunlukla hayır." Genç adama doğru bir adım attı ve bu konuşma hiç ilgisini çekmiyormuş gibi etraflarını saran kızı inceledi. Bir an için içindeki öfkenin işe yarayacağını, bu ilişkiyi tamamen bitirebileceğini sandı. "Benden uzak durmanı istiyorum."

Ardından Yaz Kralı yaklaştı ve kadının bütün kararlılığı kayboldu. "Neler oldu Don?"

"Bir seçim yaptım."

"Bana meydan okumaya mı karar verdin? Sarayının daha güçlü olduğunu ispatlamaya mı karar verdin? Ne seçimi?"

Kadının parmaklarından buz parçaları çıktı. Keenan buza bakıp üfledi. Buzlar eridi. Donia'nın ellerini ellerine aldı. "Ash'i bıçakladın. Şimdi ben ne yapacağım?"

"Ne yapmak istiyorsun?" Donia, parmaklarını genç adamın parmaklarına dolayıp olabildiğince sıkı tuttu.

"Seni affetmek. Sana saldırmak. Bunu yapmaman için sana yalvarmak." Kral'ın gülümsemesi hüznüydü. "Sarayım... Kraliçem... Onlar benim için neredeyse her şey demek."

"Bana onu sevmediğini söyle."

"Aislinn'i sevmiyorum. Ben..."

"Bana, onu yatağını paylaşmaya ikna etmeye çalışmayacağını söyle."

"Bunu söyleyemeyeceğimi gayet iyi biliyorsun." Keenan boşta olan eliyle kadının arkasındaki ağaca dokundu. Buzun altında küçücük filizler belirdi. "Bir gün Seth gittiğinde..."

"O zaman benden uzak durmalısın." Donia yağmaya başlayan kar perdesinin ardından adamı güçlükle görüyordu. "Onu yaraladıgıma pişman değilim. Sarayın benim alanıma müdahale etmeye devam edecek olursa, bu saldırı pek çok saldırıdan sadece biri olacak. Diğerlerinin Aislinn kadar şanslı olacağını sanmıyorum."

"Bir gün onu ikna etmeyi deneyeceğim. Ama o gün, bugün değil." Keenan, genç kadına yaklaştı, kara ve üzerine değdiğinde eriyen kar tanelerine aldırmadı. Adamın vücudundan yayılan ısı buzu eritince, Donia'nın ayaklarındaki toprak çamura dönüştü. Kadın toprağı yeniden dondurdu ama o an için güçlü olan Yaz Kralı'ydı. Öfkesi, adama avantaj sağlıyordu. "Bir saniyelğine beni dinle. Sen bu şekilde sevdiğim tek kişisin. Seninle olmadığımda senin hayalini kuruyorum. Dudaklarımda senin adınla uyanıyorum. Senden uzak durmam gerekiyor. Aislinn, Seth'i istiyor ve ben de seni istiyorum. Onu yaraladı-

ğını söylediğinde içimde bir şeyler parçalandı. Seninle savaşmak istemiyorum. Sana saldırma fikri beni dehşete düşürüyor." Donia hareket etmedi. Sırtı, ağacın kabuğuna yaslanmıştı. Keenan'ın eli ellerindeydi.

"Ama bir daha kraliçeme dokunacak olursan tüm bunları bir tarafa bırakırım. Beni içten içe öldürse de sana saldırırım çünkü kü onu korumak benim görevim. Bizi bu duruma düşürme." Keenan, elini kadının elinden çekti ve parmaklarını Donia'nın saçlarında dolaştırdı. Öfkesi, geldiği gibi gitti. Genç kadının yüzünü okşadı. "Lütfen?"

"Konu sadece o değil. Buraya gelip her talepte bulunuşunda benim hükümdarlığıma hakaret ediyorsun. Kimse bunu yapamaz. Hiçbir hükümdar. Hiçbir güçlü bağımsız peri." Donia elini kralın göğsüne koydu ve buz parçalarının, adamın tenine değecek kadar ilerlemelerine izin verdi. "İçimdeki bütün merhamet kırıntılarını tükettin."

Keenan ona yaklaştı ve Donia elinde olmadan adamı yaramamak için, buz parçalarını geri çekti. Yaz Kralı gülümsedi. "Bunca şey atlattıktan sonra şimdi bizden vazgeçecek misin?"

Kadının dudakları genç adamınkilere değdi, çok hafif bir dokunuştı, öpücük bile denemezdi. Ardından nefesini üfleyp kralın yüzünün ve giysilerinin buzla kaplanmasını sağladı. Onu yaralayamazdı, en azından şimdilik. Ama ona saldırabilirdi.

"Seni seviyorum Don," diye fısıldadı Keenan. "Sana bunu yıllar önce söylemeliydim."

Sonunda bu cümleyi duymak acı tatlı bir histi. Ama adama aşık olmasının nedeni buydu – aynı anda hem acı verici hem güzel olması. Hep öyle olmuştu. Donia, kalbinin hem heyecan-

landığını hem kırılmak üzere olduğunu hissetti. İç çekip ona beklediği karşılığı verdi: "Ben de seni seviyorum... Bu yüzden bu işler çözülmeli. Böyle devam edecek olursak, sarayındaki-leri katledeceğim."

Yaz Kralı sırtıttı. "Ben olsam buna o kadar güvenmezdim."

Ardından Donia'yı öptü. Kadının gibi hafif bir öpücük değildi, ateşli bir öpücüktü. Arkalarındaki ağaç filizlerle doldu. Bütün bahçe canlandı. Çiçekler topraktan fışkırdı. Keenan geri çekildiğinde, her taraf çamurla kaplıydı.

"Yüzyıllar boyunca, neredeyse hiç gücüm olmasa bile Kış'la savaştım. Artık özgürüm ve deneyimliyim. Eğer savaş çıkacak olursa bunu unutma." Keenan, kadını kendine çekti. Kontrollü bir güç gösterisiydi, ısıtı ona dokunmadı. "Kavga etmek istemiyorum. Seth, Aislinn'in hayatında olduğu sürece onu zorlamayı keseceğim. Buna mecburum. Sarayım ve halkım için doğru olan, onunla birlikte olmamız ama Aislinn şimdilik bana ait değil."

Kadının soluğu kralinkine karıştığında buhar oluştu. "Sana sahip olacağım azıcık yıl boyunca, sadece bir parçanın bana ait olmasını istemiyorum."

Keenan, kadının saçlarına bir orkide taktı. Orkide hemen dondu ama önemli değildi. "Bizden vazgeçmiyorum. Saraylarımız arasındaki barıştan vazgeçmiyorum. Seni seviyorum. Aislinn'i zorlamayacağım. Yaz'ın gücü beni aptallaştırdı. Seth'le olmak istiyor ve o, Seth'le olduğu sürece seninle daha çok zaman geçirebilirim. Eğer seçim benim olsaydı, sonsuza kadar seninle olurum." Nazikçe kadını öptü. "Onu sevmiyorum. Bu konuyu çoktan konuştuk."

Donia bakışlarını kaçırdı. "Onu sana ittim. Birkaç yıl benim olacağını düşünmekle hata yaptım. Senin eşin o. Ben değilim." "Belki bir gün. Ama bugün değil... İlk yaz kontrolümü kaybetmeme yol açtı. Zor ama bu enerjiyi yönlendirebilirim. Lütüf kapılmama izin ver. Sarayın buna ihtiyacı var: Mutlu bir kral, ona aşık olan kişiye aşık olmanın hayalini kuran bir kral. İçinde kaybolmama izin ver."

Genç kadın pes etti. Zaten hep pes ediyordu.

"Tamam." Kral'ı kendine çekti. Bileklerine kadar çamurun içindeydiler ve birbirlerine zarar vermeden ne kadar yaklaşabilirlerse o kadar yakındılar. "Ama Seth gidene kadar sadece benimsin demektir. Seni burada onunla görmek istemiyorum."

"Veya sarayında ayak oyunları yaptığımı görmek istemiyorsun. Senin sarayın, senin kuralların. Oyun oynamak yok." Kadının yüzündeki şaşkın ifadeyi görünce gülümsedi. "Söylediklerini dinliyordum Don. Evan'dan özür dileyeceğim, kurallarına uyacağım. Peki sen de sarayımın mensuplarını yaralamayı kesecek misin?"

Genç kadın gülümsedi. "Şimdilik."

"Bu kadarı bana yeterli," diye fısıldadı Keenan. "Şimdilik."

"Benim olsan bile, Ash konusu kapansa bile, senin tebaan olmadığımı anlamam gerekiyor. Sarayımı etkilemeyi denememelisin." Donia'nın, Kral'ın bunu anlamasına ihtiyacı vardı. Tek sorun, Aislinn'le ilişkisi değildi. Aralarında iki temel engel vardı.

"Ölümlükyken seni sevdim. Kış Kızı olduğunda seni sevdim. İnsanlara, bana güvenmenin ne kadar büyük bir hata olduğunu anlatırken seni sevdim." Keenan, kelimeler arasında kadı-

nın boynuna öpücükler kondurdu. "Kış Kraliçesi olduğun için burada değilim ama buna rağmen elimden geleni yapacağım. Ve hata yapacak olursam..."

"Seni sevdiğim için sana merhamet etmeyeceğim." Kadın bu söylediğinde ciddiydi ve perilerin yalan söyleyememesine minnettardı çünkü uzun zamandır ilk kez birbirlerine karşı tamamen dürüsttüler. "Ama Seth öldüğü ve sen Aislinn'e gittiğinde, kalp kırıklığının intikam peşine düşmeme neden olmasın engel olacağım."

Keenan bir öpücükle genç kadını durdurdu. "Sonumuzun nasıl olacağından bahsetmesek? Daha her şeyin başındayız. Sana aйдım. Sarayına müdahale etmeye çalışmayacağım. Şimdi beni öpebilir misin?"

Kadın gülümsedi. "Bunu yapabilirim."

Paylaşıtlıkları diğer öpücükler gibi değildi. Birbirini tüketmekle veya rahatlatmakla ilgisi yoktu. Yavaş ve temkinli bir öpücüktü. Çok erken bitti.

Keenan ağaca yaslanıp aşık gözlerle kadına baktı. "Birkaç ay sonra kollarında günler geçirebileceğim ama şimdi," diyerek temkinli adımlarla uzaklaştı, "otokontrolün sınırlarına ulaştım. Görüyorsun, bunu yapabiliriz, birlikte olabiliriz."

"Gündönümü geldiğinde," diyen kadın, üzerlerine hafif bir kar yağmasını sağladı, "geri çekilmek olmayacak."

"Gündönümü için sabırsızlanıyorum." Adam öne eğildi, kadının dudaklarındaki bir kar tanesini öptü ve gitti.

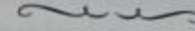
Tam bir budala. Genç kadın kendi kendine gülümsedi. *Ama benim budalam.* *Şimdilik.* Sonunda Aislinn'in kollarına dönecekti. Donia buna emindi. Seth gittiğinde Donia'nın Keenan'la

vedalaşması gerekecekti. Bu olduğunda yıllarca Huntsdale'den uzaklaşması gerekebilirdi ama o zamana kadar umut etmeye hakkı vardı.

Belki Bananach'ın savaş kehanetleri yanlıştı. Kendisinin ve Keenan'ın tek yapması gereken, ilişkilerini ilerletmekti. Kızın Peri'nin kehanetleri, aynı Sorcha'ninkiler gibi ihtimallerden ibaretti, hiçbir şey kesin değildi.

Ve bu ihtimaller az önce değişmişti.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

AISLİNN GÜN ORTASINDA UYANDI. KEENAN'IN ODASINDA YALNIZDİ. Giysileri, birinin yatağın kenarına taşıdığı sedire yerleştirilmişti. Yatağın yanındaki masada bir tepsi üzerinde kahvaltı duruyordu. Aislinn giyinmeden veya yemek yemeden önce Seth'i aradı. İki kere. Oğlan telefonu açmadı.

Ardından Keenan'ı aradı.

"Nasılsın?" oldu genç adamın ilk sözleri. Sesi sakindi, arkadaş canlısıydı, hiçbir şey olmamış gibiydi.

Aislinn rahat bir nefes aldı. "Daha iyiyim."

"Yatağın kenarında yiyecekler var," dedi genç adam, baştan çıkarıcı bir sesle. "Sıcak kalması için yarım saatte bir yeni bir tepsi getirmelerini emrettim."

"Yemekleri ısıtabilirdim. Benim de içimde güneş var, unutun mu?" Rahat rahat konuşabilmeleri, kızın içine su serpti. "Neredesin?"

"Şehrin dışındaki meyve bahçesinde. Burası çok güzel. Ağaçlar artık çok sağlıklı."

"Niye oradasın?"

"Onlarla ilgilenmek istedim. Meyveleri kontrol etmem gerekliyordu." Genç adamın sesinde ılık esintiler vardı. Ender olarak bu kadar huzurlu olurdu.

Genç adamın toprağın canlanması yüzünden hissettiği neşe, kız için hala tam olarak anlaşılabilir değildi. Genç adamın kine kıyasla çok düşük bir seviyede yeniden doğumun coşkusu yaşıyordu. Kendisi sadece on küsur yıl acı kışlara katlanmıştı. Keenan ise yüzyıllardır çile çekiyordu. Üstelik kışı sona erdirmeyi için kendini suçlamıştı. Belki de şimdi bu kadar mutlu olmasına şaşmamak gerekirdi. "Ben okuldayken oraya gidiyorsun, değil mi?"

"Meyve bahçesine mi? Her zaman değil."

"Ama orası gibi yerlere." Aislinn tabağın üstünü açtı. Yemek soğuk değildi ama buharları da tütmüyordu. Parmak ucundan biraz ısı yayıp tabağı ve içindekileri ısıttı.

"Evet."

"Bana neden söylemedin?"

Kız omletten bir ısırık aldı - ıspanak, peynir ve domates. En sevdiği gibi.

"Buraya kendi başıma gelmeyi tercih ediyorum. Hoş karşılanmayacağını söyleyerek alınmana yol açmak istemedim."

Kız duraksadı, alınmadığını söyleyemezdi. "Neden?"

Genç adam hemen yanıt vermedi. Konuşmaya başladığında, sesi tereddütlüydü. "Güçlerim bağılyken mücadele eden ağaçları ve ölümlülerle hayvanlar için yiyecek üretmeye çalış-

san tarlaları görürdüm. Onlara yardım etmeye çalışırdım. Güneşin ufak parçaları sunardım. Elimdeki bu kadardı. Fazla bir şey değildi ama önemliydi. Şimdi daha fazlasına sahibim."

"Bir gün sana yardım edebilirim."

"Belki. Ama şimdi yardımını istemiyorum. Burası bana özel. Bunu bugüne kadar tek bir kişiyle paylaşmıştım."

"Donia."

"Evet," diye itiraf etti Kral. "İlk seferinde ölümlüydü. Sonrasında, onunla konuşmak istediğimde onu bu mekanlardan bazılarına götürdüm. Ama neden oraya gittiğimi söylemedim... Bugün Donia'ya gittim. Konuştuk."

"Ve?"

"Her şeyi çözeceğiz. Aramızdaki bu çekişmeye karşı koymanın bir yolunu bulacağız. Her şeyi kontrol etmek mümkün olacak. Neler olabileceğini unutmamamız gerekiyor."

"Çok üzgünüm."

"Her ne yaparsak, ikimizin de anlaştığı bir şey olmalı. Umarım arkadaşlığımız gelişir, benimle olmayı seçersen ama..."

Kız derin bir nefes alıp yeniden sordu. "Seth'i değiştirmenin bir yolunu bulmama yardım edecek misin?"

"Hayır." Keenan duraksadı. "Hala öğrenme sürecindeyiz Aislinn. İkimiz de hayatımızda ilk kez yazın tüm gücüyle karşılaşıyoruz ve baş döndürücü bir etkisi var. İşler senin ve onun için kolaylaşacak."

"Söz veriyor musun?"

"Ve güçleneceğiz."

"Sen gidip meyvelerinle ilgilen. Ben Seth'e ulaşmaya çalışacağım."

"Ona üzgün olduğumu söyle. Bundan sonra seni zorlamayacağım," diye ekledi Keenan. "Yaz, tutkudan ibarettir Aislinn. Biz buyuz. Sen tutkunu onunla paylaş ve ben de Don'la geçirdiğim zamanın tadını çıkarayım."

Genç adam telefonu kapadıktan sonra Aislinn gülümsedi. Artık Keenan'la anlaşmışlarına göre, işleri yürütmenin bir yolunu bulabilirlerdi.

Yemek yedi, giyindi ve daireden çıktı. Her şeyi düzeltmek için gidip Seth'i bulmalıydı. Ama parkı geçtiği sırada, dehşete düşerek durdu.

Yaz Kızları kan içindeydi. Veya bir tarafları kırılmıştı. Kendi sarmaşıkları boğazlarına dolanmış, onları boğuyordu. Üvez nöbetçiler alev almıştı. Çeşmesindeki Aobheall, donup heykelle dönmüştü. Ağzından çığlık atmak üzere olduğu anlaşılıyordu. Ağaçların ve üvezlerin gövdesinden yükselen duman, havayı kaplamıştı. Aislinn dumanın tadını alabiliyordu. Küller gri bir kar gibi yağıyordu.

Bir kadın, kuzgun saçlı bir peri yıkımın arasında dolaştı. Kemikten, işlemeli bir bıçak bacağına bağlanmıştı. Gri kamuflaj pantolonu üzerindeki bıçağın beyazı dikkat çekiciydi. Taze kanla lekelenmiş siyah bir pelerini vardı. Aislinn pelerinin ne kadar garip olduğunu düşünürken, onun pelerin olmadığını anladı. Kadının tüylerden oluşan saçları aşağı dökülüyor ve sırtından kanatlar çıkıyordu.

"Hepinize güzel seyirler," dedi dişi peri. Eliyle havayı işaret etti. Kollarına kül ve kanla Aislinn'in tanımadığı şekiller çizilmişti. Aislinn perilerine baktı. Birkaç ay öncesine kadar onlardan nefret ettiğini sanıyordu, bazen hala onlardan korkuyor-

du ama şimdi hissettiği şey, nefret veya korku değildi. Dehşet ve kalp kırıklığıydı.

Kuzgun Peri, kolunu Aislinn'in beline doladı. "Hepimiz için güzel seyirler."

"Sen ne yaptın?" diye fısıldadı Aislinn.

Tracey hala dans ediyordu ama kollarından biri çıkmış olduğundan, vücudunun kenarında boş boş sallanıyordu.

Aislinn, Kuzgun Peri'yi ittirdi. "Perilerime ne yaptın?"

"Hiçbir şey." Yeniden elini salladı ve park, olması gerektiği gibi göründü. Yaz Kızları, üvez ve Aobheall iyiydi. Ama ortada bir ateş yanıyordu, Yaz Sarayı'nın şöenlerinin yapıldığı çemberin ortasında güçlü alevler vardı. Ufak bir kamp ateşinden fazlasıydı.

"Sana bir hikaye anlatayım mı, benim küçük kraliçem?" Perinin gözleri, Irial ve Niall'inkiler gibi kapkaraydı. Ama diğer ikisinin aksine bunun gözlerinde delilik kıvılcımları vardı. "Sana *eğer* ve *keşke*'lerden bahsedeyim mi?"

"Kimsin sen?" Aislinn bu soruyu sorarken, kuzgundan uzaklaştı. Yanıtı biliyordu – karşısındaki Bananach'ı, savaşın özü. Başka kimse olamazdı.

"Bir zamanlar bu dünya benimdi. Çok hoş bir yerdi. Kaos benimle dans ederdi ve çocuklarımız, yaşayanları yerdi. Far Dorcha'nın bizzat kendisi masamda yemek yedi." Bananach ateşin önüne ilerledi. Öğlen olmasına karşın, gökyüzü kül ve dumanla kararmıştı.

"Bu da bir illüzyon mu?" Aislinn ne yapması gerektiğine emin olamadı. Perilerin büyüünün onu etkilememesi gerekirdi, öyleyse bu kadınıniki niye etkiliyordu?

"Bananach?" diye sordu Aislinn. "Adın bu olmalı, yanılıyor muyum?"

"Kullandığım isimlerden biri." Başını garip bir açıyla eğip Aislinn'e baktı. "Ve sen de kayıp Yaz Kraliçesi'sin, barış veren kraliçe."

"Öyleyim." Aislinn ateşin ısısının arttığını hissetti.

Bananach'ın yüzünde umutlu bir ifade belirdi, gözleri büyüdü, dudakları aralandı. "Kendini ateşe atarsan senden hoşlanabilirim. Bırak birbirlerini suçlasınlar. Büyük bir şey değil. Canın yanmayabilir. Güneş ışığı ve ateş, neredeyse aynı."

Aislinn titredi. "Hayır. Hiç sanmıyorum."

"Çılgınlıkla dans ederdim. Yalnız olmazdın," dedi kuzgun.

"Hayır." Aislinn kımıldamadan durdu, Bananach'ın yitici bakışları altında, ani hareketlerin akıllıca olmadığını kavramıştı. "Sanırım gitmelisin."

"Sorularını yanıtlamamı ister misin küçük kız? Ben çok şey bilirim."

"Buna verilecek doğru bir yanıt var mı?" Aislinn'in sesi titremedi ama Kuzgun Peri'nin başkalarını ne kadar korkuttuğunu bildiğine emindi. Hata yapmadığını umarak ekledi, "Bana, ne yapacağını söyle."

Biraz garip bir ifadeydi ama 'ne yapmak istediğini söyle' dese yanıt çok geniş ve 'ne yapabilirsin' diye sorsa çok dar olurdu. Yüzyıllık yaratıklarla uğraşırken kelimelere dikkat etmek gerekiyordu. Aislinn, doğru cümleyi kurduğunu umdu.

Kuzgun Peri, ellerini pantolonuna sildi. "Bir zamanlar, kaostan sonra ama senden önce, diğerlerine öğüt verirdim. Savaşın sınırındaki soylular için savaş oyunları hazırlardım. Gele-

ceği ve kırılma noktalarına yaklaştığımızda seçenekleri gösterbilme yeteneğine sahibim."

Aislinn nefesi kesilerek kuzguna baktı. Havadaki kül dilini kaplamış, konuşmasını engelliyordu. Diğer perilerin hiçbiri Bananach'ı görmedi. Bananach'a veya gittikçe büyüyen ateşine tepki vermedi.

Bananach alevlerin ortasına geçti. Alevler onu okşadı. "Gelecekle ilgili hayallerimi görüyorsun... Savaşa yaklaşıyoruz küçük kraliçe. Ve nedeni sensin."

Alevler Bananach'a uzandı, adımlarını takip edip tüylerini okşadı. "Bana umut verdiğin için sana hakkın olan uyarıyı yapıyorum. Artık sen ve ben dengedeyiz. Bu yolda gitmeye devam edersen sana borçlu olacağım. Eski günleri özlemişim."

Bananach, Aislinn'in önünde durdu. Yanık et ve tüy kokusu, yanan ahşabın sakinleştirici kokusuna karıştı. Rahatsız edici bir karışım, aniden Yaz Sarayı'nın perileri arasında beliren karmaşa kadar rahatsız ediciydi. Bananach onu görmelerini engelleyen büyüü kaldırmıştı.

Hepsi birden Bananach'ı gördü. Kuzgun Peri, kraliçeleriyle karşı karşıya duruyordu. Nöbetçiler Aislinn'in yanına koştu. Yaz Kızları bir araya toplandı. Aobheall onlara çözmeye yaklaşmalarını işaret etti.

Bananach garip bir ses çıkardı ama yerinden kımıldamadı. Kımıldamayacaktı.

Savaş Perisi, Aislinn'e yaklaşıp yanağına kelimelerini fısıldadı. "Onları kırayım mı? Ağaçlarını ikiye bölüp şöminen için odun haline getirmemi ister misin küçük kız?"

"Hayır."

"Ne üzücü." Bananach iç çekti. "Bana bir hediye veriyosun: Ufukta savaş var. Ve yaklaşan kan banyosuna hazırlanmalıyız... Yine de..."

Tüyler ve uzuvlardan oluşan bir karmaşa görüldü. Peri, gözle takip edilemeyecek kadar hızlıydı. Nöbetçileri tekmeledi, yumrukladı ve bıçakladı. Ardından, başladığı gibi aniden durdu. Nöbetçilerin çoğu yerdeydi, bazıları fena dayak yemişti ama hala ayakta idi. Bir tanesi kımıldamıyordu.

Bananach gökyüzüne baktı. "Geç oluyor ve ziyaret etmem gereken başkaları var. Kralım yakında beni görmek isteyecek." Savaş Perisi, bu sözün ardından diğerlerini panik içinde burakarak parktan ayrıldı.

Keenan. Niall. Donia. Nereye gidiyordu? Savaş. Aislinn savaş istemiyordu. Bu fikir onu korkutuyordu. Ölümü ve kaybedeceklerini düşündü. Büyükanneyi, Seth'i ve ölümlü arkadaşlarını hatırladı. Büyükanne sürekli gözetleniyordu; Seth de. Onları sonunda kaybedecekti. Ölümlüler ölürdü ama şimdi değil, bu kadar çabuk değil. Dünyanın güzelliklerini yeni yeni keşfetmeye başlamıştı. Burası onun dünyasıydı. Bu seçeneklerin sayısı sınırlı olsa bile, yaşamla doluydu.

Aşıktı, ona aşık biri vardı ve muhteşem bir şeyin parçasıydı. Çoğu ölümlü ve peri de öyleydi. Savaş olursa tüm bunlar yok olurdu. Diğer sarayları öfkelenenlerin endişesi olmazsa, sınırlar ortadan kalkarsa, hükümdarlar ve nöbetçiler ufak yoldan çıkmalarla ilgilenecek durumda olmazsa, ölümlüler dünyasının, birbiriyle savaşan iki hatta üç sarayla uğraşması gerekirdi. Sorcha'nın Ana Saray'ı hariç hepsiyle. Peri sarayları savaşmaya başlar, bağımsız periler de kaosu kendi lehlerine kullanır-

dı. Aislinn bunları düşünürken, neredeyse bayılacaktı. Seth'le konuşmak istiyordu.

Onun sesini duymaya ihtiyacı vardı, onun kendisini affettiğini söylemesine ihtiyacı vardı. Önlerinde pek çok engel vardı ama hepsini aşabilirlerdi. Bugüne kadar aşmışlardı. Oğlan, kızı bir arada tutan ipti. İnancı kızı güç veriyor, dayanamaya-çağını düşündüğü şeylere dayanmasını sağlıyordu. Seth'in inancı, onu vazgeçilmez yapan özelliklerin merkezindeydi. Tutku ve romantizm inanılmazdı ama asıl önemli olan oğlanın, kızı daha iyi birine dönüştürmesiydi. Aislinn'i her şeyi yapabileceğine inandırıyor, imkansız görünen şeylere bile. Seth'i geri kazanabilirdi. Sadece birkaç aydır resmi olarak birlikteydiler ama bir şekilde seveceği tek kişinin Seth olduğunu biliyordu. Sonsuz aşkı oydu.

Yeniden Seth'e telefon açtı ve yine yanıt veren olmadı. Bir mesaj daha bıraktı. "Beni ara. Lütfen. Seni seviyorum."

Parka baktı, görev başındaki üvezleri buldu, onlara arkadaşlarını alıp daireye götürmelerini söyledi. Yaralı halde bile etkiliydiler.

Keenan'ı aradı. "Bananach'la tanıştım... Çoğumuz yaralanmadan kurtulduk ama eve gelmen gerek. Hemen."

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

SETH BÜTÜN İRADESİNİ KULLANMASI GEREKSE DE GÜN BOYUNCA Aislinn'in ve Niall'in çağrılarını görmezden geldi. Niall, oğlanın evine uğradı. Çay içtiler ama görüşme, Seth, "Sorcha nerede yaşıyor?" dediğinde sona erdi.

Niall fincanı bıraktı. "Ölümlüler ona ulaşamaz. Gizleniyor."

"Doğru, bunu duymuştum. Nerede?" Seth sesinin normal çıkması için elinden geleni yaptı ama Niall'in ne kadar gergin olduğunu farkındaydı. "Beni ona götür."

"Hayır."

"Niall..."

"Hayır." Kara Kral başını salladı, ayağa kalktı ve gitti.

Seth iyice gerilerek kapıya baktı. Aislinn yardım ederdi ama bilmiyordu, Keenan zaten yardım etmezdi. Niall bu konuyu konuşmuyordu bile. Geriye sadece Donia veya araştırma yapma seçeneği kalmıştı.

Cep telefonunu açtı ve 6'ya bastı. Kış Kraliçesi'nin yardımcılarında biri telefona yanıt verdi. "Ölümlü?"

Perinin sesini telefonda duymak bile Seth'in içten içe titremesine yol açtı. "Donia'yla konuşabilir miyim acaba?" diye sordu temkinli bir şekilde.

"Bu gece olmaz."

Gözlerini kapadı. "Ne zaman?"

"Kraliçe meşgul. Mesajını ona iletirim."

"Beni aramasını söyler misin?" Seth, halk hikayeleriyle ilgili kitaplarını toplamaya başladı. "Müsait olduğunda lütfen hemen beni arasin."

"Mesajın ona iletilecek. Güle güle ölümlü."

Seth gereksiz eşyalar kutusundan bir not defteri aldı ve kitap yığınlarının ortasına oturdu. "İş başa düştü."

Saatler sonra telefon çaldığında Seth, arayanın Donia olmasını umdu. Değildi. Ama Niall'in numarasını gördüğünde, mantığı aksini söylese de onun kendisine yardım etmeye karar verdiğini umdu. Oysa Kara Kral önceden söylediklerini tekrarladı. "Hata yapıyorsun."

"Yapmıyorum." Seth telefonu arkadaşının suratına kapattı. Başkalarının ne düşündüğünü duymak istemiyordu. Aislinn'in açıklamalarına veya Niall'in itirazlarına ihtiyacı yoktu. Ne istediğini biliyordu; peri olmak, sonsuza kadar Aislinn'le yaşamak ve şimdi içinde olduğu dünyada güvende olacak kadar güçlü olmak istiyordu. İnsan olmak yetmiyordu. Zayıf veya ölümlü olmak istemiyordu. Daha fazlası olmak istiyordu. Yeniden Aislinn'le eşit olmak istiyordu.

Tek yapması gereken, Sorch'a'yı nasıl bulacağını çözmek ve sonra Ana Kraliçe'yi kendisine yardım etmeye ikna etmekti. *Problem değil.* Kaşlarını çatı. *Kraliçe de hiç tereddüt etmeden o hediye'yi sana sunacak sanki,* dedi zihnindeki alaycı ses. *Elbette, sana sonsuzluğu veririm küçük ölüm.*

Araştırdığı kitaplara baktı ve hiçbirinin işe yaramadığını keşfetti. Aldığı notlara göz attı. İçine kapalı, mantıklı, diğer saraylarla karışmıyor. Devlin. Yararı yoktu. Öfkesini konuşanın üzerindeki her şeyi yere savurdu. Tatmin edici bir şey deylemiydi.

Meditasyondan iyiydi.

Aşıktı, sağlıklıydı, bir sürü parası vardı, kardeşi gibi gördüğü bir arkadaşı vardı ama ölümlü olduğu için hepsini kaybedebirdi. Aislinn olmasa bütün perilerle bağlarını koparması gerekirdi. Nehir kenarındaki konserler olmazdı, büyü olmazdı. Görü yeteneğine sahip olmayı sürdürürdü ama sahip olmayacağı şeyleri görmenin ötesine geçmezdi. Aislinn'i kaybetmek, her şeyi kaybetmek demekti.

Aislinn onu terk ederse sağlıklı olmasının bir önemi kalmazdı. Terk etmezse kızın hayatında kalıp güvende olacak kadar güçlü değildi ve güçlü olsa bile yaşlanacak ve ölecekti, kız ise hayatına devam edecekti.

Kitaplar odanın her tarafına saçılmıştı. Hiçbirinde aradığı yanıtlar yoktu.

Her şey yanlıştı. Mutfağa gitti.

Anlamsız. Aislinn'in ona aldığı iki fincan ve çaydanlık dışındaki her şeyi duvara çarpıp parçaladı. Ardından elleri kana-

yana kadar duvarı yumrukladı. Hiçbir yararı olmadı ama o an için yapabileceği her şeyden daha tatmin ediciydi.

Akşam olduğunda öfke krizinin bütün delillerini temizledi. Evi ve duygularını yeniden düzenledi. Kız olmadan var olmak bir varsayım olarak bile düşünmek istediği bir şey değildi. Bir çaresi olmalıydı ama bir türlü bulamıyordu. Ama bulacaktı. Her şeyi kaybetmeye niyeti yoktu. Ne şimdi ne de sonra.

Aislinn'e mesaj attı ve zamana ihtiyacı olduğunu söyledi. Ardından evde dolanmaya başladı. Normalde evin boyutları onu rahatsız etmezdi ama o gün çok sınırlayıcı geliyordu. Dışarı çıkmak, perileri görüp her şey normalmiş gibi davranmak istemiyordu. Ne istemediğini ve ne istediğini biliyordu. Bilmediği, nasıl sorusunun yanıtıydı. Bir plan yapana kadar perilerin etrafında olmak, onlar gibi olmadığını bilmek zalimlikti.

Bu yüzden sarayın nöbetçilerinden biri kapıyı çalıp çıkıp çıkmayacağını sorduğunda Seth, "Eve git Skelley," dedi.

"İçki içmek istemediğine emin misin? İstersen içeri gelebiliriz. Uzun süre kalamayız ama sırayla sana eşlik edebiliriz."

"Bu gece beni rahat bırakmanıza ihtiyacım var," dedi Seth. Skelley başını salladı. Bir an kapının önünde oyalandı. "Kızlar sana zarar vermek istemedi. Onlar," sanki yabancı kelimeler kullanacakmış gibi duraksadı, "senden hoşlanıyorlar. Aynı yılanın gibi."

"Boomer mı?"

"Varlığıyla seni mutlu etmiyor mu?"

"Evet." Seth gülmeden edemedi. "Boomer'ın burada olması beni mutlu ediyor."

"Senin varlığın da kızları mutlu ediyor." Skelley o kadar masum görünüyordu ki demirle kaplı demiryolu arazisinde durduğu sırada onunla ilgili kötü bir şey düşünmek imkansızdı. Seth'i evcil bir yılanla benzetmiş olsa da. "Niall gibi gideceğinden korktular."

Seth, Skelley'in söyledikleri onu rahatlatmasını mı yoksa kendini hakarete uğramış hissetmesini mi gerektiğini bilemedi. Belki ikisi de.

Aslında evcil yılanına benzetilmek, oğlanı eğlendirmişti. Eğlendiğini belli etmemek için başını salladı. "Bunu öğrenmek ilginçti."

Diğer nöbetçilerden daha zayıf olan nöbetçi nazik biriydi. Periler çoğunlukla kapıya gelip hislerden bahsetmezdi. Skelley sıradışıydı. "Sarayda seviliyorsun," diye ekledi. "Kraliçemiz onunla olduğun için mutlu."

"Biliyorum." Seth diğer nöbetçilere el sallamak için elini kaldırdı.

"Ama şimdi biraz dinlenmem gerek. Siz de gidip dinlenin veya ne yapıyorsanız yapın."

"Nöbet tutacağız."

"Biliyorum." Seth kapıyı kapattı.

Huzursuz saatlerin ardından uyumayı denedi. İşe yaramadı. Enerjisini yakmayı denedi; sınav çekti, mekik çekti. Hiçbiri işe yaramadı. *Hava almaya ihtiyacım var.*

Saate baktı: Gece yarısını biraz geçiyordu. Karga Yuvası hala açıktı. Dakikalar içinde giyinip botlarını bağladı. Tam çıkacakken, cep telefonuna bir mesaj geldi. Mesaja baktı: "Yarın?"

Yarın Aislinn'i görmeye hazır mıyım?

Genellikle böylesi bir soru bile olmazdı. Şimdiye kadar hiçbir zaman bunu soru olarak sorma ihtiyacı duymamıştı. Kız parkta olanları biliyor muydu? Niall'i sorar mıydı? Keenan hakkında konuşmak istiyor muydu?

Bunlarla uğraşmaya hazır olduğuna emin değildi. Bir plan istiyordu. Sorch'a ulaşmanın, işleri düzeltmenin yolunu bulmalıydı. Aislinn'le hiçbir şeyin neden yürümediğini konuşmak, iyi bir seçenekmiş gibi gelmedi. Mesaja yanıt yazmadı. Yazmak istedi, hemen o anda kızı aramak istedi ama telefonu tezgaha bırakmakla yetindi.

Telefon yanımda olmazsa arayamam ve yanıt veremem.

Evden çıkıp kararlı adımlarla Karga Yuvası'na yürüdü. Peşindeki üç nöbetçiyi gördü ama selamlaşmadı. Birilerinin ona bebek bakıcılığı yaptığı bilgisi, o an kaldıramayacağı kadar ağırdı.

Nöbetçilerden biri Karga Yuvası'na girdi. İçerde peri olmadığını gördü ve çıktı. Seth iki kapıyı da izlediklerini biliyordu. En fazla bu kadar alana sahip olabiliyordu.

Yeterli değildi.

Bir saat kadar tek başına oturduktan sonra, Seth stikildiğini kendi kendine itiraf etti. Arkadaşlarını görmüştü, Aislinn'le çıkmaya başladıklarından beri, konuşmadığı insanlarla karşılaşmıştı. Ama hiçbirisiyle konuşmadı.

Damalı oradaydı, şarkı söylemiyor öylece takılıyordu. Göz göze geldiler ve gülümsedi. Kız elinde iki birayla masaya geldi, onunki çoktan boşalmıştı. "Artık serbest misin?"

Oğlan başını iki yana salladı. "Sadece sohbet etmek için."

"Kahretsin." Kız, bir ısıklık çaldı. "Benimle dalga geçtiklerini sanıyordum. Cılız kız mı yoksa iriyarı olan mı?"

Seth kızın uzattığı birayı aldı. "Aislinn cılız değil."
Damali güldü. "Her neyse. Sana iyi davranıyor mu?"
Davranıyor mu? Seth içkiden bir yudum aldı ve soruyu ya-
nıtlamaktan kaçındı. "Önceki gece çok güzel söyledin."
Damali'nin bakışı, yargılayan veya acıyan bir bakış değildi.
Son derece... İnsandı. "Orta karar bile sayılmazdı. Bir şeye ih-
tiyacın var mı?"

"Sadece arkadaşlık edecek birine." Seth, Damali'yi numara
yapmayacak kadar uzun süredir tanıyordu. "Her şey biraz ga-
rip, bu gece hava almaya ihtiyacım vardı."

Kız, oğlanı tarttı. "Bu yüzden ilişki olayına girmiyorum. İn-
san alışıyor. Başka birinin iplerine dolanıyor. Pişman değilim,
eskiden birlikte çok eğlendik."

"Bu sefer bağlanmış olmaktan mutluyum."

"Öyle görünüyor." Kız birasını bitirdi. "Bira ister misin?"

Birkaç bira sonra bardan çıktığında, Seth'in yanında Da-
mali yoktu ve neşesi yerine gelmemişti. Hatta şimdi kendini
daha kötü hissediyordu. Alkolün bütün kötü taraflarını hisse-
diyor, hiçbir iyi etkisini yaşamıyordu. Zaten içmenin hiçbir za-
man yararı olmazdı.

Yürüdüğü sırada, ruh halinin kötüden korkunca gidip git-
meyeceğini merak etti. Büyük bir hevesle kurtulmayı istediği
nöbetçiler ortada yoktu. Niall'a saldıran Kuzgun Peri, Seth'in
peşindeydi ve takip etmiyormuş gibi yapmaya bile çalışmıyor-
du. O kadar yakından yürüyordu ki Seth perinin savaş melo-
dileri söylediğini duydu.

Ondan korkması gerektiğini biliyordu ve bir derece kork-
tuğu söylenebilirdi. Nöbetçiler etrafta yoktu ve cep telefonu-

nu yanına almamıştı. *Yapabileceğim bir şey olmadığına göre en-
dişelenmenin manası yok.* Demiryoluna adım attı. Terk edilmiş
vagonlar ve raylar, perilerle uğraşan bir ölümünün biraz olsun
güvende olması için idealdi. Oğlanın evi demiryolu arazisinin
sonundaydı. Çoğu peri raylara gelince dururdu, bu peri durma-
dı. Neredeyse kapısına kadar onu takip etti. Evin birkaç metre
ötesinde, bahçede tuttuğu ahşap iskemlelere vardılar.

Anahtarlarını çıkardı ve periye bakmak için döndü.

Peri iskemlelerden birine oturdu. "Benimle dışarıda oturur
musun ölümlü?"

"Bunun akıllıca olacağından emin değilim."

Seth kapıyı açtı ama içeri girmede.

Kadın kuşlar gibi kafasını eğip oğlanı süzdü. İnsanlıkla hiç-
bir ilgisi olmayan bir hareketti. "Belki de akıllıcadır."

"Belki." Seth merdivenlerde, artık açık olan kapının hemen
önünde durdu. İçeri girmek için tek yapması gereken bir adım
atmaktı. *Bir şey fark eder mi?* Niall'a saldırırken, perinin ne ka-
dar hızlı hareket ettiğini görmüştü. Kendisi içeri girmeden, pe-
rinin ona ulaşabileceğine emindi ve ulaşamasa bile içeri gire-
cek kadar güçlüydü.

Seçeneklerini değerlendirdi: Hiç seçeneği yoktu. Niall'ın
bile canına okuduğuna göre, bir ölümünün ona karşı şansı
olamazdı.

"Her nedense seninle herhangi bir şey yapmanın akıllıca
olacağından şüpheliyim," dedi Seth.

Peri bacak bacak üstüne atıp arkaya yaslandı. "Şüphe iyidir."

İşte bu yüzden nöbetçilerim var. Ama Seth, perinin Niall'la
kavgasını hatırlayınca, Yaz Sarayı'nın nöbetçileri orada olsa bile

kendisini bu periden koruyamayacaklarını tahmin etti. Acaba nöbetçileri öldürmüş müydü? Onu öldürecek miydi?

"Kralın burada olduğunu biliyor mu?" diye sordu.

Dişi, kuzgunlara özgü bir ses çıkardı. "Cesur çocuk. Emirnim öğrenecektir... Sonunda. Ama beni engelleyecek kadar erken değil."

Seth'in korkusu tavana vurdu ve eve girdi. "Bana sarayınızın korumasını önerdi ve ben de kabul ettim."

"Elbette. Senden hoşlanıyor, değil mi? Yeni Kara Kral evcil hayvanı olan ölümlülerden oldum olası hoşlanmıştır. Önceki kral kadar kötü değil..." Kuzgun Peri, abartılı yavaşlıkta hareket ederek oğlana doğru ilerledi, ağır çekimde film izlemek gibiydi.

Seth telefonunun yanında olmasını diledi. Niall yeterince çabuk gelemeyebilirdi ama karşısındakinin bu peri olduğunu öğrenmiş olurdu. İçeri baktı, cep telefonunu görebiliyordu. Vagonun içine doğru bir adım daha attı.

"Ama ona bu görüşmeden bahsetmeyeceğiz." Peri onaylamayan bir anne gibi başını salladı. "Bilseydi sana hayır derdi."

Seth bir adım daha geri çekildi. "Neye hayır derdi?"

Dişi, adımını tamamlamadan durdu. "Soylu Bayan Züppe'yi görmeye gitmene hayır derdi. İstedığın bu değil mi? Ama hep sana hayır diyecek." İç çekti ama üzülüş görünmüyordu. Bu iç çekişte daha çok özlem vardı. Seth, perinin neyin özlemini çektiğini merak etti. "Yaramaz çocuk, Mantığın Kraliçesi'yle konuşmak istiyor. Senden haberi var. Sağ kolunu seni görmeye yolladı. Bütün periler, üç sarayda dolaşan ölümlüden bahsediyor."

Bu söz üzerine Seth de olduğu yerde durdu. "Bana yardım etmeye mi çalışıyorsun?"

Kuzgun Peri, oğlanı takip etmeyi sürdürdü. Aralarında bir iki metrelik bir mesafe kalmıştı. Perinin hareketleri hala çok yavaştı. "Ama diğerleri yolumuzu kesiyor. Tasmanın zincirini bu kadar kısa tutarlarsa, nasıl hayallerinin peşinden gidebilirsin? Sana hayır diyorlar. Hep böyleler. Seçme şansını elinden alıyorlar. Bize çocukmuşuz gibi davranıyorlar."

Artık oğlanın önündeydi. Yakından bakıldığında, kuş tüyü saçlarının birkaç parçadan oluştuğu görülebiliyordu. Gölgesi kanatları bir görünüp bir yok oluyordu. Küller, kolları ve yanakları üzerinde kuruyup şekiller oluşturmuştu. Savaşta çıkmış gibi görünüyordu.

"Kimsin sen?" diye sordu Seth.

"Bana Bananach diyebilirsiniz."

Seth bir adım daha attı ve telefonunu aldı. "Neden buradasın?"

"Seni Sorch'a'ya götürmek için." Konuşurken başını salladı.

"Neden?" Seth telefona bakmadan, parmağını Niall'ı aramasını sağlayacak tuşun üstüne koydu.

"Yapma. Beni buna mecbur bırakmadığın sürece kanını akıtmayacağım. Yapmak üzere olduğun şeyi yaparsan, canını yakmam gerekecek." Bananach'ın kelimelerindeki ve yüz ifadesindeki delilik aniden gitmişti ve artık daha da korkutucuydu. Yüzünde ciddi bir ifadeyle oğlana baktı. "Hepimizin hayalleri var Seth Morgan. Şimdilik senin hayalin ve benimki iç içe. Seni yaralamam gerekmediği için kendini şanslı saymalısın." Ardından oğlanı geçip eve girdi.

Seth duraksadı, parmağı hala Niall'ı arayacak tuşun üzerindeydi. "Beni Sorcha'ya götürmeyi mi teklif ediyorsun?" "Onu arıyorsun. Niall sana yardım etmeyecek. Küçük kraliçe sana istediğini vermeyecek. Kış seni reddedecek... Mantık rarı olacak. Bizi bu noktaya getirecek sözler fısıldayıp duruyor. Yılan, ısıtılmış kayaların üzerindeydi. "Seyahat için ihtiyaç duyduğün eşyaları al."

Seth, kadının doğruyu söylediğini anlayacak kadar perileri tanıyordu.

Oğlanın gördüğü şekliyle Bananach'ın söyledikleri doğrudu. Aislinn de Niall da peri olma yolunda Seth'e yardım etmeyecekti. Ama Ana Kraliçe, dileğini gerçekleştirebilirdi.

Bananach öpücük sesleri çıkararak Boomer'a baktı. Hayvan Seth'in daha önce hiç görmediği bir şekilde kıvrılıyordu. Ardından oğlana döndü. "Vaktimiz sınırlı, sorunu sor."

Seth, Bananach'ın gözlerine baktı ve sorusunu sordu. "Beni doğrudan Sorcha'ya götüreceksin ve zarar vermeyeceksin, doğru mu anlamışım?"

Kuzgun Peri, onu düzeltti. "Seni zarar görmemiş bir şekilde Sorcha'ya teslim edeceğim. Bana bir yararın olacaksa, kelimeleri daha dikkatli seçmeyi öğrenmelisin. Ya seyahatimiz sırasında başka birinin sana zarar vermesine izin verirsem? Konuşmalarda stratejinin anahtarı kesin konuşmaktır. Cesursun ama kararlı değilsin. Hem cesur hem hesaplı davranmasını becermen gerekiyor." Bananach, bakışlarıyla oğlanı tarttı. "Becereceksin. Kuzgunlar bana öyle söylüyor ama Sorcha'nın bilgeliğine kulak

vermelisin. Can sıkıcı biri olabilir ama Mantık, ihtiyacımız olan konuda sana yardım edecek."

"Biz mi? Neden biz?"

"Çünkü amaçlarıma uyuyor." Kuzgun Peri, Boomer'ın teraryumunu açtı ve boa yılanını kaldırdı. "Başka sorulara yanıt vermekse uymuyor."

"Tamam." Aniden ağzı kurumuş olan oğlan yutkundu.

Skelley kapının dışından seslendi. "Seth, iyi misin?"

Bananach parmağını dudaklarına götürüp sus işareti yaptı.

"İyiyim." Seth kapıyı açmadı. Nöbetçinin Bananach'a karşı

hiç şansı yoktu ve Seth, kadının gitmesini istediğine emin değildi. Aradığı yanıtlar ondaydı. Seth'i Sorcha'ya götürebilirdi.

Skelley sessizdi. "Arkadaşa ihtiyacın var mı?"

"Hayır, sanırım ihtiyacım olan her şeye sahibim." Seth, bir heykel gibi hareketsiz duran periye baktı. "Yalnız kalmak istiyorum."

Skelley vedalaşıp uzaklaştı. Seth, Bananach'a döndü. "Nereden bildiğini bilmiyorum ama Sorcha'yı görmek istiyorum."

Kuzgun Peri başını sallamakla yetindi. "Kraliçeni ara ve gideceğini söyle. Küçük Kraliçe'ye gidemezsin. Bu gece olmaz. Benimle olmaz. Beni evlerinde hoş karşılamazlar. Ve eğer beni görürlerse," diyen Bananach, Seth'i utandıran mutlu bir ses çıkarıp ekledi, "Yaramazlık, kanlı eğlenceler... Ama tüm bunlar başka bir zamanı bekleyebilir."

Beyninde kalan son mantık kırıntıları, Seth'e aklın yolundan uzaklaştığını söyledi.

Hala hayır diyebilirsin, diye kendi kendine hatırlattı. Ona hata yaptığını söyle. Gitmesini söyle. Belki dinler.

Ama aynı mantık, Aislinn'in her gün ne kadar uzaklaştığını ve en zayıf perilere karşı bile ne kadar güçsüz olduğunu hatırlattı. Ölümlü olarak onunla ne kadar az zamanı olduğunu düşünmesini söyledi.

Cep telefonunun 1 numaralı tuşuna bastı. Telesekreter çıktığında konuşmaya başladı. "Bu gece gidiyorum ve..."

Bananach aniden önünde belirdi, fazlasıyla yakınındaydı. "Başka bir şey söyleme," diye fısıldadı.

Seth bakışlarını periden kaçırdı. Ona güvenmemesi gerektiğini biliyordu ama dediğini yaptı. "Sonra ararım. Şimdi gitmem gerek. Ne zaman döneceğimi... Eğer... Gitmem gerek." Telefonu kapadı.

"Uslu çocuk." Bananach kollarına dolanan Boomer'ı çözüp oğlana uzattı. Ardından kapıyı açtı. "Elimi sıkı tut Seth Morgan. Mantık bizi beklemesin. Piyonlar harekete geçmeden gitmeliyiz."

Seth, Kuzgun Peri'nin ne kastettiğine emin değildi ama elini tuttu ve onunla geceye daldı. Kapısını kilitledi. Bir kalp atımı sonra demiryolundan çok uzaktaydılar, nöbetçileri geçmiş ve normalde, gitmenin yarım saat süreceği bir sokağa ulaşmışlardı. Bu peri, Aislinn'den çok daha hızlı hareket ediyordu. Seth ona uymaya çalıştı.

Boomer, Seth'in omuzlarında kımıldandı.

"Zeki kuzu," diye mırıldanan Bananach, Seth'in başını okşadı. Kırık pencerelerden uçan kuşlar gökyüzüne doluştu. Başlarını eğip oğlanı izlediler. Bananach da kara kuşlarla aynı anda, aynı şekilde başını eğdi.

Oğlan, mide bulantısını bastırmaya çalıştı. "Sorcha nerede? Ana Kraliçe'yi görmeliyim."

"Saklanıyor." Bananach ilerleyince, Seth de peşinden koştu. Kadın ona aradığı yanıtı sunmuştu ve Seth bu fırsatın kaçmasına izin vermeyecekti. Risk ne olursa olsun.

Risk almak, sonsuza kadar ya yapsaydım diye düşünmekten iyiydi.

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

AISLINN, SABAH OLUP DA SETH'İN KAPIDA OLMADIĞINI GÖRÜNCE biraz şaşırıp ve hayalkırıklığına uğradı. Keenan, Tavish ve diğer perilerle yaptığı toplantı, sabahın erken saatlerine kadar sürmüştü. Ama Seth'i görmek umuduyla eve dönmüştü. Genelde okuldan önce haftada iki kez birlikte kahvaltı ederlerdi. Bugünün o günlerden biri olması gerekirdi.

Görünmez haldeki Quinn ve nöbetçilerden oluşan ufak bir grup sokakta bekliyordu. Quinn'le göz göze geldiler ve Aislinn gülümsedi. Mahremiyet konusunu büyük ölçüde çözmüşlerdi. Sürekli Keenan'la olmayı, arkadaşlarına ve Seth'in arkadaşlarına açıklamak yeterince zordu, bir de çoğu erkek olan yabancılardan sürekli takip ediliyor olmasını açıklamaya kalkarsa hiç şansı kalmazdı. Bu yüzden Karga Yuvası veya perilere ait mekanlarda olmadıkları sürece, nöbetçileri görünmez kalıyordu.

Seth yavaş yürürdü, bu yüzden yavaş yürüyebilmek için sabahları fazladan zaman ayırırlardı. Yanında oğlan olmadan, oldukça hızlı ilerliyordu.

Kayabilirim.

İçindeki kötü hissi atmaya çalıştı. Seth daha önce de geç kalmıştı. Belki çoktan hep gittikleri kafeye gitmiş ama kıza orada buluşacaklarını söylemeyi unutmuştu. Hala kızgın olamazdı. Seth, kız gibi öfkesinin kurbanı değildi, mantıklı biriydi. Her şey yoluna girecekti.

Telefonunu şarj etmeyi unuttuğu için Aislinn arayamıyordu.

Kızın içindeki kötü his güçlendi. Boş bir araziye saptı ve binanın arka tarafına ulaştığında, etrafta onu görececek ölümlü kalmayınca görünmez oldu. Ardından koştu.

O kadar hızlı hareket etmek büyüleyiciydi, kızın vücudu ani öngörüklük hissiyle karıncalandı. Peri olmanın büyük zevk veren tarafları vardı, asla öyle olacağını hayal etmediği şeyler. Şimdiki hızı, bunlardan biriydi. Kötü tarafı, gitmesi gereken her yere birkaç saniyede varmasıydı. Yararlıydı ama fazlasıyla hızlıydı. Peri olmak, Aislinn'in zaman algısını mahvetmişti. Yine de periler dünyasındaki alternatif zamana uyum sağlamayı denememişti ama Sorcha'nın topraklarına gitmediği sürece bir önemi yoktu. Ana Kraliçe'yle tanışma zamanı gelene kadar, zaman sorunuyla ilgilenmeyi düşünmüyordu. Şimdilik ölümlülere dair her şeyin ne kadar geçici olduğunu düşünmek yeterince büyük bir sorundu bir de Seth ve büyükanneyle ne kadar az zamanı olduğunu düşünmek istemiyordu.

Her zaman kahve içtikleri yerde durdu. İçerisi kalabalıktı. Tanıdığı birkaç kişi vardı, duvarın dibindeki ufak masaları dol-

durmuşlardı. Aislinn, kendisini görememelerine sevindi. Ana salonu geçip daha küçük olan arka odalara ulaştı: Seth orada yoktu. İçindeki kötü his iyice güçlendi.

Hala Aislinn'i beklemek için erkenden okula gitmiş olmasının ihtimali vardı. Gayet mümkündü. Bazen kütüphaneye veya çizim yapmak için parka gitmeden önce okulun önünde kızla buluşurdu. Orada da yoksa, hala görüşmeyecek kadar kızgın veya üzgün demektir. Aislinn'in ciğerleri panik duygusuyla kasıldı. *Ya benimle konuşmazsa?* Onu hayatının her iki yönüyle olduğu gibi kabul eden tek kişi Seth'ti. Büyükanne denemişti. Keenan denemişti ama sadece Seth başarmıştı. Sadece Seth onu gerçekten tanıyor, tam olarak anlıyordu.

Ölümlü gözler için hala görünmez olan kız, sokağı geçip liseye gitti. Ne kadar aptalca olduğuna aldırmaksızın merdivenlerde görünür oldu. Hemen arkasındaki Quinn, onu onaylamadığını belli eden bir ses çıkardı ama bir şey söylemedi. Perilerin kibirdi hareketlerini eleştiren biri değildi.

Aislinn nöbetçilere baktı.

"Burada bekleyeceğiz," dedi Quinn.

Aislinn başını sallayıp içeri girdi. Bir süre orada durdu ama sınıf arkadaşlarının tanıdık sesleri, ona rahatlatıcı gelmedi. Bunlar koruması gereken insanlardı ama perilerin aksine Aislinn'in dünyayı yok edecek korkunç bir savaşla aralarındaki tek şey olduğunu bilmiyorlardı. Onları dinledi, sohbetlerine kulak kabarttı, kızı öylesine uzak şeylerden bahsediyorlardı ki başka bir dilde konuşsalar da aynı şey olurdu.

Arkadaşlarının yaşadığı, ekonomi sınavlarının en büyük sorun olduğu ve mezuniyet balosunun yaşam veya ölüm anlamı-

na geldiği bu dünyaya asla gerçekten ait olmamıştı. Duraksadı. Erkek arkadaşla edilen bir kavga, iki dünyada da yeterince kötüydü. Bazı şeyler hiçbir yerde değişmiyordu. Seth'in öfkeli veya üzgün olması hala çok önemliydi. Aislinn balolara alıtmıyor olabilirdi ama sürekli perilerle dans etmek zorundaydı. Ekonomi hala önemliydi ve Seth... Seth her şeydi. Oğlanı görmek için en iyi zamanın şimdi olduğuna karar verdi. Hiç tereddüt etmeden, girdiği kapıdan dışarı çıktı. Onu görmeye gidecekti. Uyuyakalmış olabilirdi. Ya da belki konuşmak istemiyordu. O zaman sadece kızın söyleyeceklerini dinleyebilirdi. Bu işin uzamasına izin vermeyecekti. Seth'e gidecekti. Konuşup her şeyi çözeceklerdi. Oğlanın varlığı, kız için hayati önem taşıyordu.

Bu yüzden koştu, sokaklardan geçti, demiryolunu aştı, Seth'in kapısına vardı. Peşindeki nöbetçileri duydu ama onlarla konuşmak için durmadı. *Bırak, fevri davrandığımı düşününler.* Önemli olan tek şey Seth'e ulaşmaktır. Okuldan çıktıktan birkaç dakika sonra anahtarını Seth'in kilidine soktu ve kapıyı açtı. "Seth?"

Işıklar yanmıyordu, müzik yoktu. Çaydanlık ocaktaydı. Tezgahın üzerinde yıkanmamış iki fincan vardı. Anlaşılan Seth aniden gitmişti. Normalde, bulaşıkları yıkanmamış bırakmazdı.

"Seth?" Aislinn ikinci vagona ve yatak odasına geçti.

Sabahın erken saatleriydi ve yatak çoktan yapılmıştı. Fincanları yıkamayacak kadar acele çıkmış ama yatağı yapacak zamanı olmuştu. Yatağın kenarına eğilip telefonunu şarja taktı. Telefon açıldığında mesaj ışığını fark etti. Seth aramıştı. İçeriye hatladı - derken mesajı duydu.

"Bu gece gidiyorum ve..." durdu ve Aislinn zayıf bir ses duydu -bir kadın- ama ne söylediğini çıkaramadı. Ardından Seth'in sesi geri geldi. "Sonra ararım. Şimdi gitmem gerek. Ne zaman döneceğimi... Eğer... Gitmem gerek."

Gitmek mi? Mesajı iki kere dinledi, bir anlam veremedi. Oğlanın sesi heyecanlıydı.

Kız, parmaklarını birlikte aldıkları koltuğun üzerinde farlanın kelimelerinin arasındaki fısıltıyı.

Gitmişti.

Aislinn, başka hiç kimseyle paylaşmadığı sırları onunla paylaşmıştı. Keenan ve Donia peşine düştüklerinde Seth'e açılmıştı. O ana kadar uyduğu bütün kuralları, annesinin ve büyükannesinin uyduğu bütün kuralları onun için çiğnemişti.

Gözleri yaşlarla doldu ama ağlamadı. "Neler oluyor?"

Yatak odasında durmaya katlanamıyordu, bir zamanlar ikisine ait olan yer artık boştu. Odadan çıkıp Boomer'ı kontrol etmeye gitti. Yılan yerinde yoktu.

Boomer da gitmişti.

"Seth geri gelecek." Aislinn boş eve baktı.

Kaçmak istedi ama normalde, kaçtığı anda gittiği yer Seth'in yanıydı ve artık o yoktu. "Neredesin?" diye fısıldadı.

Aislinn kendini evden ayrılmaya ikna edemedi. Ellerini ve sonra bulaşıkları yıkadı. Her an Seth'in içeri girmesini bekliyordu, gitmiş olması düşüncesine katlanamıyordu. Fincanları kaldırmaya gittiğinde bütün tabak çanakların gittiğini, geriye sadece ona aldığı iki fincanın ve çaydanlığın kaldığını gördü. *Neden her şeyi aldı? Neden ona aldığı çaydanlığı almadı?*

Bir şeyler yanlıştı. Aniden ortadan kaybolmak, Seth'e uy-mıyordu.

Etrafa bakındı ve kırık tabakları çöpte buldu. Biri onları kur-mış ve ortalığı temizlemişti. Boomer'ın gitmiş olması ve Seth'in sesindeki heyecan olmasa, oğlanın tehlikede olduğuna inanırdı. Boomer'ı yanında götürmüştü.

Kızın duyguları fazlasıyla güçlendi. Yaz Kraliçesi olduğundan beri, duygularının kontrolü ele geçirmesine izin vermemeye özen gösteriyordu. Keenan'ın ruh hali değişikliklerinin sonuçla-rını görmüştü. Minyatür tropik fırtınalar, sokakta kum fırtınası. Duygusal iniş çıkışlar iyi değildi. Normalde Keenan kontrolünü kaybeder ama kızın varlığı Keenan'ı sakinleştirirdi. Yaz Kralı olarak geçirdiği dokuz yüzyıla rağmen, hala kontrolü kaybettiği oluyordu. Ama onun fırtınaları, şimdi kızın yaşadığı kabusla karıştığında hiçti. Daha önce bu duyguların hiçbirisiyle tek başına uğraşması gerekmemişti.

Trenin dışını denizden gelen bir sis kapladı ama Huntsdale yakınlarında deniz yoktu. Sis, onun hatasıydı. Kafa karışıklığı, korkusu ve öfkesi, sisin güçlenmesini sağladı.

Seth gitti.

Kapıya yürüyüp arkasından kapattı.

Seth gitti.

Sanki bir rüyadaymış gibi, şehre doğru yürüdü. Nöbetçiler bir şeyler söyledi. Yanından geçtiği periler durdu. Hiçbirinin önemi yoktu. Seth gitmişti.

Eğer Bananach veya başka biri Aislinn'e zarar vermek istiyorsa, tam zamanıydı. Kızın zihninde sadece Seth'in bıraktığı mesaj vardı.

Keenan'ın dairesine vardığında bütün hayatının tek bir gr-
çeğe indirgendiğini biliyordu: Seth gitmişti.

Kapıyı açtı. Nöbetçiler Keenan'la konuşuyordu. Kızın dık-
katsizlik ettiğiyle ilgili bir şeyler söylendi. Sadece gürültü. Dı-
ğerleri başka gürültüler yapıyordu. Kuşlar ötüyordu. Hep-
si anlamsızdı.

Keenan odanın ortasında durdu, geri kalan her şey onun
çevresindeydi, kuşlar ağaçların arasında uçuşuyordu. Genelde
bu manzara kızın gerilimini azaltırdı ama bu sefer azaltmadı.

"O gitti," dedi Aislinn.

"Ne?" Keenan bakışlarını Aislinn'den ayırmadı ama ona doğ-
ru da gitmedi.

"Seth. Gitmiş." Korkuyor muydu yoksa incinmiş miydi emin
değildi. "O gitmiş." Herkes, tek kelime etmeden odadan çık-
tı. İçeride sadece Aislinn ve Keenan kaldı. Tavish, Yaz Kızları,
Quinn, üvez adamlar... Hepsi odayı boşalttı.

"Seth gitmiş mi?"

Aislinn yere oturdu, daha fazla yürüyecek hali yoktu. "Ara-
yacağını söylemiş ama nereye veya neden gittiğini bilmiyorum.
Bana kızgındı ve şimdi gitti. Geçen gün buradan ayrılırken za-
mana ihtiyacı olduğunu söylemişti ama bunu kastettiğini dü-
şünmedim. Arayıp duruyorum, yanıt vermiyor."

Aislinn başını kaldırıp Keenan'a baktı. "Ya geri gelmezse?"

YİRMİNCİ BÖLÜM

SETH, BANANACH'LA BİRLİKTE HUNTSDALE'DEKİ EN ESKİ
mezarlıklardan birindeydi. Mezarlık, harabe halindeki
binalar yazılarla süslü duvarlar arasında bir vahaydı. Arka-
daşlarıyla geldiği, Aislinn'le birlikte saatlerce oturup sohbet
ettikleri bir yerdi. Bugün orada hissettiği rahatlığın yerini
büyük bir merak almıştı.

"Burası mı? Kapı burada mı?" diye sordu.

"Bazı günler. Her zaman değil." Bananach, Seth'e ilerleme-
sini işaret etti ve birbirine doğru eğilmiş bir çift taşı gösterdi.
"Bugün burada."

Seth, görü yeteneği ve büyüleri engelleyen tılsımı sayesinde
karşılarındaki bariyeri görebiliyordu. Başka yerlerde de bariyer
gördüğü olmuştu. Dairenin oradaki parkta, Donia'nın evinde
ve kulübesinde, perilerin gittikleri gece kulüplerinde... Ama o
bariyerlerin hiçbirisi, şimdi karşısında olan kadar belirgin değil-

di. Diğer gördükleri, sis veya içinden geçip gidebileceği bir duvar gibiydi. Onlarla karşılaştığında kendini rahatsız hissedemese, bariyer ilerlemesine engel olurdu. Zaten bu işe yarardı: İnsanları dışarıda tutmaya.

Bu bariyer her açıdan onlardan farklıydı. Ne duman ne de illüzyon. Karşısında, ayışığından bir perde vardı. Neredeyse katıydı, kalın kadife perdeler gibiydi. Seth dokunmak için elini uzattı. Eli, ayışığı duvarın içinden geçmedi.

Bananach ilerleyince bariyer kendiliğinden hemen açıldı, kadın adeta suyun içinden geçiyormuş gibi kolaylıkla diğer tarafa ulaştı. Ardından da aralık kapanmadan elini diğer tarafa, Seth'e doğru uzattı. "Evet, peri dünyasının kalbine hoşgeldin Seth Morgan."

Zihnindeki bir ses, vereceği kararın her şeyi sonsuza kadar değiştireceği konusunda onu uyardı. Şimdi, perde kapalıyken göremediği şehirde dolaşan perileri görebiliyordu. Huntsdale'deki bu kalın bariyerin arkasında bütün bir dünya saklıydı.

Bir şeyler yanlıştı. Mantık durmasını, tehlikeleri düşünmesini, eyleminin sonuçlarını tartmasını söylüyordu. Ama Sorcha oradaydı. Ana Kraliçe oğlanın problemlerini çözecek yeteneğe sahipti. Eğer onu ikna edebilirse sonsuza kadar Aislinn'e olabilirdi.

Seth, boynunda Boomer'la perdeyi geçti.

Bananach kuzgunlar gibi gırtladı. "Küçük, cesur kuzu. Tek bir duraksamanın ardından kendi ayaklarıyla kafese geliyor. Tuzğa düşen küçük kuzu."

Seth içeri girdikten sonra elini arkasından kapanan ayışığı örtüye doğru uzattı ve örtü ikiye ayrıldı. İttirmeyi denedi ama çelik gibi sertti.

Zihnindeki korkular, tedirginlik verici boyutlara ulaştı.

Seth, Kuzgun Peri'ye döndü ama dişi çoktan yürümeye başlamıştı. Periler önünden çekiliyordu, koşarak olmasa da kaçıyorlardı. Bananach herhangi bir şehre ait olabilecek ama hiçbir şehrin olmayan sokakta ilerledi. Bölgenin bir zamanlar normal bir insan şehrine ait olduğu belliydi ama her şey normal olmaktan uzaktı.

Binalarda hiç metal yoktu; taşlaşmış sarmaşıklar ve koksuz çiçekler, yapıların etrafını sarmıştı. Çitler ve direkler ahşap veya kayadandı.

Seth arkasına baktığında, örtüyü göremediğini fark etti. Mezarlık ve şehrin kalanı artık gizliydi. Kendini bunun perilerle ilgili diğer şeylerden daha sıradışı olmadığına ikna etmeye çalıştı.

Ama sıradışı olan sadece bunlar değildi. Bütün mekana inılmaz bir düzen havası hakimdi. Ara sokaklar ıslık ıslık ve mükemmeldi. İnsan görünüşlü periler sokakta futbol oynuyordu ama çok ciddiydiler. Hiçbir yerde bağırış veya gürültü yoktu. Sessiz bir filmi izlemek gibiydi ama bu filmin, Dali resimlerini andıran bir sürü garipliği vardı.

Bananach iki tarafında soluk gri taş sütunların yer aldığı eski bir otelin girişinde durdu. Şarap rengi perdeler sarmaşıklarla tutturulmuştu. Eski Hollywood filmlerinden bir sahne gibiydi. Ama değildi. Kırmızı halı yerine zümrüt rengi yosunlar kapıya uzanıyordu.

Kuzgun Peri yosuna adım attı.

"Gel, ölümlü," diye seslendi. Gelip gelmediği görmek için bakmadı, bu emre uyacağını varsaydı.

Seth'in fazla seçeneği yoktu. Geri dönüp örtüyü geçmesi mümkün değildi. Ya sokakta duracaktı ya periyi takip edecekti. Buraya kadar, kapıdan dönüp kaçmak için gelmemişti. Büyük bir hata yapmadığını umarak yosun halıda yürüdü ve kapıdan içeri girdi.

Otel lobisi ufak gruplar halinde toplanmış sohbet eden perilerle doluydu. Bazıları koltuklara gömülmüş kitap okuyor, bazıları ellerindeki garip nesnelere bakıyordu. Her taraf kitaplarla doluydu. Beyaz elbiseli bir adam uzun süredir meditasyon yaptığı anlaşılan bir perinin tozunu alıyordu. Sağa ya da sola bakmayan Bananach hepsini geçip steril görünüşlü koridora girdi. Onu fark eden periler tedirgin oldu, bazıları kaçtı; Seth önlerinden geçtiği sırada fısıltılar etrafı sardı.

Bu periler, Yaz Sarayı'nın veya Kara Saray'ın perilerinden farklıydı. Çoğu, neredeyse ölümlü gibi görünüyordu ama üzerlerinden öyle bir donukluk yayılıyordu ki üstün bir havalan vardı. Korkutucuydu.

Kuzgun Peri hiçbir şeye aldırmadı. Arkasında uçuşan tüyle-riyle koridorlardan geçti, merdivenlerden çıkıp indi ve ani dönüşler yaptı. Seth, binada yankılanan savaş tamtamlarının sesini duydu. Borulardan ve boynuzlardan yükselen sesler, davulların gürültüsüne karışıyordu. Sesler dehşete düşmesine yol açsa da Seth, Bananach'ı takip etti.

Boş alanlardan geçtikleri sırada müziğin temposu yükseldi, uyum sağlamaya kalksa oğlanın kalbi parçalanırdı. Derken

müzik, ritmin ortasında aniden kesildi ve Bananach elini kaldırıp kapalı bir kapıya koydu. "İşte buradasın," diye mırıldandı.

Kapıyı açtığı anda karşısına büyük bir balo salonu çıktı. Zemin mermerdendi. Halılar ve sanat eserleri duvarları süslüyordu. Sanat eserlerinin bazıları gümüş çerçevelerdeydi, diğerleri sade ahşap çerçevelere konmuştu ama en çok cam çerçeve vardı. Yıldızlarla kaplı tavanın ağırlığını taşıyan sarmaşıklı mermer sütunlar içeriye dağılmıştı. Seth gördüklerinin gerçek yıldız olamayacağını biliyordu ama etkilenmemek mümkün değildi. Yıldızlara ve sanat eserlerine büyülenmiş gözlerle bakarken, Bananach oğlanın önüne geçti. "Sana bir kuzu getirdim."

Seth isteksizce bakışlarını etrafını saran mucizelerden uzaklaştırıp sade tahtta oturan periye baktı. Demek kendisini kuratabilecek kişi oydu. Ya da bütün rüyalarını ezebilecek kişi. Saçları alev gibiydi, onu izlediği sırada kırmızının tonları belirlir kayboluyordu. Teni, periler diyarına girerken geçtikleri örtü gibi ayışığı rengindeydi. Kadının kendisi de ayışığından yapılmış gibi duruyordu. Yine de oğlan tarafından izlendiği sırada, kadının teni şekil değiştirdi. Evrenin derinlikleri gibi koyu bir renge büründü. Kadın hem gölgeydi hem de ışıklı, ateş ve soğuktu, hem siyah hem beyazdı. Ayın her iki yüzüydü, her şeydi, mükemmellikti.

Ana Kraliçe. Sorcha. Başka kimse olamazdı. Boş balo salonunda sanat eserleri ve doğa ile çevrelenmiş olarak bir oyun tahtasına bakıyordu.

Seth uzanıp boynundaki tılsıma dokundu ve başparmağını üzerinde dolaştırdı. Onu taktığı halde, kadının gücü karşısında boyun eğmek istiyordu. Dizlerinin üzerine çöküp ona ru-

hunu sunma ihtiyacı o kadar güçlüydü ki bir an nefes alamadığını sandı. Otomatikti ve neredeyse karşı koymak imkansızdı.

"Kuzu mu?" Ana Kraliçe'nin bakışları oğlana kaydı ama uzun süre orada kalmadı. Gözleri yeniden önündeki oyun tahtasına kaydı. Satrancı andıran bir oyuna benziyordu ama çok daha büyüktü ve mücevherden yapılma altı set taşla oynanıyordu.

"Hala bütün parçaları yerinde." Bananach uzanıp Seth'in başını okşadı. "Bize kurban getirdikleri zamanları hatırlıyor musun?"

Sorcha taşlar arasından silahlı şeffaf yeşil bir figürü eline aldı.

"Onu buraya getirmemeliydin. Buraya gelmemeliydin."

Bananach başını bir kuş gibi yana eğdi. Konuştuğunda sesi melodikti. "Onu elimde tutabilir miyim? Onu perdeden geçirip oyundan çıkarabilir miyim? Yoksa onu burada mı bırakayım, diğerlerine onu buraya getirdiğimi haber vermeye mi gideyim? Kuzu benim mi olmalı sevgili kardeşim, yoksa senin mi?"

Seth, Sorcha'nın gözlerindeki kıvılcımlar karşısında duraksadı. Buraya daha yeni gelmişti, bu yüzden Bananach'ın hangi oyundan bahsettiğini veya söylediği şeylerin hangisinin sorun yarattığını bilmiyordu. *Beni bilen soylular Ash, Don veya Niall ve belki onlara durumu açıklayabilirim...* Derken durumu bütün netliğiyle kavradı. Kadın onu kimseye götürmeyecekti. Eğer Sorcha burada kalmasına izin vermezse, Seth ölecekti.

Etrafa bakındı ve silah olarak kullanabileceği bir şeyler aradı. Hiçbir şey yoktu. Okuduğu bir hikayeden parçalar zihninde belirdi. Akdiken ve gül... Kendisini koruyabilecek bitkiler olduğunu biliyordu. Tren evinde onlardan bulundurur ve çoğunlukla yanında taşırdı. Ceplerini karıştırdı. Kelimeler...

Yeminler... Ölmek için ne sunabilirdi? Bananach onu güven içinde Sorcha'ya getireceğini söylemişti ama hepsi buydu.

Sorcha elindeki taşı bir süre havada tuttuktan sonra, aldığı karenin bir yanındaki kareye bıraktı. "Tamam. Burada kalabilir."

Kuzgun Peri, uzun tırnaklı elini Seth'in göğsüne yasladı, parmakları çok hafif kıvrılmıştı. Sanki tırnaklarıyla oğlani de-
lecekmiş gibi duruyordu. "Şimdi iyi bir çocuk ol. Beni gururlandır. Hayallerimizi gerçeğe dönüştür."

Ardından dönüp odadan çıktı.

Seth, birkaç kalp atımı boyunca ayakta durup Sorcha'nın konuşmasını bekledi. Onunla ilgili çok şey duymuştu - doğrudan anlatılan şeyler değildi ama görgü kurallarına aşırı dikkat eden ve kendini diğerlerinden üstün gören bir peri olduğunu biliyordu. Bu yüzden ilk olarak onun konuşmasını beklemenin doğru olacağına kanaat getirdi.

Sorcha tek kelime etmedi.

Boomer kımıldandı, Seth'in kolundan aşağı indi ve oğlanın ayaklarının dibine ulaştı.

Ana Kraliçe sessizliğini korumayı sürdürdü.

Şimdi ne olacak?

Bekleme oyununda Seth'in Kraliçe'yi yenme ihtimali yoktu. Oğlan, Bananach'ın az önce çıktığı kapıya baktı ve ardından Ana Kraliçe'ye döndü. Peri artık önündeki oyun tahtasına bakmıyordu, bakışları bir şeyler görüyormuş gibi boşluğa dikilmişti.

Belki de gerçekten görüyordu.

Hareketsiz ve sessiz geçen anların ardından Seth konuşmayı denemeye karar verdi. "Demek, siz Sorcha'sınız."

Perinin, oğlana attığı bakış zalim değildi ama hoş olduğu da söylenemezdi. "Evet, ya sen?"

"Seth."

"Yeni kraliçenin ölümlü eşlikçisi." Kadın fazla düşünmeksi-
zin taşlardan birini kaldırdı. "Elbette öylesin. Ölümlülerin çok
azı benim adımlı bilir ama kraliçen..."

"O benim kraliçem değil," diyen Seth, Ana Kraliçe'nin lafını
böldü. Her nedense bu konuyu açıklığa kavuşturmanın önem-
li olduğunu hissetmişti. "O benim kız arkadaşım. Ben kimse-
nin tebaası değilim."

"Anlıyorum." Kraliçe giydiği hacimli etekleri düzeltti. "Ko-
nuş öyleyse, kimsenin tebaası olmayan Seth, seni karşıma ge-
tiren ne?"

"Peri olmak istiyorum." Seth, gözlerini kırpmadan baktı.

Sorcha oyun tahtasını ittirdi. Kadının yüzünde, ilgi anlamı-
na gelebilecek bir ifade dolaştı. "Cüretkar bir talep. Belki de
yanıt vermeden önce düşünmeliyim."

Kadın her şeyi düzeltebilirdi. Bunu yapacak gücü vardı.

Duvardaki halılardan biri kenara itildi ve arkasından hareket
etmiyormuş gibi görünen çok güzel bir peri belirdi. Erkek peri
rahatlıkla kadının oyunundaki taşlardan biri olabilirdi: Heykel
gibiydi ve kesinlikle insan dışı bir görüntüsü vardı. Seth daha
dikkatli baktığında karşıındakinin, Karga Yuvası'nda Niall'in
Bananach'la kavgasını izleyen peri olduğunu kavradı.

"Devlin," diye mırıldandı Kraliçe. "İnanıyorum ki, yeni
ölümlüğün dinlenecek bir yere ve sabırsızlığın tehlikelerinin
ona hatırlatılmasına ihtiyacı var. Ben ne yapacağıma karar ve-
rirken, bu konuyla ilgilenebilir misin?"

"Benim için onurdur." Devlin hafifçe başını eğdi ve ardın-
dan sakince uzanıp Seth'i boynundan yakaladı.

Devlin, Seth'i boynundan hafifçe havaya kaldırdı ve sıkıttı,
nefes borusuna baskı uyguluyordu.

Seth nefes alamadı. Boğuştu, Devlin'i tekmelemeye çalıştı
ama kısa süre içinde dünya karardı.

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

"İyi misin?" diye sordu Carla, Aislinn'e. Rianne'in tuvaletten çıkmasını bekliyorlardı. Her sabah kızın makyaj yapmasını beklemeleri gerekirdi çünkü annesi evde makyaj yapmasına izin vermiyordu.

"Hasta mısın?"

"Hayır."

"Konuşmak ister misin? İyi görünmüyorsun."

"Seth ve ben..." diye söze başladı Aislinn ama cümleyi tamamlamamıştı. Yüksek sesle söylemek, her şeyi gerçek kılacaktı. "Burada değil. Biz kavga ettik."

Carla arkadaşına sarıldı. "Her şey yoluna girecek. Seth seni seviyor. Seni çok uzun zaman bekledi."

"Bilmiyorum." Aislinn koridordaki görünmez perilere bakmamaya çalıştı. "Çekip gitti."

"Seth mi?"

Aislinn başını salladı. Tek yapabildiği buydu. Kızın bir yanı Carla'yla, Rianne'la, herhangi biriyle konuşabilmeyi diliyordu ama her şeyi konuştuğu tek kişi gitmişti ve Carla'ya olanları anlatmak ya yalan söylemek ya da Aislinn'in o an için itiraf edemeyeceği gerçekleri kabul etmek demektir. Örneğin ölümlülerin, periler dünyasına ait olmadığı gerçeğini.

"Gitti." Carla'ya ve arkasındaki perilere baktı. "Canım yanıyor," diye fısıldadı.

Arkadaşı onu rahatlatmak için birtakım sesler çıkardı ve periler saçlarını ve yüzünü okşamayı denedi. Bir zamanlar bu hareket onu dehşete düşürürdü ama şimdi perilerin dokunuşu Aislinn'i rahatlatıyordu. Bunlar, kızın perileriydi. Artık onun var olma nedeni, dikkatinin odağı ve sorumluluğuydular.

Onlara ihtiyacım var.

Perilerin de ona ihtiyacı vardı, asla kızı terk etmeyeceklerdi. Sarayının ona ihtiyacı vardı. Duyguları karmakarışıkken, bu gerçeği bilmek oldukça rahatlatıcıydı.

Periler genelde okula girmezdi. Metaller ve dini semboller, rahatsızlanmalarına yol açardı. Ama gün boyunca kızın perileri yanından ayrılmadı. Siobhan derste, hemen yanındaki boş sırada oturdu. Öğle yemeğinde Eliza yanına gelip hoş bir şarkı söyledi. Kızın şarkısına nöbetçilerin nazikçe saçlarını okşamaması eşlik etti. Hepsinin tek istediği, kızı ne kadar önemsediklerini göstermekti. *Bu benim ailem.* Saray halkı yabancıların veya yabancı yaratıkların toplamından fazlasıydı. Sevgileri acının kaybolmasını sağlamadı ama işleri kolaylaştırdı. Saray halkı tarafından kucaklanmak yaralı kalbini iyileştiren bir merhemdi.

Okuldan sonra Aislinn, Keenan'ı görmek için hevesli değildi ama hızlı adımlarla genç adamın dairesine gitti. Orada ol-
mak, saray halkı ve kralıyla çevrenmek, ihtiyacı olan güven-
lik hissine kavuşmasını sağlamıştı.

Aislinn okula gitmeyi sürdürdü, geceleri büyükannesinde kaldı ama Seth ortadan kaybolduktan on sekiz gün sonra eski hay-
atına kavuşmakla ilgili bütün girişimleri sona erdi. Arkadaşları-
nı görmedi veya aramadı. Hiçbir yere tek başına gitmedi. Ne
yapacağını bilmiyordu, korkuyordu ve kendini güvende hisset-
mek istiyordu. Keenan'layken güvendedi. Birlikte güçlüydü-
ler. Birlikte, dairelerinde güvendediler.

İlk birkaç günün ardından Keenan, Aislinn'in kendini nasıl
hissettiğiyle ilgili ısrarcı sorular sormaması gerektiğini öğren-
mişti. Seth'in arayıp aramadığını sormayı bıraktı. Bunların
yerine kıza, dikkatini dağıtacak görevler verdi. Okul ödevleri,
saray işleri ve zorlu kendini savunma dersleri arasında kız o
kadar yorgun düştü ki düzenli olarak her gece birkaç saat uyu-
yabilmeye başladı.

Bazen Keenan laf arasında, Seth'i bulmak konusunda hiçbir
ilerleme katedemediklerini haber veriyordu. *Ama bulacağız*, di-
yordu. İşlerin yavaş gitmesinin nedeni temkinli davranmaları-
ydı. Seth'in yokluğunun öğrenilmesi, oğlanı tehlikeye atabilir-
di. *Bizimle bağlarını koparmışsa saldırılara açık olacaktır*, diye
açıkladı Keenan. Bu yüzden işler kızın istediğinden yavaş gi-
diyordu ama oğlanı tehlikeye atmak da hoşuna giden bir seçe-
nek değildi. Kendi isteğiyle gitmiş olması veya zorla götürül-
müş olması önemsizdi. Aislinn hala onu seviyordu.

O noktaya kadar tek öğrenebildikleri, oğlanın Karga
Yuvası'na gittiği ve bir zamanlar çıktığı Damalı adlı kızla bir-
kaç saat geçirdiği idi. Nöbetçiler, oğlanın çıktığını görmemiş-
lerdi. Yaz Kızları'ndan birini yakalayan Ly Erg'lerle kavga edi-
yorlardı. Karga Yuvası'na döndüklerinde Seth çıkmıştı. Skel-
ley daha sonra oğlanla konuştuğunu söyledi. "Evde ve güven-
deydi," dedi. "Nasıl çıktı, bilmiyorum."

Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştı. Seth kendi isteği-
yle gitmiş olmalıydı, Boomer'ı almıştı, sesi heyecanlıydı. Ama
hiçbir şey birbirini tutmuyordu. Kendi iradesiyle mi gitmişti?
Aksine inanmak için ortada tek bir neden vardı: Bu hareket,
oğlanın karakterine uymuyordu.

Yoksa uyuyor muydu?

Seth, ilişkilerden hoşlanmazdı. Aislinn'den önce ilişkisi olma-
mıştı, kızın Keenan'la bağından rahatsız oluyordu ve telefonda-
ki sesi normaldi. Sesi her zamanki gibi değildi ama vedalaşmak
her zaman gariptir. Belki ailesini görmeye gitmişti. Kız saatler-
ce bunları düşündü, perileri yollayıp otobüs ve tren istasyonla-
rındaki kayıtları kontrol ettirdi. Ama hiçbir sonuç alınamadı.

Aislinn'in hissettiği gerilimi azaltan tek şey, Keenan'ı gör-
mekti. Ama bugün, kapıdan içeri adım attığında, Yaz Kralı onu
duymak isteyip istemediğine emin olmadığı bir cümleyle kar-
şılardı: "Niall seninle konuşmak istiyor."

"Niall mı?" Onunla konuşmak fikri beraberinde hem kor-
ku hem umut getirdi. Seth'in kayboluşunun ertesi günü onun-
la temasa geçmeyi denemiş ama Niall kızı görmeyi reddetmişti.

Keenan'ın normalde şeffaf olan duyguları öylesine kontrol
altındaydı ki kız, genç adamın ne hissettiğini anlayamadı. "Sen

onunla görüştüktan sonra Tavish'in notlarını gözden geçirip akşam yemeği yiyebiliriz."

Kız göğsü sıkıştığı için bir an nefes alamadı. "Niall burada mı?"

Keenan'ın yüzündeki ifadede öfkenin izleri vardı. "Çalışma odamızda. Seni bekliyor."

Aislinn eskiden yapacağı gibi genç adamı düzeltmedi çünkü artık çalışma odası Aislinn'e de aitti. Burası onun eviydi. Öyle olduğunu düşünmesi gerekmemiştir ama değişimden beri sonsuzluk fikri ve buna rağmen ölümlü olmak, kızı korkutuyordu. Bananach'ın, Donia'nın ve Niall'in tehditleri, ölümün fazlasıyla gerçek görünmesini sağlamıştı. Bu periler her şeyi kızın elinden alabilirdi – ve bir tanesi kapının diğer tarafındaydı.

Keenan'ın bir adım ötede olduğunu bilmek biraz olsun içini rahatlatırsa da Niall'i görme fikri korkutucuydu. Periye düştüğü ilk zamanlarda hala korkuyor, kendinden şüpheye düşüyor ve endişeleniyordu – perileri gördüğü ama görü yeteneğini gizli tutmak zorunda olduğu yıllar boyunca hissettiği şeyler. Ardından çevresindekilere güvendiği için bu korku kaybolmuştu. Ama şimdi tüm bu hisler geri gelmişti ve her zaman olduğundan güçlüydü.

"Seninle içeri gelmemi ister misin?" Keenan'ın düşünceleri, ses tonundan anlaşılıyordu.

"Eğer benimle yalnız görüşmek istediye... Eğer elinde bilgi varsa ve bana söylememesinin nedeni..." Kız yalvarırcasına Keenan'a baktı. "Yanıtları öğrenmem gerek."

Keenan başını salladı. "Bana ihtiyacın olursa buradayım."

"Biliyorum." Aislinn, Kara Kral'ı görmek için kapıyı açtı.

Niall kanepeye oturmuştu, bu evde yaşadığı zamanki kadar rahatı. Bu rahat tavırlar, Aislinn'in hissettiği gerilimi yatıştırdı ama adamın yüzündeki ifade hoş değildi.

"O nerede?"

"Ne?" Aislinn, dizlerinin tutulduğunu hissetti.

"Seth nerede?" Niall, Aislinn'e öfkeli bir bakış fırlattı. "Evinde gitmedi, telefonlarıma yanıt vermiyor. Karga Yuvası'ndaki kimse onu görmemiş."

"O..." Kızın korumaya çalıştığı sakinlik kayıp gitti.

"O, benim korumam altında Aislinn." Niall'in vücudunun çevresini yine karanlık gölgeler sardı. Bir erkek ve bir dişi gölge Niall'in iki tarafında belirdi, katı olmayan vücutları öne doğru eğilmişti. "Onu benden uzak tutamazsın."

"Nerede olduğunu bilmiyorum," dedi kız. "O gitti."

Niall gölgelerin hareketlerini görmezden geldi. "Ne zaman?"

"On sekiz gün önce."

Adamın yüzündeki ifade kontrollüydü. Uzun süre kıza baktı, ne konuştu ne de hareket etti. Ardından, ayağa kalkıp odaya çıktı.

Aislinn, adamın peşinden koştu. "Niall! Bekle! Ne biliyorsun? Niall!"

Kara Kral, Keenan'a öfkeli bir bakış fırlattı ama durmadı. Kapıyı açıp çıktı.

Aislinn onu takip etmeye çalıştı ama Keenan kızı durdurdu. Niall'a dokunmasına engel oldu.

"Bir şeyler biliyor. Beni bırak!" Kız, Keenan'dan kurtulmayı denedi. "Bir şeyler biliyor."

Keenan kapıyı kapattı. "Niall'ı dokuz yüz yıldır tanıyorum Ash. Yürüyüp gittiğinde, onu takip etmemek akıllıca olur. Artık bizim sarayımızdan değil. Ona güvenemezsin."

Kız boş gözlerle kapıya baktı. "Bir şeyler biliyor."

"Belki. Belki yalnızca öfkeleni. Bir şüphenin peşine düşecek."

"Seth'in eve dönmesini istiyorum."

"Biliyorum."

Aislinn kapıya yaslandı. "Niall, Seth'in gittiğini bilmiyor. du. Sadece beni terk etmemiş."

"Artık Niall da onu arayacaktır."

"Ya Seth yaralandıysa?" diye sordu kız. Kendinden bile sakladığı korkuları dile getirdi. Oğlanın kendi isteğiyle gittiğini ve iyi olduğunu düşünmek daha kolaydı. "Yılanı almıştı. Çıkar-ken kapıyı kilitlemişti."

Bir süre konuşmadan oturdular. Keenan çalışma odasını işaret etti. "Tavish'in bizim için hazırladığı notların üstünden geçmek ister misin? Yoksa bir şeylere vurmak mı istiyorsun?"

"Önce bir şeylere vurmak istiyorum."

Keenan gülümsedi ve antrenman odasına gidip kum torbalarını yumrukladılar.

Karın kasları ağrıyana kadar kum torbasını yumrukladıktan sonra biraz daha devam ederse hastalanacağını hisseden Aislinn, yatak odasının yanındaki banyoya girip duş aldı. Yakın zamana kadar o odanın kendisine ait olduğunu hissetmiyordu. Yalnızca uyuyacağı ve eşyalarını bırakabileceği bir yerd. Ne fazlası ne azı. Seth gittikten sonra bu durum değişmişti. Dünyadan saklanmak için pek çok kez o odaya çekilmişti. Dünyadan uzak-

laşmak istiyor ama perilerden uzaklaşmak istemiyordu. Onlara, onların yakınlarda olmasına ihtiyacı vardı.

Ama bu durum, içeri girdiğinde Siobhan'ı yatağa bağdaş kurmuş onu beklerken bulunca şaşırmadığı anlamına gelmiyordu. Yatağın dört tarafı, duvar şeklinde onu saran örümcek ağı perdelerle kaplıydı, güllerin dikenleriyle yatağa iştirilmişlerdi. Peri masallarını andıran bu dekorun ortasındaki Siobhan, çizgi filmlerdeki prenseslere benziyordu. Yaz Kızı'nın saçları o kadar uzundu ki uçları yatak örtüsüne karışmıştı. Vücudunu saran dallar, Aislinn'e doğru hareket etti.

Yaz Kızı insan olamayacak kadar güzeldi. Doğa dışı bir havası vardı. Aislinn önyargılarını bir kenara bırakmaya çalıştı ama düşünce kendi kendini tamamladı. *aynı Aislinn gibi*. İnsan değil.

"Gittiği için hepimiz üzgünüz." Siobhan'ın sesi fısıltı halinde çıktı. "Kalmasını sağlamaya çalıştık."

Aislinn durdu. "Ne yaptınız?"

"Dans ettik ve hatta boynundaki tilsimi aldık." Siobhan somurttu ve bunu yaptığında, olduğundan yüzlerce yıl genç göründü. "Ama Niall geldi ve onu bizden aldı. Ama denedik. Bizimle kalmasını sağlamaya çalıştık."

Siobhan'a bağırmanın yararı olmayacaktı. Siobhan, aptal görünüşüne rağmen zekiydi. Bazı günler gereğinden kurnaz davranırdı. Yaz Kızları çoğu zaman saraya sadıktı – yine de körü körüne güvenilecek kadar değil.

Aislinn elbisesinin kemerini sıkıp yatağın yanındaki tabureye oturdu. "Niall, Seth'i parktan aldı. Tilsimi aldı mı?"

Siobhan gülümsedi. "Tilsimi Seth'e veren oydu, herhalde bana bırakacağını düşünmemişsinizdir."

"Çünkü tılsım, Seth'i..."

Aislinn zeytin ağacından fırçayı kaldırdı ama saçına götürmedi.

"Büyülerimize karşı koruyordu kraliçem." Siobhan kıza doğru ilerledi, fırçayı aldı ve Aislinn'in saçını fırçaladı. "Perilerin ona yapmaya çalışacakları büyülere karşı onu koruyordu."

"Doğru. Niall tılsımı Seth'e verdi ama siz aldınız." Siobhan saçını fırçalarken, Aislinn gözlerini kapattı.

"Biz aldık," diye doğruladı Siobhan.

"Sen mi aldın?" Aislinn gözlerini açıp Siobhan'ın aynadaki yansımasına baktı.

Peri, fırça darbeleri arasında duraksadı. "Hayır," diye itiraf etti. "Bunu yaparak Niall'ı kızdıramazdım. Benden Niall'ı kızdırmamı isterseniz bunu yaparım ama emredilmedikçe... Yüzyıllardır birlikte dans ediyoruz. Ölümlü olmamanın ne olduğunu bana açıklayan oydu. Kralımın ilgisi, bir sonraki ölümlüye yöneldiğinde..." diyen Siobhan başını salladı. "Hayır. Kralım ve kraliçem emretmediği sürece Niall'ı kızdıramazdım."

"Seth'in tılsımı olduğunu bilmiyordum," diye fısıldadı Aislinn. "Bana bu kadar mı az güveniyordu?"

"Bilmiyorum ama üzüldüğün için üzgünüm." Siobhan, kızın saçlarını fırçalamayı kesti.

Aislinn'in gözleri yaşlarla doldu. "Onu özlüyorum."

"Biliyorum." Siobhan başını iki yana salladı. "Keenan artık benimle ilgilenmemeye başladığında... Hepimiz Keenan'ın yerini doldurmaya çalıştık. Bazen bunu başardığımı düşündüm." Bakışlarını yere çevirdi. "Sonra Niall da gitti."

"Niall. Onun ve senin aranda..."

"Ah, evet." Siobhan'ın yüz ifadesi şüpheye yer bırakmadı. "Sonsuzluk uzun zamandır kraliçem. Kralımızın dikkati çoğu zaman dağınıktı. Ama sizi bulunana kadar Niall'ın sarayımızda bir işlevi vardı. Niall ve onun karanlığı, bize ihtiyacımız olan ilgiyi sundu. Aslan payı bana düştü."

Dolabın yanına yürüyüp bir elbise çıkardı. "Akşam yemeği için güzel bir elbise. Kral için."

Aislinn ayağa kalkıp dolabın yanına gitti. Elini dolabın kenarına yasladı. Ahşaba işlenmiş periler, artık duraksamasına yol açmıyordu. Odanın şatafatı da ilgisini çekmiyordu. Keenan bu parçaları kıza mutlu etmek için bulmuştu, odayı abartılı eşyalarla dekore etmişti. Aislinn başlangıçta biraz ürkütücü gelen tüm bu eşyalardan artık hoşlandığını ve dolabın içindeki elbiselere bayıldığını itiraf etmek zorundaydı.

"Süslenmek istemiyorum," dedi Aislinn.

Siobhan'ın yüzünde hoşnutsuz bir ifade belirdi. Kollarını kavuşturdu. "Büyük bencillik. Bananach sınırlarımızda dolaşırken, bizi küçük düşürüyorsun. Bencilliğinle kralımızın dikkatini dağıtıyorsun. Onun seninle veya Kış Kraliçesi'yle mutluluğu bulmasını engelliyorsun."

"Bunların hiçbirini..."

"İhtiyacın varken senin yanında olabilmek için Donia'dan uzak duruyor ama sen hala onu gerçek kralın ve hayat arkadaşın olarak görmeyi reddediyorsun. Kral, Kış Kraliçesi'yle olan yeni şansını, seninle işlerin yoluna gireceği umuduyla gözden çıkarmaya hazır. Ama sen ağlayıp saklanıyorsun. O da endişelenip hüznleniyor. İkinizin de mutsuz olması kabul edilemez. Sarayımızın kahkahalara ihtiyacı var. Bu melankoli, sizin özü-

nüzü güçsüz düşürüyor ve biz de güçsüz düşüyoruz." Siobhan dolabın kapığını çarptı ve yalvaran bakışlarını Aislinn'e çevirdi. "Eğer ölümün, kahkahaları ve zevki paylaşmak için bura da değilse, eğer kralımızın diğer kraliçeyi sevmeye şansı elinden alınmışsa, ikiniz de bu kadar mutsuzsanız, bizler güçsüz düşene işliyoruz. Acınız ve çaresizliğiniz de. Gidip kralımızla yemek. Seni güldürmesine izin ver."

"Ama onu sevmiyorum." Aislinn bu kelimelerin ne kadar güçsüz olduğunun farkındaydı.

"Sarayımızı seviyor musun?"

Aislinn periye baktı, Siobhan duymak istemediği şeyleri ona söyleyecek cesarete sahipti. "Seviyorum."

"O zaman kraliçemiz ol Aislinn. Ölümün eve gelirse, onunla ilgilenirsin. Ama şimdi sarayın sana ihtiyacı var. Kralın sana ihtiyacı var. Bizim sana ihtiyacımız var. Dünyadan zevk al ya da kralımızı Kış Kraliçesi'ne yolla ki zevk alabilsin. Onu yanında tutuyorsun ama kralı gülümsetecek hiçbir şey yapmıyorsun. Acın, hepimizin canını acıtıyor. Kralın sana sunduğu zevkleri kabul etmelisin."

"Nasıl yapacağımı bilmiyorum," dedi Aislinn. Hayatına devam etmek istemiyordu ama kendine, Keenan'ın mutlu olmasına ne kadar önem verdiğini itiraf etti. Kafasının ne kadar karışık olduğunun gayet farkında olan Siobhan'a baktı. "Ne yapacağımı bilmiyorum."

Siobhan nazik bir sesle konuştu. "Mutlu olmayı seç. Hepimizin yaptığı bu."

YİRMİ İKİNCİ BÖLÜM

SONRAKİ DÖRT GÜN BOYUNCA SETH, SORCHA'NIN GİZLİ ŞEH-
rinde bekledi. Seth'in Ana Kraliçe'yle yaptığı ilk görüşme-
nin ardından, Devlin onu bir dizi odanın ortasına bırakmıştı.
İçeride Boomer'ı mutlu edecek bir terrarium bile vardı. Hiç-
bir şey kötü değildi ama tek bir sorun vardı: Ash'ten ayrılalı beş
gün olmuştu. Seth, şimdi kızın telefonlarına yanıt vermiş ol-
mayı veya en azından mesaj atabilmeyi diliyordu. Ama telefo-
nu, gizli şehirde çalışmıyordu. Hiç sinyal yoktu.

Tek eksigi buydu: Aislinn'le temasa geçmek. İsteyebilece-
ği geri kalan her şey, karşısında belirliyordu. Yemekler odası-
na geliyordu ve yemeği kabul etmemek konusundaki kuralını
bozmuştu. Seçimini yapmıştı. Periler dünyasını bırakmayacak-
tı. Ölmediği sürece tuttuğu yol buydu. Perilerin hazırladığı ve
teslim ettiği yemeği yediği ilk an, gözüne çok önemli görün-
dü. Değişimi kabullenmek, yeni yola başını koyduğunu ispat-

lamak gibiydi. Aislinn'in bu garip yemeği ve gizemli meyveleri yediği sırada yanına olmasını diledi ama zaten kızın her günün her anı yanına olmasını diliyordu.

Seth, zamanının çoğunu odalarında geçiriyordu ama sarayda biraz dolaşmıştı. İlk günden sonra düşündüğü anda odalarına dönebildiğini keşfetmişti. Bu yüzden denciler yaptı. Tek ne kadar uzağa yürümüş olursa olsun üç köşe dönüp kendisini odalarında buluyordu.

Birkaç peri onu izledi, birkaç ölümlü ona gülümsedi.

Odasının içi, ona verilen sanat malzemeleriyle doluydu ama konsantre olamıyordu. Oturup Ana Kraliçe'nin kararını beklemek, yaratıcılık açısından ideal ortam sayılmazdı. Meditasyon yaptı, kabataslak bir şeyler karaladı. Kitap okudu, özellikle peri işlerindeki anlaşmalarla ilgili yazıları gözden geçirdi. Boş boş dolaştı. Bulduğu kitapların içerisinde ona ipucu verecek bir şeyler aradı. İçinde kitaplar dışında hiçbir şeyin yer almadığı odalarla dolu bir binadaydı; hayal edebileceği her şey parmaklarının ucundaydı.

Ash dışında her şey.

Eğer kızı özlüyor olmasa, Sorch'a'nın ona verdiği alanda çok mutlu olabilirdi. Her şey tam bir sanatçıya göre idi. Odanın bir duvarı camdı, bu sayede odanın aldığı ışık resim yapmak için idealdi. Cam duvarın diğer tarafında devasa bir bahçe uzanıyordu. Odanın içinde tuvaler, boyalar, mürekkepler, kanvas, kağıt ve yan odada metal heykeller için ihtiyaç duyacağı malzemeler ve aletler vardı. İlham dışında her şey. Hücreden, dışarıdaki bahçenin resmini yapmak çekici değildi.

Geçen dört gün boyunca boğuştuğu huzursuzluk, onu yeniden dev pencerenin önüne götürdü. Bu sefer pencereyi yakından inceleyen Seth, içinde gizli bir kapı olduğunu keşfetti. Yarım ay şeklinde bir gölgeydi. Onu ittirdiğinde dışarı doğru açıldı ve oğlan bahçeye çıkabildiğini keşfetti. Çiçeklerin ve ağaçların arasından geçtiğinde okyanusu, uçsuz bucaksız çöl, kutupları, çayırları, dağları gördü. Odanın içindeyken sadece bahçeyi görebiliyordu ama ayakları odanın dışındaki toprağa dokunduğunda, karşısında gerçek dışı bir manzara belirmişti. Ya da gerçek bir manzara.

Seth okyanusa konsantre olduğunda, deniz havası burun deliklerini doldurdu. Yıllar önce deniz kenarında yaşadığı bir dönem olmuştu. Linda denizi severdi. Babası sudan hoşlanan biri değildi ama Seth ve annesi denize bayılmışlardı. Kadın kendini özgür hissettiğinde, anneliğin daha kolay olduğunu keşfetmişti. Meltemler, kendini özgür hissetmesini sağlıyordu. Böylece hepsi mutlu günler geçirmişlerdi. Seth havada tanıdık tuzlu tadı alabiliyordu. Hayal olamayacak kadar gerçekti.

Bütün evren Sorch'a'nın parmaklarının ucundaydı.

Seth, kadının neden Huntsdale'de veya başka bir şehirde yaşamadığını anlıyordu. Yaşadığı yer tam bir ütopyaydı. Dünya bütün yıl boyunca Kış'ın bir parçasına sahipti; Keenan ve Aislinn'in parkları vardı ama Sorch'a bütün dünyaya sahipti. Seth, herhangi birinin burayı neden bile isteye terk edeceğini anlayamıyordu. Mükemmeldi.

Ardından kendini durdurdu. Dikkatini buraya neden geldiğine odaklamalıydı. Böylece Ana Kraliçe ona konuşma şansı tanıdığında, kadını periler dünyasına ait olduğuna ikna edebilirdi. Do-

nia, Seth'i dinlemiş ve ona görü yeteneğini vermişti. Niall, Seth'i dinlemiş ve arkadaşlığını önermişti. Periler dürüstlüğü ve cesareti takdir ediyordu. Ama hayranlık, ikna edici olmaktan uzaktı.

Gerçi Kraliçe'ye sunabileceği hiçbir şey yoktu. Ölümün perilerin arasında zavallı bir ölümlü olmak istemiyordu. Kraliçe'nin anlayışlı davranacağını ummuştu. Kraliçe'nin kulağında onu huzuruna kabul etmesini umdu. Ne kadar beklemesi gerekeceğine veya beklemekten sıkılacak olursa gitmesine izin verip verilemeyeceğine emin değildi.

Mahkum muyum?

Bu soruya verecek bir yanıtı, soruyu soracak kimsesi yoktu. Sorcha'nın sarayı sürekli sohbetler ve kahkahalarla dolu Yaz Sarayı gibi değildi. Sakindi ve insanı kucakladığı söylenemezdi.

Tek istisna, vücudu kapkara bir gökyüzünden kesilmiş gibi duran bir periydi. Her gün oğlana uğrayıp malzemeleri tüken-diye, boyalarını onunla paylaşmayı teklif ederdi.

"Strüdyoma gelebilirsin, orada üretebilirsin," dedi peri.

Seth, çok nazıksın veya teklifin beni memnun etti gibi yanıtlar verir, teşekkür ederim demekten kaçınırdı. Perilerin dünyasının kurallarını, boş kelimelerden kaçınacak kadar iyi biliyordu.

"Ne zaman istersen," diye tekrarlıyordu dişi peri her gün. Ardından geldiği gibi gidiyordu.

Onun da kendisi gibi sanatçı olduğunu bilmek rahatlatıcıydı. Ama uzaklaşan periye baktığında saçtığı ışıkları görür ve onun da diğerleri gibi olduğunu hatırlardı. Peri, duvarlara beyaz gölgeler düşmesine yol açıyordu. Mantıken imkansızdı ama Seth perilerin fizik kurallarına uymasını beklemeyi çok önce bırakmıştı.

Bugün yine günlük selamlaşmalarını yaptıklarında kızı takip etmeye karar verdi. Birkaç adım atmıştı ki Devlin'e rastladı. Duygusuz peri, Seth'i boğazladığı geceden beri ortalıkta görünmemişti. Şimdi fiziksel bir engel, bir bariyer gibi koridorun ortasında duruyordu. "Olivia senin asla gidemeyeceğin bir yere gidiyor."

Seth, yıldız ışığı saçan perinin köşeyi dönüp gözden kayboluşunu izledi. "Beni yeniden boğazlayacak mısın?"

Devlin gülümsemedi. Duruşu ve hareketleri, askeri eğitim almış kişilerinki gibiydi. Bütün kasları her an saldırıya hazır. "Kraliçem talep ederse veya sarayımın çıkarına olduğuna karar veririm veya..."

"Olivia'yı takip etmek de bu listede yer alıyor mu?"

"Eğer Olivia'nın peşinden gökyüzüne gidersen ya donarsın ya da boğulursun. İkisi de hoş olmaz." Devlin askeri duruşunu bozmadı. "Ölümlüler, gökyüzü yürüyüşü için tasarlanmamıştır."

Gökyüzü yürüyüşü, boğulmak? Donmak?

Seth, Olivia'nın gözden kaybolduğu noktaya baktı. "Gerçekten gökyüzüne çıkmayı mı kastediyorsun?"

"O, seninkinden farklı malzemeler kullanıyor. Karışık kandan gelmesinden kaynaklanan, ender rastlanır bir yetenek." Devlin bir an için rahatladı, yüzünde hayranlık dolu bir ifade belirdi. "Güneşi ve ayı ışığı dokuyor. Birbirinin içinde eriyen ipliklerden oluşan halılar. Gökyüzü, kırılğan ölümlülere uygun bir yer değil. Vücudun, nefes almaya ve ısıya ihtiyaç duyuyor. Orada ikisi de imkansız."

"Ah."

"Senin bir portreni dokuyabilir ama sonuçları, çoğu ölümün hoşuna gidecek bir şey olmaz."

"Beni öldürür," dedi Seth.

"Evet. Onun portreleri, bazen ölümlülerin nefesi katıldığından daha uzun süre dayanıyor. Sanat için nefes. Denge." Devlin'in delilikti ama sanat için delilikti.

Bu anlık tutku Seth'in kendini nispeten huzurlu hissetmesine ve daha az korkmasına yol açtı.

"Sorcha ona eşlik etmeni talep ediyor," dedi Devlin. Seth bir kaşını kaldırdı. "Eşlik etmek mi?"

Ciddi görünüşlü peri duraksadı. Olivia'nın gözden kaybolduğu noktaya baktı. "Belki de Olivia'yı takip etsen daha iyi olurdu. Kraliçem, senin kraliçen ve Niall gibi, öncelikle sarayının iyiliğini düşünür. Sen hepimize edilmiş bir hakaretsin, burada olman yanlış. Bu rahatsız edici durumu çözmek için ne yapacağına bir an evvel karar vermesi gerek."

Seth, Boomer'a ve devasa terrariumuna baktı, hayvanın rahat ve kaçamayacak durumda olduğuna emin olduktan sonra odanın kapısını kapattı. "Rahatsız edici durum benim için ayarlardır devam ediyor. Asıl mesele, bu sorunu çözmek."

"Perilerle pazarlık etmek akıllıca bir plan değil," dedi Devlin.

"Uğruna tükenmeye değen tek şey sanat değildir."

"Böyle söylendiğini duymuştum." Devlin duraksayıp tarak-larcasına Seth'e baktı. "Niall sana önem veriyor, bu yüzden umarım düşündüğün kadar zekisindir Seth Morgan. Ablalarımı ne naziktir ne de şefkatli."

"Onlarla dövüşmeye niyetim yok."

"Dövüşmeyi kastetmedim. Bir ölümlüyü fark etmeleri o ölümlü için ender olarak iyiye işaretidir ve sen ikisinin de dikkatini çektin." Devlin bu sözleri alçak sesle söylemişti. "Gel."

Seth, Devlin'in peşinden koridorlarda ilerlerken, perilerin bakışlarının ağırlığı farklıydı. Konuşmalarının ortasında duruyor, ne yapıyorlarsa ara veriyor ve Seth'in geçip gitmesini bekliyorlardı. Bananach'la olduğu gibi, Devlin'le yürüyüş de oldukça uzun sürdü. Binanın içinde dolandılar. Merdivenlerden inip çıktılar. Birbirinin aynısı görünen odalara girdiler. Sonunda Devlin, kapısında hiçbir işaret olmayan bir odanın önünde durdu. Seth bu kapının önünden daha önce geçtiklerine emindi. Eşikten içeriye doğru baktı ve oda aniden perilerle doldu.

Hepsi ona bakıyordu.

"Dön ve benimle yüzleş Seth Morgan," dedi Sorcha.

Seth arkaya dönerken diğer periler kayboldu, oda kayboldu ve oğlan kendini büyük bir bahçede Ana Kraliçe'yle baş başa buldu. Bir tarafta birbirine girmiş çiçekler vardı. Mavi orkideler, açmaya çalışan papatyaları boğuyordu. Diğer tarafta düzgün bir şekilde dizilmiş güller ve çiçek açan kaktüsler vardı. Kuşlar kiraz ağaçlarının dallarına konmuş neşeli şarkılar söylüyordu.

Seth arkaya baktı. Periler, oda, bina, hepsi gitmişti. Gözün görebildiği her yer bahçe, orman ve okyanusla kaplıydı. Sorcha'nın gizli şehri, engelin arkasındaki sınırlı bir bölge değildi. Burada bütün bir dünya vardı.

"Sadece biz varız," dedi Ana Kraliçe.

"Diğerleri kayboldu."

Dişi peri sabırlı bir bakışla oğlanı süzdü. "Hayır. Dünya yeniden düzenlendi. Burada işler böyledir. Ne istersem o olur. Çoğu şey, düşüncelerim ve ihtiyaçlarımla şekillenir."

Seth konuşmak, soru sormak istedi ama yapamadı. Tilsimi hala boynunda olsa da hayal edebileceği her şeyden daha güçlü bir büyüye kendini kaptırmıştı. Sorcha, Ana Kraliçe fantastik bir bahçenin ortasında onunla konuşuyordu. Üstelik bu dev bahçe, orta büyüklükte bir otelin içindeydi.

Ana Kraliçe, Seth'e bakıp gülümsedi.

Telefonu titreşti. Seth telefona baktı. Ekran mesajlarla doluydu. Yazılı mesajların dışında sesli mesaj ışığı da yanıyordu. Telefona, ekranın ortasındaki mesaja baktı: "Neredesin?" Ardından, etrafa bakındı.

"Burada kurallar farklıdır. Ben işime yarayacaklarını düşünmediğim sürece, ölümlülerin kuralları veya oyuncakları burada çalışmaz. Sadece ve sadece benim irademden istediği olur," diye ekledi Sorcha.

Seth nerede olduğunu gayet iyi biliyordu. Kolunu indirdi, bunu yaparken telefonu sıkı sıkı tuttu. Kraliçenin bakışlarına karşılık verdi. "Burası Periler Diyarı. Gücünüz sadece peri olmaktan kaynaklanmıyor, burası size ait. Başka bir dünyadayım. Don'un evi veya park gibi değil..."

Sorcha gülümsemedi ama oğlanın sözleri onu eğlendirmişti.

"Periler Diyarı'ndayım," diye tekrarladı Seth.

"Öylesin." Sorcha, eteğini hafifçe kaldırıp oğlana doğru üç adım attı. Seth, kraliçenin ayaklarının çıplak olduğunu gördü. Kadının parmaklarının ucundan ve ayağının üstünden gümüş iplikçikler çıkıyordu. Yanılsama değildi, Kara Saray'daki gibi

dövmeler veya Yaz Kızları'nın gibi canlı sarmaşık dalları değildi. Gümüş iplikçikler Kraliçe'nin hem parçasıydı hem değildi.

Oğlanın gözleri gümüş dallara takıldı. Dikkatli baktığında, Kraliçe'nin teninin altındaki gümüş izleri görebiliyordu, damarları takip edebiliyordu.

"Periler Diyarı'ndasın," diyen Sorcha bir adım daha attı, "ve ben aksini söyleyene kadar burada kalacaksın. Ölümlüler dünyasında pek çok saray var. Bir zamanlar sadece iki saray vardı. Bu saraylardan biri, kendilerinden esirgenenleri bulmak için Periler Diyarı'nı terk etti. Bazı periler onları takip etti. Birkaç tanesi kendi saraylarını kuracak kadar güçlüydü. Başkaları, kendi saraylarını kurabilirdi ama bağımsız olmayı tercih etti. Burada sadece benim sarayım var. Sadece benim iradem geçerli. Sadece benim sesim duyulur." Kadın, eteğini bırakınca gümüş bulanmış ayakları görünmez oldu. "Kimseyle görüşemezsin. Benim iznim olmaksızın buradan başka birini arayamazsın."

Seth duraksadı. Telefonu bir avuç kelebeğe dönüşüp uçup gitti.

"Sarayımla, onların sarayları arasında iletişim olmayacak. Düzgün davranmanı tercih ederim." Sorcha oğlanın eline baktı ve telefon yeniden belirdi. "Burada verilen kararlar bana aittir. Tek hükümdar benim. Halefim ya da selefim yok. Bir zamanlar ölümlü olan kraliçenin mutluluğu burada önemsiz."

"Ama Ash..."

"Buradaysan, benim irademe tabisin demektir. Beni aradın, huzuruma geldin, sayısız ölümlünün hayal ettiği ve uğruna öldüğü yerdesin. Periler Diyarı'nda her şeyin bir bedeli vardır." Sorcha oğlanın endişelerini dinlemedi. Kadının yüzü gü-

müş rengi bir maskeydi. "Neden isteğine kulak vereyim, Seth Morgan? Seni özel kılan ne?"

Seth, Kraliçe'ye baktı. Kadın mükemmeldi ama kendisi mükemmel değildi. *Beni özel yapan ne?* Hayatı boyunca bunu çözmeyi denemişti. Herhangi birini özel yapan ne?

"Bilmiyorum," diye itiraf etti.

"Neden değişmek istiyorsun?"

"Aislinn'le olabilmek için." Seth duraksadı, doğru kelimeleri bulmayı denedi. "Aradığım kişi o. Hayatımın aşkı. Bazen karşılaşır karşılaşmaz öyle olduğunu bilirsiniz. Kimse, hiçbir şey, hiçbir zaman onun şimdi benim için olduğu kadar önemli olmayacak. Ve yarın, Aislinn benim için bundan çok daha fazlasını ifade edecek."

"Yani bir kızı sevdiğin için mi sonsuzluğa sahip olmak istiyorsun?"

"Hayır," diye düzeltti Seth. "Bir Peri Kraliçesi'ne aşık olduğum için peri olmak istiyorum. Aislinn onu kraliçe olduğu için değil, kişiliği için seven birini hak ediyor. Bana ihtiyacı var. Sevdiğim insanlar var, iyi insanlar ama onlar için bir yüküm çünkü ölümlüyüm. Kırılanım."

Seth, daha önce kendine bile itiraf edemediği şeyleri söylediğini fark etti. Ama burada, Sorcha'nın karşısındayken, doğru kelimelerin ne olduğunu biliyordu.

"Bu dünyadayım. Sevdiğim insanlar, sevdiğim kadın burada. Üç sarayda da arkadaşlarım var. Ait olduğum yer burası. Sizden tek istediğim, bana onlarla kalmama yardım edecek şeyi vermeniz ve onları hayalkırıklığına uğratmayacak kadar güçlü olmamı sağlamanız."

Sorcha gülümsedi. "İlginçsin. Senden hoşlanabilirim." Teşekkür ederim, dememesi gerektiğini bilen Seth, "Çok nazıksınız," dedi.

"Hayır, değilim." Kraliçe bir an kahkaha atacakmış gibi göründü. "Ama ilgimi çektin. Eğer dönüşecek olursan, her on iki ayın birini burada, benimle geçireceksin."

"Evet mi diyorsunuz?" Seth, bakışlarını Kraliçe'ye dikti, ne-redeyse dizleri tutmayacaktı.

Kraliçe omuz silkti. "Hoşuma gittin ve perilere yararın olabilir Seth Morgan. Ama sana vermeye hazırlandığım, asla hafife alınmaması gereken bir hediye. Hayatının sonuna kadar bana bağlanmış olacaksın."

"Zaten diğer iki peri hükümdara bağlıyım ve bir üçüncüsünü de seviyorum." Seth, içini saran korkuyu bastırmaya çalıştı. Değişmek istese de korkutucuydu. Sonsuzluktan bahsediyorlardı. Gözlerini kapatıp nefes almaya konsantre olmaya çalıştı. Zihnini sakın bir yere gitmeye zorladı. Böylece içindeki paniği alt etti.

"Ne yapmam gerek? Nasıl olacak?"

"Oldukça basit. Bir öpücük ve değişmiş olacaksın."

"Bir öpücük mü?" Seth, Kraliçe'ye baktı; ona kendini rahatsız hissettirmeden öpücük talep edebilecek iki Peri Kraliçesi'ni düşündü. Aislinn'i öpmekten asla bıkmazdı ve Donia... Onunla öpüşmeyi asla düşünmemişti ama dışı periden hoşlanıyordu. Ayrıca Donia'yı öpmem Keenan'ı rahatsız ederdi. Bu düşünce, oğlanı gülümsetti.

Ama Ana Kraliçe'nin hiçbir cinsel veya duygusal çekiciliği yoktu. Kadın, Seth'e sanat kitaplarının antik dönemleri anla-

tan sayfalarındaki heykelleri hatırlatıyordu. Katıydı ve boyun eğmeyen bir havası vardı. Aislinn, Yaz Kraliçesi olmadan önce de rutkuluydu; Donia kışın vücut bulmuş hali olabiliyordu ama soğuk olmak, donuk olmak demek değildi.

"Başka bir yolu yok mu?" diye sordu Seth. Öpücük garip bir talepti ve periler zeki olsalar da yalan söyleyemezlerdi.

Ana Kraliçe'nin yüzündeki ifade değişmedi, en ufak bir duygudan iz yoktu ama sesinden, eğlendiği anlaşılıyordu. "Ucundip kraliçene anlatabileceğin imkansız görünümlü bir görev mi? Ona olan aşkın için bir ejderhayı bulup öldürdüğünü anlatmak, hoşuna gider miydi?"

"Ejderha mı?" Seth kelimelerini dikkatle tarttı. "Hayır, pek değil. Sadece Ash'in, sizi öpmemden çok hoşlanacağını sanmıyorum ve perilerin, eylemlerin sonuçları konusunda açık sözlü olmadıklarını biliyorum."

"Açık sözlü olduğumuz söylenemez, değil mi?" Sorcha en az kendisi kadar zarif olan koltuğa oturdu. Gümüşten yontulmuştu ve görünürde, bir başlangıcı veya sonu yoktu. Kelt ör-gülerini andırıyordu. Ayrıca kadın oturmadan bir saniye önce öyle bir koltuk yoktu.

"Başka bir yolu yok mu?" diye tekrarladı Seth.

Sorcha, oğlana gülümsedi ve oğlan bir an için onun kaybolmasından korktu. Ama Kraliçe, elbisesinin kolundan bir yelpaze çıkardı ve yüzünü yelpazelemeye başladı. "Benim tercih ettiğim bir yol yok. Yeni kraliçene bir öpücük. Vermek istemediğin bir şeyi talep etmem son derece adil."

"Adil kelimesinin doğru olduğunu sanmıyorum."

"Benimle tartışıyor musun?"

"Hayır." Seth, Sorcha'nın dikkatini çektiğine emindi, bu yüzden geri çekilmedi. "Sohbet ediyoruz diyelim. Tartışmanın içinde, öfke de olur korku da..."

Sorcha bacak bacak üstüne atıp eteğini bileğine dolanan gümüş iplikleri ortaya çıkaracak şekilde yeniden düzenledi. "Beni eğlendiriyorsun."

"Neden bir öpücük?"

Ana Kraliçe'nin sesinde tehlikeli bir ton belirdi. "Yaz Kraliçe'sinin buna gerçekten aldıracağını mı düşünüyorsun?"

"Mutlu olmayacağına eminim."

"Ve böylece, yapmak istememen için yeterli bir neden, öyle mi?"

"Öyle." Oğlan dudağındaki halkaya dokundu, Ana Kraliçe'ye duymak istediği şeyleri söylemediğini umdu. Ama Sorcha'nın, Aislinn'in rahatsız olması fikrini çekici bulduğuna emin olmuştu.

Perilere yalan söylememe kuralı kötü bir karardı. O an ah-laki kuralları olduğu için pişman oldu – elinde olsaydı, Kraliçe'nin yalan söylemekten çekinmeyeceğine emindi.

Sorcha'nın yanıtı fısıltı gibiydi. "Basit şeyler, aslında en zor olanlardır."

Kadın elini uzattı ve oğlan aniden Kraliçe'yi reddetmek istedi. Aylardır perilerle çevrili olmasına karşın, kadının insan olamayacak kadar ince ve uzun olan parmakları oğlanı ürküt-tü. *Zarifelleriyle beni ezebilir.*

"Öpücük, beni sizin gibi yapacak mı? Sonrasında peri olacak mıyım?"

"Benim diyarımda geçirdiğin ay dışında peri olacaksın." Sorch kimildamamıştı ve bu hali daha da korkutucuydu. "Bu rada geçirdiğin ay boyunca ölümlü olacaksın."

Seth, ayaklarını kimildamaya ikna edemedi ama zihnini ona ayaklarını hareket ettirmesini söyledi. Geri çekil veya ilerle: Seçenekler bunlardı. "Ash'le sonsuzluk için bir öpücük."

Bu söz, Sorch'a'nın sükunetini bozdu. "Ah hayır, ben sana bunun garantisini veremem. Perilerin uzun hayatı için bir öpücük. Peri kanunlarına tabi olacaksın, yalan söyleyemeyeceksin, sözlerin bağlayıcı olacak, basit büyüleri yapabileceksin. Pek çok açıdan bizim gibi olacaksın ama demir ve çelik senin için ölümcül olmayacak çünkü ölümlülüğünün bir parçası sende kalacak. Kraliçene gelince, Yaz Sarayı'nın perileri değişkendir. Duyguları geçicidir. Sana onunla bir sonsuzluk vaat edemem."

Kadın parmaklarını kimildatıp oğlana yaklaşmasını işaret etti. "Şimdi gel. Peşinde koştuğun anlaşmayı kabul et."

Seth, kadına doğru bir adım attı. "Ve hala kendim olmayı sürdüreceğim miyim? Oradayken ve buradayken? Oradayken sizin emrinizde olmayacak mıyım?"

"Benim sarayıma bağlı olacaksın ama oradayken benim emrimde olmayacaksın," diye yanıtladı Kraliçe. "Kelimelerimi işle Seth Morgan ve seçimini yap. Bugün yürüyüp gitmeyi seçersen, yarın bu teklif burada olmayacak."

Unuttuğum bir şey var mı? Ölümlüler, perilerle iş yapmaya başladıklarından beri detaylar yüzünden her şeylerini kaybediyordu. Aislinn peri politikalarıyla uğraşırken Seth, onun söylediklerine dikkat etmiş, Donia'dan kitaplar almış, Niall'la ko-

nuşmuştu. İşin sırrı kesin konuşmak, her şeyi önceden belirlemekti. Neye karşı ne olduğunu iyi tespit etmekte.

Yılda bir ay, bir öpücük ve Ash'le sonsuzluk.

Bu anlaşmada hiçbir kötü yan göremiyordu. Ama belki... "Size borçlu olduğum ayların tamamını birden mi burada geçirmem gerekecek?"

Sorch gülümsediğinde gerçekten nefes kesiciydi. O zaman, tam o anda Seth karşılaşmayı beklediği Peri Kraliçesi'ni gördü. O duygu kırıntısı perinin mükemmelliğini yumuşatmıştı ve içinde Aislinn'le Donia'da olmayan bir baştan çıkarıcılık vardı.

"Hayır, bir ay benimle olacaksın, ardından Periler Diyarı'ndan ayrılıp on bir aylığına ölümlülerin diyarına döneceksin." Ana Kraliçe şimdi oğlanın kurduğu bütün rüyalar gibi görünüyordu, mükemmel, dokunulmaz ve tapılmaya layık. "Elbette geri kalan on bir ay boyunca da burada kalmayı talep edebilirsin."

Seth uzanıp Niall'ın ona verdiği tılsımı tuttu. Taş, tenini kesene kadar tılsımı sıktı. Ama o an için fazla bir yaran yoktu. "Ben olsam bunu yapmamı beklemezdim."

"Teklifimi kabul etmeyi mi seçiyorsun Seth Morgan?"

Seth, zihnini saran örümcek ağlarından kurtulmak istercesine başını salladı. "Kabul ediyorum."

"Seçim senin. Bunu seçiyorsan bana gel. Anlaşmayı kabul etmeyi mi seçiyorsun Seth Morgan?"

Oğlan, Ana Kraliçe'ye yaklaştı. Göremediği kolların, kendisini Kraliçe'ye çekmesine izin verdi. Görünmez iplikçikler etrafına dolandı. Onu Kraliçe'ye bağlayıp artık bu saf dünyada bir yeri olduğunu belli etti. Artık Periler Diyarı'nın dışındayken de ölümlülüğün lekesinden korunmasını sağlayacaklardı.

Kadın, Periler Diyarı'nın ta kendisiydi. O, her şeydi.
"Bunu seçiyorum," dedi Seth ikinci kez.

"Bir Peri Kraliçesi'nin tebaası olmak, onun emriyle nefes alıp vermektir. Tereddüt etmeden sadakatini bana sunuyor ve her yıl bir ayını Periler Diyarı'nda geçirmeyi kabul ediyor musun?"

Seth kadının önünde diz çöküp onun mükemmel eline dokunmuştu. Kraliçe'nin gözlerinde ayışığı parçaları vardı. Oğlan, sıkı sıkı tuttuğu tılsımı bırakıp Kraliçe'ye uzandı.
"Kraliçem."

"Eğer yapmanı istersem, benim için ölür müsün? Sana sunduklarımı kabul ediyor musun Seth?"

Oğlan ürperdi. "Ölürüm. Kabul ediyorum. Bunu seçiyorum."

"O zaman bana öpücüğünü ver ölümlü."

Sorcha bekledi. Yaz Kraliçesi'nin ölümlüsü ayaklarının dibinde diz çökmüş, elini tutmuştu. Seth, boynundaki tılsıma rağmen, kadının etkisinden kurtulamıyordu. Ana Kraliçe normalde üzerinden yayılan büyü'nün bu kadar güçlü olmamasına özen gösterirdi ama bu ölümlünün kaderinde, ona ait olmak vardı. Karşısına ilk çıktığında, cüretkarca ölümsüzlük hediyesini talep ettiğinde, Ana Kraliçe bunu görmüştü. Şimdi geleceğe baktığında da aynı şeyi görüyordu. Seth Morgan ona aitti, onun sarayına, Periler Diyarı'na aitti. Oğlan önemliydi ve sadece peri olması yeterli değildi, güçlü olmalıydı.

Seth tereddüt ederken, Ana Kraliçe işleri bu şekilde çözmenin akıllıca olup olmadığını düşündü. Ona kendinden bir parça veriyordu. Oğlanın bunu bilmesine veya ne kadar ender ya-

şıldığını öğrenmesine gerek yoktu. Kadının bu transferi gerçekleştiriyor olması, bunu sık sık yaptığı anlamına gelmezdi. Ölümlüler, onlarla ölümsüzlüğü paylaşan periye bağlanmadan periye dönüşemezdi. Bir peri bir ölümlüyle özünü paylaştığında iki şeyden biri olurdu: Ölümlü ya sevilen birine ya da bir mala dönüşürdü.

"Pazarlığımızı sonuçlandıracak bir öpücük, ölümlülüğünü oradan kaldırmak için..." Sorcha, sesinden ne kadar heyecanlı olduğunu anlaşılmamasına izin vermedi. Oğlanın ona verdiği hediyeye değerini istiyordu; inandığı gibi olmasını umuyordu. Hala dönüp gidebilir, Ana Kraliçe'yi hayalkınlığına uğratabilirdi.
"Sen Aislinn değilsin," diye fısıldadı Seth. "Sadece onu öpmeliyim."

"Güçlü ol Seth." Kraliçe, üzerinden yayılan büyü'yü azalttı. "Ölümsüzlüğü istiyorsan, bana öpücüğümü vermelisin."

"Öpücüğünü vermeliyim." Oğlanın dili sürçmedi ama çok yavaş konuşuyordu.

Sorcha oğlana uzanmadı. İradesini elinden alamazdı. Seçim onlara aitti, seçim her zaman ölümlülerindi. "Anlaşmayı mübâhürle ya da teklifi reddet."

Oğlanın gözleri bir türlü odaklanamıyordu, kalp atışları hızlanmıştı. Ardından metalle süslü kaşını kaldırdı ve kadın, orada karşılaşmayı beklemediği bir ısıltı gördü.

"Ever Kraliçem." Oğlan, Kraliçe'nin bakışlarına karşılık vererek kadının elini ters çevirdi ve nazikçe avucunu öptü. "Öpücüğünüz."

Sorcha, bir an için hiçbir tepki vermedi. Karşısındaki cezur bir ölümlüydü. Değişmeyen Kraliçe'nin baştan çıkarıcılı-

ğına karşı koyabilecek kadar güçlü insanlara ender rastlanırdı. Bananach haklıydı, kendi kehanetleri de gerçek olabiliyordu. Ölümlü farklıydı.

Daha değersiz şeyler için savaşıldığı olmuştu, bu oğlan uğruna savaşmaya değerdı. Oğlanın ayağa kalkmasına yardım etti, elini elinde tuttu ve vücuduna yayılan değişim dalgalarını takip etti. "Anlaşma böylece bağlanmış oldu."

Oğlan geri çekildi. "Güzel."

Oğlanı öpücüğün sarhoşluğunda bırakmayı hedeflemişti, böylece çektiği acı azalacaktı. Oğlan zeki olduğu için, acı çekmek zorunda kalmamalıydı. *Tebaama şefkat sunmak adalesizlik olmaz.* Keenan, ölümlü kızlarını dönüştürdüğünde, uyum sağlamak için neredeyse bir yılları oluyordu. Seth'in sadece bir ayı vardı – üstelik Periler Diyarı'nda. İlk değişim dalgası çok sert olacaktı.

Ana Kraliçe, tebaasının gereksiz zalimliklere maruz kalmasına izin vermezdi. Öylesi mantıksız olurdu. "Bana tılsımını ver."

Kadın artık onun kraliçesi olduğu için, Seth bu emre uydu.

Ardından, Ana Kraliçe oğlanın diğer kraliçesi gibi görünmesini sağlayan bir göz boyama büyüsü yaptı. "Seth. Buraya gel."

"Ash?" Oğlan kafası karışmış bir halde Sorcha'ya baktı.

Kadın elini uzattı. "Bırak sana yardım edeyim."

"Bir şeyler yanlış Ash, kendimi hasta hissediyorum," diye mırıldandı Seth. Olduğu yerde sallanıyordu. "Nereden geldin? Seni özledim."

"Baştan beri buradaydım," dedi Sorcha.

"Bir yere oturmam gerek." Oğlan elini uzatıp orada olmayan bir duvara tutunmaya çalıştı.

Sorcha, oğlanın yüzünü okşadı. "Ölümlülerin bu dünyayla işleri yoktur. Bazen yanlış kişilerin dikkatini üzerlerine çekerler..."

"Sadece senin dikkatini çekmeye çalışıyordum." Seth, alnını kadının alnına yasladı ve şaşkın geri çekti. "Bu kadar uzun değildin."

"Şşş," diye oğlanı susturan kadın, peri enerjisi vücuduna yayılıp ölümlülüğü dışarı atılırken oğlanı öptü. Kendi sükunetinin, oğlanın içine yayılmasına izin verdi. Acıyı tamamen ortadan kaldırmazdı ama yararı olurdu. Sorcha, Periler Dünyası'nı yapıp yıkabilirdi ama her şeyi değiştiremezdi. Acı, zevk, hastalık, özlem, Ana Kraliçe'nin bile etkileyemeyeceği şeylerdi.

Sorcha, Yaz Kraliçesi'nin bu ölümlünün fedakarlığına layık olmasını umdu.

Çünkü o artık benim tebaam.

Ve bütün iyi kraliçeler gibi Sorcha da onlar istese de istemese de tebaasının iyiliğini düşünürdü.

YİRMİ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

DONIA ÇEŞMENİN DİBİNDE BEKLEDİ. GECENİN GEÇ SAATLERİ olduğu için, normalde çeşmenin yanında olan ölümlü saksafoncu çoktan gitmişti ve suyun içinde oyun oynayan çocuklar, evlerindeki yataklarındaydı. Akdiken Kızları'ndan Matrice, yakınlardaki bir ağaca tünedi. Beyaz kanatlı peri, etraftaki az sayıdaki periden biriydi. Dalın kenarından gökyüzünü izlediği sırada kanatları açılıp kapandı. Avlunun diğer ucunda Sasha dikkat kesildi. Uzakta, sınırın diğer tarafında bir şeyler oluyordu.

Donia neler olduğunu öğrenmek istiyordu ve sorabileceği dört peri arasından sadece bir tanesinin yardım etmesi ihtimali vardı. Sorcha'ya soru sorulmazdı; Keenan sessizdi; Bananach deliydi. Geriye Niall kalıyordu. Seth'in ani yok oluşu ve Periler Diyarı'ndan gelen dedikodular yüzünden Donia, Seth'in Periler Diyarı'nda olduğuna emindi. Çok az peri Periler Diyarı'ndan

dönerdi ve şimdiye kadar bir ölümünün oraya gidip bir bedel ödemedi döndüğü duyulmamıştı.

Ana Kraliçe esnek biri değildi, Kara Saray'ı bile anlayışlı gösterecek zalimlikleri vardı. *Belki kendimi korkularıma kaptırıyorumdur...* Yaz'ın gücünün artması, genç kadını melankolik yapmıştı. Dışarısı ısınırken Kış'ın ortalıkta dolanması düşünülemezdi ama Niall'i evine davet etmek, Keenan'a ihanet etmiş gibi geliyordu. Şimdi, gerçek bir ilişkiye sahip olma şansları tamamen yok olmuşken bile, genç adamı incitmenin düşüncesine katlanamıyordu.

Niall peşinde her tarafa yayılan gölgelerle kapıda belirdi. Adımları en az ondan önceki Kara Kral'ınkiler kadar kibirliydi. Elinde bir sigara vardı, sarayı devraldığında bu alışkanlığı da devralmıştı. Şiddetin ve baştan çıkarmanın, bir zamanlar reddettiği sarayın vücut bulmuş haliydi artık. Yaz Sarayı'nda olduğu dönemde de ne olduğunun izlerini görmek mümkündü, Keenan kısmen bu yüzden onu hep yakınında tutardı ama Donia adamın ilk kez etrafını saran gölgelerle barıştığını görüyordu.

Niall, hiçbir şey söylemeden genç kadının yanına oturdu.

"Seth neden Periler Diyarı'nda?" diye sordu Donia, selamlaşmak yerine.

"Çünkü o bir budala." Niall surat astı. "Periye dönüşmek istedi. Bananach da onu Sorcha'ya götürdü."

"Sence Sorcha onu yanında tutacak mı? Ya da onu dönüşürecek mi?"

Niall bir bakışla genç kadını susturdu. "Bence Sorcha'nın görü yeteneği olan ölümlüleri çalma alışkanlığı var ve Seth'in başının belada olma ihtimali çok yüksek."

"Ya Keenan?" Genç kadın bu soruyu önemsiz bir şeymiş gibi sormuştu ama aslında o an için adamın adını anmak acı veriyordu. Umutlanmış, Keenan'ın seni seviyorum dediğini duymuş ve sonra onunla vedalaşmak zorunda kalmıştı. Gündünü yaklaşıyordu ama kendisi onun kollarında olmayacaktı.

Niall yanıt vermeden önce sigarasını söndürdü. "Seth kayıp Diyarı'nda olabileceğinden şüphelenmediğini düşünmek imkansız. Hele Ash, Seth'in periye dönüşme isteğinden bahsetmişse."

Donia kar tanelerinin avcuna doluşmalarına izin verdi ve onlardan ufak bir heykel yaptı. Niall genç kadının yanında, karanlıkta oturmayı sürdürdü. İlk olarak onun konuşmasını bekledi. Asla baskıcı biri olmamıştı ve şimdi, korku duyulan perilerin başına geçmişken bile karakterinin bu yönü değişmemişti.

Beira öldüğünden beri her şey değişiyordu. Keenan güçlendiğinde her şey değişmişti. Irial tahttan indiğinde dengeler bozulmuştu. Şimdi her şey hassas dengeler üzerindeydi. Seth'in nerede olduğunu anladığından beri Donia, Aislinn'e oğlanın yerini söylemenin iyi mi yoksa kötü mü olacağını düşündü. Aislinn gerçeği öğrenirse Seth'in peşine düşer ve Yaz Sarayı'na, kaybedeceği bir çatışmaya sürüklerdi. Eğer Aislinn, oğlanın nerede olduğunu öğrenirse gerçeği sakladığı için Keenan'a öfkelenirdi ve Yaz Sarayı daha da güçsüz düşerdi. Ama ona gerçeği söylemek, zalimlikmiş gibi geliyordu ve Yaz Sarayı'yla Kış Sarayı'nın arasını daha da açardı. Aislinn, Seth'in nerede olduğunu bildiklerini öğrenirse Donia'yı veya Niall'ı affetmezdi. Ve eğer oğlan Periler Diyarı'nda öldürülürse... O zaman, oğlanın yerini Aislinn'den saklamalarının bedeli çok ağır olurdu.

"Ona söylemeli miyiz?" diye sordu Donia.

"Emin değilim. Keenan'la gittikçe yakınlaşıyorlar..." Durak sayıp kadına şefkat dolu bir bakış fırlattı.

"Biliyorum."

"Eğer söylersek işleri karıştırmaktan başka bir işe yaramaz. Ash, Seth'in peşinden gitmek ister. Bananach, bana taşların gerçek bir vahşete yol açacak şekilde dizildiğinden bahsetti."

Donia, Seth'in dönmesini arzuluyordu ama Aislinn'in gerçekleri öğrenmesi savaşa yol açabilirdi. Sorch'a'yla zıt düşmenin korkunç sonuçları olurdu. Ama Aislinn'in Kış Sarayı'nın ve Kara Sarayı'nın neler olduğunu bildiklerini öğrenmesinin sonuçları da hoş olmazdı. Keenan'ın gerçekleri bildiğini öğrenince neler olacağını ise kimse bilemezdi.

Niall iç çekti. "Bilmiyorum. Sorch'a'yı görmeye gideceğim. Seth'in ne durumda olduğuna bakacağım ve gerekirse onu geri alacağım. Zaten Periler Diyarı'na gitme vaktim gelmişti."

Donia, yaptığı heykeli parçaladı. Kar taneleri uçuşup yere kondu. "Biz onun tebaası değiliz."

"Sorch'a bizim gibi değil Donia. Bizim gibi değişme yeteneği yok. O, periler dünyasının özü." Kara Kral, ayaklarını öne uzatıp bileklerini üst üste yerleştirdi. "Anlatılanlar doğruysa, var olan ilk peri o. Eğer buraya gelecek olsaydı, hepimiz onun tebaası olurduk. Periler Diyarı'na geri döndüğümüzde yine onun tebaası olacağız. Sorch'a'ya saygı göstermek, yapabileceğimiz en azı."

"Onun kitaplarını okudum Niall. Oraya gittiğimizde hepimizin onun tebaası olacağımıza emin değilim. Senin sarayın, onunkinin karşı kutbunda yer alan saraydı."

"O yüzyıllar önceydi Don." Niall'in gölge bakireleri bu ke-
limelerle titreşti. "Şimdilik senin sarayın daha güçlü. Benim-
kinin ona karşı çıkacak gücü yok."

"Bilmiyorum. Bir şekilde, durumunun, itiraf ettiğinden çok
daha iyi olmasından şüpheleniyorum."

Niall'in dudaklarında bir gülümseme belirdi. Zıt taraflardaki
geçmişlerine rağmen -kendisi Keenan'la, kız, onlara karşı çalı-
şıyordu- Donia, Niall'layken rahatladığını hissetti. Adam mut-
lulu görünüyordu. Yüzyıllar boyunca Keenan, Irial ve Gabriel'in
avcuları tarafından kullanılmıştı. Bir kez olsun mutlu olduğu-
nu görmek rahatlatıcıydı.

"Fazlasıyla nazıksın," dedi Niall. "Eğer Sorcha burada vakit
geçirseydi ne bildiğimizin bir önemi olmazdı. Bizim nefes al-
dığımız kadar kolaylıkla dünyayı yeniden yaratır. Bir zamanlar,
çok çok uzun zaman önce Miach'ın kralım olduğu dönemde,
Sorcha'nın yakınlarında vakit geçirirdim. Ama Keenan doğduk-
tan sonra," diyen Niall, bir kayıp değilmiş gibi omuz silkti ama
saygı dolu ses tonu, Sorcha'yı ne kadar önemseydiğini gösteri-
yordu, "görevimin başına geçmem gerekti. Miach'ın sarayının
bana ihtiyacı vardı. Tavish ve ben, Keenan, Beira'dan kaçabile-
cek kadar büyüene kadar, elimizden geldiğince düzeni sağladık.
Beira çocuğun, babasının sarayını ziyaret etmesine izin verirdi
ama... Sarayların yönetilmesi gerekir. Elimizden geleni yaptık."

Donia sessizdi, Keenan'ın Beira'nın evinde geçirdiği yılları
düşündü, gerçek bir kralı olmayan sarayı ve Niall'in kendisine
ait olmayan bir sarayı yönetmeye çalışmasını gözünde canlan-
dırdı. Konuyu değiştirmenin daha uygun olacağına karar ver-
di. "Sence Seth ne kadardır orada?"

"Onun için mi? Birkaç gün. Seth'in paniğe kapılmasına yol
açacak kadar uzun süre değil ama burada haftalar oldu. Çeşitli
düzenlemeler yaptım, onu koruyabildiğim sürece, yaralanma-
sına izin vermeyeceğim."

Donia başını salladı. "Bananach beni görmeye geldi." O ana
kadar bunu adama söylemesi gerektiğine emin değildi ama iç-
güdüler, hükmetmenin önemli bir parçasıydı. Kadının içgüdü-
leri Niall'in, Bananach'ın planlarının parçası olmadığını söy-
lüyordu.

"Ve?"

"Bana geleceği gösterdi." Donia kollarını vücuduna sardı.
"Bir şansımız olduğunu zannetmiştim ama sonra bu olay oldu.
Bana gösterdikleri... Ben de Beira'dan çok farklı değilim."

"Gösterdiği, olası geleceklerden sadece biri," diye hatırlat-
tı adam.

"Eğer savaş geliyorsa onun nedeni olmak istemiyorum," diye
fısıldadı Donia. Kış Kraliçesi olmak bütün şüphelerinin ve en-
dişelerinin yok olduğu anlamına gelmiyordu. Tam aksine, şüp-
helerinin ve endişelerinin, felaketle sonuçlanabileceği anlamı-
na geliyordu.

"Ben, Beira değilim. Çirkinliklerin geri dönüşünün nede-
ni olmayacağım."

Çirkin olan, Niall'in sesiydi. "Neden kendimi kontrol etti-
ğimi sanıyorsun? Keenan'a saldırarak gücüm var. Senin de ona
saldıracak gücün var. Ama yapmıyoruz. Barış istemiyorum ama
savaş, sarayım için doğru değil. Öyle olsaydı..."

Niall'in sesindeki zalimlik Donia'yı ürpertti. "O zaman ne-
den Bananach'ın dilediğini yapmasına izin veriyorsun?"

"Vermiyorum. Tasmasını hepimizi savaşa sürüklemesine engel olacak kadar uzun tutmayı deniyorum. Senin yaptığını yap bulmalıyım. Ama senin aksine ben içten içe Keenan'a saldırmak istiyorum. Onu bağışlamam mümkün değil. Ama savaş saraylarımız için iyi sonuçlar doğurmaz."

"Öyleyse Ash'e, Keenan'ın, Seth'in nerede olduğunu tahmin ettiğini -veya bildiğini- söylemeyeceğiz." Donia bundan nefret etse de başka çaresi yoktu. Aislinn'in, Keenan tarafından nefret yönlendirildiğini bilmesi, felakete yol açardı. Keenan'ın, gerçekçi söyledikleri için Donia veya Niall'a öfkelenmesinin de savaş yol açan sonuçları olabilirdi.

Niall başını salladı. "Ve sen, Keenan'ın Ash'e gitmesine izin vereceksin."

"Deniyorum," diye fısıldadı genç kadın. Bu kelimeleri söylemek fiziksel olarak acı çekmesine yol açtı. Hayal ettiği ilişkiye bu sefer çok yaklaşmıştı ve tam dokunacakken, şimdi kaybolup gidişini izlemek zorundaydı. "Zamanla Ash onu kabul edecek. Zamanla ve doğru kararlarla belki savaştan kaçınmayı başarırız."

"Tek planladığım ve umduğum şeyin bu olduğu zamanlar vardı - Keenan'ın kayıp kraliçesini bulması, mutlu ve güçlü olması. Tek önemli olan buydu."

"Ben de aynı şeyi istiyordum." Donia hala aynı şeyi istiyordu. Aislinn'le olması kısmı olmasa da Keenan'ın mutlu olması önemliydi. Her şeye rağmen arzuladığı hala buydu. Tek dileğiye Keenan'ın mutluluğunun, kendisinin acı çekmesi anlamına gelmemesiydi.

Birkaç dakika konuşmadan oturdular. Ardından Donia sessizliği bozdu. "Bananach'ı kontrol altında tutmanı tercih ederim ama eğer savaş çıkarsa, sarayım geçmiş anlaşmalara uyacak." Niall, ölümlülerinkini andıran bir yavaşlıkla kadına döndü. "Yani?"

"Yani sarayım, Kara Saray'la ittifak kuracak." Donia ayağa kalktı ve kucagındaki karların yere düşmesine izin verdi. Niall'ın ona katılmasını bekledi. "İster Keenan'a karşı olsun ister Ana Saray'a karşı. Barış istiyorum, başka bir sürü şey istiyorum ama iş o noktaya gelecek olursa, sarayımın işine gelecek seçimler yapmalıyım."

"Keenan'a acı çecktirecek kadar uzun süre savaşın hüküm sürmesine izin verebilseydim..." diyen Niall gülümsedi ve o anda gerçek bir Kara Kral gibi ölümcül göründü, "bu fikir kesinlikle baştan çıkarıcı ama Sorch'a'yla savaşmak... Hiçbirimiz bunu istemeyiz Donia."

"Keenan'la savaşmaktansa, Sorch'a'yla savaşmayı tercih ederim." Donia elini Niall'ın omzuna koydu. "Seth masum biri. Sorch'a'nın Seth'e zarar vermesine izin verir miydin? Seth'i korumak için, Keenan'la işbirliği yapman gerekse yapar mıydın?"

"Evet, ama işbirliği yapmaktansa onunla savaşmayı tercih ederim."

"Ya Seth için?"

"Seth benim kardeşim," demekle yetindi Niall. "Sorch'a kendi iradesine karşın onu tutamaz."

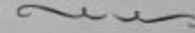
Donia hafiften başının döndüğünü fark etti. Sıcaklığın altında bu kadar uzun süre kalmanın etkisini hissediyordu. "Periler Diyarı'na gitmelisin."

"Ya savaşmamız gereken Sorch'a değilse? Keenan'a karşı ya-
nında yer alacak mısın?" diye sordu Niall.

"Bunu yapmak beni mutlu etmez ama yapmam gerekeni ya-
parım." Donia, adamın bakışlarına karşılık verdi. "Ne yapar-
sak yapalım, Seth'in Periler Diyarı'nda olması her şeyi daha da
karıştırıyor."

"Bananach bu yüzden onu oraya götürdü," diye mırıldan-
dı Niall. Ardından, genç kadının elini tuttu ve avludan çıkar-
ken ona eşlik etti. Geçmişin üzerinde duracak zaman değildi.
Ne kadar ölümcül olursa olsun, geleceğe hazırlanmanın zama-
nı gelmişti.

YİRMİ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

AISLİNN, RESMİ YEMEK ODASININ KAPISININ ÖNÜNDE DU-
rurken gergindi. Son zamanlarda her gece akşam yemeğini
Keenan'la yemeyi alışkanlık haline getirmişti. Bazı geceler di-
ğer periler de onlara katılıyordu, bazı gecelerse Yaz Kızları'ndan
bazıları onlarla birlikteydi. Ama bu gece sadece ikisi olacaktı.

Mutlu olmayı seç. Siobhan öyle demişti ve Aislinn o gece-
den beri bu sözü bir tekerleme gibi tekrarlıyordu. Haftalardır
bunu yapmaya çalışıyordu. Pes etmiş değildi ve kendini hüznе
kaptırmamaya çalışıyordu. Yine de işe yaradığı söylenemezdi.

Aislinn derin bir nefes alıp kapıyı açtı. Keenan çoktan içir-
deydi. Sıradışı bir durum değildi. Aislinn, genç adamın ora-
da olacağını biliyordu. Sıradışı olan, odadaki değişiklikler-
di. Her yanda mumlar yanıyordu. Duvardaki girintilere fe-
nerler yerleştirilmişti ve bronz ayaklıkların üstündeki sütun-
lar ışıltıyordu.

Aislinn masanın yanına gidip kendisine bir kadeh yaz para-
bı doldurdu. Sürahi, daha önce görmediği antika bir sürahiydi.
Kız, krala değil mumların titreyen alevlerine baktı. Araların-
da kavga çıkmasını istemiyordu ama Keenan'ın gerçeğin ne ka-
beri merak ettiği şeyi sordu: "Seth'in, onu perilerin büyü-
sün-
den koruyan bir tılsımı olduğunu biliyor muydun?"
"Görmüştüm."

"Görmüştün." Aislinn kelimelerin uzamasına, sessizliğin
odayı kaplamasına izin verdi. Yaz Kralı'na, bu bilgiyi kendisi-
le paylaşmadığı için özür dileme şansı tanıdı.

Keenan özür dilemedi. "Tılsımı Niall vermiş olmalı," dedi.
Kız koltuğun kenarlarını sıkı sıkı tuttu, öyle ki kıymıklar
avuclarına battı. "Tılsımdan bana bahsetmedin çünkü..."

"Seni benden uzaklaştıracak hiçbir şeyden bahsetme arzu-
su duymuyordum. Bunu biliyorsun Aislinn. Gerçekten krali-
çem olmayı istiyordun. Benim hissettiklerimi sen de hissettin."
Keenan gelip kızın yanında durdu. Ellerini koltuktan kurtardı.
"Beni affedebilecek misin? Onu? Ve kendini?"

Aislinn yine ağlıyordu. "Bunlardan bahsetmek istemiyorum."

Keenan konuyu onun açtığını hatırlatmadı. Konuşmama-
nın çözüm olmadığını söylemedi. "Tek istediğim, gülümseme-
ne yardım etmek," dedi.

"Biliyorum." Aislinn masanın üstündeki peçetelerden biri-
ni alıp üzerindeki işlemleri inceledi.

"Her şey zamanla kolaylaşacak," diye devam etti Keenan.
Seth gittiğinden beri böyleydi, sürekli kıza her şeyin yoluna
gireceğini söylüyordu.

Aislinn başını salladı. "Biliyorum ama şimdi her şey kor-
kunc. Her şeyi kaybetmişim gibi hissediyorum. Sen ne zaman
bir Yaz Kızı testi reddetse kendini nasıl hissettiysen, ben de ken-
dimi öyle hissediyorum. Ne olursa olsun, işler o noktaya gel-
diğinde sen kaybettin."

Keenan'ın yüzünde gerçek düşüncelerini saklayan bir ifade
belirdi. "Sıra sana gelene kadar."

Bir süre, rahatsız edici bir sessizliğin içinde oturdular. So-
nunda Keenan sıkıntıyla iç çekti. "Bu konuşma seni mutlu et-
miyor Aislinn."

"Özlemimi çektiğim şey, işin romantik kısmı değil... Yani
onun da özlemimi çekiyorum ama fazlası var." Kız duraksayıp
yüzyıllardır yaşıyor olmasına karşın hiç gerçek arkadaşı yok-
muş gibi görünen Kral'a, bunu nasıl açıklayacağını düşündü.
"Başka hiçbir şey olmadan önce, Seth benim en yakın arkada-
şımdı. Sen ve Donia hayatıma girdiğinizde, konuşabildiğim
tek kişi oydu."

Keenan bekledi.

"İyi arkadaşlar, arkadaşlarını tek kelime etmeden terk etmez,"
dedi Aislinn. Artık konuşmaya başladığı için, kelimeler ağzından
dökülüyordu. İçinde sakladığı şeyleri kusuyordu. "Bir erkek ar-
kadaşı ihtiyacım yok. Bir eşe, ortağa ihtiyacım yok. Arkadaşla-
rıma ihtiyacım var. Leslie gitti. Geri kalan arkadaşlarıma haya-
tındaki hiçbir şeyden bahsedemiyorum. Donia beni yaraladı...
Onunla çok yakın değildik ama arkadaş olmaya başladığımızı
düşünmüştüm. Ve şimdi de en yakın arkadaşım beni terk etti."

"Ve kendini yalnız hissediyorsun." Keenan ona yaklaştı ama
özel alanını işgal etmedi. "Öyleyse arkadaşın olmama izin ver.

Kraliçem olduğunda bana teklif ettiğin buydu. Yazın yaklaşması buna başka şeyler de ekledi ama... Tek istediğim, mutlu olman Aislinn."

Kız başını salladı ve söylemek zorunda kalmamayı dilediği kelimeleri söyledi. "Haftalar geçti ve ondan tek bir haber alamadım. Geri döneceğini sanmıyorum ama onu bırakamıyorum."

"Bırak arkadaşın olayım Aislinn. Sana önerdiğim tek şey bu. Geri kalanlar gerçekleşir veya gerçekleşmez, o kısımla sonlara ilgileniriz. Baskı yok, sadece açık bir kapı." Keenan, kızı sarmak için kollarını açtı. "Şimdilik yanında olmama izin ver. Burada durup ağlaşmak ve beklemek yerine, hayatımıza devam etmeyi denemeliyiz."

Aislinn, Kral'ın ona sarılmasına izin verdi. Keenan saçını okşadığında hissettiği, hem pişmanlık hem zevkti. Güneşliği içini doldurduğunda, son günlerde hissetmediği kadar huzurluydu.

"Her şey yoluna girecek. Öyle ya da böyle, sonunda her şey yoluna girecek," diye söz verdi Keenan.

Aislinn genç adamın söylediğinin gerçek olduğuna emin değildi ama ona inanmayı seçti.

Mutluluk bir seçimdi.

YİRMİ BEŞİNCİ BÖLÜM

BİR AY DAHA GEÇTİ VE SETH'TEN HİÇ HABER YOKTU. YAZ SARA'yı iyice güçlendi. Mezuniyet zamanı geldi. Aislinn'in mezuniyetten ancak evde onu bekleyen diplomayı görünce haberi oldu. "Kaçırdığım için özür dilerim," dedi Aislinn, büyükannesi-ne. "Eğer haber verseydin..."

"Önemli değil tatlım." Büyükanne nazikçe kanepeye vurup oturmasını işaret etti.

Aislinn, yaşlı kadının yanına gitti. Hava o kadar ağırlaşmıştı ki güçlkle adım atabiliyordu. "Elimden geleni yapıyorum. Bazı günler güneş beni boğuyormuş gibi hissediyorum ve Seth'ten hala haber yok."

"Her şey zamanla kolaylaşacak. Anladığımı söyleyemem ama düşündüğünden daha güçlüsün. Bunu sakın unutma."

Aislinn bundan şüpheliydi. Artık kendini rahat hissetmiyordu. Beira'nın baskıcı kışının bitmesiyle toprak sadece uyan-

maya başlamamıştı, yüzyıllardır biriken enerji açığa çıkıyordu ve bu enerjinin dağılmakta kullandığı araç, kızın kendisiydi. Her şafak, onu kralına, arkadaşına, aşığı olmayan genç adama yaklaşıyordu. Aislinn tüm bunların mantıklı olmadığını biliyordu ama adamdan uzak duramıyordu. Adamın hareketlerini takip etme ihtiyacı duymasının altında romantizm yoktu, en yalın haliyle ihtiyaçtı. Bu ihtiyaç kızı utandırıyor, vet sevgiye bağlıydı, en azından Seth'le durum buydu. Şeh-layken arkadaşlığı, aşkı ve güveni hissediyordu. Keenan'la arkadaşlık ve güven vardı ama aşk yoktu. Bir şeyler hep eksikti.

Büyükanne hiçbir şey söylemeden oturmayı sürdürdü. Tek ses, duvardaki saatin tik-taklarıydı. Normalde bu sessizlikte hu-reye giderse gitsin içinde, karşı koymakta güçlük çektiği bir baskı birikiyordu.

Keenan'la olduğu zamanlar hariç.

Derken büyükanne sessizliği bozdu. "Eğer Seth seninle bağ edemiyorsa, bu onun kaybı."

"Kaybolan benim," diye fısıldadı Aislinn. "Yanımda o olmadığı sürece, her şey yanlışmış gibi geliyor."

"Ama?"

"İki aydır yok ve Keenan..."

"Keenan'a güvenemiyorsun." Büyükanne daha ağır bir kelime kullanmamaya özen göstermişti.

"Bazen."

"O insanları kandırmaya alışkın bir pislik ama sonsuza kadar hayatında olacak." Büyükanne sıkıntıyla iç çekti. "Onu hayatına ne kadar sokacağın konusunda dikkatli ol. Ya da bu de-

ğişimi ne kadar hızlı gerçekleştireceğin konusunda. Yaz mevsiminin veya çektiğin acının, aptalca davranmana yol açmasına izin verme. Cinsellikle aşk aynı şey değildir."

Aislinn bakışlarını kaçırdı. "Keenan'la aramızda bir şey olmadı. Sadece Seth'le."

"Yalnızlık veya özlem nedeniyle kendini yeni bir yatağa atan ilk kadın sen olmazsın tatlım. Ama bunu yapacak olursan, sonuçlarını iyi hesapla." Büyükanne ayağa kalktı. "Sana yemek yedirelim. Her şeyi düzeltemem ama seni rahatlatmak yiyeceklerim var."

"Ve öğütlerin."

Büyükanne gülümseyip mutfığa ilerledi. "Pasta mı dondurma mı?"

"İkisi de."

Aislinn, o gece geç saatlerde Keenan'ın yanına kıvrılmış film izlerken, büyükanne'nin söylediklerini düşündü. Keenan her zaman bir pislik gibi davranmıyordu, en azından Aislinn'le beraberken. Sarayı için iyi olduğuna inandığı şeylerin peşinden giderken acımasızdı ama düşünceli ve nazik olduğu zamanlar da vardı. Aislinn onu Yaz Kızları'yla görmüştü. Yaz Kızları'nı seviyor, onlarla ilgileniyordu. Üvez adamları da seviyordu. İçgüdülerine göre hareket eden, aklına eseni yapan biriydi çünkü doğası böyleydi.

Ayrıca iyi biriydi. Belki her zaman değil ama peri kralı olarak oldukça iyiydi. Doğduğu andan itibaren baştan beri onun olması gereken şeylere ulaşmak için mücadele etmek zorunda bırakılan biri için oldukça nazikti. Üstelik, bana destek oluyor.

Kız, başını genç adamın omzuna yaslayıp filmi izlemeye başladı. Bolca film izliyor ve yan yana yatıyorlardı. Aislinn, büyü-
kannenin evinde olduğu zamanlar dışında uyuyamıyordu. Keenan da kız uyandığı anda uyanıyordu. Acaba yanında olma-
sa, yine de aynı anda uyanırlar mıydı? Keenan'a bunu sormadı.
Sadece, dairede daha çok zaman geçirmeye başladı.

Büyükanne herhangi bir yorum yapmadı. Gündönümü yak-
laşırken Aislinn'in içine dolan enerjiyi görebiliyordu. Seth'in
yokluğunun, Aislinn'in içine saldırdığı çaresizlik duygusu da güç-
lenmişti. *Nerede huzurluysan orada ol tatlım, demişti büyükan-
ne. Sarayında mutluysan sarayına git.*

Keenan'la olmanın rahatlatıcı bir tarafı vardı. Genç adam
sözünü tutup mesafesini korumuştur. Kıza baskı yapmıyordu.
Açık açık ilgi gösterdiği yegane zamanlar, gecenin geç saatle-
rinde film izledikleri zamanlardı.

Bu gece izledikleri film komedi veya macera değildi, bir tür
aşk hikayesiydi. Birbirine aşık olan sokak müzisyenlerini anla-
tıyordu. Müzik ve filmin mesajı mükemmeldi, vurucu ve kalp
sızlatıcıydı. Aislinn'e herkese zarar verecek hamleler yapmama-
sını, sınırları geçmemesini hatırlattı. Şehvet, hata yapmak için
yeterli bir açıklama değildi.

Aislinn film sırasında uyuyakalmış olmalıydı, çünkü baş-
nı kaldırdığında ekran kararmıştı. Hafifçe kımıldandı, anlaşı-
lan başını Kral'ın kucagındaki bir yastığa koymuştu. Keenan
kızın saçlarını okşamayı sürdürdü.

"Özür dilerim." Aislinn gözlerini kırptırıp Kral'a baktı.

"Uykuya ihtiyacın var. Bana, burada uyuyacak kadar gü-
venmen iltifat sayılır."

Aislinn'in yanakları kızardı ve kendini aptal hissetti. Arka-
daşlarının evinde hiç uyumamış değildi. Carla'nın, Rianne'in ve
hatta Leslie'nin evinde uyuduğu zamanlar olmuştu. Keenan'ın
yanında uyanmak, büyütülecek bir şey olmamalıydı. Dışarı bak-
tı. Güneş doğuyordu. Saatlerce uyumuştur.

Aislinn bir şey söyleyemeden Keenan ayağa kalktı.

"Üstünü değiştir." Keenan kız ayağa kaldırdı.

"Ne için?"

"Dışarıda kahvaltı edeceğiz. Alt katta görüşürüz." Ardından,
kız herhangi bir şey söyleyemeden veya teşekkür edemeden fir-
layıp odadan çıktı. Aislinn, genç adam çıkarken kapıya baktı.
Gündüz saatlerinde Keenan'ın araya koyduğu mesafe, kendi-
ni garip hissetmesine yol açıyordu. Bir taraftan sözünü tutup
baskı yapmamasını takdir ediyordu, diğer taraftan da kendi-
ni suçlu hissediyordu. Bir zamanlar Keenan, kıza onun dilek-
lerinin kendi dilekleri olacağı sözünü vermişti. Şimdi, hisleri
farklı olsa da bu sözü tutuyordu. Aislinn, Seth'e aşık olmasa,
Keenan'ı sevip sevmeyeceğini düşündü.

Beklentiler, şüpheler ve endişeler yüzünden yorgun düşmüş-
tü. Kendine çekidüzen vermeyi denedi. İyi bir uyku çekmek iyi
gelmişti ve aylardır kendisini endişelendiren konuları düşünüp
dertlenmenin yararı yoktu.

Bu düşünceleri bir tarafa bırakıp odasına gitti ve hazırlandı.

Kız aşağı indiğinde, Keenan arabanın yanında durmuş onu
bekliyordu. Genelde arabayı almadıkları için kız şaşırırdı.

Genç adam tedirgindi. "Henüz soru sormak yok."

"Tamam." Arabaya binip gökyüzü aydınlanırken çiftliklerin
yer aldığı topraklara doğru yola çıktılar. Kız okulla yaptıkları

bir gezide bu bölgeyi görme şansına kavuşmuştu. Büyükanne-
yi ikna etmek için çok uğraşması gerekmişti çünkü yaşlı kadın,
demirin yer almadığı bölgelere gitmenin çok tehlikeli olduğunu
düşünürdü. Artık güvenliydi. Tarlalardaki ve ağaçların ara-
sındaki periler, kız için bir tehlike oluşturmuyordu.

Keenan tali yola saptı. Ahşap bir tabelanın önünden geçti.
Elle boyanmış tabela, arazinin Peg ve John'un meyve bah-
çesi olduğunu söylüyordu. Boş otoparkın diğer tarafında elma
ağaçları vardı. Aislinn başını kaldırdığında, yapraklarla dolu
dalları ve elmaları gördü.

O güne kadar bu kadar sağlıklı ağaçlar görmemişti. Uzakta
bile, elmaların ne kadar olgun olduğu anlaşıyordu.

Aislinn arabadan indiğinde, Kral çoktan kızın kapısının
önünde belirmişti.

"Demek gücünün bağlandığı dönemde geldiğin yer burası!"
Keenan başını sallamakla yetindi. "Buraya daha önce tek bir

kişiyi getirdim ama benim için taşıdığı anlamı bilerek buraya ge-
len ilk kişi sensin. Burada kahvaltı edebileceğimizi düşündüm."

"Önce biraz yürüyebilir miyiz? Etrafı görmek istiyorum."
Aislinn utanmıştı. Yaz Kralı'nın sunduğu, sıradan bir şey de-
ğildi. Gerçi aralarındaki hiçbir şey sıradan değildi ama bura-
sı Keenan'ın kendine sakladığı yerlerdendi ve kızı oraya getir-
mesi bir tür hediyeydi.

Keenan, Aislinn'in elini bıraktı ve termosu arabadan çıkar-
dı. Yeniden kızın elini tutup ona yolu gösterdi.

Otoparkın diğer ucunda çimenlik bir alan vardı. Güneş gö-
lüğü takmış koyu renk saçlı bir kız, sepetlerle dolu bir masa-
nın arkasında oturuyordu. Masanın yanında eski bir kasa var-

dı. Kız, şüpheli gözlerle Keenan'ı süzdü. "Genelde bu kadar ça-
buk geri gelmezdin."

"Arkadaşımın özel bir yere gelmeye ihtiyacı vardı," dedi Kral.
Kız gözlerini devirdi ama sepetleri işaret etti. "Devam edin."

Keenan kıza gülümsedi ama kız bu gülümsemeden etkilen-
medi. Aislinn, içgüdüleri çok sağlam görünen bu kızdan hoş-
landığını fark etti. Hoş bir yüze sahip olması, bir insanın za-
rarsız olduğu anlamına gelmezdi ve bütün nezaketine rağmen
Keenan zalim olabilirdi.

Aislinn, Keenan'ın elini bıraktı ve masadaki sepetlerden bi-
rini aldı.

"Haydi." Genç adam onu meyvelerle dolu dallardan birinin
altına götürdü. *Bir tek kırmızı şapka eksik.* Aislinn bir an için
çocukluk korkularının canlandığını hissetti, perilerle dolu or-
manlarda dolaşmak, hiçbir zaman güvenli değildi. Büyükanne
öyle öğretmişti. Kırmızı şapkalı kız kurda yem olmuştu çün-
kü demir ve çelikle dolu güvenli dünyadan uzaklaşmıştı. *Ke-
nan benim arkadaşım.* Aislinn güvensizliği bir tarafa bıraktı ve
elmalara baktı.

Ardından, son derece doğal bir şeymiş gibi yeniden genç
adama elini tuttu.

Keenan hiçbir şey söylemedi. Aislinn de bir şey söylemedi.
El ele dolaştılar ve kış hüküm sürerken oğlanın beslediği ağaç-
ları seyrettiler.

Sonunda ufak bir açıklığa gelip durdular. Yaz Kralı termo-
su yere koyup kızın elini bıraktı. "İşte."

"Tamam." Aislinn ağaçlardan birinin altına oturup Keenan'a
baktı.

Keenan onun yanına oturdu, dokunmamanın garip gelmesine yol açacak kadar yakındaydı. Hava sıcak olsa da Aislinn ürperti. Genç adam elini bıraktığında, kızın içini kaplayan sıcaklık kaybolmuştu.

"Yıllar boyunca burası benim cennetimdi." Keenan düşüncelelere daldı; gözlerinde bulutlar dolaştı. "Tüm bunların fıdan olduğu zamanları hatırlıyorum. Ölümlüler, onların hayatta kalması için çok uğraştı."

"Sen de yardım ettin."

Yaz Kralı başını salladı. "Bazen bitkilerin yetişmesi için biraz ilgi ve zaman yeterlidir." Ardından ekledi, "Dün gece olanları düşünüyordum, bir de seni öptüğüm zaman söylediklerini." Aislinn gerildi.

"Tamamen dürüst olmamı istediğini söyledin. Arkadaş olacak bunu yapmalıyız, dedin." Keenan, parmaklarını aralarındaki çimenlerde dolaştırdı. Elinin altında vahşi menekşeler belirdi. "İşte buradayız. Bana ne istersen sorabilirsin."

"Ne istersem mi?" Kız yan taraftaki çimenlere dokunduğunda ne kadar güçlü olduklarını fark etti, toprak sağlıklıydı, bitkiler canlıydı. Köklerinin gücünü hissedebiliyordu. Yaz Kralı'nın sunduklarını düşündü. Sorabileceği fazla bir şey yoktu, sadece... "Bana Moira'dan bahset. Onu sorabileceğim sadece sen ve büyükanne varsınız."

"Çok güzeldi ve benden hoşlanmadı. Diğerlerinin çoğu... Neredeyse hepsi," diyerek sırtıttı, "boyun eğmeye hazırdı. Açık olmanın açlığını çekiyordu. Moira farklıydı." Omuz silkti. "Hepsini önemsedim. Hala önemsiyorum."

"Ama?"

"Beni sevmeleri için, nasıl olmamı istiyorlarsa öyle olmak zorundaydım. Bazen günün modasına uymam gerekiyordu, bazen yeni dansları, şiirleri veya origami yapmak gibi şeyleri öğreniyordum. Neyi sevdiklerini bulup o konuda ustalaşıyordum."

"Neden kendin olmayı denemedin?"

"Bazen denedim. Don'layken..." Kendini durdurdu. "O farklıydı ama annenden bahsediyorduk, değil mi? Moira zekiydi. Şimdi, ne olduğumu bildiğini biliyorum. Ama o zaman bilmiyordum."

"Sen... Demek istediğim... Onu baştan çıkardığını biliyorum... Ama..." Aislinn'in yanakları, yukarıdaki elmalar kadar kızardı. Arkadaşına, kralına, gelecekte belki daha fazlası olabilecek kişiye annesiyle yatıp yatmadığını sormak, nereden bakılırsa bakılırsın garipti.

"Hayır. Ölümlü oldukları dönemde, Yaz Kızları'nın hiçbirleriyle yatmadım ben." Konudan rahatsız olduğu için bakışlarını kaçırmaya çalıştı. "Şimdiye kadar hiçbir ölümlüyle yatmadım. Bazılarıyla öpüştüm ama onunla değil. Daha ilk andan itibaren benden hoşlanmadı. Büyünün, hediyelerin veya vaatlerin yararı olmadı."

Duraksadı.

"Senin gibiydi Aislinn. Güçlüydü. Zekiydi. Benden korkuyordu." Keenan geçmişi hatırlarken, gözlerini kapattı. "O zaman anlamamıştım ama bana bir canavarmışım gibi bakıyordu. Bu yüzden, kaçtığı anda peşinden gitmedim. Geri dönüp Yaz Kızları'ndan birine dönüşeceğini biliyordum. Testi kabul etmeyeceğini bildiğimden, gitmesine izin verdim."

"Öylece bekledin mi?"

"Seçildikten sonra, birini seçilmemiş kılamam." Keenan üz-
gün göründü. "Annenin özel biri olduğunu biliyordum. Aynı
senin gibi. Senin seçilmiş kişi olduğun ortaya çıktığında, annen
testi kabul etseydi neler olacağını merak ettim..."

"Ben de aynı şeyi merak ettim." Aislinn, etrafta kimse ol-
madığı halde, fısıldayarak konuştuklarına dikkat etti. "Bir de
bana hamile olduğunda değişimi sürdüğü için mi böyle oldu-
ğumu merak ettim."

"Eğer başka türlü davransaydım, anneni geri getirseydim
her şey ne kadar farklı olurdu. Eğer annenin hamile olduğun-
u bilseydim sarayında büyürdün. Aramızda büyümüş ol-
ma asla karşı koymazdın. Ölümlülerle bu kadar iç-
içe olmazdın."

Aislinn genç adamın hangi ölümlüyle iç içe olmaktan bah-
settiğini biliyordu. Kız bir an bile ölümlü hayatı olmasa her şe-
yin daha iyi olacağını düşünmemiştii. Seth'i sevmek, başına ge-
len en güzel şeydi ve ona olan aşkı, yaşayacağı tek gerçek aşktı.
Şimdi kalbi sızlasa bile, onu yaşamamış olmayı dilemezdi. El-
bette sonsuza kadar bağlı olduğu bir periye, bunları söyleme-
nin bir gereği yoktu.

"Annemin hamile olduğunu bilmemene memnunum," dedi
Aislinn.

"Moir'a'nın hamile kalıp uzaklara gittiği yıl, bütün zamanımı
Don'u beni affetmeye ikna etmekle geçirdiğim yıldı." Kral'ın yü-
zünde hüznü bir ifade belirdi. "Bazı geceler benimle otururdu.
Bir keresinde kutlamalardan birine birlikte katılmıştık. Ve..."

"Alışılıyor mu?"

Keenan kıza baktı. "Neye alışılıyor mu?"

"Sevdiğin birini kaybetmeye."

"Hayır." Keenan bakışlarını kaçırdı. "Bir gün, beni reddet-
mesinin artık acı vermeyeceğini umuyordum. Ama beni red-
detmeye dahi tenezzül etmediğinde, canım hiç olmadığı kadar
yandı. Birkaç yılımız olacağını zannetmişim ama şimdi... Seth
gitti Ash ve senin yanında olmamam gibi bir seçenek yok. Be-
nim kraliçemsin. Sana doğru sürükleniyorum. Seni özgür bı-
rakıp Donia'yı kraliçem yapabilsem yapardım. Ama yapamam.
Eğer senin ve benim daha fazlası olma şansımız varsa, burada
yanında kalacağım."

"Ya Donia?"

"Şimdi bunları konuşmak istemiyorum. Lütfen." Yaz Kra-
lı, Aislinn'in bakışlarına karşılık verdi. "Benim de zamana ih-
tiyacım var."

"Yani, elimizde olanlarla nasıl mutlu olacağımızı çözmeye
çalışıyoruz," diye ekledi kız.

Aralarında Seth'e karşı hissettiği aşk gibi bir aşk yoktu ama
arkadaşlık vardı. Özlem vardı. Aislinn kendini bu kadarının
yeterli olduğuna ikna edebilirdi. Geleceğinin böyle olması ge-
rekiyorsa yapabilirdi. Birini sevmek acı çekmek demekti; bir
arkadaşla tutkuyu seçmek daha güvenliydi. Belki aşırı hesap-
lı davranıyordu, kalbini güvende tutmaya çalışıyordu ama bu-
nun altında sadece bencillik yoktu. İlişkileri, sarayı güçlendi-
rirdi. Çok mantıklıydı.

Aislinn, bir daha aşık olmak istemiyordu. Bunu Keenan'a
söylemedi. Yüzyıllar boyunca birlikte olacağınız birine, nasıl
onu sevmek istemediğinizi söylersiniz? Keenan daha iyisini hak
ediyordu.

Öylece oturup saraydan, perilerden, hayatlarıyla ilgili hikayelerden bahsettiler. Sadece sohbet ettiler. Sonunda genç adam duraksadı. "Olduğun yerde kal," dedi. Ve gözden kayboldu.

Kız sırtını ağaca yaslayıp huzur içinde etrafı izledi.

Geri döndüğünde, Keenan'ın elinde ağaçtan topladığı elma-mükemmel olacaklarını biliyordum." Keenan yere çöküp elmayı kızı uzattı, ona vermedi, ısırmasını işaret etti. "Tadına bak."

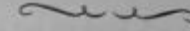
Aislinn tereddüt etti ama sadece bir an için. Ardından, elmanın tadına baktı: Tatlı ve sulu. Onları bu hale getiren Keenan'dı. Dünya buzların altında kalmışken, ağaçları güçlendirmişti. Aislinn, çenesinden akan damlaları silip meyveyi ısırdı ve bir kahkaha attı. "Mükemmel."

Keenan parmağını kızın teninde dolaştırıp elmanın suyunu sildi ve dudaklarına götürdü. "Mükemmel olabilir."

Değildi. Gerçek değildi. Yeterli değildi. Keenan, Seth değildi.

Aislinn, Keenan'ın gözlerindeki kırgınlığı görmemeye çalışarak geri çekildi.

YİRMİ ALTINCI BÖLÜM

ÜZERİNDEN YAYILAN GÖLGELERİN KARA BİR YILDIZ GİBİ GÖRÜNMESİNE YOL AÇTIĞI Niall, Sorcha'nın oturma odasını turluyordu. Ardından aniden durdu ama saldıma arzusu, yumruk yaptığı ellerinden açıkça belli oluyordu.

"Bir hata yaptın Sorcha."

Sorcha yavaşça, normalde Bananach dışındaki perilere yaklaşacağından çok daha yavaş hareketlerle odayı geçip adamın karşısına dikildi. Etekleri, adamın botlarının üstüne gelinceye kadar durmadı. "Ben hata yapmam. Mantıklı seçimler yaptım. Onu benim yapmayı seçtim."

"Onu almak sana düşmezdi," dedi Niall. Kadının kollarını yakaladığında, boşluğun elleri kıvrılıp kara alevlere dönüştü. "Diğer saraylar görü yeteneğine sahip ölümlüleri almana izin vermiş olabilir ama diğer melezleri veya benim korumamdaki görü yeteneğine sahip ölümlüleri almana izin vermeyeceğim."

"Periler Diyarı'ndasın ve bana ne yapıp ne yapamayacağını söylüyorsun Niall. Sence bu yaptığın, akıllıca mı?" Birden lar. "Burada önemli olan tek şey benim iradem."

"Belki de bir zamanlar hangi sarayın Periler Diyarı'nda seninkine eşit bir güce sahip olduğunu hatırlatmalıyım." Kadın için alnında ter damlaları birikti ama işe yaradı. Gölgelede, Kara Kral gülümsedi. Fazla bir şey değildi ama neler olabileceğini gösteriyordu.

Niall'in sesinden memnuniyeti anlaşılıyordu. "Bu sarayda yeni olabilirim ama yıllar önce seni dikkatle izledim. Sırların pek çoğunu biliyorum."

"Beni tehdit mi ediyorsun?"

"Eğer gerekirse." Niall omuz silkti. "Sarayımı buraya getirebilirim. Onu geri alabilirim. Kara Kral olmak, bana Periler Diyarı'nda eşit söz hakkı veriyor."

"Bu yapacağın budalalık olur. Ben..." Kadının bir nefesiyle dünya yeniden değişti. "Bana karşı çıktığın anda seni ezerim. Sen daha bebecsin."

"Uğruna savaşmaya değen insanlar var."

"Bu konuda seninle hemfikiriz. Seth değerli ama benimle savaşmak doğru değil." Ana Kraliçe, etraflarını işaret etti. Bir tapınaktaydılar. Niall'in aynası sütunların altında kalmıştı. Savaşın dibindeki boşlukta tam bir vahşet yaşanıyor. Orada neler olduğunu görmek için kadının o tarafa bakmasına gerek yoktu. "Bananach'a bunu mu önereceksin? Buraya gelip temkinsiz

davranıyorsun. Bananach oğlanı neden bana getirdi zannediyorsun? Oğlan, savaşını başlatmak için verilecek bir kurbandı."

"Seth savaş başlatmak veya savaştan kaçınmak için verilecek bir kurban değil. Vazgeçilebilecek biri değil o."

"Biliyorum," diye fısıldadı Sorch, korkudan değil ama gerçeği paylaşmayı hafife almadığından fısıldamıştı. "Onu güvende tutacağım, düzgün düşünebiliyor olsaydın bunu anlardın. Bananach veya başka biri ona saldırırsa, bana saldırmış olacak."

Niall bu açıklamayı duyunca duraksadı. Yüzündeki öfke kayboldu. "Aislinn onun burada olduğunu bilmiyor. Henüz. Onu aldığını öğrenirse buraya gelecektir."

"Kralı ona söylemeyecektir." Sorch, Keenan'ın da aklı başında bütün periler gibi Seth'in nerede olduğunu bildiğinin farkındaydı. "Ona haber vermek benim sorumluluğum değil. Senin sorumluluğun da değil, yoksa çoktan yapardın." Sorch elini uzattı.

Bir centilmen gibi davranan Niall, bu eli tutup koluna koydu. "Nasıl bir oyun oynuyorsun Sorch?"

"Hayatım boyunca oynadığım oyunu Gancanagh."

Niall bir süre hiçbir şey söylemedi. Ardından, Kraliçe'yle yüzleşmek üzere döndü. "Seth'i görmek istiyorum. İyi olduğunu ondan duymalıyım."

"Nasıl istersen. Günlerdir dinleniyor. Hazır olduğuna kanaat getirdiğimde onu görebilirsin ama daha önce değil. Onu korumak benim görevim."

"Ona ne yaptın?"

"Yapılması gerekeni Niall. Ben her zaman bunu yaparım," dedi. Sarayları birbirine zıt olabilirdi. Ama bu, düşman oldukları anlamına gelmezdi. Her şey dengeyle ilgiliydi.

Sorcha bazen dengeyi biraz bozar, Kara Saray'ın sağlıklı ol-
cak kadar beslendiğine emin olurdu. Asla çok güçlenmelerine
izin vermezdi ama işlevini yerine getirecek kadar güçlü olma-
ası olmasalar bile, perilerin buna ihtiyacı vardı. Sorcha her za-
man Değişmeyen Kraliçe'ydi.

"Sadakat yeminini özgür iradesiyle mi etti?"

Adamın sesinde öyle bir umut vardı ki Sorcha, Niall'a ya-
çıkarma veya yanlış yönlendirme gibi yöntemlere başvurmadı.
Senin gibi değilim."

"Asla seni baştan çıkarmayı denemedim Sorcha. Aradığım
yanıtın sen olabileceğini düşündüğüm zamanlarda bile."

"Ne kadar üzücü," diye mırıldandı Sorcha ve adamı yalnız
bıraktı. Değerli bir kraldı, Kara Saray'ı eski gücüne kavuştu-
racaktı ama kadının sarayı için bir tehdit değildi. Henüz. Za-
manla olacaktı ama Niall bugün Kara Kral olarak gelmemişti.
Seth'in arkadaşı olarak buradaydı, yani kadının sarayını sömür-
meyecek veya iyi niyetini kötüye kullanmayacaktı.

Seth uyanıp kraliçesini odasında gördüğünde, ilk tepkisi min-
nettarlık oldu: Kadın onu ölümlülükten kurtarmış, ona keli-
melerin ötesinde bir hediye vermişti. Seth ne yaparsa yapsın,
bu iyiliğin karşılığını ödeyemezdi. Kraliçe pencerenin dışında-
ki bahçeye bakarken, vücudunu esnetiyordu. Hareketleri, ra-
hatsız bir uyku çekmiş birinin hareketleriydi. Çok mantıksız-
dı. Ana Kraliçe'nin, rahatsız olacağını bile bile oğlanın yanın-
da kalması için hiçbir neden yoktu ama Seth uyurken pence-

renin kenarındaki yeşil koltuğa oturup onun uyanmasını bek-
lemiş görünüyordu.

Sorcha dönüp oğlana bakmadı. Pencereleri açıp dışarıya
uzandı ve birkaç çiçek topladı. "Altı gündür kendinde değil-
sin," dedi. "Vücudun, değişimi kabullenmeye çalışıyor. Böyle-
si senin için daha kolay."

Seth gerindi. Kış Kraliçesi tarafından az kalsın öldürülece-
ği zamanı hatırladı. Hastanede uyandığında, şimdiki gibi her
tarafı ağrıyordu ve güçsüzdü. O zaman da işin en kötü kısmı-
nı atlatana kadar uyuduğunu duyunca şaşırılmıştı.

"Ama artık sıradan bir ölümlü değilim."

Sorcha gülümsedi. "Hiçbir zaman sıradan bir ölümlü değil-
din Seth. Sen, bizim anormallik dediğimiz şeysin. Farklısın."

Oğlan bir kaşını kaldırdı ve bunu yaptığı anda berbat bir baş
ağrısının saplandığını hissetti. "Ben ölümlüydüm."

"Ama pek çok açıdan önemliydin."

"Ne gibi?"

Kadın, oğlanın yanına gidip yatağın yanındaki leğenden
aldığı ıslak bezi uzattı. Başlangıçta oğlanın yüzünü kendi si-
lecek gibiydi ama bezi uzatmakla yetindi. "Soğuk, baş ağrı-
na iyi gelir."

Seth bir an için gözlerini kapattı. Nane kokusu aldı. "Ölüm-
lü olduğum ay boyunca hep acı mı çekeceğim?"

"Hayır." Kadının sesi yumuşaktı. "Ama vücudun, içine gi-
ren fazladan enerjiyi anlamlandırmaya çalışıyor. Peri olarak
duyuların farklı olacak. Aldığın hediye vücudunu sarsacak.
Çoğu perinin sahip olarak doğduğu bilgi ve yetenekler, zih-
ninin bilinçsiz kısmına dokunuyor. Eğer burada kalacak ol-

saydın böyle hissetmen gerekmezdi. Bu süreç çok daha ağır ilerleyebilirdi."

"Zihnime bilgi mi dokuyorsunuz?"

"Her şey, Olivia'nın yıldız ışığıyla zihnine işleniyor. Böylece değişim çok daha hızlı yaşanıyor ama bu süreçte biraz canın yanacak."

Seth, kadına bakmak için bezi gözlerinden çekti. "Biraz mı?"

Kadın pencerenin yanına döndü ve birkaç çiçek daha koydu. "Aldığın peri özü, pek çoklarınınkinden daha güçlü. Bu yüzden yaşadığın değişim daha zorlu. Acıyı azaltmak için elimden geleni yaptım."

Kadının ses tonu, önceki konuşmalarından farklıydı. İfade- si yine heykellerinki katıydı ama daha kırılgan bir havası vardı.

Seth oturup yeni kraliçesine baktı. Artık aralarında daha önce orada olmayan bir samimiyet vardı. Ona da diğerlerine hitap ettiği gibi "sen" diyebileceğini hissetti. "Bana her şeyi verdin. Sayende Ash'le kalabileceğim. Niall'ın yanında olabileceğim. Dünyalarında hayatta kalabileceğim."

Ana Kraliçe başını salladı ve yüzündeki endişe ifadesi kayboldu. "Çok az peri seni tehdit edecek kadar güçlü," dedi. "Öyle olmasını sağladım."

"Neden?"

"Çünkü öyle olmasını seçtim."

"Tamam. Yani buradaki ay..." Seth bu konuyu açmaktan nefret etse de o an için tek istediği Aislinn'i görmektir. "Altı gün uyudum ve buradaki ilk günlerim de sayılacak mı?"

"Evet." Sorch'a topladığı çiçekleri bir sürahiye yerleştirip üstüne kaynar su akmasını sağladı.

"Yani otuz günümün on ikisi geçti mi?" Yataktan kalktı ve kadının sırtını dönüp ona bir giysi fırlatması yüzünden bir anlığına da olsa eğlendi.

"Evet." Sorch'a, çiçek çayını bir fincana boşaltıp fincanı oğ- lana uzattı. "İç bunu."

Seth tereddüt etmedi. Edemezdi. Kraliçesi ona bir emir ver- mişti, bu emre uydu. Garip içeceği içti ve suratını buruşturdu. "Ben... Sana hayır diyemedim."

Kadın gülümsedi. "Bana aitsin Seth Morgan. Eğer emreder- sem, kalbini çıkarıp bana verirsin."

O benim sahibim.

Niall'ı, Donia'yı, Keenan'ı ve Aislinn'i perileriyle görmüştü. Böyle değildi. Sadakat yemini ettiğinde, böyle olacağını düşün- memiştir. *Periler Diyarı olduğu için mi böyle? Sorch'a olduğu için mi?* Kadına baktı. "Böyle olacağını bilmiyordum."

Kadın yeniden pencerenin önüne gitti, oğlanla arasında- ki mesafeyi korudu. "Eğer öyle olmasını istersem, iraden, ru- hun, vücudun benim olur. Bunu bilmek, vereceğin yanıtı de- ğiştirir miydi?"

"Hayır," diye itiraf etti oğlan.

"Güzel." Kadın başını salladı ve bahçeye adım attı. "Bir fin- can çay daha al."

Kraliçe, Seth'ten peşinden gelmesini istemedi ama oğlan ken- disinden beklenenin bu olduğunu biliyordu.

Seth çıplak ayakla, üzerinde pijama altı ve sabahlıkla, elin- de de bir fincan iğrenç çayla, hiç tereddüt etmeden Sorch'a'nın peşinden bahçeye çıktı. Kadın onun kraliçesiydi, önemli olan onun iradesiydi.

Seth, kadına yetişebilmek için çok hızlı yürümek zorunda kaldı. "Söylesene ben neyim? Evcil hayvanın mı? Hizmetkarın mı?"

Sorcha'nın yüzünde eğlenen bir ifade vardı. "Evcil hayvanım yoktur. Periler dünyası dışarısı kadar çarpık değildir." Uzaktaki taş duvarı işaret etti. "Benim sarayımda medeni davranmaya önem veririz."

"Benim sahibimsin. Bunun nesi medeni?" İğrenç çayı yudumladı. "Diğer hükümdarlarda durum böyle değil."

"Değil mi?" Kadının yüzünde bir an için sahte bir şaşkınlık belirdi, ardından omuz silkti. "Ben farklıyım. Biz farklıyız."

"Ama dışarıdayken peri olacağım, değil mi?" Seth, kadının bunu doğrulamasına ihtiyaç duydu. Sorcha tarafından iradesinin çalınabilmesi, kendini huzursuz hissetmesine yol açmıştı.

"Güçlü bir peri. Çok az perinin yenebileceği bir peri. Farklısın ama evet, kesinlikle perisin." Ana Kraliçe, bakışlarını ondan uzaklaştırdı ve fildişinden yapılmış görünen banka baktı. Ateşböceklerini andıran böcekler bankın etrafında uçuşuyordu. Bir tür kemer oluşturup gözden kayboldular.

"Tamam. Burada ölümlüyüm. Şimdi ne yapacağım? Öylece yatıp ayın geçmesini mi bekleyeceğim?" Seth, periye dönüştürmenin onu garip kelimelerle konuşan garip birine dönüştürmeyeceğini umdu. Perilerle konuşmak, çoğunlukla insanı canından bezdirirdi. Sorcha da istisna değildi.

Kadın anlayışlı gözlerle oğlana baktı. Zorluk çıkarıp duran bir çocuğu süzer gibi onu süzdü. "Ölümlüler bizim için ne yapıyorsa onu yapacaksın: Üreteceksin."

"Üretmek mi?"

"Sanat. Müzik. Şiir." Kraliçe, elini belli belirsiz bankın üstünde dolaştırdı. Kadının ellerinin altında, bankın üstündeki oymalar şekil değiştirdi. "Burada ihtiyacın olan her şey var. Hangi malzemeyi kullanmak istersen. İlham al ve benim için büyüleyici bir şey yarat."

"Yani ölümsüzlüğümün bedeli, burada haftalar geçirip yapmaktan hoşlandığım şeyleri yapmak mı?"

"Sadece... Beni hayalkırıklığına uğratma. Tutkunu, yaratıklarında görmek istiyorum. Yoksa gidemezsin."

"Hayır." Seth yavaş yavaş öfkeleniyordu. "Yıldı bir ay. Anlaşmamız böyleydi."

"Bana sadık olacağın bir ay. Eğer gerçekten hizmet etmek istiyorsan, bana gerçek sanatı sunarsın. Sadece yüzeysel şeyler değil. Gerçek sanat. Gerçek tutku." Kadının ses tonu yeniden nazikleşti. "Bugün dinlen Seth. Yarın geri geleceğim."

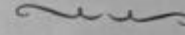
Sorcha'nın sesinde gizli birşeyler vardı ama Seth ne olduğunu sormadan bahçenin diğer tarafındaki duvar açıldı ve Devlin içeri girdi. Sorcha, Seth'in kafasını karıştıran hüznü bir gülümsemeyle oğlana baktı. "Hiçbir ölümlü, senin sahip olduğun bağımsızlığa ve etkiye sahip olmamalı. İraden, üç saraya dokundu. Denge yeniden kurulmalı. Normal düzenin dışındasın, bu nedenle nötralize edilmen gerek. Böylesi herkesin iyiliği için."

Seth, bakışlarını Ana Kraliçe'den ayırıp onu bekleyen periye çevirirken, vücudunu saran ürpertiye güçlkle engel oldu. Seth en kötü perilerin Niall'inkiler olduğuna inanırdı ama Devlin'in yüzündeki ifadeye bakınca, artık buna eskisi kadar emin olmıyordu.

Canavarlar her zaman canavar gibi görünmez.

Devlin, Seth'e peşinden gelmesini işaret etti. Sorch'a'dan uza-
ğa. Seth, kraliçenin sağ kolunun, kraliçe tarafından anormallik
olarak görülen bir şeyi düzeltmek için ne kadar ileri gideceğini
merak etti.

YİRMİ YEDİNCİ BÖLÜM

SORCHA ERTESİ GÜN YENİDEN SETH'İN ODASINA GELDİ VE
sonraki üç gün boyunca bu geleneği bozmadı. Oğlan ça-
lışırken, odada kalıp onu izliyordu. Hayattan ve hayallerden,
felsefeden ve sanattan, oğlanın hoşlandığı müziklerden ve ka-
dının gördüğü tiyatro oyunlarından bahsettiler. Bahçede do-
laştılar. Bazen oğlan resim yaparken kadın ses çıkarmadan otu-
rur veya meditasyon yapardı. Seth, ondan uzak kalmayı hayal
bile edemiyordu. Aislinn'i özlüyor olmasa, sonsuza kadar Peri
Diyarı'nda kalabilirdi. Dışarıda bir amacı, bir ailesi yoktu. Sa-
dece Aislinn için yaşıyordu. Periler Diyarı'ndaysa sanat yap-
mak için var oluyordu. İlk kez kendini huzurlu ve bir bütün-
müş gibi hissediyordu. Buraya ölümsüzlüğü aramaya gelmişti
ama bulduğu şey paha biçilmezdi.

Mutluluk. Huzur. Ev. Tüm bunlar, Aislinn'den uzak kalma-
nın acısıyla karışmıştı. Ay sona erip Sorch'a'dan ayrılacağı için

şimdiden üzülyordu. Peri olma seçimi, arzuladığı her şeye ve hayal bile edemediği başka şeylere kavuşmasını sağlamıştı. Periler Diyarı'ndan ayrılma düşüncesi ürkütücüydü.

Bu duyguları, arzuları ve korkuları, sanatına yansıttı. Çoğunlukla resim yapıyordu. Oda, yarım bırakılmış resimlerle doldu. Odada beliren metallerle çalışmayı da denedi. Birkaç oratar çalışmayı tamamladı ama kadına layık hiçbir şey yapamadı – amacına ulaşmasını sağlayacak hiçbir şey ortaya çıkmadı. "Seth?" Sorch'a yanı başındaydı. "Biraz ara verebilir misin?" "Ne için?"

Kadın gülümseyip oğlanın yüzüne bulaşan boyayı sildi. "Bir misafirin var tatlım."

Misafir. Oradan ayrılmazdı ama Sorch'a izin verirse misafiri olabilir. Kalbi deliler gibi çarpmaya başladı. "Misafir mi? Ash mi geldi? O burada mı?"

"O değil." Sorch'a'nın sesi neredeyse hüzünlüydü.

Kara Kral aniden Sorch'a'nın arkasında ortaya çıktı. "Görüyorum ki öğüdüm görmezden gelinmiş."

Seth, Niall'a sarıldı. Aislinn'i görmek dışında onu en mutlu edecek şey, Kara Kral'ı görmektir. Bir adım geri çekildi. "Yanılmışsın," dedi Niall'a.

Niall güldü. "Şimdiden kibirli birine dönüşmüşsün. Yanlı sarayda vakit geçiriyorsun kardeşim."

Ana Kraliçe'nin yüz ifadesi biraz olsun yumuşadı. "Seni Niall'la bırakacağım. Sonra bana ihtiyacın olursa, yemek odasında olacağım." Kadın, ardından Niall'a hitap etti. "Başka konulardan bahsetmeye hazır olduğunda yanıma gel. Belki pümanlıklardan bahsedebiliriz..."

Seth, elinde olmadan kadının odadan çıkışını izledi. Her hareketin arasında kalbinin kaç kere çarptığını saydı. Her seferinde sayardı. Sayı asla değişmiyordu. Kadının ritmi, mükemmelliğin ritmiydi. Kapıya uzanmak için elini uzattığında hep aynı açıyla kapıya dokunuyordu. Mesafeleri ölçseler, Seth her seferinde milimi milimine aynı çıkacağına emindi. Ama kadın bugün, pek çok adımda bir saniye tereddüt etmişti. Hareketlerinin ritmi eskisi gibi net değildi.

"Üzgün," dedi Seth.

"Ne?"

Seth sayıları açıkladı. "Müzik gibi. Şarkısı her zaman aynı değil." Niall'a baktı. "Onu huzursuz ettin."

Niall'ın bakışları, Sorch'a'nın çıktığı kapıya kaydı. Gölge dansçılar, Ana Kraliçe'yi takip etmek istemiş gibi o yöne kaydılar. "Doğal bir antipati."

"Belki ilgin onu memnun eder. Onu memnun edecekse belki de..."

"Farkında mısın bilmiyorum ama bu ani kendini adamışlık oldukça ürkütücü." Niall başını iki yana salladı.

Seth dudağını ısırdı. Yanıt vermeden önce kelimeleri iyice tarttı. "En yakın arkadaşım Kabuslar Sarayı'nı yönetiyor. Kız arkadaşım, bir mevsimin vücut bulmuş hali. Böyle bir durumda benim halime ürkütücü denebilir mi, bilmiyorum. Sorch'a kendimi huzurlu hissetmemi sağlıyor. Bu his hoşuma gidiyor."

"Ödemen gereken bedeller var."

"Doğru seçimi yaptım. İstedğim buydu."

Niall başını iki yana salladı. "Umarım daha sonra da böyle söylemeyi sürdürürsün."

Seth pencerenin yanına gidip bahçeye baktı. Pencereyi açtı.
"Gel."

Niall peşinden gelirken, Seth konuşmayı sürdürdü.
"Sorcha'nın sarayında farklı bir huzura kavuşuyorum. Sahip olduğum sakinliğe ulaşmak yıllar süren meditasyon sayesinde oldu ve Keenan'ın Aislinn üzerindeki etkisinin arttığını gördükçe, bu sakinliği kaybedecek gibi oluyordum. Ama tek bir sözle her şey değişti. Sorcha'nın yanında bir ay kalacağım ve ihtiyacım olan her şey benim olacak. Dışarıda senin eskiden olduğun gibi olacağım, perilere özgü güçlerim ve zaafımlarım olacak. Sonsuza kadar Ash'le olabilirim. Sonsuza kadar senin yanında olabilirim. Görmüyor musun? Her şey mükemmel."

"Buradaki bir ay dışında. Benimle gel. Seni sarayımın korumasına alırım... Benim sarayım, onunkini dengeleyen saray. Seni eve götürebiliriz."

"Ben evimdeyim Niall. Ash'i özlemek dışında." Seth kendini durdurdu. "Nasıl oluyor da sen burada olduğumu biliyorsun ama o bilmiyor?"

"Seth..." Niall bakışlarını kaçırdı.

"Ne?"

"Keenan ona söylemedi. O biliyor. Herkes biliyor."

"Aislinn hariç." Seth içinde biriken öfke ve korku kelimelerini güçlkle yuttu. Panik hiçbir şeyi çözmezdi. Periler Diyarı'ndaydı, huzur içindeydi ve sonsuza kadar Aislinn'le olabilecekti. "Keenan neden ona söylemedi?"

"Benimle eve dön," diye tekrarladı Niall. "Ona gidebiliriz."

"Keenan benim yokluğumdan yararlanıyor." Seth, Niall'in bir türlü söyleyemediği gerçeği söyledi. "Şimdiden mi? Sade-

ce birkaç gündür buradayım. Bensiz otuz gün, hiçbir şeyi değiştirmeyiz."

Devlin birden karşılarında belirdi. "Dikkatli ol Niall. Söylenmemesi gerekenleri söylersen, Sorcha hiç mutlu olmaz." Devlin, Seth'e döndü. "Sorcha bu işin peşini bırakmanı istiyor."

Seth, bu sözlerin ardından, artık aynı konuyu konuşmaya devam edemediğini keşfetti. "Sanırım başka birşeyden bahsetmeliyiz."

"İstedğin bu mu? Bana ne istediğini söylemen yeterli." Niall, Devlin'e baktı. "İyi düşün Seth. Eğer istersen, Sorcha'nın arzularına karşı koyabilirsin. Onunlayken daha zordur, Periler Diyarı'nda daha zordur ama yapabilirsin."

"O benim kraliçem. O ne istiyorsa ben de onu istiyorum. Bana dünyayı verdi."

"Ne kadar rahatsız edici olduğunun farkında mısın?" Niall'in yüzündeki ifade kabaydı. "Sen benim arkadaşımın Seth ve şimdi kafanın içi bomboş."

"Kafamın içi boş değil, burada," diyen Seth, omuz silkti, "huzurluyum."

Bu yanıt Niall'in hoşuna gitmedi. "Sanırım gitmeliyim."

"En iyisi. Yapmam gereken işler var ve Sorcha bütün dikkatimi işe vermemi istiyor. Şu tarafta, kullanabileceğin bir kapı var." Seth uzakta, sarmaşıklar tarafından gizlenen kapıyı işaret etti. Sorcha'nın, ölümlülerin dünyasına açılan gizli kapılarından biriydi.

"Kendine dikkat et."

"Ediyorum. Burada mutluyum. Sorcha bir sürü şey biliyor, o açıkladığında her şey mantıklı geliyor." Seth, Kraliçe'yle bah-

çede yaptıkları sohbetleri düşündü. Felsefeden, dinden bahsetmişlerdi ve Kraliçe tarafından açıklandığında, hepsi oğlana çok daha mantıklı gelmişti. Ardından Kraliçe'nin ona verdiği stüdyoya döner ve sabaha kadar çalışırdı.

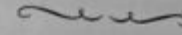
"Daha sonra, Sorcha'dan uzaklaştığında, konuşmalıyız. Eve döndüğünde beni görmeye gel. Eve döneceksin, değil mi?"

"Eve döneceğim. Aislinn duvarın öteki tarafında." Seth, Niall'in koluna dokundu. "Ama sadece Sorcha'nın konuşabileceği kadarını konuşabilirim. Burada olmadığımın kraliçeme verdiğim yemini tutacağım."

"Eve döndüğünde ve yine kendin gibi davranmaya başladığında görüşürüz." Niall arkasını döndü.

Seth bir süre daha yürüdü ve sonra sanatının başına geçti. Periler Diyarı'nda geçirmesi gereken dört haftadan ikisi bitmişti. Çok yakında Aislinn'i görebilecekti.

YİRMİ SEKİZİNCİ BÖLÜM

SETH GİTTİĞİNDEN BERİ DÖRT AYDAN UZUN ZAMAN GEÇMİŞTİ. Oğlan hiç aramamıştı ve hiç mesaj bırakmamıştı. Niall'dan da haber yoktu. Yaz ve Kış Sarayları'nın perileri arasındaki sürüşmeler gittikçe artıyordu. Kara Saray'ın perileri güçsüz durumdaki Yaz Sarayı'nın perilerine saldırıyordu. Yaz Sarayı'nın perileri, Aislinn'in hayatına devam etmekteki beceriksizliği yüzünden iyice zayıf düşmüştü. Mutlu olmayı seçmekten bahsetmek, bunu eyleme dönüştürmekten kolaydı. Aislinn ve Keenan, garip bir kısır döngünün içine hapsolmuşlardı ve sarayları bunun acısını çekiyordu.

Her zaman olduğu gibi çalışma odasında yan yana oturup nöbetçilerin verdiği raporları dinlediler. Haberlerin hiçbiri yeni değildi ama olaylar gittikçe kötüleşiyordu.

"Ly Erg'ler her geçen gün cüretkarlaşıyor," diye rapor etti bir nöbetçi. Paralı askerlerden olduğu için, belli ki bu durum

diğerleri kadar canını sıkmamıştı. Onun gibi toynaklı periler bütün sarayları dolaşır, kötü zamanlarda sarayların hizmetine girer, geri kalan zamanlarda bağımsız periler olarak hayatlarını sürdürürlerdi.

Keenan başını salladı.

Aislinn duygularını her zamanki resmi ifadenin arkasına sakladı. Endişelerini saklamaya özen gösterdi.

Yanında oturan Keenan kızın elini sıktı. Günişiği, adamın avucundan geçip kızın avucuna kaydı. Rahatlatıcıydı ama yeterli değildi. Nöbetçiler çıkan olayları tek tek rapor ediyordu.

Derken Quinn konuştu. "Bananach'ın dışarıda olduğu dönemde, nöbetçiler kadının yuvasına baktı. Seth'in orada olduğuna veya bir noktada oraya götürüldüğüne dair herhangi bir delil yok."

"Ne?" Aislinn'in sakinliğini korumak konusundaki bütün endişeleri uçup gitti. Seth'in adının Bananach'inkiyle aynı cümlede anıldığını duymak, kızın kanını dondurmuştu.

Keenan, kızın elini sıkı sıkı tuttu, biraz olsun kendine gelmesini sağladı. "Quinn."

"Delil yok derken, ne demek istedin?" Aislinn sesinin titre-memesi için çalıştı ama başaramadı.

Quinn'in duruşu değişmedi. Diğer nöbetçiler tedirgin olup hemen bakışlarını kaçırsa da kıza bakmayı sürdürdü. "Bananach, kuzgun özelliklerine sahiptir kraliçem. Eğer Seth'i öldürseydi delillerini bulurduk. Yuvalda Seth'e ait kemik veya kan yoktu."

"Bu kadarı yeter," diye bağırdı Keenan. Kızın elini daha sıkı tuttu ve onu kendine çekti.

Aislinn odayı kaplayan sisi hissetti. "Hayır. Bilmek istiyorum," Keenan'ın gözlerine baktı. "Bilmem gerek."

"Bu konuyla ben ilgilenebilirim Ash," dedi Keenan alçak sesle. "Bunları duymana gerek yok."

"Bilmem gerek," diye tekrarladı kız.

Kral bir süre kıza baktı ve Quinn'e döndü. "Devam et."

Quinn hafifçe öksürdü. "İçeride garip şeyler buldum. Gömleğiniz," diyen Quinn, duraksayıp Keenan'a baktı, "kraliçemizin gömleği. Evcil yılanın derisinden bir parça. Seth'in kitaplarından biri."

"Bunları neden evinde tutsun ki?"

Aislinn, Seth'in çekip gittiği gerçeğini kabullenmeye başlamıştı. Seth'in eşyaları Bananach'ın yuvasından çıkınca, baştan beri yanılıp yanılmadığını merak etti.

Keenan nöbetçilere baktı. Özellikle Quinn'e. Yaz Kralı kızgındı. "Bizi yalnız bırakın."

Nöbetçiler, cezalandırılmasını beklercesine Quinn'e bakıp odadan çıktı. Çıkan perilere sırtını dönen Keenan masayı itirdi ve kızın önüne diz çöktü. "Lütfen bununla benim ilgilen-meme izin ver."

Aislinn elini genç adamın omzuna koydu. "Eşyalarımızın neden orada olduğunu bilmem gerekiyor. Seth'in, Bananach'ın yanına arkadaş olarak gitmediğine eminim."

"Belki de gitmiştir. Niall'la arkadaş. Bananach da o saraydan." Keenan kızın saçlarını okşadı. "Seth, Kara Saray'ın korumasını kabul etti. Bana öfkeliydi. Daha önce kavga ettik Aislinn. Sana oyun oynayacak olursam, sahip olduğu bütün gücü kullanarak bana saldıracağını söylemişti."

"Seth mi?" Kız, geri çekilip kralına baktı. "Seth seni tehdit mi etti? Ne zaman? Neden bana söylemedin?"

Keenan omuz silkti. "Sana söylemem doğru olmazdı. Sen nia beni affetmişti. Sana anlatmanın akıllıca olmayacağını düşündüm ama sonra Seth gitti ve seni üzmem için bir neden kalmadı."

"Bir şey söylemeliydin. Benden sır saklamaman konusuna anlaşıştık." Aislinn'in teni, içinden gelen güneşliğiyle parlıyordu. Öfkeliydi. Karşısındaki Kral'dan başkası olsaydı, o anda kızı dokunamazdı.

"Şimdi söylüyorum," dedi. "Quinn bulduklarını kendine."

"Hayır." Kız geri çekildi. "Quinn bana söylemekte haklıydı. Ben Yaz Kraliçesi'yim, sesi çıkmayan bir eşlikçi değilim. Bu konuyu konuşmuştuk."

"Öfkelendin."

"Eşyalarım Bananach'ta. Seth'in eşyaları da. Bana Seth'in seni tehdit ettiğini söylüyorsun. Elbette öfkelendim."

"Olmasını istemediğim, tam olarak buydu. Mutlu olmana ihtiyacım var Aislinn."

Kız kanepenin minderlerine yaslanıp aralarına mesafe koydu. "Benim de yanıtlara ihtiyacım var."

Yaz Sarayı her tarafı araştırmıştı. O ana kadar Seth'in nereye gitmiş olabileceğine dair en ufak bir işaret yoktu.

"Hiç mantıklı değil," dedi Aislinn. "Bananach'la tanıştım. Seth asla... O, Seth'in isteyerek yanına gideceği biri değil."

"Gerçekten mi? Seth'in en yakın arkadaşı Kara Kral. Ölümünün, senin bilmediğin veya görmek istemediğin özellikleri var.

Senden önce nasıl biriydi?" Keenan kızı baktı. "Seth hiçbir şey bilmeyen bir masum değil ve Kara Saray, pek çok ölümlüyü kucığına çeken baştan çıkarıcılıklarla dolu Ash."

"Aislinn. Ash değil. Bir daha beni böyle çağırma." Kızın kalbi sızladı, Keenan'ın, ölümlü adını kullanmasının ne kadar yanlış olduğunu düşündü. *Ölümlü değilim. Artık o kişi değilim.* Kendisi bir Peri Kraliçesi'ydi ve sarayının daha güçlü bir hükümdara ihtiyacı vardı. Diğer saraylar onların düşmanıydı ve Yaz Sarayı'nı tehdit ediyordu. Donia mesafeliydi, Niall içerlemişti ve ikisi de gizli kapaklı işler yapıyordu. Yaz Sarayı'nın birlikte çalıştığı bu iki sarayın kapıları onlara kapanmıştı. Ve bu gerilimin arkasında, Bananach'ın savaş kehanetlerinin gölgesi vardı.

"Daha fazla bilgi edinmemi istersen Niall'la görüşme talep edebilirim," diye önerdi Keenan. "Elbette Savaş'ı evimize davet etmek istemiyorsan..."

"Hayır." Aislinn hala Bananach'ın parkta yarattığı illüzyonun kokusunu alabiliyordu. "Eğer şiddetin eşigindeysen, o kadını burada istemiyorum. Perilerimizin hak ettiği gibi bir kraliçe olmanın yolunu arıyorum ve Bananach'ı cennetlerine sokmak kesinlikle doğru yöntem değil. Ama hiçbir şey yapmadan öylece oturamam. Bir şeyler biliyor olmalı."

"Ne istiyorsun Aislinn?" Keenan endişeliydi. "Kendini gerçekten riske atacak mısın? Ne yararı olacak? Seth mutlu değildi. Eğer Bananach'la gitmişse, Kara Saray'ın büyüüne kendini kaptırmış."

"Bananach'a gidebilir miyiz?" Aislinn gözyaşlarının bittiğini düşünmüştü ama şimdi gözleri yeniden ıslanıyordu. "Eğer Seth'in canını yaktıysa—"

"Seth'in oraya isteyerek gidip gitmediğini bilmiyoruz. Bırak ben..."

"Eğer onun canını yaktıysa," dedi Aislinn yeniden, "görmeyemeyeceğim. Donia'yı veya beni yaralasa, sen de görmeyemeden gelmezdin."

Keenan iç çekti. "Tek bir ölümlü için sarayımı riske atmam Aislinn."

"Burası benim de sarayım," diye hatırlattı adama Aislinn.

"Onu almış olsa bile, Bananach'a saldıramazsın."

"Bananach'a saldırmayı hiç denedin mi?"

"Hayır."

"O zaman, bana yapamayacağımı söyleme," dedi kız. Eğer Bananach, Seth'i almış ve öldürmüştü, Aislinn intikam almanın bir yolunu bulacaktı. Sonsuza kadar vakti vardı.

"Bunun için sarayımızı riske mi atacaksın?" diye sordu Keenan.

"Evet. Sevdiğim biri için. Hiç tereddüt etmem."

Keenan iç çekti ama itirazlarına devam etmedi. "O zaman aslanın inine gidelim kraliçem."

Yaz Kralı ve Kraliçesi, yanlarında bir birlik dolusu askerle birlikte, Bananach'ın yuvasına doğru yola çıktı. Donia'ya yaptığı ziyaret sırasında yaşadıkları, Aislinn'i temkinli olmaya itmişti. Niall'la karşılaştıklarında yaşadıklarını düşününce, daha fazla askere ihtiyaçları olup olmadığını merak etti. Kara Saray'a, kabuslar sarayına girmek, Gabriel ve avcılarının evine adım atmak, nasıl ifade ederse etsin akıllıca bir plan değildi.

Ama Bananach, kızın aradığı yanıtlara sahip olabiliirdi.

Aislinn, Keenan'a Bananach'ı nerede bulacağını nereden bildiğini sormadı. Kız o an, saraylarına karşı açıkça düşman tavırlar içinde olan perinin yanına gidiyor olmanın verdiği korku dışında bir şey düşünemiyordu.

Keenan, kızı Huntsdale'den geçirip pencereleri siyaha boyanmış bir harabenin yanına getirdi. Donia'ninki gibi eski ama haşmetli bir ev değildi. Binanın dışındaki hava bile kirliydi. Kızın tüylerinin diken diken olmasına yol açıyordu, yabancıların önünde çıplak olmak gibi bir histi.

Korku. Saf, ilkel korku. Doğru yerdeydiler. Kapıya yürüdükleri sırada, Keenan surat astı. Kapıyı çalmadı, açıp içeri girdi. Her an saldırmaya hazır görünüyordu.

Öfke.

"Keenan!" Kız, genç adamın kolunu yakaladı. "Onunla konuşmamız gerek. Unuttun mu?"

"Ash! Sonunda geldin demek."

Aislinn başını kaldırıp yukarı baktı. Bananach, kabuslardan fırlama bir akbaba gibi çatı kirişine tünemişti. Tüyleri her tarafa yayılıyordu. Kanatlarını açsa, iki insan gövdesi uzunluğunda olurdu. Kargalarının andıran bir sesin ardından, kanatlarını esneterek misafirlerine baktı.

"Bana karşı ne kadar iyisiniz." Bananach sızdırdı ve önlerine kondu. "Sizi kendime saklarsam Kara Kral'ın canı sıkılır."

"Buraya seni görmeye geldik, bilmem gereken..." diye söz başladı Aislinn.

Bananach eliyle Aislinn'in ağzını örtüp cümlesini tamamlamasına engel oldu. "Şşş. Eğlencemi mahvetme. Eğer konuşmama istiyorsan, bundan sonra sen konuşmayacaksın."

Aislinn başını sallayınca Bananach elini çekti ve bunu yaparken, tırnaklarıyla kızın yanağını çizdi.

Bananach'ın peşinden beton bir odaya adım attılar. Havada yanık şeker kokusu vardı. Zemin yapış yapış olduğu için, her adıma ayakkabılardan yükselen cıyıklamalar eşlik ediyordu. Aislinn dönüp kaçma ihtiyacını güçlüklerle bastırıyordu. Hiçbir şeye veya hiç kimseye dokunmamak için, kollarını vücudunun yanlarında tuttu. Hepsisi kötü olamazdı ama içerideki perilerin çoğu hastalıklı veya kötücüldü. Diğerleri, kızın alıştığı periler gibi görünüyordu ama ürkütücü bir havaları vardı.

Kırmızı avuçlu Ly Erg'ler sıırttı, cenaze havası hoşlarına gitmişti. Vila'lar gri bakışlarını Aislinn ve Keenan'ın üzerinde dolaştırdı. Jenny Greenteth ve onun soyundan gelen kabus yaratıklar fısıldaşarak birbirleriyle konuştu. Gabriel'in avcılarını, bir korku bulutu gibi kalabalığın içinde dolaşıyordu.

Aislinn kendi nöbetçilerine baktı. Birebir dövüşlerde hepsi iyiydi ama savaş yıkıcı olurdu. Yaz Sarayı savaşmaya hazır değildi. Kara Saray şiddetten yapılmıştı. Savaş, onların alanıydı.

"Hoşuna gitti mi?" diye fısıldadı Bananach. "Seni nasıl diri diri yemek istediklerini görüyor musun? Son kralın ölümlüsü onlardan aldın. Yeni kralın iki ölümlüsü için yas tutmasına yol açtın."

"İki ölümlüsü mü? Seth benim..." diye söze başlayacak oldu Aislinn.

Ama Bananach, kızı yine susturdu. Gölge kanatlarını açıp sahte bir şefkatle pençelerini Aislinn'in kolunda dolaştırdı. "Zavallı küçük kız. Acaba kralımız boşu boşuna mı yas tutuyor? Oğlanı aldığın için seni boşuna mı suçluyor?"

Karşılarında gölgelerden oluşan bir resim belirdi. Parktaki gerçek görünüşlü imgenin aksine, bu seferkinin illüzyon olduğu belliydi. Bir savaş alanının karşısındaydılar. Her yer kan içindi. Yaralı periler yerde yatıyordu. Ölümlerin gölgeleri, cenaze ateşlerinden yükselen dumana karışıyordu. Ortalıkta ölümlülerin cesetleri de vardı. Hayatta kalanlar, gördüklerinin dehşeti karşısında çıldırmıştı.

Tam ortada, güneşin beyazlattığı kemiklerden yapılmış bir masa vardı. Ayakları kuru kafalardan yapılmıştı, masanın düz kısmını oluşturmak için kaburgalar ve kollar birbirine geçirilmişti. Bananach masanın başındaydı ve Seth tam karşısındaydı.

Derken gölge Bananach'ın gözleri Aislinn'e kaydı. "Eğer kralıca olsaydım, sadece sana acı çektmek için onu küçük parçalara ayırırdım." Ardından pençesini Seth'in midesine geçirdi.

Oğlan çığlık attı.

Gerçek değil. Kesinlikle gerçek değil. Ama savaş perisinin kelimeleri, Aislinn'in korkusunun artmasına yol açtı. Kızın gördüğü, olası geleceklerden biri miydi? Yanlış seçim yaparsa, bu mu olacaktı?

Keenan kızı kendine çekti. "Gerçek değil Aislinn. Bakışlarını çevir. Başka tarafa bak." O anda görüntü bozuldu ve Vila'lardan biri içeri girdi. Zarif ayakkabıları, ayaklarına gümüş zincirlerle bağlanmıştı. Yürüdüğünde, beton zemine çarpan zincirler korkunç bir şıngırtı çıkarıyordu.

"Tüm bunlar bir oyun," dedi Keenan. "Seth burada değil."

"Emin misin küçük kral? Herhangi bir şeyden emin olabilir misin?" Bananach uzanıp Aislinn'in artık iyileşmiş olan ya-

ralarının olduğu bölgeye dokundu. "İpler, kaderleriniz... Bana vahşeti getirecek güzel iplikçikler..."

Aislinn kendine bu kadar çabuk korkacak bir ölümlü olduğunu hatırlattı. Elini, Kuzgun Peri'nin pençemsi elinin üstüne koydu. "Seth sende mi? Onu sen mi aldın?"

"Ne güzel bir soru," dedi Niall.

Kara Kral arkalarında belirmişti. Bananach'ın yanında durdu. "Eee?"

"Eşyaları yuvamdaydı, şimdi bunlar senin huzurunda. Ölümlü burada değil. Ama bunu zaten biliyorsun..." Bananach, Kara Kral'ın omzuna yaslandı ve kanatlarının onu sarıya izin verdi. Kanatları hala gölgedendi ama artık hayali değil gerçek kanatlardı.

"Yapma." Niall bir çıkıntının üzerindeki tahta yürüdü. Yaz ve Kış Sarayları'nın aksine, Kara Saray'da gerçek bir taht vardı. Kabuslar Sarayı hem rahatsız edici sapkınlıkları hem de eski moda aristokrat tavırları benimserdi.

Aislinn öne doğru adım attı. Keenan kızın yanında kaldı. Nöbetçilerden bazıları onları takip etti, diğerleri odaya daldı. Gerçi bu kalabalığın içinde hiçbir yararları olmazdı. Tek tehdit Bananach değildi, oda Ly Erg'ler, paralı askerler, avcılarla doluydu. Cath Pulac bile oradaydı. Kurt periyi gören Aislinn ürperdi. Bananach ise, çöldeki sfenks gibi kımıldamadan manzarayı izlemekle yetindi.

Neden Kara Saray'da?

Aislinn ve Keenan, Niall'ın huzurundaki perileri inceleyip birbiriyle baktı. Korku ve şiddet vaatleriyle dolu bu izbe yerde, Bananach'ın savaş fısıltıları çok daha etkiliydi.

Niall koltuğunda kımıldandı ve eğlendiğini belli eden bir ifadeyle onları izledi. "Neden buradasınız?"

"Seth'e ne olduğunu öğrenmem gerek. Nerede olduğunu, neden gittiğini bilmek istiyorum." Aislinn ne yapacağını bilmiyordu. İyilik istemeye geldiklerinde, kraliçeler diğer hükümdarların karşısında reverans yapar mıydı? Gerekirse diz çökmeye bile razıydı. Seth'i bulmak anlamına gelecekse Niall'a yalvarabilirdi. "Bananach'ın sorularımı yanıtlayabileceğini düşündüm." Periler bu söze kahkahalarla güldü.

"Benim Bananach'ım mı?" Niall sırıttı. "Hayatım? Yaz Sarayı'nın sorularına yanıt verebilecek durumda mısın?"

Kuzgun Peri aniden Kara Kral'ın yanında belirdi, boğacakmış gibi kralın boynunu yakaladı.

Niall tepki vermedi. "Soracak soruları varmış."

"Hımmm?" Kuzgun Peri, adamın boynunu kesmişti ve kan damlasının Niall'ın boynundan aşağı akışını izliyordu.

"Sorular," diye tekrarladı Kral.

Bananach etrafa baktığında herkes sustu. "Savaşım geliyor. Savaşın, kurtlara ve kuzulara ihtiyacı var."

Herkesin gözleri önünde kanatları yavaş yavaş katılaştı.

"Eğer her şeyi mahvetmezsen, tam olmamız gereken yerdeyiz." Bananach, Niall'ı öptü. "Kanayacağız kralım. Şanslıysak, korkunç bir şekilde ölebilirsin bile."

Ardından uçup gitti. Aislinn, Keenan'ın koluna sıkı sıkı sarıldı.

Bananach gittiğinde, Niall elini sallayıp sarayından çıkma larını işaret etti.

"Burada bulacağınız yanıt bu kadar. Gidin artık."

Başka yanıtlar olmalıydı. Aislinn, Kara Saray'dakilerin bir şey bildiklerine emindi. Niall mutlaka söylediğinden fazlasını biliyordu. Seth'e fazlasıyla önem verirdi, nerede olduğunu bilmeseydi bu kadar rahat davranamazdı. Seth ölmüş olsaydı bu kadar sakin olmazdı. Kızın kararlılığı kayboldu. "Bana bildiklerini anlat," diye yalvardı. "Lütfen."

Niall'in yüzünde, Karga Yuvası'nda tartıştıklarındakine benzer bir ifade belirdi. Bananach'ın deli saçmalıklarına eşlik edene. "Gitmesinin nedeninin sen olduğunu biliyorum ve dönmeyi hak ettiğine emin değilim."

"Ama o iyi, değil mi?"

"Hayatta ve fiziksel olarak zarar görmemiş," diye doğruladı Niall.

"Ama..." Aislinn kendini hem daha iyi hem daha kötü hissetti. Seth güvendeydi. O zaman geriye tek bir acı kalmıştı, bütün ağırlığıyla kızın üzerine binen tek bir gerçek. *Seth beni terk etti, burada olmamak kendi seçimi.* "Nerede olduğunu biliyorsun. Baştan beri..."

Aislinn, kendisini izleyen perilerin bakışları altında acı ve öfke krizine kapılmamak için kendiyle mücadele etti. Kızın duygularının tadını alabiliyormuş gibi dudaklarını yalıyorlardı. Kaba ve nefret dolu bu periler, kızın korktuğu perilerdi. Onun sarayındaki perilerle ilgileri yoktu.

Kız, Keenan'ın gerildiğini hissetti. Yaz Kralı'nın kolunu tuttu. "Ona söyleyebilir misin, ben..."

"Ben senin habercin değilim." Niall'in ses tonu, konuşmanın bittiğini gösteriyordu. Perileri gülüştü ve fısıldaştı.

Kız, Kara Kral'a doğru yürüyecek oldu ama Keenan onu geri çekti.

"Hayır. Buraya gel Aislinn," diye dalga geçti Niall. "Önümde diz çök ve Kara Saray'ın merhametini iste."

"Aislinn..." diye söze başlayacak oldu Keenan ama kız çoktan Kara Kral'ın önüne geçmişti.

Tahtın önüne vardığında adamın ayaklarının dibinde dizlerinin üstüne çöktü. "Bana onun nerede olduğunu söyleyecek misin?"

Niall öne eğildi ve herkesin duyacağı kadar yüksek sesle fısıldadı. "Ancak kendisi söylememi isterse."

Aislinn'in buna verecek bir yanıtı yoktu. Dizlerinin üzerinde leş gibi zeminde durmayı sürdürdü ve Kara Kral'ın botlarına baktı. Seth bu dünyada olmak istemiyorsa onu zorlamaya ne hakkı vardı? Birini sevmek gitmesine izin vermek demekti, onu kafese koymak değil.

Belki benimle vedalaşmadı, çünkü kalmasını isteyeceğimi biliyordu. Son mesajında arayacağını söylemişti, geri döneceğini söylememişti.

Keenan onu ayağa kaldırıp oradan uzaklaştırana kadar, Aislinn dizlerinin üzerinde durmayı sürdürdü.

YİRMİ DOKUZUNCU BÖLÜM

SORCHA BAHÇEDE ÖLÜMLÜSÜYLE OLMAYI TERCİH EDERDİ AMA Devlin konuşmalarında ısrar etmişti. Koridorlardan geçtiler, yan yana yürümüyorlardı, adam, Kraliçe'nin yarım adım arkasındaydı. Ancak kadının fark edeceği bir mesafeydi. Üstünkörü bir bakış atan diğer periler bunu görmezdi. Kadının adımları o kadar hesaplıydı ki Devlin adımlarını onunkine uydurabiliyordu. Birlikte geçirdikleri sonsuzlukların ardından Devlin, Değişmeyen Kraliçe'nin bütün hareketlerini tahmin edebilmeye başlamıştı. *Bundan nefret ediyorum.* Ama asla bu düşünceyi dile getirmezdi. Ablası, en az ve Bananach kadar uzun süredir vardı. Devlin ikisinin arasındaydı, düzenin danışmanı, savaşın dostuydu. Üçünün içerisinde, kendi pozisyonunun en az çekici olan olduğunu düşünürdü ama elinde olsa Sorcha seve seve kaderini onunkiyile değiştirirdi. Devlin seçme özgürlüğüne sahipti. Bananach da

seçme özgürlüğüne sahipti ama deliliğin pençesinde olduğu için, bunun farkında değildi.

"Hareketlerinizi sorgulamamı affedin ama ölümünün gitmesine izin vermenin ne yararı olacak? Onu ya burada tutun ya öldürün. Oğlan sadece bir ölümlü. Dünyaya geri dönmesi işleri karıştıracak. Diğer saraylar sorun çıkaracak."

"O artık benim. Benim sarayımdan, benim tebaam, bana ait."

"Bu durumu değiştirebilirim. Beraberinde çok tehlikeli riskler getiriyor. Ona olan sevginiz uygunsuz kraliçem." Devlin'in ses tonu saygılıydı ama saygılı demek, güvenilir demek değildi. Onun düzene olan bağlılığı çoğunlukla kanlıydı ve cinayet, onun için düzenin başka bir türü demekti.

"O bana ait," diye tekrarladı Kraliçe.

"Yerin altında olduğunda da sizin olur. Ona olan ilgini, garip davranmanıza yol açıyor." Devlin, Kraliçe'nin gözlerine baktı. "Size görevlerinizi unutturuyor. Bütün zamanınızı onunla geçiriyorsunuz. Sonra kendi dünyasına, sizin yürüyemeyeceğiniz yere dönecek. Eğer geri gelmezse veya Bananach onu öldürürse, mantıksız davranmanızdan korkuyorum. Bu sorunun çözümleri var. Hala durumu kontrol altına alabilirsiniz. Onu ya öldürün ya da güvende olması için burada tutun."

"Ya Bananach'ın istediği buysa?" Sorcha, Olivia'ya bakmak için durdu. Kızın yaptığı resim mükemmeldi, yıldızlar belirli bir düzenle yerleştirilmiş ama rastgele dağılmış gibi bir hava verilmişti. Hem kaos hem düzen. İyi sanat bunu gerektirirdi. Bu yüzden gerçek Ana Saray perileri, sanat yapamazdı.

Devlin durup Olivia'nın yıldızları dokuyuşunu izledi. Kıza büyük bir hayranlık duyuyordu. Olivia'nın sanatı Olivia'yı yi-

yip bitiriyordu. Dünyayla bağları bir meltem gibi zayıftı. Konuşuyordu ama asla çalışırken değil. Çalışmadığı zamanlara çok enderdi.

Sorcha koridora adım attı.

Devlin, Kraliçe'nin peşinden gitti. "Seth'in özgür olmasını istiyorum ama güvende olmalı. Onunla olmadığımda gözetlenmesini istiyorum. Buna ihtiyacım var, Dev. Sonsuzluk içerisinde tek bir kez bile senden böyle bir şey istemedim."

"Gelecekte ne görüyorsun?"

Sorcha gelecekle ilgili öngörülerinden bahsetmekten hoşlanmazdı. Birbirlerine dolanan iplikleri görürdü ama neler olacağını kestirmek çoğunlukla mümkün değildi. Görülen şey o an için gerçek olsa bile, bir an sonra değişirdi. Gelecek akışkandı. Her seçim, bütün düzenin değişmesine yol açardı. Aynı Bananach gibi, Sorcha da seçenekleri görüyordu.

Bananach, sadece kargaşa yaratma amacına hizmet edecek parçalarla ilgilenirdi; Sorcha'nın bakış açısı daha genişti.

"Seth'in ipliğinin benimkine dokunduğunu görüyorum," diye fısıldadı Sorcha. "Sonu yok, düğüm yok. Biz konuşurken bile değişiyor. Bir belirip bir kayboluyor. Benimkini boğuyor, ölü görüldüğü yerlerde benimkini dolduruyor. Bu ölümlü çok önemli."

"Duygular mantığınızı gölgelemeden önce, onu öldürmek her şeyi kolaylaştırırdı."

"Veya her şeyin yok olmasına yol açardı."

Devlin kaşlarını çatı. "Benden bir şey saklıyorsunuz."

Sorcha yanıt vermek için ağzını açtığı anda, Devlin elini kaldırdı. "Biliyorum. Siz Ana Kraliçe'siniz. Bu, sizin hakkınız. Her

şey sizin hakkınız." Bir an için Devlin'in yüzünde neredeyse şefkatli bir bakış vardı. Ardından eski katılığına büründü. "Dün-yadayken onun güvende olmasını sağlayacağım ama bu duygudan kurtulmalısınız. Hiç doğal değil."

Sonsuzluk kadar uzun süredir kadının danışmanlığını yapan Devlin, sadece sarayın ihtiyaçlarını düşünüyordu.

Ben de öyle yapmalıyım.

Ama kadın, işlerinin başına döndüğünde Seth'in gizli bahçeden hoşlanıp hoşlanmayacağını ve gitmeden önce ona ne gibi sanat eserleri hazırlayacağını düşünüyordu.

Sorcha, her gün Seth'in odasına geliyor, onun anlattıklarını dinliyor ve çalışmadığı zamanlarda, ona Periler Diyarı'nı gösteriyordu. Seth ayrıldığında Kraliçe'yi özleyecekti. Linda'nın ayrılacağını öğrendiğinde hissettiğine benzer bir acı hissediyordu. Aylar boyunca ondan uzak kalma fikri, oğlanın içinin sızlatıyordu. Bunun aşırı duygusal davranmak olduğunu biliyor yine de kadına ne hissettiğini söylemek istiyordu.

O gün içeri girdiğinde, Ana Kraliçe'nin yüzünde düşünceli bir ifade vardı. Ayışığı gözleri, Aislinn'in güneş ışığıyla parıltıyan gözlerinden tamamen farklı, soğuk bir kıvılcım içeriyordu.

Yakında onun günışığını yeniden göreceğim. Aislinn'le olma düşüncesi onu gülümsetti. Ona gördüklerini anlatacak, sonsuza kadar onunla kalmanın yolunu bulduğunu açıklayacaktı. Onu yanında Periler Diyarı'na getirmek istiyordu. *Belki Sorcha bir ay boyunca Ash'in benimle kalmasına veya beni ziyaret etmesine izin verir.* Bunu sormaya hazır değildi, önce Aislinn'le konuşması gerekiyordu ama bu sorunu çözemeseler bile, yılda bir ay öde-

necek küçük bir bedeldi. Birkaç kısa ay karşılığında, Aislinn'le sonsuzluğa sahip olmuştu.

Sorcha konuşmadı. Pencerenin yanına gidip açtı, ayışığını ve yasemin kokusunu içeri aldı. Gündüz vaktiydi ama Periler Diyarı'nda gökyüzü, Sorcha'nın isteğine göre değişirdi. Anlaşılan, o an gece olmasının uygun olduğuna karar vermişti. "Günaydın," diye mırıldandı Seth. Bütün gece başka bir resim üzerinde çalışmıştı. Yine istediği gibi olmamıştı ama sonun-ideal bir resim yapıp kraliçeye verme ihtiyacının baskısı onu delirtiyordu. Diğer kraliçeye dönmek için, bu kraliçeye ödehislerine benziyordu. Onun onayını istiyordu. Kadını gururlandırmak istiyordu.

Sorcha tam o sırada elini uzattı ve oğlan hiç düşünmeden kolunu kadına sundu.

"Görgü, Seth. Kadınlar onlara nasıl davranacaklarını bilen erkekleri takdir eder." Seth'in babası aynada belirdi, beyaz kravatını düzeltiyordu. Askeri üniforma, babasını tamamen farklı birine dönüştürdü, adam daha dik duruyor, daha güçlü görünüyordu. Üniforma Linda'yı da farklı birine dönüştürdü. Seth'in annesi adamın yanında durmuş, hayran hayran kocasını süzüyordu.

"Görgü," diye tekrarlardı Seth. Kendini ilkokuldaymış gibi hissetti.

"Ona, evrende ondan daha önemli hiç kimse ve hiçbir şey olmadığını hissettirecek küçük şeyler yap," dedi babası aynadan. Elini Linda'ya doğru uzattığında, kadın gülümseyip aya-

ğa kalktı. Üzerinde hala ev kıyafetleri vardı ama saçı ve makyajı gece için hazırды.

Seth, babasının, kraliçeymiş gibi kadının elini öpüşünü izledi.

Babasının hayatla ilgili dersleri her zaman açık ve net değildi ama zaman içinde değerleri ortaya çıkardı. Seth, ailesine duyduğu özlemi bastırmaya çalıştı. Yanındaki Sorcha sessizdi. Oğlan başka bir koridordan geçirdi ve duvardaki sayısız halıdan birine yaklaştı. Halının renkleri solmuştu ama zaman, üzerindeki manzaranın güzelliğini bozmamıştı. Halıda, etrafı ona kur yapan soylularla çevrelenmiş olan Sorcha vardı. Çiftler, resmi bir dans yapıyordu. Müzisyenler enstrümanlarını çalıyordu. Ama herkesin Sorcha'yı izlediği açıktı. Resimdeki Sorcha'nın tıpatıp aynısı olan Gerçek Sorcha, ağır kumaşı kenara ittirdi. Arkasında başka bir kapı vardı.

"Burası tavşan yuvası gibi. Bunun..." diyen Seth, eski ahşap kapıyı ittirdi. "Hiç de otele ait görünmediğinin farkındasın, değil mi?"

Kraliçe'nin dudaklarından kristal bir kahkaha daha döküldü. "Bu otel Periler Diyarı'nın bir parçası. Ölümlüler dünyasının kurallarına değil sadece benim kurallarına uyuyor. Orada olmayı seçseydim, ölümlüler dünyasının da başına aynı şey gelirdi."

Kapının dışında farklı bir bahçe vardı. Bir patika onları başka bir dünyaya davet edercesine bahçenin kalbine uzanıyordu. Bahçenin duvarını oluşturan taşlar sanki sarmaşıklarla birbirine bağlanmıştı. Üzerleri yeni açmış çiçeklerle doluydu.

"Senin için biraz karmaşık değil mi?"

Sorcha başını iki yana salladı. "Hayır. Burası benim özel bahçem. Buraya ben veya kardeşim dışında kimse gelmez. Şimdi bir de sen varsın."

Yürüdükleri sırada patikayı oluşturan taşlar yeniden sıralandı, çiçekler belirli bir düzene girdi. Bütün gördüklerine rağmen bu manzara Seth için son derece gerçek dışıydı. "Artık Kansas'ta değiliz, yanılıyor muyum?"

"Kansas mı?" Kraliçe kaşlarını çatı. "Başlangıçta da Kansas'ta değildik. O eyalet—"

"Burada her şey farklı," diye açıkladı oğlan. *Oz Büyücüsü* filmine yaptığı göndermeyi, kadının anlamayacağını tahmin etmeliydi.

"Doğruyu söylemek gerekirse burada her şey olması gerektiği gibidir." Sorcha parmaklarını gece açan bir yasanın üzerine dolaştırdı. "Görüntü yanıltıcı olabilir."

"Sanat eseri neredeyse tamamlandı." Kadının hoşlanıp hoşlanmayacağını düşünmek, Seth'i tedirgin ediyordu.

Sadece birkaç gün kaldı.

"Onu görmek için sabırsızlanıyorum." Kraliçe'nin sesi aldatmıyormuş gibi çıksa da alttan alta heyecanlı olduğu anlaşılıyordu. "Her şey yavaş yavaş çözülüyor. Bir anlık bir farkındalık..."

"Sorcha?" Genç adam, Kraliçe'ye baktı. "Neler oluyor?"

"Sana, yaptığın anlaşmadaki tuzağı açıklamalıyım."

Seth'in sinirleri henüz fazla gerilmemişti ama işlerin kötüye gideceğini hissetti. "İyi bir anlaşma yaptığımı düşünmüştüm."

Kraliçe nazikçe oğlanın kolunu sıktı. "Siz ölümlüler yazı yazmaya başlamadan çok önce, ben anlaşma yapmaya başlamıştım. Tehlikeleri biliyordun ve seçimini yaptın."

"Budalalık mı ettim?"

"Hayır ama ölümlülerin sık sık yaptığı hatayı yaptın, tutkunun gözünü kör etmesine izin verdin." Sorcha, oğlanın kolunu bırakıp yüzünü yasemine yaklaştırdı. Yasemin kadına doğru uzanırken iç çekişi andıran bir ses çıkardı. İçinden gelen ayışığı Kraliçe'nin tenini aydınlattı.

"Anlaşmamdaki sorun ne?" Oğlanın kalbi duracak gibiydi. Aislinn'i Peri Kralı'yla anlaşma yapmak konusunda uyarılmış ama kendisi aynı hatayı yapmıştı. İçki korkuyla doldu ama Sorcha ona baktığında bütün korkular uçup gitti.

Beni sakinleştirmek için büyü kullanıyor.

Bunu fark etmesine karşın, sakinlik yeniden ısınmış bir teni saran soğuk rüzgar gibi oğlanın içini sardı. Sorcha gülümseyip yaseminine döndü.

Oğlan bekledi, mükemmel kraliçesinin bahçenin sadeliğinin tadını çıkarışını izledi. "Bunu yapma. Duygularıyla oynama."

Sakin rüzgar, bir anda ortadan kayboldu.

Kraliçe doğrulup patikaya geri döndü. "Pazarlıkta bana verdiğin, Periler Diyarı'nda benimle geçirilecek bir aydı."

"Öyle." Seth, koluna girebilmesi için kadına yaklaştı.

Kraliçe elini oğlanın koluna yerleştirdi ve yürümeyi sürdürdüler. "Burada zaman, ölümlülerin dünyasında olduğundan farklı işler."

"Ne kadar farklı?"

Kadının adımlarının ritmi değişmedi. "Buradaki bir gün, orada altı gündür."

"Yani beş aydır ortalıkta yok muyum?" Seth, kelimeleri yavaş yavaş söylemişti, Sorcha'nın söylediklerine bir anlam vermeye

çalışıyordu. Neredeyse altı aydır Aislinn'den uzaktı ve Keenan kızın yanı başındaydı. Baş başaydılar, kız zaten Keenan'a karşı zayıftı ve şimdi Aislinn'le Seth'in çıktıklarından daha uzun süreyi birlikte geçirmişlerdi.

"Evet."

"Anlıyorum."

"Gerçekten anlıyor musun?" Sorcha duraksadı. "O senin yokluğunu, senin hissettiğinden daha çok hissedecek."

"Bunu anlıyorum." Seth dudağındaki halkayla oynadı. "O senin yeni bir korkuyla doldu. Aislinn, onu terk ettiğini mi düşünü müştü? Endişelenmiş miydi? Öfkelenecek miydi? Onu kaybettim mi? Her şeye sahip olmaya bu kadar yaklaşmışken pes edemezdi."

Sorcha oğlana doğru şüpheli bir bakış fırlattı. "Burada kalabilirsin. Güvende olmanı sağlarım. Burada mutlusun..."

"İşlerin kötüye gitmesi ihtimaline karşı burada kalmamı mı öneriyorsun?" Kraliçe'ye gülümsedi. "Tüm bunları son anda istediklerimden vazgeçmek için yapmadım. Şans, cesurların tarafında olurmuş."

"Keenan burada olduğunu biliyor. Niall sana bunu söyledi."

Seth, istediği kadar sakin değildi. Keenan'ın sahtekarlığının ortaya çıkacak olmasından, karanlık bir zevk alıyordu. Ne yazık ki bu zevk, Aislinn'in Keenan'a aşık olması ihtimalinin acısını bastırmaya yetmedi. "Ash gerçekleri öğrendiğinde Keenan'ın hesap vermesi gerekecek. Gerekmeyecek mi?" Aislinn'in, Keenan'la olması fikri, oğlanın midelerini bulandırdı. *Ama bizim sonsuza kadar vaktimiz var. Keenan tek şansını kullandı.*

"Eğer kızı sonsuza kadar kaybetmişsen, eve dönebilirsin. Burası her zaman senin evin olacak."

Sorcha başka bir şey söylemedi ama Seth kendisine sunulanın ne kadar büyük olduğunu biliyordu. Ev, asla sahip olacağı ni düşündüğü bir şey değildi ve o anda bu sözler çok rahatlatıcıydı. Çünkü güvenileceğine inandığı diğer kişi, büyük ihtimalle ondan uzaklaşıyordu. Aislinn'in aşkını riske atmak, bile isteyeek ödeyeceği bir bedel değildi ama karşılığında bu kadar çok şey kazanacağını da düşünmemişti. Periler Diyarı, beklenmedik şeylerle doluydu.

"Seni özleyeceğim," dedi Seth. Duygularını kadından saklamaya ihtiyaç duymuyordu. "Koşa koşa sana geri dönmesem de seni özleyeceğim."

Her zamanki olağan hareketlerini koruyan Sorcha, Seth'in kolunu bırakıp sarmaşığı inceliyormuş gibi yaptı. "Beni özlemen doğal."

"Ve siz kraliçem, beni özleyeceksiniz."

Kraliçe dikkatini çiçeklere verip omuz silkmekle yetindi. "Bir peri olarak dünyaya uyum sağlayıp sağlayamadığını görme ihtiyacı duyabilirim."

"Bunu yapmak bilgece olur." Seth, Kraliçe'ye hediyeler vermek, ona hitap etmek için mükemmel kelimeleri bulmak, sevgisine değer verdiğini ona göstermek istiyordu. Kraliçe'ye yaklaştı. "Sorcha, kraliçem. Ona aşık olmasaydım burada kalırdım... Ama ona aşık olmasaydım, buraya gelmiş olmazdım."

"Biliyorum," diyen Ana Kraliçe, oğlanın yüzüne dökülen saçları ittirdi.

Sorcha, Devlin bahçeye girer girmez, kardeşinin varlığını hissetti. Kardeşi yakında değildi ama toprak kendine ait olduğundan,

adamin adımlarını hissediyordu. Bu bahçe Periler Diyarı'ndaki herhangi bir bahçe değildi. Kraliçe'nin bahçesiydi. Çok az peri içeri girebilirdi ve sadece bir tanesi, istediği zaman bunu yapacak güce sahipti.

"Geri dönmeliyim," diye mırıldandı.

"Tamam." Seth bir adım geri çekildi. Kraliçe'nin anlayamadığı nedenlerden ötürü incinmiş görünüyordu.

"Bana öfkeli misin?" Ölümlü çocuğun düşüncesinin önemli olması garipti. Ama önemliydi.

"Hayır." Seth, Kraliçe'ye meraklı bir bakış fırlattı. Diğer periler kadar sakindi. "Bir soru sorabilir miyim?"

"Ne karşılığında?"

Oğlan gülümsedi. "Değiş tokuş önermiyorum. Sadece senin verebileceğin bir yanıtı bilmek istiyorum."

"Sor." Sorch'a patikayı kontrol edip kardeşinin yaklaşmadığına emin oldu. Seth'le yaptıkları bu konuşmayı duymasını istemiyordu.

"Bana gösterdiğin bu nezaket... Neden?"

Kraliçe duraksadı. Adil bir soruydu. Ölümlüler dünyasında olsa, oğlan yanıtı kendi de bulabilirdi. Belki de bu yanıt onu daha erken dönmeye ikna ederdi. "Bu sorunun yanıtlanmasını istediğine emin misin? Bilmek istediğin başka şeyler—"

"Yanıtını bilmek istediğim soru bu," diye mırıldandı Seth.

"Ben Ana Kraliçe'yim, ama varisim veya çocuğum yok."

"Çocuk mu?"

"Çocuk, periler arasında ender rastlanan bir ödüldür. Çocuğumuz olabilmesi için ömrümüz fazlasıyla uzun. Çocuk sahibi olmak..." diyen Sorch'a, başını iki yana salladı. "Beira bir buda-

laydı. Bir oğlu oldu ama onun babası gibi olacağından korktuğu için sevgisini göstermekten kaçındı. Sadece ve sadece, oğlanın asla görmediği veya anlamadığı garip şekillerde sevgisini gösterdi. Farklı davransaydı, Keenan bugün Yaz Kralı değil..."

"Onun varisi olabilirdi."

Sorch'a başını salladı. "Keenan, güneşten ve buzdan doğdu. Kış Kralı olmasını engelleyen tek şey Beira'nın korkusuydu."

"Ya sen?"

"Benim varisim, çocuğum, annem babam yok. Ama bir çocuğum olsaydı ve benimle görüşmek isteseydi onu ziyaret ederdim." Kadın daha önce bundan kimseye bahsetmemişti. Gerçek bir aileye sahip olma arzusunun son derece mantıksız olduğunu biliyordu. Devlin'e sahipti. Sarayına sahipti.

Ve çok rahatsız edici bir de kız kardeşi vardı.

Ama yeterli değildi. Sorch'a bir aile istiyordu. Oysa hiçbir gerçek bağına sahip olmadan sonsuzluğu yaşamak mantıklıydı çünkü dikkatini işine odaklamasını sağlıyordu. Değişmeyen Kraliçe'nin değişim istemesi hiç anlamlı değildi ama istediği buydu.

"Bir oğul istiyorum."

"Onur duyudum." Kadının kelimeleri Seth'i ürkütmedi. Oğlan duraksayıp alçak sesle devam etti. "Beni doğuran bir annem var, beni doğurduğu için başına kalmış oldum ve sen de ikinci kez doğmamı sağladığına göre, sanırım senin de başına kalmış sayılırım."

Sorch'a, gözlerinin dolduğunu hissetti. "Yeniden yaratılmak, birinin sana ondan bir parçayı vermesi demektir. Dünyanın tehlikelerine dayanabilecek kadar güçlü olabilmen için, güçlü bir

perinin sana kendinden bir parçayı vermesi gerekiyordu. Güçlü olmanı istedim."

Ne yaptığını itiraf etmek Kraliçe'nin planları arasında yer almıyordu – en azından bu seçimi yaparken kendine böyle söylemişti.

Ama Seth, kadının imasını anladı. "Perilerden biri benim yüzümden ölümsüzlüğünü mü kaybetti?"

"Hayır."

"Bu değişimin bedeli neydi?"

"Ölümlü duygularının ve zayıflığının bir kısmı o periye geçti." Sorcha alçak sesle konuşuyordu. Devlin güvenilir olamazdı. Bananach ne kadar yok ediciyse, kardeşi o kadar koruyucuydu.

"Sen mi bana kendinden bir parça verdin?" diye fısıldadı oğlan.

Kraliçe, başını salladı.

Seth gözlerinde hayranlıkla Kraliçe'ye baktı. "Beni ziyaret gelecek misin?"

"Seni kontrol etmeye geleceğim."

"Tamam." Seth, Kraliçe'ye sarıldı, ani içgüdüsel bir sarılıştı. Kimse daha önce kadına bu şekilde sarılmamıştı. Kraliçe kendini, hiç hissetmediği yoğun duyguların içinde hissetti.

"Bundan kime bahsetmeye iznim olduğunu söyle. Ya da beni bağlayabilirsin," dedi Seth.

"Niall. Irial. Eğer istersen onlara söyleyebilirsin. Niall'in zaten bildiğinden şüpheleniyorum."

"Aislinn?"

Seth gerçeği öğrenecek olursa, kadın bu sorunun geleceğini biliyordu ama bu kadar çabuk yanıtlanması gerekeceğini düşünmemişti. Sorcha kelimeleri büyük bir dikkatle seçti. "Ona anlatmamanın ilişkini onarılamayacak ölçüde tehlikeye attığına inanırsan veya çok kötü yaralanır ve bana ihtiyaç duyarsan, ona söyleyebilirsin. Bunun dışında..."

"Neden Irial ve Niall?"

Sorcha, bu annelik işini doğru yaptığına emin değildi. Şimdiden çuvallamıştı.

Ama işe çocuk olmayan bir çocukla başladığı düşünülürse, anlayış gösterilmeliydi. Mantığına değil içgüdülerine güvendi. "Irial, yüzyıllardır Niall'a aşık. Niall seni önemsiyor ve o dünyada seni güvende tutmak için her şeyi yapacaktır. Bu yüzden bunu ondan saklamayacağım. O biliyorsa, Irial'ın öğrenmesine de izin vereceğim. Aralarında yeterince sorun var, bir sırtın daha eklenmesi gerekmiyor. Birbirleriyle barışmalarını istiyorum. Bu yüzden sevdikleri ölümlü kız, görü yeteneğine sahip olan diğerleriyle birlikte burada değil."

"İtiraf ettiğinden çok daha şefkatlisin."

"Ölümlüler bizleri lekeler-" Sorcha, yalana yakın bir şey söyleyeceğini fark ederek sustu. "Şimdi Devlin'in ne söylemeye geldiğini öğrenmeliyim."

Oğlu, eğilip kadının yanağını öprü. "Şimdi sen de lekelen din. Üstelik Leslie aylardır özgür."

"O kızın özgürlüğü, birine verdiğim hediye idi... Bir zamanlar çok..." Sorcha sustu. Yanakları kıpkırmızıydı. Yakınlar da herhangi bir Kara Peri yoktu ama kontrolünü kaybetmemiş olmasına karşın kızarmıştı. Bundan hoşlandı.

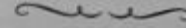
"Anneler çocuklarına böyle şeylerden bahsetmez," dedi Seth.
"Açıkçası, bilmemeyi tercih ederim."

"Niall seni öteki tarafta güvende tutacaktır," diye ekledi Kraliçe. "Yine de ben..."

"Yine de beni kontrol etmeye gelmelisin. Seni özleyeceğim," Seth kadına eşlik etmek için kolunu uzattı ve birlikte Devlin'in yürüdüğü yöne yürüdüler.

"Öyleyse geleceğim."

OTUZUNCU BÖLÜM

AISLINN, SONRAKİ AY BOYUNCA, KARA SARAY'DA YAŞANANLARDAN bahsetmedi. Keenan ne zaman olanlardan bahsetmeye çalışsa, Aislinn kaçtı. Seth'in onu terk etmeyi seçtiğini duymak, içindeki bütün acıların canlanmasına yol açmıştı. Bu konulara girmek istemiyordu. Bu yüzden, kendini sarayına verdi. Diğerleri gibi davranmaya başladı. Tracey'yle sokaklarda dans etti. Şehrin her tarafındaki bitkileri güçlendirdi. Onun ilgisi sayesinde, toprak ve perileri canlandı. İlgili bir kraliçe gibi geçirdiği birkaç haftanın ardından, perilerin hepsi kızın iyi olduğuna inanmıştı.

Keenan hariç.

Ama bu gece gündönümüydü. Keenan, bu geceden sonra kızın iyi olacağını biliyordu.

Sonbaharın gündönümü gelmişti ve kız Seth'le olan ilişkilerinden daha uzun süreden beri, Seth'in kaybının yasını tutuyor-

du. Bütün sonsuzluğu böyle geçiremezdi. Seth kararını vermiş, kızın dünyasını terk etmiş, periyi sevmeye çalışan ölümlü olmaktan vazgeçmişti. Aislinn'e ve ilişkilerine sırtını dönmüştü.

Mutlu olmayı seç. Altı ayını yas tutarak geçirmişti. *Unut onu.* Aislinn parklarının karşısındaki sokağı geçti. İçinde bir şeydu ama bu hissin hemen yanında perilerin, ölümlülerden çok daha uzun süredir alanlarını belirledikleri bilgisi vardı. Bu gece bir zamanlar olduğu ölümlü kişinin hissettiği bütün gariplik-lacaktı: *Ben Yaz Kraliçesi'yim.*

Keenan onu bekliyordu. Adam onun kralıydı, bu garip dünyadaki ortağıydı. Onu izleyen ölümlüler olmadığında, gerçek halinde görünebiliyordu – katılaşmış günışığı, bir araya getirilmiş vaatler.

Keenan, Aislinn'in önüne diz çöktü, kızın tebaasıymış gibi başını önüne eğdi. Aislinn, itiraz etmedi. Bu gece güçlü ve özgür olmak istiyordu. Kendini kalbi parçalanıyormuş gibi hissetmek istemiyordu. Kendisi Yaz Kraliçesi'ydi ve burası onun sarayıydı. Karşısındaki onun kralıydı.

"Kraliçem."

"Ben senin tek kraliçenim," dedi kız.

Genç adam hala dizlerinin üzerindeydi ama başını kaldırıp ona baktı. "İstedğin buysa..."

Etraflarındaki periler, kızın ölümlü olduğu bir önceki sonbahar yaptıkları gibi bekledi. Ama Aislinn bu sefer neleri riske attığını gayet iyi biliyordu. Yaz sonunda, kendisine ait olan parkta bütün haşmetiyle duran bir Peri Kraliçesi'ydi ve kralı

önünde diz çökmüştü. Neyi seçtiğini biliyordu: Yaz Kralı'na ait olmayı seçiyordu.

Keenan elini uzattı, her şenlikte kıza yaptığı bir davetti. Karşısına çıkan her fırsatta, bu seçeneği kızın önüne sunardı. Ve kız her şölende onun elini tutar ama kendini adamın kollarına bırakmamayı tercih ederdi.

"Benimle bu şölene açar mısın?" diye sordu Keenan. Bu soru, ritüelin bir parçasıydı, içki ve dansla dolu gece başlayacak, periler kendilerini kaybedecekti. Ama soruyu takip eden duraksama, rutinin bir parçası değildi.

"Sana sonsuzluğu vaat edemem," diyen Aislinn, Kral'ın elini tuttu.

Keenan ayağa kalktı ve Aislinn'i kollarına aldı. Dans etmeye başladıklarında ayaklarının altındaki toprak ısındı. "Bana sonsuzluğu çoktan verdin Aislinn," diye fısıldadı genç adam. "Şimdi, hakkım olan şans vermeni istiyorum."

Aislinn, Kral'ın kollarında hafifçe titredi ama geri çekilmedi. Yaz Kralı, dudaklarını onun dudaklarına yasladığında, Aislinn bu kez kaçmadı. İlk seferin, her şeyi değiştiren peri şenliğinin veya kaçamak olarak kıızı öptüğü diğer iki seferin aksine bu sefer Aislinn'in hiçbir bahanesi yoktu. Sarhoş veya öfkeli değildi, hazırlıksız yakalanmamıştı. Genç adamın dudaklarının tadını çıkardı. Seth'le paylaştığı şefkat ve sıcaklık orada yoktu. Keenan'ın önceki öpücüklerindeki baskı da orada yoktu. Yeni ve acı-tatlı bir öpücüktü.

Aislinn, içindeki umudun ve adamın neşesinin saraya yayıldığını hissetti. Dokundukları her yerde çiçekler açtı. O ana kadar eksik olan tek şey buydu: Mutluluk vaadi. *Yeterli ola-*

bilir. Olmalı. Derken dünya dönmeye başladı veya belki dönen onlardı. Aislinn emin değildi. Yaz Kızları dönerek dansa katıldı ve birbirine karışan canlı yeşil renkler her tarafı dansa kattı. Bir an için, Aislinn Yaz Kızları'nın Keenan'a aşırı yakın dans ettiklerini düşündü ve onları kıskandığını fark ederek kendini şaşırdı.

Buna hakkım yok.

Keenan, kraliçesini kendine çekti. "Seni bırakmamı istediğin zaman, söylemen yeterli," diye fısıldadı.

"Düşmeme izin verme." Aislinn, Kral'a sıkı sıkı tutundu. "Kurtar beni."

"Kurtarılmaya ihtiyacın yok Aislinn." Yaz Sarayı'nın üyeleri etraflarında dans ederken, arkadaşı ve kralı olan Keenan, kızı sıkı sıkı tuttu. "Hiçbir zaman da olmadı."

"Ama varmış gibi hissediyorum." Aislinn, yanaklarından süzülen gözyaşlarını hissetti, daha da hızlı dönmeye başladılar, ayaklarının altında menekşeler açtı. "Bir parçam benden koparılıp alınmış gibi hissediyorum."

"Eğer giden ben olsaydım..." Keenan cümlesini tamamlamadı.

"Giden sen olsaydın, yine böyle hisseder miydin?" Kızın sesi elinden geldiğince yumuşaktı.

"Sormam bencillikti. Beni affet."

"Evet hissederdim," diye fısıldadı Aislinn. Ağlamamak için gözlerini kapadı. Veya belki de genç adamın yüzündeki duyguların karmaşasını görmek istemiyordu. Aislinn'in içindeki duygular da o kadar karışıktı. Gözleri kapalı olduğu halde kalabalığın içinde son hız hareket ettiği sürece güvende olduğunu bi-

liyordu. Keenan'ın kollarındaydı ve genç adam asla düşmesine izin vermeyecekti.

Eğer onunla Seth'ten önce tanışmış olsaydım... Tanışmamıştı.

Aislinn başını genç adamın göğsüne yaslamayı sürdürdü. "Doniadan ayrı olduğun için üzülüp üzüldüğümü söyleyebilmek istiyorum ama değilim."

Keenan bu konuda bir yorum yapmadı. "Sadece birkaç kez gerçekten sevdim Aislinn. Seni sevmeyi denemek istiyorum."

"Sen aslında..." Aislinn cümleyi tamamlayamadı.

"Öylesi, yalan olacaktı kraliçem." Keenan'ın sesi her zamankinden nazikti. "Yüz seksen gün oldu Aislinn. Seth, yüz seksen gündür yok ve bunca gün, canın yanmıyormuş gibi davranmaya çalışmanı izledim. Seni mutlu etmeyi deneyemez miyim?"

"Saray için."

"Hayır," diye düzeltti Yaz Kralı. "Senin için ve benim için. Gülümsemeni özledim. Kraliçemi bulmak için yüzlerce yıl bekledim. Gerçek bir ilişkiyi deneyemez miyiz? Artık o da..."

"Beni terk ettiğine göre," diye cümleyi tamamladı kız. Adama baktı ve etraflarını saran perileri unutmak için kendine izin verdi. "Evet. Her şeyi unutmamı sağla. Yaz Sarayı'nın özü bu. Mantık değil, bağımlılık değil, savaş değil, sükunet veya soğuk değil. İçimi ısıt. Düşünmememi sağla. Beni değiştir."

Keenan bir şey söylemedi, kızı öptü. Günişliğini yutmak gibiydi. Aislinn karşı koymadı. Teni öylesine parlamaya başladı ki onların sarayından olmayan bütün periler başlarını çevirmek zorunda kaldı.

Toprak ayaklarının altındaydı ama Aislinn onu hissetmiyordu. İçini doldurup acıları kovalayan günişliğinden başka bir şey

hissetmiyordu. Parkta dolaştılar, ayaklarının altında çiçekler açtı. Keenan'ın dudaklarında, güneşinin tadı ılık bal gibiydi. Diğer bütün şenliklerde olduğu gibi Aislinn dansla ve geceyle sarhoş oldu. Ama bu sefer sabah olduğunda, ayakları yere değmiyordu. Keenan'ın kollarındaydı. Genç adam onu kucagında taşıyarak parktan geçirdi ve nehrin diğer yanındaki saraylarına taşıdı. Nehrin kenarında sadece ikisi vardı.

Aylık şenlikler yapıldığında Yaz Perileri iyice güçlenirdi. O gece, Bananach bile onlara saldırmaya cesaret edemezdi.

Yaz Kralı nehrin kenarına otururken, Aislinn adamın kolunda küçük elektrik akımları yayılmasını sağladı. Toprağın sıcaklığı, suyun soğuğuyla dengelendi. Aislinn hem suyun hem Keenan'ın dokunuşuyla ürperdi.

Zihninde kalan son mantık kırıntıları resmi bir elbiseyle yere oturduğunu fısıldadı ama o Yaz Kraliçesi'ydi. Ani hareketler, dengesizlik ve sıcaklık demektir. *Ben buyum. Ve şimdi onunlayım.* "Seni bırakmamı istediğin zaman bana haber ver," diye hatırlattı Keenan.

"Beni bırakma," diye ısrar etti Aislinn. "Benimle konuş. Bana ne hissettiğini söyle. İtiraf etmek istemediğin her şeyi söyle."

Keenan sırtıttı. "Hayır."

"Bana Peri Kraliçesi'ymişim gibi davran."

"Yani nasıl?"

Kız, dizlerinin üzerinde Kral'ın yanına ilerledi.

Yaz Kralı durdu ve nehrin çamurlu kıyısından kızı izledi.

Aislinn sokakta durdukları ve Keenan'ın gün ışıyla onu yıkadığı zamanı hatırladı. Işık damlaları, yağmur damlaları gibi

Aislinn'in üstüne yağmıştı. Yaz Kraliçesi olduğundan beri pek çok şey öğrenmişti ve bunu nasıl yapacağını da biliyordu ama daha önce denememişti. "İşte böyle."

Güneşin altındaki bütün zevkler güneşi damlalarına dönüşüp kızın teninden genç adamın tenine yağdı. Peri büyüsü, kızın Keenan'la paylaşmak istediklerinin başında geliyordu. Artık Yaz Kraliçesi kimliğini kabullenmişti ve Keenan'la birlikteyken, bir ölümlüyle olduğu zamanki kadar dikkatli olması, onun canını yakmamak için kendini kontrol altında tutması gerekmiyordu.

Eğer Seth insan olmasaydı...

Ama Seth insan olmasaydı asla onun arkadaşlığına veya sevgisine sahip olamazdı. Eğer kendisi hala insan olsaydı, bu ikisini kaybetmemiş olurdu. Ama Keenan insan değildi ve kendisi de insan değildi.

Ne şimdi ne de bir daha asla.

Aislinn, Keenan'ın gözlerine baktı ve onun kendisine söylediği sözleri tekrarladı: "Seni sevmeyi denemek istiyorum. Bana kendini sevdire Keenan. Benden önce pek çoklarını ikna ettin. Beni de ikna et. Beni baştan çıkar ki artık canım yanmasın." Aislinn genç adama doğru eğildi ama Keenan onu durdurdu. Başını iki yana salladı.

"Bu," diyen Keenan, ikisini işaret etti, "aşk değil. Başka bir şey."

"Yani..."

"Daha yavaş gitmeliyiz. Seni yatağa atmak veya nehrin kenarına yatırmak, beni sevmeni sağlamayacak." Keenan ayağa kalkıp kıza elini uzattı. "Benim kraliçemsin. Seni bulmak için dokuz yüz yıl bekledim. Bu ana ulaşmaksa neredeyse bir yılımı aldı. Kalanı için biraz daha bekleyebilirim."

"Ama..."

Keenan eğilip kızı öptü. "Eğer beni sevmek için kendine izin vereceksen, önce çıkmalıyız."

"Zaten pek çok kez çıkmadık mı?"

"Hayır." Keenan, ellerini tutup kıza sarıldı. "Çıkmamak için çok çalıştık. Bırak sana dünyamızı göstereyim. Seni yemeğe çıkarıp baştan çıkarıcı sözler fısıldayayım. Seni karnaval oyunlarına, yağmur altında yapılan danslara götüreyim. Önce kahkaha-lar atmanı, gülümsemeni ve bana güvenmeni istiyorum. Yatağı-ma geldiğinde, aramızdaki gerçek aşk olmasını istiyorum."

Aislinn duraksadı. Seks, çıkmaktan çok daha kolaydı. Ar-kadaşları, aralarında kıvılcımlar vardı. Ama seks, aşk değildi. Keenan gerçek bir şans istiyordu. Yani vücudunu paylaşmak-tan fazlasını istiyordu.

"Benim çözümüm daha kolaydı," diye mırıldandı Aislinn, "ve daha hızlı."

Yaz Kralı kahkaha attı. "Dokuz yüz yılın ardından önüme hangi koşulları sürersen sür kabul etmeye hazırdım ama birlikte olmayı deneyeceksek, aramızda şüphe kırıntıları olmamalı. Eğer beni sevmezsen ama benimle olmak istersen buna da razı olu-rum. Ama önce hepsine birden sahip olma şansını istiyorum."

"Ya Seth..."

"Eve dönerse mi?" Keenan, onu kendine çekip ikisinin de vücudundan ışıklar yayılana kadar öptü.

Ardından söz verdi: "O zaman ne olacağı sana kalmış. Za-ten hep öyle değil miydi?"

OTUZ BİRİNCİ BÖLÜM

SORCHA, SON SABAH OĞLANI GÖRMEYE GELDİĞİNDE AĞLAMA-dı. Oğlanın yaptığı resimlere baktı, ardından Seth'e döndü. "Hiçbiri yeterince iyi değil," dedi Seth. "Hem de hiçbiri."

"Sana yalan söylemeyeceğim," diye mırıldandı kadın. "Zaten söyleyemem. Ama bu resimler sevgiden doğdu. Gitmene izin vermezsem bencillik etmiş olurum."

Sorcha odada dolaşp daha önce gördüğü resimleri inceledi.

"Onlar yeterince iyi değil ama bu öyle." Oğlan avucunu açtı ve ortasında gümüş yaseminlerden küçük bir buket vardı. Önceden yaptığı diğer bütün metal işlerinden daha incelikli bir işti.

Sorcha'nın gözleri doldu. Parmak ucuyla gümüş yapraklara dokundu. "Gerçekten öyle. Çok seçkin."

"Sana sürpriz yapmak istedim," diyen Seth, yaseminleri ka-dının elbisesinin yakasına iğneledi, "bu yüzden, burada olma-dığın zamanlarda gizlice çalıştım."

Kraliçe kahkaha attı ve budalalığına şahitlik edecek kimse olmadığı için eğilip oğlanı yanağından öptü. Pek çok anne-anlam verememişti. Objektif olarak baktığında durumu çok yordu, anne sevgisi biyolojik bir zorunluluktan. Anne, çocuğuna bağlanıyor, böylece onu güvende tutmak istiyordu. Hep- günde, hissettiği şeyin mantıkla ilgisi yoktu. İçgüdüsel. San- ki oğlana söylemek istediği bir şey vardı ama doğru kelimel- ri bilmiyordu.

"Mükemmel." Sorcha, iğneye baktı. "Gitmeni istemiyorum. Ya sana zarar verirlerse? Ya bana ihtiyacın olursa?"

"Anne." Oğlan gülümsedi, kadına göre çok huzurlu ve çok güzeldi. "Peri olacağım. Kara Saray'ın korumasındayım, Yaz Kraliçesi tarafından seviliyorum ve hediyen sayesinde çok güç- lüyüm. Güvende olacağım."

"Ama Bananach... Ve Kış..." Sorcha, kalbinin hızlandığını hissetti. Oğlan giderken bir şeyler hissedeceğini biliyordu ama bu kadar üzüleceğini ve endişeleneceğini tahmin etmemişti.

"Kalabilirsin. Devlin'i yollayıp senin şu Yaz Kraliçesi'ni bu- raya..."

"Hayır. Ondan, benim için sarayını bırakmasını istemeye- ceğim." Seth, kadını bahçedeki koltuğa götürdü. Kraliçe kol- tuğa yerleştğinde ayaklarının dibine, yere oturdu.

"Gitmeliyim. Gitmek istiyorum. Bir nefes alımı kadar kısa sürecek ve eve dönmüş olacağım," diye kadına güvence verdi.

"Şimdi diğer kraliçenden nefret ediyorum," diyen Ana Kra- liçe, suratını astı.

Kadının gözlerinde yaşlar birikiyordu. Mantığı, bunun sı- radan fizyolojik bir tepki olduğunu söyledi. Gözyaşları yine de döküldü.

"Korkuyorum. Kız kardeşim sana zarar verirse, ben..." De- rin bir nefes aldı. "Bananach'a güvenilemez Seth. Asla. Bir daha onunla hiçbir yere gitme. Bana ondan uzak duracağına söz ver. Onun tek bir amacı var, o da şiddet."

"Öyleyse neden beni sana getirdi?"

Sorcha başını iki yana salladı. "Birini kıskırtmak için. Suçu bana atabileceği bir seçim yapmamı sağlamak için. Tam ola- rak bilmiyorum. Bütün sonsuzluğu, onun bir sonraki hamle- sini tahmin etmeye çalışarak geçirdim. Her zaman bir sonra- ki savaşın hazırlığını yapıyor. Ben de doğru seçimleri yapma- ya çalışıyorum."

"Bu sefer yaptığın doğru bir seçim miydi?"

"Evet." Sorcha, oğlanın yüzünü okşadı. "Bundan sonra ne olursa olsun, bu doğru seçimdi."

"Savaş gelse bile mi?"

"Onun dışındaki seçenek, ölümündü. Onunla gittiğinde, iki seçenek vardı: Şimdiki durum veya Yaz Kraliçesi'nin bulması için ölünün bir yerlere bırakılması. Senin ölümünden Niall'in veya benim sarayımın sorumlu olduğu düşünülürdü. Belki de Kış'ın. Bananach da dileğine kavuşmuş olurdu."

Bunları Devlin dışında biriyle konuşmak garipti ama hazır olduğunda, oğlunun da bu sarayda söz hakkı olacaktı. Oğla- nın tam bir peri olmasını sağlayabilirdi ama o zaman Seth onu bırakıp gitmekte özgür olurdu. Anlaşmaları sayesinde, kadınla kalma ihtiyacı duyuyordu. Eğer tam bir peri olsa, Kraliçe'nin

yanında kalır mıydı? Bunu tartışmalarına gerek yoktu. Oğlan hiçbir zaman Ana Kral olmayacaktı, çünkü kadın sonsuzdu, Değişmeyen Kraliçe'ydi. Ama etkili bir ses, güçlü biri olacaktı. Devlin'e eşit bir statüye sahip olacaktı. Sorch'a, oğlunun ve kardeşinin bu durumu nasıl karşılayacağını merak etti.

Seth konuşmadı, Kraliçe'nin oğluna yakışan sabırla bekledi. "Seni burada tutarsam savaş ihtimali yüksek. Er ya da geç, Keenan nerede olduğunu saklayamaz hale gelecek. Aislinn, ırak, güçlü değil ve ben de ılımlı biri değilim." Sorch'a duraksayıp kelimelerini dikkatlice seçti. "Eğer olaylar böyle gelişseydi ve sevgilin intikam için gelseydi onu ortadan kaldırırdım."

"Onu öldürür müydün?"

"Konuşmak yeterli olmazsa evet. Sevdiklerimi tehdit eden her şeyi ve herkesi ortadan kaldırırdım. Aislinn sarayıma kafa tutarsa onu durdurmam gerekir. Seni üzme hoşuma gitmese bile." Kraliçe bir an için, içine karışan bu çok azıcık ölümlülüğün sarayı için iyi mi yoksa kötü mü olduğunu merak etti. Duygularının, eylemlerini etkilediğini hissediyordu. Oysa ki bu durum, Ana Saray'a uygun değildi. *Sarayım değişecek mi?* Önemi yoktu. Kendisi değişmiş olabilirdi ama bunun düşüncesi bile garipti. Değişmeyen Kraliçe değişirse ne olur? Sorch'a başını iki yana salladı. Bunları düşünmek mantıksızdı. Kendisi ve sarayı uyum sağlardı. Mantıklı olan buydu.

Kadının sonraki kelimeleri neredeyse bir yemin gibiydi. "Aislinn'in veya Bananach'ın veya herhangi birinin seni benden almasına izin vermeyeceğim. Sarayımı veya oğlumu tehlikeye atmalarına izin vermeyeceğim."

Daha bunları söylerken bile, seçmesi gerekirse sarayın oğlundan sonra geleceğini biliyordu. İçinden bir his, Bananach'ın tam olarak bunu planladığını söyledi. Sorch'a, yüzyıllardır kazandığı ufak zaferlerin ve verdiği yenilgilerin ardından her seçimin zamanın dokusunu etkilediğini biliyordu. Onun seçimleri, kız kardeşinin savaş planlarını değiştirdi, Bananach'ın eylemleri bu seçimlere uyacak şekilde değiştirdi; yüzyıllardır böyleydi.

"Benim de endişelendiğimi söylemem uygun olur mu?" Seth, Kraliçe'ye bu soruyu sorarken çok genç görünüyordu. "Bana verdiklerin yüzünden güçsüz düşmeni istemiyorum. Böyle olacağını bilmiyordum... Güvende olmanı istiyorum. Bananach bu kadar büyük bir tehditse, mutlaka durdurulmalı. Diğer saraylar, benim arkadaşlarım. Seni güvende tutabileceksem..."

"Çocuklar anneleri için endişelenmemeli Seth. Ben iyiyim." Sorch'a yüzünde resmi gülümsemesiyle oğlana baktı. "İlk var olduğum günden beri Bananach'la savaşıyorum. Yeni olan tek şey artık korumam gereken bir çocuğun olması. Sen bir hediyesin. Seni bana getirirken bunu kavrayamadı."

Oğlan başını salladı ama gözleri hala endişeliydi.

"Gel," dedi Kraliçe. "Yanına neler alacağına bakalım."

Aislinn çalışma odasında oturmuş, Keenan'ın kollarına kıvrılmıştı. Ama hala çok rahat değildi. Yaz Kızları'nı kovalayan Tavish, onaylayan gözlerle onlara baktı. Daire huzur içindeydi ve kız bunun nedeninin kendi kararlılığı olduğunu biliyordu. Yaz Kralı'na baktı. Geleceği oydu. Öyle ya da böyle birbirlerine bağlıydılar.

"...ister misin?"

"Ne?" Aislinn kızardı.

Keenan bir kahkaha attı. "Öğle yemeğinden sonra bir şey yapmak ister misin? Bir yürüyüş? Film izlemek? Alışveriş?"
"Başka?"

Oğlanın yüzündeki ifade, kız için yeniydi. "Resmi bir şey? Abur cubur? Piknik? İstersen pizza yemek için New York'a gidebiliriz," diye ekledi Keenan.

Aislinn surat astı. "Şimdi saçmaladın."

"Neden?" Keenan, kızın yüzüne bakabilmek için yan döndü. "Sen Peri Kraliçesi'sin Aislinn. Dünya senin. Birkaç dakika içerisinde orada olabiliriz. Ben ölümlü değilim. Sen de ölümlü değilsin."

Kız duraksadı. Aradığı kelimeleri bulamadı. Gitmemeleri için bir neden yoktu. *Ben ölümlü değilim.* Derin bir nefes aldı. "Bu çıkma işini çözebileceğimize emin misin? Ben tek bir kişiyle çıktım ve..."

Keenan kızın dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurdu. "Bir saat içinde hazır olur musun?"

Aislinn başını sallayınca, Keenan daireden çıktı.

Bunu yapabilirim. Arkadaşlıktan aşka uzanan yol o kadar uzun değil. Seth'le değildi. Düşüncelerini oğlandan uzaklaştırdı. Seth gitmişti ve Aislinn hayatına devam etmeliydi.

OTUZ İKİNCİ BÖLÜM

SETH AYTIŞIĞINDAN ÖRTÜNÜN DİĞER TARAFINA ADIM ATARKEN, etrafını saran dünya değişti. Mesele, annesinin huzur dolu dünyasından ölümlülerin vahşi dünyasına adım atmak kadar basit değildi. O tek adımda Seth değişti. Yaptığı anlaşma etkisini gösterdi. Bariyerin diğer tarafında artık ölümlü değildi, periydi.

Ayaklarının altındaki dünya sarsıldı. Bu sarsıntıyı ve toprağın içindeki hayat enerjisini hissetti.

Sorcha, oğlanın ellerini tuttu. "Başlangıçta gariptir. Yaz Sarayı'ndaki ölümlülerin değişimini izledim. Bırak vücudun kendi ritmini bulsun." Oğlan konuşmadı. Duyuları -üstelik artık beş duyudan fazlasına sahipti- sesler, kokular ve görüntülerin etkisindeydi. Ölümlü olarak dünya algısının ne kadar sınırlı olduğunu kavradı. Artık dünyanın sadece fiziksel olmadığını görüyordu. Düzeni hissediyor, geçmiş ve ne olması gerektiğini algılıyordu.

"Bütün periler böyle mi hisseder?" Kelimeleri de melodikti, sesi sanki bir filtrenin arkasından geliyordu.

Kraliçe, oğlanın ellerini tutmayı bırakmadı. "Hayır. Ama onlar benim çocuğum değil. Benim çocuğum olan sadece sensin."

Seth, Kraliçe'ye baktığında, değişen gözleriyle onu gördü. Gümüş parçalarını andıran ayışığından zincirler, ikisini birbirine bağlıyordu. Periler Diyarı'ndayken onları görmemişti. Aralarındaki bağa dokundu. "Nedir bu?"

Katıydı ama gerçek değildi. Neredeyse hiç ağırlığı yoktu.

"Başka hiç kimse onu göremez." Kadın, oğlanın boştaki elini tuttu. "O biziz. Sen benim bir parçamsın. Seni kendim doğurmuşum gibi. Kanımı paylaşıyorsun. Bu da bazı şeyleri göreceğin, bileceğin anlamına geliyor... Nasıl açıklayacağımı bilmiyorum."

"Bir şeyleri görmek mi?" Seth, kadının ötesindeki beyaz kumlu kumsala baktı. Pek çok şeyi hissediyordu, kumun içindeki yengeçler, etraftaki martılar, deniz kırlangıçları. Farkında olmadan deniz kıyısına yürüdü. Su ayaklarını yalarken, suyun içindeki hayatı hissetti. Hem hayvanları hem perileri. Doğuda bir yerlerde, su perileri çiftleşiyordu. Dişi bir mercan perisi, babasıyla kavga ediyordu.

Seth, hissetmemeye, bilmemeye konsantre oldu.

"Böylesi, görmek değil," dedi Sorcha'ya. "Dünyayı hissetmek. Sanki yaşadığımı zannettiğim onca zaman, bilincim aslında açık bile değilmiş."

"Peri olmak böyledir. Benim kanımdan olduğun için, tüm bunları daha da yoğun yaşıyorsun. Avcılar korku yaratır. Ganacanagh şehvet. Onlar bunu hisseder." Seth'i sudan uzaklaştırıp

yıpranmış bir kayanın yanına götürdü. "Tüm bunları ve başka şeyleri hissedeceksin. Çok azımız her şeyi birden hissedebilir ama onlar için bile bazı duygular her zaman diğerlerinden daha güçlüdür. Niall'in şehveti ve korkusu, diğer perilerinkinden daha gerçektir. Sen haklılığı, mantıklı seçimleri ve saf akli hissediyorsun."

Seth, kayanın tepesine oturup bekledi.

"Görmek derken kastettiğim başka bir şey." Kadının bakışları endişeli ama sesi sakindi. "Kız kardeşim ve ben geleceği görme yetisine sahibiz. O, karmaşa yaratacak parçaları görür, ben tam aksine konsantre olurum. Ama tüm bunlar, sadece ihtimallerden ibaret. Kendine her zaman bunu hatırlatmalısın."

"Bu özelliklere sahibim çünkü ben sendenim." Seth, anlaşmayı yaptığı sırada uzun ömür ve fiziksel güç dışında başka bir şey düşünmemişti. "Bu özelliklere sahibim çünkü senin oğlunum."

"Evet. Diğer perilerden farklı özelliklerin olacak." Sorcha, oğlanın elini tuttu. "Ama görüntüler fazla geldiğinde, Periler Diyarı'na gelip bundan kurtulabileceksin. Ne zaman istersen, dönüp ölümlü olmanın tadını çıkarabilirsin. Peri olmaktan kaçabilirsin."

"Ben... Başka ne gibi değişiklikler..." Seth bu yeteneklere -lanetlere- anlam vermeye çalıştı. Etrafındaki dünyadan gelen bilgi selini sindirmeyi denedi. "İhtimaller görüyorum."

Oğlan elini çekmeyi düşünürken, Kraliçe oğlanın elini daha da sıkı tuttu. "Kendi geleceğini göremezsin. Sadece başkalarının ipliklerini görebilirsin. Onları belki ender olarak görürsün, belki de daha sık. İçinde, benden ne kadar olduğunu bilmiyorum."

Oğlan başını eğip gözlerini kapadı ve Sorch'a'nın kelimeleri dışında her şeyi bloke etmeyi denedi. Duyularını kapatabiliyordu ama gümüş bilgi iplikçikleri zihnine uzanıyor, takip edebileceği yollar gibi her tarafa bağlanıyordu. Seth kendine izin verirse pek çok şeyi BİLEBİLİRDİ ama izin vermedi. Bilmek ama bir şeyleri değiştirecek güce sahip olmamak, insanı dengesizleştirirdi. Mercan perisiyle babasının kavgasını sona erdirmek istiyordu. Zamanın dokumasına karışan ipliklerini görmüştü. Dişi peri öfke içinde çıkacaktı. Babası yas tutacaktı çünkü kızın ölmesi ihtimali çok yüksekti.

"Buna nasıl katlanıyorsun?" diye fısıldadı.

"Değiştirebildiğim şeyleri değiştiriyorum, değiştiremeyeceğim şeyleri kabulleniyorum." Sorch'a, oğlanın karşısına geçip yoğun bakışlarla onu süzdü. "Eğer buna dayanabileceğini düşünmeseydim, seni seçmezdim. Artık geleceğini göremiyorum çünkü özüm senin içinde yaşıyor. Ama ne olmak istersen olabileceğini biliyorum. Sen ejderhaları yenecek, efsanelere konu olacak türde birisin."

Seth, Sorch'a'nın ona verdiği hediyenin tahmin ettiğinden çok daha büyük olduğunu kavradı. Artık bir amacı, hem de gerçek bir amacı vardı. Peri Diyarı'ndayken Kraliçe için sanat ürettiyordu, ölümlü dünyadayken her şeyi nasıl düzene sokacağını görebiliyordu. Yeteneklerini geliştirebilirse, Kraliçe'nin arzuladığı düzeni sağlayacak araç olabilirdi. "Dövüşmekten veya politikadan anlamam..."

"Arkadaşların kimler?" diye sordu Kraliçe.

"Ash, Niall..." Kadının ne kastettiğini anlayan Seth gülümsedi. "Niall dövüşmesini biliyor. Gabriel ve Chela'nın hayat-

ları, dövüşmekten ibaret. Donia politikayla ilgili her şeyi biliyor. Niall da. Ve Ash de. İhtiyacım olan şeyleri üç saraydan da öğrenebilirim."

"Dört saraydan," diye düzeltti Sorch'a. "Ama bunu yapmana gerek yok. Kahraman olman gerekmiyor Seth. Periler dünyasında kalıp sanat yapabilir ve benimle dolaşıp sohbet edebilirsiniz. Şairleri, müzisyenleri ve filozofları yanıma getirtirim ve..."

"Tüm bunları yapacağım. Her yıl eve, sana döneceğim. Ama burası," diyen Seth, kadını yanağından öptü, "benim dünyam. Sevdiklerim için hayatı güzelleştirebilirim. Senin için, Ash için, Niall için. Her iki dünyayı da daha güvenli bir yere dönüştürebilirim."

Bir süre ses çıkarmadan oturdular. Seth su yaratıklarını düşündü.

"Su yosunları, dişi mercanın önünü kesecek kadar karışırsa, o zaman kız fazla uzaklaşmadan babasının yanına dönmek zorunda kalır." Bu ihtimalin gerçekleştiğini hissetti. Dişi hala babasına kızgındı ama evine geri döndü.

Sorch'a, başka herhangi bir yorum yapamadan ona sandı. "Gitmem gerek. Aislinn'e git, bu dünyadaki yerini bul. Bana ihtiyacın olursa..."

"Sana ihtiyacım var," dedi oğlan.

"Bana seslenirsin ve yanına gelirim." Kadının yüzünde, Seth'in küçükken babasının yüzünde gördüğüne benzeyen bir ifade vardı. Endişe ve umut. "Veya istersen bana gelebilirsin. Ne zaman istersen. Devlin güvenliğine ilgilenecek. Niall da... Ve..."

"Biliyorum." Kadını yanağından öptü. "Bana verdiğin talimatları hatırlıyorum."

Kraliçe iç çekti. "Daha fazla oyalanmamın imkanı yok, değil mi?"

Sorcha ufak bir el hareketiyle mekanı büktü ve Aislinn'in dairesinin önündeki parka açılan bir geçit yarattı. Seth örtüyü geçip parka çıkarken, Sorcha sessizdi.

Seth daha önce de görü yeteneğine sahip olduğu için, parktaki perileri görmek onu şaşırtmadı. Aobheall çeşmesindeydi. Seth karşısında belirdiğinde, su perisi duraksadı. Üvez adamlar ona baktı. Yaz Kızları, danslarının ortasında durdu.

"Ne kadar beklenmedik bir ziyaret," diye mırıldandı Aobheall. Etrafındaki su dondu ve havada küçük kristaller oluştu.

Seth öylece durup algısının ne kadar değiştiğini tarttı. Aobheall'ın sesi değişmemişti ama artık eskisi gibi çekici değildi. Oğlanın üzerinde hiçbir güçleri kalmamıştı. Gerçek farklıydı, kendisi farklıydı. Toprağın nefes aldığını hissediyordu. Ağaçların iç çekişi bir şarkıyı andırıyordu ama geri kalan periler sessizdi.

"Bizim gibisin," diye fısıldadı Tracey. "Ölümlü değilsin."

Tracey yüzünde hüznü bir ifadeyle Seth'e doğru hızla yürüdü. Gözleri yaşlarla doluydu. Oğlana sıkıca sarıldı. "Sen ne yaptın?"

Seth, Yaz Kızları'yla tanıştığından beri ilk kez onların dokunuşundan etkilenmedi. Onu kollarında tutma arzusu duymadı veya onlar tarafından yaralanmamak için dikkatli davranması gerekmedi.

Kızı bıraktı. "Değiştim."

Skelley, Tracey'yi kollarına aldığı anda, kız ağlamaya başladı. Diğer Yaz Kızları da ağlıyordu.

"Bu iyi bir şey." Seth kendini daha güçlü, daha canlı hissediyordu. Yaptığı seçimin doğruluğundan emindi. "İstedğim buydu."

"Onların istediği de buydu," dedi Skelley. "Bu yüzden ağlıyorlar. Aynı budalaca fedakarlığı yaptıklarını hatırlıyorlar."

Aobheall somurtmadı veya ağlamadı. Oğlana sulu bir öpücük yolladı. "Gidip kraliçemizi gör Seth ama peri olarak, hayatın dışarıdan görüldüğü kadar kolay olmadığını anlayacaksın. Aislinn sarayı için doğru olanı yapmak zorunda."

Seth'in göğsündeki ağırlık arttı. Başka neleri değişmiş bulacağını düşünüp korktu. Sorcha'yla birlikte Periler Diyarı'ndayken kendini bu kadar rahatsız hissetmemişti. Orası sakindi, orada her şeyin belirli bir düzeni vardı. Şimdi, sevdiği kızın evine giderken, aralarındaki ilişkinin kurtarılabilecek kadar güçlü olmasını umuyordu.

Nöbetçilerin yanından geçerken konuşmadı, kapısı çalmadı. Doğrudan içeri girdi. Aislinn oradaydı. Elmacık kemikleri çıkmıştı, sanki çok kilo vermişti. Keenan'ın her zamankinden daha yakınında oturuyordu. Gülümsüyor, bir şeyler anlatan Keenan'a bakıyordu.

Seth içeri girdiği anda her şey durdu. Keenan, Aislinn'den uzaklaşmadı ama kelimeleri ve hareketleri dondu. Aislinn'in gülümsemesi kayboldu ve yerini şaşkın bir ifade aldı. "Seth?"

Seth, aylardır kendini hiç bu kadar gergin hissetmemişti. "Geri döndüm."

Kızın yüzünde birbiri ardına o kadar fazla ifade belirdi ki oğlan hareket etmeye korktu. Derken, kız koş koşu odayı geçti ve oğlanın kollarına atıldı. Ona sarıldı ve o anda dünyadaki

her şey, yeniden olması gerektiği gibi oldu. Aislinn ağlıyor ve Seth'e hiç bırakmamasına sarılıyordu.

Keenan ayağa kalktı ama diğer tarafa geçmedi. Öfkeliydi. Odada soğuk rüzgarlar esti. Kum taneleri Seth'in tenine sap-
"Evet, değilim," diye onayladı Seth.

Aislinn geri çekilip Seth'e baktı. Oğlanın elini bırakmadı ama bir adım geri çekildi.

"Sen ne yaptın?"

"Bir çözüm buldum." Seth kızı yeniden kendine çekti. "Seni özledim," diye fısıldadı Aislinn'e.

Keenan başka tek kelime etmedi, neredeyse mekanik dene-
bilecek hareketlerle yanlarından geçti ve kapıdan çıktı.

Yaz Kralı yanlarından geçtiği sırada Aislinn tedirgin oldu ve Seth, bir an için bile olsa, kızın Keenan'ın peşinden mi gi-
deceğine yoksa kendisiyle mi kalacağına emin olamadı. "Ke-
enan? Bekle!"

Ama Yaz Kralı çoktan gitmişti.

Kapı çaldığında, Donia kapıdakinin o olduğunu biliyordu. Ca-
susları Seth'in ölümlüler dünyasına peri olarak döndüğü habe-
rini vermişti. Keenan'ın gelmesi kaçınılmazdı.

"Nerede olduğunu biliyordun." Donia'nın bunu duyma-
ya ihtiyacı vardı. Yarı gerçeklerle fazlasıyla zaman geçirmişler-
di ve anlayışlı davranma zamanı tükenmişti. "Seth'in Periler
Diyarı'nda olduğunu biliyordun."

"Biliyordum," diye itiraf etti Keenan. Kapının eşiğinde dur-
du ve yazın mükemmelliğini taşıyan, kadının rüyalarına giren

gözleriyle ona baktı. O gözler sessizce Donia'dan özür diliyor,
affetmesi için yalvarıyor, her şeyi yoluna koyacak bir şeyler söy-
lemesini istiyordu.

Kadın bunu yapamazdı. "Ash neler olduğunu öğrenecek."

"Her şeyi mahvettim, değil mi?"

"Onunla mı?" Donia mesafesini korudu, ona dokunmadı,
yaklaşmadı. Yapması gereken buydu. Genç adam ona aşkını
vaat etmiş, ardından Aislinn'e kur yapmak için onu terk etmiş-
ti. Beklenmedik bir durum değildi ama can yakıyordu. Şim-
di rahatlatılmayı umarak kadının kollarına koşmuştu. "Evet,
her şeyi mahvettin."

"Ya seninle?" diye sordu adam.

Genç kadın bakışlarını kaçırdı. Bazen aşk yeterli değildi.
"Sanırım."

"Öyleyse tamamen..." diye söze başlayan Keenan'ın cüm-
lesi yarım kaldı. "Her şeyi mahvettim Don. Kraliçem her şeyi
öğrenecek. Sarayıma ne olacağını bilmiyorum. Seni kaybet-
tim. Niall benden nefret ediyor ve Sorcha, Seth adlı bu ölüm-
lünün tarafını tutuyor." Ardından kendini düzeltti. "Perinin."
Kadına baktı. İçindeki günişiği neredeyse tamamen sönmüş-
tü. "Ne yapacağım?"

Yere çöktü.

"Umarım bazılarımız sana karşı, senin bize karşı olduğundan
daha şefkatli davranır," diye fısıldadı Donia. Ardından, yumu-
şamak için kalbine izin vermedi, yürüyüp gitti ve Yaz Kralı'nı
tek başına bıraktı.

OTUZ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

AISLINN'İN PERİLERİ ODAYA GİRİP SETH'E BAKMAYA VE KIZIN duymayı istemediği şeyler fısıldamaya başladı. Aislinn, Seth'i odasına götürüp kapıyı kapattı. Dairede sadece ona ait olan tek yer orasıydı. Ama daire, artık onun eviydi. İşler değişmişti. Aislinn değişmişti.

Seth yatağın kenarına oturup Aislinn'i izledi, her zamanki gibi sabırlıydı. O da değişmişti, sadece ne olduğu değil, kişiliği de.

Kelimeleri bulmak zordu. Aislinn zihninde defalarca bu sahneyi canlandırmıştı. Ama şimdi bir araya geldiklerinde, söyleyecek söz bulamıyordu. Gittiği için ondan nefret ettiğini söylemek istedi, nerede olduğunu Niall bildiği ama kendisi bilmediği için yıkıldığını ve bir daha asla toparlanamayacağını zannettiğini söylemek istedi. Bir daha kimseyi sevemeyeceğini sanmıştı, oğlan uzaklardayken nefes almak bile zordu. Şim-

di tüm bunları nasıl söyleyeceğini bilemiyordu. Ama mutlaka ona söylemesi gereken bir şey vardı. "Keenan ve ben... Çık-maya başlamıştık."

Seth kollarını göğsünde kavuşturdu. "Yani?"

"Bana kendini sevdirmeye çalışabileceğini söyledim. Bize bir şans tanımaya hazırdım..." Aislinn, Seth'in her şeyi mahveden kendisiymiş gibi bakmasından nefret etti. Giden oydu. Uzak durmuş, telefon bile açmamıştı. Yataktan indi. "Ne yapacaktım yani?"

"Bize, ilişkimizin gücüne inanabilirdin."

"Hiçbir açıklama yapmadan ortadan kayboldun ve altı ay ortalıkta yoktun..." Aislinn, bir ayağının üstüne oturdu. "Geri gelmeyeceğini düşündüm. Benimle konuşmayı reddettikten sonra, tek kelime etmeden beni terk ettiğini düşündüm." Kız, içinde birikenin öfke mi yoksa acı mı olduğuna emin değildi. "Ortadan kayboldun."

"Ne kadar sürdü?" diye sordu Seth.

"Ne?"

"Onunla olman ne kadar sürdü peki? Beni ne kadar bekledin Ash?"

Aislinn daha önce Seth'e hiç bu kadar öfkelenmemişti ama o anda onu boğabilirdi. Acı, korku ve endişeyle geçen altı ayın ardından, nihayet öfkelenmek için kendine izin verdi.

"Beni bıraktın." Kelimeler acıydı.

"Sonsuza kadar seninle olmamı sağlayacak periye gitme şansı yakaladım. Zamanlama kötüydü ama bu kadar uzun süre gitmiş olacağımı bilmiyordum. Bu şekilde olduğu için üzgünüm. Bir fırsat gördüm ve değerlendirdim."

"Seni bekledim. Peşinden periler yolladım. Niall'la ve hatta Bananach'la konuşmayı denedim. Altı ay bekledim." Kız, kol-larını sallamayı kesmek için ellerini birleştirdi.

Daha önce hiç kavga etmemişlerdi, kavga etmeleri için bir nedenleri olmamıştı.

Aislinn sakinleşmeye çalışırken ellerine baktı. "Beni terk ettiğini düşündüm. Niall dedi ki..."

"Sana öfkeli olduğunu bildiğin Kara Kral benden şüphe et-mene yol açacak bir şey söyledi ve sen de ona inandın." Seth kaşlarını çatı.

"Bıraktığın mesajda fonda bir kadın sesi vardı..."

"Bananach. Beni o götürdü."

"Bananach'la mı gittin? Aklından ne geçiyordu?"

"Sonsuza kadar peri kız arkadaşım olmam anlamına ge-lecekse, riske degeceğini düşünüyordum." Yumuşak bir sesle devam etti. "Seninle olma şansı için her şeye değerdi. Beni Sorcha'ya götürdü ve senin dünyanda olabilmek için bir anlaş-ma yaptım. Nöbetçilere ve bebek bakıcılarına ihtiyaç duymaya-cak kadar güçlü olacak, sonsuza kadar seninle kalabilecektim."

"Ya bedeli?" Aislinn alacağı yanıtı korkuyordu. Kendisi periydi -anlaşılan oğlan da periydi- ama periler, adil anlaşma-larıyla tanınmazdı.

"Her yıl Sorcha'yla geçirilecek bir ay."

"Tam altı ay yoktun!"

"Bir ay onunlaydım. Periler Diyarı'nda." Anlaması için yal-varan gözlerle kıza baktı. Hata yapmadığını kabul etmesini ist-iyordu. "Niall, beni peri yapabilecek tek kişinin Sorcha oldu-ğunu söyledi. Geri kalan hiç kimse yardım etmeye gönüllü de-

ğildi. Benim için sadece otuz gündü. Senin için daha uzun ol-duğunu bilmiyordum."

"Yani her yıl..." diye araya girdi kız.

"Bana bir ay, sana altı ay gibi gelen bir süre gitmiş olacağım."

"Hayatının geri kalanı boyunca."

Oğlan başını salladı.

Kız, oğlanın gidişine ve sonsuza kadar yanında kalacak ol-masına anlam vermeye çalıştı. Henüz hiçbir şey mantıklı gel-miyordu. Seth ona aitti ama bedeli neydi? Oğlanın neler feda ettiğini düşününce, kalp atışları hızlandı. "Oradayken, her şey çok mu korkunç?"

"Hayır. Neredeyse mükemmel. Periler Diyarı'nın tam ola-rak mükemmel olmasına engel olan tek şey, senin orada benim-le olmaman." Seth heyecanla konuşmaya devam etti. "Periler Diyarı inanılmaz ve oradaki tek görevim yaratmak. Bahçeler-de dolaşıyorum, düşünüyorum, üretiyorum. Orası muhteşem."

"Ya Sorcha?"

Oğlanın yüzündeki ifade şefkat ve özlem doluydu. "O da mükemmel. Nazik, şefkatli, bilge ve itiraf etmek istemese de komik..."

"Ya." Kızın midesi düğümlendi. Oğlan ölümsüzlüğe kavuş-muş ve anlaşılan bir de kraliçe bulmuştu. Aislinn kıskanmak istemedi ama kendisi aylardır endişelenirken, oğlan başka bir Peri Kraliçesi'yleydi. "Yani sen oradayken onunla..."

"Hayır. Öyle değil." Oğlan kaşlarını çatı. "O benim krali-çem, destekçim, ilham perim. Aile sahibi olmak gibi Ash. Sorc-ha asla sahip olmadığım anne gibi. Linda beni sevmediğinden değil. Ama Sorcha... Mükemmel."

Bir süre hiç ses çıkarmadan oturdular. Sonunda Aislinn, sesizliğe dayanamaz hale geldi. "Şimdi ne olacak?"

Seth başını iki yana salladı. "Bilmiyorum. Her şeyi düzeltmenin bir yolunu bulacağız."

Ama her şeyi düzeltmek kolay değildi. Sonsuza kadar Aislinn'le olabilmek için her şeyi riske etmişti. Oysa kız, ilişkilerine o kadar az inanıyordu ki bir süre sonra kendini Keenan'ın kollarına atmıştı.

Şimdi de ilk fırsatta gitmeye hazırlandığı yer orasıydı.

Seth ona baktı ve belki de bunca zamandır aralarına giren şeyin kendisinin ölümlülüğü değil başka biri olduğunu kendine itiraf etti. Aislinn, Yaz Kraliçesi olduğu sürece, Keenan'la kalacaktı. Şölenleri, toplantıları ve gecenin geç saatlerine kadar süren tartışmaları olacaktı.

Kendimi yüzyıllar boyunca bunu izlemeye mahkum ettim.

"Onunla yattın mı?" Başka hiçbir şey söylemeden, yapmadan yanıt bekledi, kızın yanıt vermesine, gerçeği bilmeye ihtiyacı vardı.

"Gittiğini sanıyordum ve başka kimseyi sevmek istemedim. O benim arkadaşım... Ona değer veriyorum ve..."

"Yani yanıt evet?" Seth'in kalbi deliler gibi çarpıyordu.

"Hayır... Beni geri çevirdi." Aislinn ağlayacak gibi görünüyordu. "Daha fazla canımın yanmamasını istedim. Kendimi bomboş hissediyordum ve acım sarayımı güçsüz düşürüyordu."

"Seni seviyorum." Seth onu kendine çekip ayrı oldukları günlerde hayal ettiği gibi öptü. Aislinn karşı koymadı. Eski günlerdeki gibiydi ama eski günlerdeki gibi olmak artık yeterli

değildi. Seth sabırlı davranmıştı. Keenan'ı kıskanmamayı kabul etmişti çünkü kendisi öldükten sonra, Keenan'ın ortalıkta olup kızı seveceğine inanıyordu. Çaba harcaması gerekse de onu öpmeyi kesti. "Seni onunla paylaşmak istemiyorum. Artık olmaz. Ölmeyeceğim. Artık eskisi gibi kolay incinmiyorum ve onun sana, benim baktığım gibi baktığını görmek hoşuma gitmiyor."

"Sarayımdan uzaklaşmam."

"Ya da ondan." Seth önlerinde uzanan ihtimalleri gördü. Birbirine dolanan ipler vardı. Göremediği ihtimaller vardı. Yani, o ihtimaller Seth'i de içeriyordu ama diğerlerinde Aislinn, Keenan'laydı.

"O benim kralım," diye fısıldadı kız.

"Bunu biliyorum ama kral, aşık veya sevgili demek değildir. Öyle olabilir de olmayabilir de." Seth, gördüklerinden bahsetmeye geçmeden, kendini durdurdu. Şimdi sırası değildi. "Birlikte olmayı istediğin kişinin o olmadığını bilmeliyim."

"Seni seviyorum," dedi Aislinn.

"Bana onunlayken böyle şeyler hissetmediğini söyle." Dudaklarını kızınkilere yaklaştırdı. "Onun etrafındayken, hiçbir şeyin romantik olmadığını söyle. Arkadaşın olmasının bir sakıncası yok ama aranızdakinin hepsi bu değil. Aylardır, senin için arkadaşın fazlası... İlişkiniz, ben gitmeden çok önce değişmeye başlamıştı."

Aislinn ona baktı ama doğru kelimeleri bulamadı. Seth heyecanla konuşmaya başladı.

"Ben de periyim. Yalan söyleyemem. Ama sana şu kadarını söyleyebilirim, sana aşık olduğumdan beri ne peri ne de ölümlü, yatağımı paylaştığım kimse olmadı. Bunu düşünmedim bile.

Hayatımda senden başka kimse yok. Kimseyi istemiyorum. Sadece sen. Sonsuza kadar."

"Ne yapacağım?" diye fısıldadı Aislinn.

"Öncelikle, onun gerçekte nasıl biri olduğunu gör."

"Ne demek istiyorsun?" Kızın sesindeki gerilim arttı.

"Nerede olduğumu biliyordu Ash." Seth hala oldukça yumuşak bir sesle konuşuyordu çünkü kızı kesinlikle incitmek istemiyordu ama Keenan'ın sahtekarlıklarını saklamayacaktı. "Niall nereye bakması gerektiğini biliyordu. Keenan da biliyordu. Periler Diyarı'na bakmayı akıl edecek kadar uzun süredir ortalıkta."

"Hayır, yanılıyorsun. Biliyor olamaz. Belki o..."

"Sor ona." Seth omuz silkti. "Nerede olduğumu biliyordu. Donia biliyordu. Niall biliyordu. Bananach beni oraya götürdü. Herkes biliyordu. Nöbetçilerine sor. Yaz Kızları'na sor. Sana yanıt vermeye gönüllü olmayabilirler ama doğrudan sorarsan, yanıt vermekten başka seçenekleri kalmaz."

"Yani sence hepsi biliyordu ve hiçbiri bana söylemedi mi?" Kollarını göğsünde kavuşturdu. "Bunu nasıl yaparlar?"

"Nerede olduğumu bilseydin, ne yapardın?"

"Periler Diyarı'na gelir ve seni kurtarırdım."

"Sarayın savaştık kadar güçlü değil ve yazın ortasındaydın. Kontrollü değildin. Eğer gelseydin, bir felaket olurdu. Niall bu yüzden sana söylemedi. Ve Donia... Keenan'ı sevdiği için sustuğunu sanıyorum. Kalbi kırılabilir Keenan'ın sarayının mahvolduğunu görmek istememiştir." Aislinn'in gözlerine baktı. "Ama ya sarayındakiler? Keenan sarayı korumak için mi sana söylemedi? Yoksa başka nedenleri mi vardı?"

"Parçalandığımı gördü. Bütün saray gördü. Ne kadar canının yandığını biliyorlardı." Aislinn ağladı. "Biliyordu ve... Neden?"

Seth kızın canının yanmasından hoşlanmıyordu ama tüm bunlar Aislinn'in çok önce yüzleşmesi gereken şeylerdi. "Bana onu affetmeyeceğini söyle. Bana, şimdi bile tüm bunların görüldüğü kadar korkunç olmadığını göstermenin bir yolunu bulmaya çalışmadığını söyle."

Aislinn ses çıkarmadan Seth'e baktı. Kızın yüzü, gözyaşlarıyla ıslanmıştı.

"Seni kraliçesi yapabilmek için yaptığı ayak oyunlarını affettin. Leslie'nin neredeyse ölmesine yol açan ve Niall'in desteğini kaybetmenle sonuçlanan ayak oyunlarını affettin. Ve şimdi sana oyun oynamamış gibi davranmaya çalışıyorsun." Seth kızın bu konuşmayı bölmesini, yanıldığını söylemesini diledi. Aislinn itiraz etmedi.

"Ona güveniyorsun. Böylesi, kral ve kraliçe meselesi mi yoksa onun iyi taraflarını görmeye mi çalışıyorsun, bilmiyorum. Ama o iyi biri değil. Amaçlarına hizmet edeceğini bilse, bir saniye düşünmeden beni öldürtürdü. Ben bunu anlıyorum. Niall da anlıyor. Onun gerçekte nasıl biri olduğunu görmelisin. Benim için, sarayın için ve kendin için."

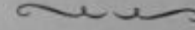
"O, sonsuza kadar benim hayat arkadaşım."

"Hayır, o iş arkadaşın. Hayatını paylaştığın kişi benim." Seth, kızın alnını öptü. "Eğer beni istersen, sonsuza kadar yanında olacağım. Kralın, arkadaşın, iş arkadaşın olabilir. Seni sadece kendime saklamak istemiyorum ama kalbini kimseyle paylaşmam. Özellikle de seni incitip duran biriyle. Onunla olmak is-

tiyorsan bana söyle. Benimle olmak istiyorsan bunu söyle. Ama kimi istediğini seçmek zorundasın Ash. Tek aşkının ben olduğumu söylemeye hazır olduğunda, gelip beni bul."

Seth, bu sözlerin ardından oradan ayrıldı. Gitmek, kalbinin parçalanmasına yol açtı ama Keenan'ın masasından dökülen kırıntılarla yetinmeyecekti.

OTUZ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

SETH GİTTİKTEN SONRA, SORCHA, OĞLANIN ODALARINA GİTTİ. Devlin'le veya saray işleriyle uğraşacak durumda değildi. Doğruyu söylemek gerekirse, tek arzusu Seth'in peşinden gidip Yaz Kraliçesi'yle karşılaştığında ortaya çıkacak sorunların ardından oğlanı yatıştırmaktı. Aislinn bir zamanlar ölümlü olabilirdi ama şimdi Yaz Sarayı'nın kalbiydi. Sorch, bir zamanlar ölümlü olan kraliçenin, Keenan'ın büyüüne karşı koyamayacağını biliyordu.

"Aşırı duygusal davranmıyor musun kardeşim?" Bananach bahçe kapısından içeri girdi. Gölge kanatları artık katıydı. "Ölümlü hayvanını mı özledin?"

"O, senin kralının koruması altında. Benim evcil hayvanım değil ve dışarıda olduğu sürece bir peri." Sorch, kardeşine bakmaya zahmet etmedi. Ana Kraliçe şimdi her zamankinden daha değişmez görünmeliydi ama değişimi hissediyordu. İki-

zinin bu kadar yakınındaki varlığına rağmen, sonsuzluk başladığından beri ilk kez duygularının kontrolünü kaybetmemiştir.

"Ne kadar paha biçilmez! Düşüncelerini çarpıtmak için yeterince şansım olacak desene." Bananach, Seth'in fırçalarından birini alıp kokladı. "Seth geri döndüğünde ne bulacağını söyleyeyim mi? Küçük kraliçenin ağlamalarından ve yalvarmalarından bahsedelim mi?"

Sorcha başını yana yatırıp kaskatı bir gülümsemeyle Bananach'a baktı. Oysa içten içe kalbi sızlıyordu. Yaz Kraliçesi büyük ihtimalle diğer Yaz Perileri'nden iyi değildi. Hepsisi değişken ve güvenilmez yaratıklardı.

"Bundan bana ne?" diye sordu Kraliçe.

"Küçük kraliçe seni suçlayacak. Seth Morgan'ın değişimi ve dönüşü, Yaz ve Kış'ı daha da güç durumda bıraktı. Ve Karanlık, eylemlerinin sonuçları yüzünden sana dış biliyor, sevgili kız kardeşim." Bananach konuşmasını sürdürürken, bir taraftan da Seth'in fırçasını kılıç gibi kullanarak havayı kesti.

"Niall, Seth'in nerede olduğunu ve neden burada olduğunu biliyor. Ona karşı dürüstüm, önceki Kara Kral'a karşı dürüst olduğum gibi." Sorcha, kız kardeşinin etrafından dolaşarak Bananach'ı, Seth'in odasından uzaklaştırmak için dışarı çıktı.

Sorcha yanından geçerken, Bananach vahşi bir hayvan gibi çenesini açıp kapadı.

"Oyunlarınla uğraşamam Bananach." Bahçe havası ferahlatıcıydı, kız kardeşinin, ondan uzaklaşmaya ihtiyacı olduğunu düşünmesine izin verdi. Bananach, ortalıktayken her zaman nasıl davranıyorsa öyle davrandı. Oysa ilk kez, kadının denge-sizliği Sorcha'yı etkilemiyordu.

Çünkü Seth'in oğlum olmasını seçtim. Oğlanın ölümlülüğü, kadına yeni bir şey katmıştı, artık Bananach'la dengede değillerdi. *Bunca yüzyılın ardından, değiştim.*

Kuzgun Peri bu durumdan memnun olmadı. Sorcha'yı koldan yakaladı. "Oyunda başka taşım olmadığını mı sanıyorsun?"

"Oyunda pek çok taşın olduğuna eminim." Sorcha, ellerini yaseminlerin üstünde dolaştırıp akdiken çalısının yapraklarını inceledi. "Kan açlığı çekmediğinde harika birisin."

Bananach başını yana eğip tatminkar bir ses çıkardı. "Beni oyalayabilirsin ama mantık her zaman hata yapar. Sabırlıyım. Sen hata yaptığında, diğer hükümdarlar bilgelikten uzak davrandığında, aradığımı kana kavuşacağım."

"Belki."

Bananach'ın ağzından çirkin bir çığlık döküldü. "Her zaman kan dökülür. Bir gün dökülen, senin kanın olacak."

Sorcha çalının dallarından birini koparıp Bananach'ın, öfkeli olduğunu düşünmesini sağladı. "En deli anlarında bile birbirimize bağlı olduğumuzu unutacağını sanmıyorum. Benim ölümümün, sana ne getireceğini bilemezsin."

"Senin kahrolası mantığından kurtulduğum anlamına gelecek." Bananach sertçe kanatlarını çırttı.

"Bu kadar basit olduğunu düşünseydin, uzun zaman önce ölmüş olurdum." Sorcha, avucu kesilene kadar elindeki dal parçasını sıktı. Ardından, kırık dalları yere fırlatıp avucunu kız kardeşine uzattı. "Senin kanın ve benim kanım, ilk var olduğumuz zamandan bu yana aynı. Biz değişmiyoruz. Eğer aynıysak ve beni öldürürsen sen de yaşayabilir misin?"

Bananach öfkeyle kardeşine baktı. Ağzını şaklattı. "Belki de bu sorunun yanıtını öğrenmeliyim," dedi dişlerinin arasından ama herhangi bir hamle yapmadı. İzlemeyi sürdürdü. Bahçe sessizdi. Bir süre başka kelime sarf edilmedi.

"Savaş sabırlıdır kız kardeşim. Tozlu kitaplar ve boş sanat eserleriyle burada saklanıyorsun. Değişmez Kraliçe. Sıkıcı. Her hareketin önceden tahmin edilebilir. Taşlarını ilerleteceğim ve senin yaptığın ufak seçimler, kaçınılmazı durduramayacak." Bananach'ın savaş davullarının sesi, sağır edici bir gürültüye dönüştü. "Güvensiz gözlerle birbirlerini izliyorlar. Savaş yakın. Hissedebiliyorum. Bekleyeceğim ve sen her zaman olduğu gibi hiçbir şey yapamayacaksın."

"Bu sefer savaş olmayacak," dedi Sorch. Söylediği katı gerçek değil, kendi görüşüydü.

"Neden? Peşimden gelecek misin kız kardeşim? Beni avlamak için, Periler Diyarı'nı ölümlüler dünyasına getirecek misin?" Bananach kaşlarını çatı. Sorch'un bahçesine ait olmayan kuzgunlar, Bananach'ın etrafında uçuştı. Solucanlar, Kuzgun Peri'nin ayaklarına doğru ilerledi. Bananach doğrulup kanatlarını açtı. Kayda değer bir değişiklik olmazsa savaş gelecekti.

Sorch sessizliğini korudu.

"Peşimden gel. Dünyalarına kaos getir," diye kardeşini kışkırttı Bananach. "Evcil hayvanını korumaya gel."

"Ona dokunmayacaksın." Sorch, kız kardeşine yaklaştı. "Ona zarar verirsen, Yaz ve Karanlık sana saldıracak. Ben sana karşı duramayabilirim ama sana saldırması için elimdeki bütün perileri yollayacağım. Oğlana yaklaşırsan, senin ölümünü göreceğime yemin ederim."

"Ya beni öldürmek, kendini de öldürmek anlamına geliyor-sa?" Bananach temkinli bir hareketle başını yana eğdi.

"Öyle olsun." Sorch, Bananach'ı alnından öptü. "Bu çarpışmayı kaybettin kız kardeşim. Savaş olmayacak."

Bananach duraksadı. Uzaklara baktı ama gördüklerini paylaşmadı.

Kuzgun Peri'nin yüzünde dehşet verici bir gülümseme belirdi. "Hayır, henüz kaybetmedim." Ardından kuzgunlarıyla beraber bahçeyi geçip gitti. Ayaklarının altında kanayan çiçekler bıraktı.

SONSÖZ

SETH, NIALL'İN SARAYINA YÜRÜDÜ. NIALL ÖNCEDEN SETH'İN Sasla oraya gelmesini istemezdi çünkü oğlan ölümlüydü ve yaralanabilirdi. Ama şimdi her şey değişmişti. Kimse Seth'i durdurmadı. Çok önce Kara Saray'ın dostu ilan edilmiş olduğundan, aralarında hoş karşılanıyordu. Hepsi, gerekirse onu korumaya hazırdı.

"Kardeşim," dedi Niall, tahta yaklaşan Seth'e.

Kara Periler baktıklarını saklamaya gerek duymaksızın bu manzarayı izledi. Seth, Ly Erg'lerin ve paralı askerlerin hayatlarını simgeleyen iplerin birbirine dolandığını gördü. Ardından resim bulanıklaştı. *Bananach. Teyzem.* Seth, kadının iplerini göremese de varlığını hissediyordu.

"Yardıma ihtiyacım var." Seth, Kral'ı eğilerek selamlamada ama saygılı bir şekilde başını eğdi. Kendisi artık bir periydi ve kardeşi olsun olmasın, Niall bir kraldı.

"Ne istediğini söylemen yeterli. Sarayımın aleyhine olmadığı sürece," diyen Niall tahtında doğruldu, "sana her zaman yardım ederim."

Seth başını kaldırıp Niall'a baktı. "Ben Ana Kraliçe'nin sarayına aidim. Sonsuza kadar, hayatımın bir kısmını onunla Periler Diyarı'nda geçireceğim. Yaz Kraliçesi'nin sevgilisiyim ama yardımına ihtiyaç duyduğum kişi sensin. Sorcha beni periye dönüştürdü ve bana çeşitli yetenekler verdi. Artık onun için en iyi olanı yapmak istiyorum."

"Ana Saray'ın düzen ihtiyacını desteklemek, Kara Saray'ın çıkarlarına uymaz," dedi Ani, sol tarafta bir yerden. Yarı avcı yarı ölümlü olan kız, kralının ve sarayının yasakladığı türde bir kaosu hayalini kuruyordu.

"Yaz Sarayı'nın evcil hayvanını korumak da işimize gelmez," diye homurdandı diken perilerinden biri. Chela, korumak istercesine Seth'e yaklaştı.

Bu uzun duraksama sırasında, Seth sadece Niall'a bakmıştı. Adamdan çıkan ipliklerin, önündeki geleceklerin sayısı o kadar fazlaydı ki görünmez olsalar aynı şey olurdu. Kara Kral bekledi. İçinde kendisinin dahi farkında olmadığı bir umut vardı. Eğer Seth her şeyi bu kadar net görüyor olmasaydı Niall'ın elinin havaya kalkmasının, sıradan bir jest olduğunu zannedebilirdi. Değildi. Bu hareketin içinde hem korku hem heyecan yer alıyordu. "Ne istediğini söyle."

"Gabriel'in avcılarıyla çalışmak istiyorum. Kendimi eğitmem gerek. Düzeni sağlamak, bazen kan dökülmesini gerektirebilir." Seth bakışlarını Kara Saray'ın perilerinin üzerinde dolaştırdı ve sonra krallarına döndü. "Kendimi nasıl savunacağımı

ve başkalarını nasıl yaralayacağını öğrenmeliyim. Avlanmasını bilmem gerek. Bana yardım edecek misin?"

"Benim için bir onurdur," dedi Niall. "Eğer avcılar da kabul ederse."

Gabriel bir kahkaha attı. Chela güldü. Periler sırtıp baş salladı.

Seth o zaman eğilerek Kral'ı selamladı. Etrafındaki ihtimalleri görebiliyordu. Onlara Bananach'ı avlamayı planladığını söylemediği sürece, burada aradığı yardımı bulacaktı.

"Evine hoşgeldin kardeşim," Niall öne çıkıp Seth'i kucakladı. "Değişim sana yakışmış."

Gerçekten yakışmıştı. Seth'in bu hayatta artık bir amacı vardı ve şansı yaver giderse sonsuza kadar Ash'le olabilecekti.

Melissa Marr diyor ki:

"Lisedeyken hakkımda, *bayatı bir bapısbane köşesinde noktalanacak*, dedikoduları çıkmasına rağmen lisansüstü eğitimi almaya karar verdim ve bir edebiyat öğretmeni olup ülke çapında okul okul gezdim. Bu yolda ilerlerken, yeni şeyler denemek için içimde yükselen arzuya da engel olamadım, ki buna arkeolojik kazılara katılmak, motorcularla birlikte barlarda bira devirmek ve olağanüstü dövmelemler yaptırmak da dahildi. Yaşadığım tüm tecrübeleri yazar olma yolunda başımdan geçen bir tür araştırma süreci olarak görüyorum.

Yeni deneyimlere karşı duyduğum açlığı gidermek için Pennsylvania, Kuzey Carolina ve Güney California dahil olmak üzere birçok şehirde yaşadım ve hala ailemle birlikte mümkün olduğunca sık ve çok şehir gezmeyi planlıyorum. Lütfen web sitem, www.melissa-marr.com'u ziyaret ederek yeni insanlarla tanışma bağımlılığımı tatmin etmeme yardım edin."